

Celites celitū pluralr vitam celestē agētes. s. dy. ⁊ dicitur a celum. ⁊ est cōmunis generis.

Celitus aduerbiū loci penl. cor. a celites dicit: vt Gabriel missus est celitus. i. a celo vel deo.

Celium ly. neu. ge. idem est qđ celites: qđ vulgo celionem vel scalpellum vocant.

Cella le. dī a celo las. qz celet i ea habitātes. vñ dīc Berni. Cella neqđ debz eē necessitatis: s3 domiciliū pacis. Cella ⁊ celi habitatio cognate sunt. qz sic celū ⁊ cella adinui- cē vident hē aliqđ cognationē nois sic pietatis. A celā- do. n. ⁊ celluz ⁊ cella nomē hē vident. Et quod celat in celis. hoc ⁊ in cellis. ⁊ quod gerit in celis. hoc ⁊ in cellis. Quidnā hoc ē: vacare deo frui deo spūi orāti: vñ ē a coz- pore exeūti a cella i celū lōga vñ difficilis via nō iuenit. A cella. n. sepe i celū ascēdit: vix at aut nūqz a cella i ifer- nū descēdit: nisi sic dīc psal. Descēdūt ad ifernū viuē- tes: ne descēdāt moriētes. hoc mō cellaz icole sepe dīcē- dūt in ifernuz. Sicut enim assidue ⁊ templādo reuifere amāt gaudia celestia vt ardētī appetāt: sic dolores ifer- ni horreāt: vt refugiāt. Et hoc est quod iprecat inimicis suis orans: vt descēdāt i ifernū viuētes. Moriētes aut vix vnqđ aliq a cella i ifernū descēdūt. qz vix vnqđ nisi ce- lo pdestinat i ea vsqz ad mortē pstitit. filiū. n. grē fructū vētris sui cella fouet: nutrit: amplectit. ⁊ ad plenitudinē pfectiōis pduē. ⁊ colloqz dei dignū effīc. Cella terra san- cta: ⁊ loc⁹ scūs ē: i qđ dñs ⁊ seru⁹ ei⁹ sepe colloquūt: sic vir ad amicū suū. In qđ crebro fidel' aia vbo dei pūgīf: spō- fa spōso sociat: terrenis celestia: hūanis dīna vniūt. Si- qđē sic sanctū tēpluz dei: sic cella serui dei. In tēplo. n. ⁊ i cella dīna tractāt: s3 crebri⁹ i cella. Uide i ociū. A cella dī h ⁊ hec cellita te. studēs vñ stās i cella.

Cellariū. a cella dī hoc cellarium ry. Lantiē. i. Introduxit me rex i cellaria sua: exultabim⁹ ⁊ letabimur i te: lac ybe- rū tuoz sup vinū. Uñ dī a colligo gis. qz i eo colligūt mi- nisteria mēfaz: vñ necessaria qđ victui supsūt. ⁊ ē cellariū paucoz diez: s3 pmpuariū lōgi tps. Et a cellariuz hic cellari⁹. ⁊ hic cellari⁹. i. custos cellary.

Celleo les. in cello lis. vide.

Cello lis. ceculi: vñ cellui cellere cullū. vñ celsū vñ actiuū .i. supare: s3 nō ē i vsu. A quo deriuat celleo les. lui. i. pre- esse: neutri ⁊ absolutū. Et ⁊ ponit celleo vñ cello cū ex. ⁊ dī exelleo les. vñ exello lis. Itē cello lis. ⁊ ponit cū p. ⁊ dī pcello lis. Itē cū p. ⁊ dī pcello lis. Et cū p. ⁊ dī pcello pculsi cullū. i. pcutere. Lōposita a celleo les. neutra sūt sic ⁊ suū simplex. ⁊ faciūt pteritū i lui. tñ. Lōposita vō a cello lis. oīa sūt actiua: nisi qđ ex cello s3 qđ ⁊ struit cū dīō ē neu. ⁊ oīa faciūt pteritū i culi. tñ. ⁊ supinū i culluz tñ nisi qđ ex cello ⁊ pcello iueniūt facere exculi excellui: p- culi pcellui: excullū: excellū: pculsi: pcellsi. vide i pcello

Cellula le. dimi. parua cella penul. cor. (lis.)

Celo las. laui. i. sculpere: pingere. ⁊ ē i alia significatōe dīuū ad reuelare. ⁊ s3 h⁹ ⁊ struit cū duob⁹ diuersis accusatiuis vt celo te ⁊ illū meū. Celo ⁊ pōit cū cō. vt celo las. i. sil- celare. Recelo las. i. reuelare. ⁊ ē actiuū cū oib⁹ suis ⁊ po- sitis. ⁊ oīa pdu. hāc syllabā ce. s3 celer adiectiuuz cor. ce. vñ gdā. Hostia claude celer vt clausa p hostia celer. Itē Doza. in eplis. Stultoꝝ icurata pudor malus vlcera ce- lar. Itē Hrecif. Caelo cū sculpo lapides celo coopata. Et vt dīc pap. Caelare pro sculpere p ac. p abscondere p e. so-

Celonis in celoz vide. (lā scribit. ⁊ vbiqz bñ vñ l.)

Celoz. a celer dī h⁹ celoz cis. vñ hec celonis hui⁹ celonis. i. veloz nauis. ⁊ ad misteriuū classis apra. Enni⁹. Labit vn- cta carina p equora alta celonis. Itē Plaut⁹ i asinaria: Quo hāc celocē ⁊ feras. vñ h ⁊ h⁹ ⁊ h⁹ celoz cis. dī veloz fm Dug. pap. ē dīc. Celoz gen⁹ nauis fe. ge.

Celsus. a celo dī celsus sa. sum. vel celsus dī a celo. qz sub-

limis sit ⁊ alt⁹: ⁊ qđsi celestis. Et ⁊ pat celsus fior. sissim⁹. vñ de celse suis. sissime. aduer. ⁊ hec celsitudo dinis. ⁊ cō- ponitur celsus cū ex. ⁊ dicitur excelsus.

Celtes tis. mas. ge. i. instrumentū ferreū aprū ad sculpedū. ⁊ dicit a celo las. pro pingere vel sculpere. Job. 19. Uel celte sculpanī in silice. Quidā. tñ legūt ibi certe. Uel di- citur celtes. a celleo vel ceculi.

Celiber exponitur in tertia parte in secunda declinatio- ue in hiberis.

Celticus ca. cū. i. nobilis. ⁊ dicitur a celsus.

Celū. a celo las dī h⁹ celū li. qz celat nos secreta: vela celo las. p sculpere. qz sculptū ē ⁊ isignitū varijs stell. vñ ⁊ po- nit a casa ⁊ elios qđ ē sol: qz sit casa sol. Et ē celū etrocli- tū gñe. qz i singulari ē neu. ge. ⁊ i plurali mas. ge. ⁊ scribit p ac diphthoguz: vt dīc pap. S3 dubitari ⁊ sicut an sit dōz. Un⁹ celoz vñ vnū celoz. Magī Bñ. dīc. qđ adie- ctiuū debz respicere gen⁹ qđ ibi ē. ⁊ ita dicit debz vn⁹ celo- rū. sic vna epulaz. De h⁹ pleni⁹ dixi. s. i. 3. pte i tractatu d gñe noiuꝝ vbi egi d noib⁹ etroclitis. Et scias qđ s3 Ra- banū septē s3 celi. s. empyreū: crystallinū: sydereū. igneū: olimpiū: ethereū: ⁊ aereū. ⁊ isup ē aliū celū scē trinitatis Ipa. n. celsitudo dīne maiestatis noīat metaphozice ce- lū. Itē celū p motū suū causat gñatiōez ⁊ corruptōez i i- ferioꝝ. Un⁹ dīc rabbi moyses qđ celū in vniuerso ē: sic cor i aiali. cui⁹ mot⁹ si ad horā gesceret. corpis vita fini- ret. vide in spera. Quare celū rubeū in mane significet pluuiā: ⁊ in sero serenū. dicā in nubes.

Cemētū. a cedo dis. cedi. dī h⁹ cemētū ti. i. calx ⁊ minutoꝝ lapidū cōgregatio. ⁊ cesura lapidū. ⁊ fundamētū dom⁹. qz celo lapide surgat. vñ h cemētari⁹ ry. qđ disponit lapi- des in muro. Cemētū etiā dī mēdacium.

Cena a cenon qđ ē cōe dī h⁹ cena: qđsi a cōione vescēdi. an- tīq. n. publice ⁊ in patulo comedebāt: nō solitarij. ⁊ pua- te sic mō. ne singularitas i delicys luxuriā gñaret. vñ dī cena qđsi scena: a scenon qđ ē ymbra. Et dī cena ppe i se- ro: sic iā iantaculū i mane. pādū i tertia: merēda vñ an- cenia p nona. obsoniū post cenā. A cena dī h⁹ cenula le. dimi. ⁊ cenatic⁹ ca. cuz. ad cenā ptnēs. cena ⁊ ponit: vt h ⁊ hec icenis. ⁊ hoc ne. i. ieiunus. qđsi sine cena.

Cenaculū a cena dī hoc cenaculū li. ⁊ h⁹ cenatoriuū ry. idēz .i. locus cenādi fm Dug. pap. vō dīc. Cenaculū domus supioꝝ pars: dicitū a cōmunionē vescētium: vñ de ⁊ cenobium by. congregatio multoz.

Centarius ry. mas. ge. dicitur ille qui victū manibus que- rirat. a cena dicitur.

Cenatorium in cenaculum exponitur.

Cenito tas. vñ frequē. i. frequēter cenare. penul. cor. ⁊ for- ma a cenatu vltio supino d cenon as. a. i. i. mutato. ⁊ u. i. o.

Ceno nas. nauis. i. cenā sumere. a cena dī. ⁊ ⁊ pōit cū con. ⁊ dī cenon nas. i. sil cenare. Receno nas. i. iterū cenare. ⁊ ē neutri cenon cuz oib⁹ suis ⁊ positis. ⁊ pdu. ce.

Cenobates tis. mas. ge. qui pp cenā sup funez ambulat: s3 potius per s. debz scribi sicut in suo loco dicit.

Cenobita in cenobium est. ⁊ pdu. bi.

Cenobiū. a cenon qđ ē cōe. ⁊ habito tas. ⁊ pōit h⁹ cenobiaz by. i. monasteriū. i. cōis hitatio pl. moꝝ vbi sunt ples cō- gregati isil ad cōiter habitāduz ⁊ comedēdu. vñ h ⁊ hec cenobita te. qđ vñ qđ illū locū i habitat. Quidā tñ solēt scri- bere illō nomē p sc. vt dicat scenobiū a scenon qđ ē ym- bra. qz tal loc⁹ solet fieri in ymbrosis locis. ⁊ nemorosus ⁊ ide h ⁊ h⁹ scenobita te. fm Dug. in pap. scribit p c. ce- nobiū ⁊ cenobita. Un⁹ dīc. Cenobite gen⁹ monachozuz: quos nos in cōmuni viuētes possumus appellare.

Cenodociuz. a cenon nas. dī h⁹ cenodociuz cy. i. dom⁹ i qđ ce- nādi refugium ē paupib⁹. s. hospitale. vñ h cenodociari⁹ .i. elemosynari⁹. ⁊ hec cenodociaria eius yxor vñ clemo-

syna
vt d
Ceno
xi. z
van
glia
i. iac
Ceno
acti
Ceno
Et s
mns
i. scri
Ceno
Ceno
tus
Ceno
uect
de e
Cense
deli
Et n
gati
diffe
cēse
sus
piū
penl
tate
terti
a qđ
sui. s
vald
tam
pdi
rece
cole
succ
Lēsi
pter
sim
gu.
der
sitū
rū s
mag
re. s
Cen
Cen
Cen
Cen
cos
Cen
Cen
cen
Et
ris.
ille
Cen
cē
Cen
seu
pro
Cen
pro

synaria. Sz hec melius scribunt p. r. vt dicant a xenos: vt dicitur ifra in x. littera.

Cenodox^o. cenū pōit cū doxa qd ē glia. r dī h cenodox^o xi. r h^o cenodoxa re. q vl q ē cupid^o vel cupida cenose r vane glie. s. mūdane. hec cenodoxia rie. i. cenosa r yana glia: sic ē glia mūdana s3 Dug. Pap. vō diē. Lenodoxia .i. iactātia seu yana glia. Lenodox^o ianis glie cupidus.

Cenofactoria grs est illozū q opant de cenō. i. de luto. In actib^o aut aploz ca. is. debz dici scenofactoria p sc.

Cenomina mic. i. cōis musca: a cenon qd est cōe fm Dugu. Et scribit per oe. fm Papi. qui dicit. Loenomina canina musca: s3 oio mordax p oe. scribit nō p i. Sz dic q etiā p i. scribit: s3 in alia significatione.

Cenon vel cenos grece latine nouū: vel cōe vel mixtū.

Cenositas tatis. in cenosus vide.

Cenosus. a cenū dī cenosus sa. suz. i. fetidus: spurc^o: lutulē: tus hircosus. Et ppat: vñ hec cenositas tatis.

Cenouectoriū. Leno pōit cūz vebo his. r dicit hoc cenouectoriū rj. instrumentum: cū quo deportat cenus. vñ de etiā hoc cenouebum hi. idem.

Censeo ses. sui. cēsū. i. indicare: iubere: statuere: suadere: deliberare: noiare: estimare: numerare: sententiā pferre. Et nota q cēseo scōe coniugatiōis. r cēsō sis. sere. tertie coniugatiōis. r cēsio sis. sire. qrtē coniugatiōis i significatione non differūt vl i simplicitate. vl i pōne: s3 i ltratura dnt. nā cēseo facit pteritū cēsui. r supinū cēsū. vñ pncipium cēsus sa. suz. Cēsō sis. fac cēsui cēsitū. penl. cor. vñ partici piū cēsit^o ta. tū. penl. cor. Cēsio vō cēsio fac cēsui cēsitū. penl. pdu. vñ cēsit^o ta. tū. pncipiū penl. silr. pdu. g. p volū tate legētis dī i. pfa cēsit^o recēsit^o penl. cor. i qrtū venit a tertie coniugatiōe: vl cēsit^o recēsit^o penl. pdu. i qrtū .i. vēit a qrtā. Ad libz p dicitō p vboz. pōit cū p. r dī p cēseo ses. sui. suz. p cēsō sis. siui. sitū. r p cēsio sis. siui. sitū. i. pfecte vl valde cēsere: vl pquirere. circūire p errare. Uñ Qui. me tamoz. z. Et laniata sin^o totū p cēsuit orbē. Itē pponunt p dicitā tria vba cu re. vt recēsō sui. sū. recēsō sis. siui. sitū. recēsio sis. siui. sitū. i. numerare. itez nūerare: recitare: recolere: rememorare: reuenerari. Itē pponit cū sub. r dī succēsō sui. sū. succēsō siui. sitū. succēsio siui. sitū. i. irasci. Cēsio: cēsō: cēsō sūt actiua. r pposita ab eis sē actiua silr pter succēsō qd ē neutruz p irasci. si forte iueniat qd sui simplicis redoleat significatione: actiū erit. Ita diē Dugu. Quidā vō dnt q cēsō sis. tertie coniugatiōis ē vbu desideratiū. r q hēat pterita r supina ad modū qrtē cēsui sitū. vñ sp cēsit^o recēsit^o penl. pdu. s3 eos. vñ i li^o nūero rū sp legēdū ē. Recēsiti sūt penl. pdu. Isti^o opionis fuit magr Bū. r h^o vey credo ēt s3 doctrinā Pūf. De h^o reg re. s. ēt i. 3. pte vbi agit d pteritis r supinis vboz dīnētū

Censio sis. sire. in censeo exponitur. (i so.)

Censitus ta. tum. vide in censeo.

Censo sis. sere. in censeo vide.

Censor. foris. maf. ge. i. index. r ppe q iudicat de morib^o. r eos corrigit. r dicitur a censeo ses.

Censorinus in cēsozius vide. r pdu. penul.

Censozi^o. a cēsōz dī h cēsozius rj. r h^o cēsōzin^o ni. p eodē. s. censor. vñ cato dicit^o est cēsōzin^o. qz moz erat corrector. Et pnt eē adiectiua r possessiua: vt cēsōzia res. i. res cēsō ris. itez pnt eē derivatiua: vt h^o cēsōzi^o. r hic cēsōzinus. i. ille qui censum seruat: vel pecuniam.

Censualis. a cēsns dī h r hec cēsualis. r hoc le. i. officialis q cēsūm exigit puincialē. r qui dat illum.

Censura. A cēseo ses. dicit^o hec censura re. i. iudiciuz: vigor: seueritas: mēsura: vindicta: potestas: sententia: decus. r producit penultimam.

Census a cēseo dī h cēsus sus. sui. i. pecunia: facultas descri pta publice: vl estimata. Dī etiā hic cēsus st. quoz patri-

monia publice ānotata sūt dscripta vl estimata. itē iueit cēsus. sa. sū. pncipiū. r format a cēseo sui. cēsū. addita s.

Centaur^o. Signo vl genit^o pōit cū aura. r dī h cētaurus ri. qsi gentaur^o. i. genit^o ex aura. Sigdē fm fabulas poe taz Xion secretari^o Junonis eaz iterpellauit d pncipitu q cōsilio iouis formauit quādā nubē i sui spēm: r eā ob tulit Xioni quā putās ille Junonē eē effudit semē in nu bē. r ide nata sūt quādā mōstra i media pte hoīs. r i media pte. s. inferiori eq. Et dicti sūt cētauri: qsi gētauri. i. geniti ex aura. vñ cētaurē^o rea. reū. r h^o cētaurea rec. qdā her ba fm Dug. Pap. vō diē. Cētauri a latinis dicti breuita te: nā hypocētauri dicere debem^o ab hypos. i. subt^o r cē taur^o equ^o. qz cū supi^o eēt hoīs iferi^o erāt eq. Dī āt h^o nomē: siue mōstrū: pfectū fuisse ad expmēdā hūane vi re velocitatē. qz equ^o sit velox. Scdm āt historiā Xion p m^o i grecia cētū milites armatos adunauit. q egtes cū ab idoctis p mū viderent sup equos vñū aial reputatū ex hoie r equo dicti sunt cētauri. qsi cētum armati. vl qz cētuz erāt: qsi aura cito volātes terrā psumebāt.

Centenari^o. a cētū vl cēten^o dī cētenari^o ria. riū pncipēs cē tū: vl hñs cētū ānos. r h^o cētenari^o rj. p tali nūero. r hoc cētenariuz rj. p quodā pōdere cētuz libraz. qd pōd^o ro mani iustituerūt pzo pfectiōe cētenary numeri.

Centen^o. a cētū deriuat cēten^o na. nū. r i singulari tm va let qrtū suuz pncipiū. s3 i plurali tenet distributiue. r distribuit p parē numez: sic bini r trini vt isti icēdunt cē teni. itē h^o cētenuz ni. qdā gen^o ānone. s. milium. qz i ple risq; locis semē ei^o icremētuz frugis cētesimuz renascat vñ r milium a multitudine fructus dī.

Centesim^o ma. muz. nomē est ordinale. r dī a cētum.

Centies aduer. i. cētuz vicib^o a cētum dī.

Centiman^o. a cētum r man^o pōit h cētiman^o n. nui. fm Pūf. i. 7. li. f. pōt tñ dclīari h cētiman^o ni. vl adiectiue cē timan^o na. muz. q cētuz h3 man^o. r cor. penul. Pap. āt se quēs Pūf. diē. Cētiman^o a manu ppositum ei^o seruauit dclīnatiōez h cētiman^o n^o. Nota igi nllz aliō p puz pnci piuz vl adiectiuz: vl mobile. qrtē declinatōis eē.

Centō. a cētū dīuāt h cēto onis. r dicebant olim cētones q de carminib^o Domeri vel Virgily ad ppa opa more cētenario ex mltris hincinde ppositis vñū sarciebāt op^o ad facultatē cuiuscunq; mae: s3 d cuiuscunq; carminib^o qcunq; hoc mō faciunt cētones dīr. r cento onis. dī sar tor puluinaris: vel veluz de multis pānis: vel q facit fil tra: vel ipm filtz. Iuuenalis. Intrauit calidu veteri cē tone lupanar. Quidā tamen dicunt q hic cēto dī fetoz veniēs ex assiduitate libidinis.

Centrix a cētū vel cēto dī hec cētrix cis. r dīr cētrices me retrices: lupe: multiuire: diabolares: nouarie. r dīr a cē tuz pp multitudinem. vel a centonib^o. i. filtris. qz ex eis desiccabantur. vel qz sternantur in lupanari: vt loc^o red datur calidior.

Centz tri. i. punctuz i medio circuli vel alterius rei a quo eqi^o distat qlibz ps pariferie vel circumferentie. qd r h^o centz iuenit idecli. r hic centro onis. iuenit. r dī centz a censeo ses. qz fm ipm sumit iudiciuz piferie pncipendo sup se altez pedem circuli. Uel dī qsi cunctum. qz cun cta ad ipsum vertuntur.

Centua tue. est mensura terre vel vinee. hñs per singulas ptes pedes centum: vñ r a centum dī.

Centuz ois ge. idecli. tm pluralis numeri. r est pncipiū vt dnt. vel poti^o deriuat a cant^o ti. qd est circulus. r cir cunferentia rote. qz ibi circule^o r curue^o numer^o ad pū muz. vel qz ille numerus est pfectus.

Centupeda de. se. ge. gen^o aialis a multitudine pedum dī ctum. r pponit a centum r pes.

Centuplico cas. aui. i. centuplo. a centū r plica. vide i cen

Centuplus. *Centuplus* pla. plu. penl. cor. i. cēties tñ. z ē ppositū a cētū z plica. vñ cētuplo plas. idē ē qđ cētuplico cas. z. Reg. i. 4. Adaugeat dñs de^o tu^o pplm tuū quātus nūc est: ite rñq; centuplicet. vel fm aliā lram cētuplet.

Centuria rie. fe. ge. i. cētū hoīes i re militari. z dī a cētū vñ a cēturio. Un̄ Hora. i poetria. Cēturio senioz agitāt exp̄tia frugis. Et cēturia dī ducēta iugera i agris sic ager du cētōz iugez: q̄ antiq^o a cētūz iugerib^o cēturia vocabat̄ s; post duplicata ē mēsurā z nomē p̄stinū retinuit. in numero. n. cēturie multiplicata sūt: s; nomē mutare nō potuerūt fm Dug. Pap. et h^o vult. vñ dīc. Cēturias dicim^o ptes exercit^o i cētenos milites diuisas. vñ z q̄ bis p̄sūt cēturiones dñr. Itē cēturia ager ducētoz iugez q̄ apđ āti quos cētū iugerib^o exīstebat: post duplicat^o nomē retinuit.

Centurio onis. mas. ge. g. centum p̄est viris a cētū dī vel q̄ p̄est centū militib^o dī cēturio fm Pap.

Centurio. i. ordinare p cēturias distribuere. z dī a cēturia vñ a cēturio onis. Et p̄pōit: vt cōcenturio as. i. coordina re vel adiunare. Et succēturio as. i. succurrere: vñ poti^o i succursū p̄moz p̄ illos ordiare. p̄pe. n. succēturiari dñr q̄ post p̄mā acie sūt ordiati: vt ei succurrāt si nece fuerit.

Centussis. as assis p obolo p̄oīf. z p̄oīf cū cētū. z dī h cētussis. i. cētū asses: vñ p̄ciū cētū assiu. vñ Persi^o. Et cētuz grecos curto cētusse licef. s; h p̄oīf p cētesima pte assis.

Cenula le. diminutiū parua cena.

Cenulent^o ta. tū. plen^o ceno. p̄ponit a cenuz z letos greco: qđ significat plenitudinē. Et p̄parat̄ cenulētus tior. tissimus. z hec cētulētia tie. i. fetoz.

Cenū. a ceno nas dī hoc cenū ni. p̄ hriū. qz nō cenent. Et ē cenū sordidū: vorago p̄funda. Inde cenosus sa. suz. i. fetidus: spure^o: hircosus. Et p̄parat̄ cenosus fior. sissimus. vñ cenose sūs. sissime. aduer. z hec cenositas.

Cepe. a cephas dī h^o cepe idecli. i. singulari. z scribit̄ p ae di phtōgon caepe. qz nō ē nisi caput. in plali. n. he cepe pap. dicim^o: Inuenit̄ ē h^o cepa pe. i. singulari. vñ Qui. radēda ē hortis eruta cepa meis. z hoc cepe i singulari iuenit̄.

Cepari^o. a cepa dicif h^o cepari^o ry. hortulan^o q̄ custodit vñ vedit cepas. vñ hec ceparia rie. i. ortulana. z cepari^o ria. riū. possessiū. vt foliū ceparium. i. cepe vel designat materia: vt holus cepariū. i. de cepis.

Cephalargia. in cephalea vide.

Cephalea lee. penul. pdu. capitis passio: cephalim. n. greci caput dicūt fm Pap. Dug. vñ dīc. Cephaleia: vel cephalargia vena vñ dolor capitis a cephas dī. S; fm Papi. cephalargia est humor capitis.

Cephas vel cephalim greci dicūt caput. vñ cephas dicē ē petr^o. qz i capite z pncipatu sit p̄stitur^o aploz. itē cephas bebraice: petrus grece: latine agnoscēs: syriace caput. Qz aut̄ in capite sit p̄stitur^o aploz. vide in petrus.

Coepti defectiū z p oe. scribit̄. vide in cepio pis.

Cepiciū cy. z hic cepicius cy. i. cepe.

Cepedines. a cepi p̄terito de capio. he cepedines cepedinum. i. saxa. s. in mari. vel que p̄eeminēt in p̄ruptis locis. z corripit di.

Cepio pis. pi. pere. ceptū. icipere. z deriuat̄ a cepi p̄terito d̄ capio pis. Un̄ Tereti^o. Sex totis mensib^o offecissem q̄ ille gēgd ceperet: p̄sens huius vbi. z q̄ forman̄ a p̄senti aboluerūt. P̄teritū vñ z q̄ forman̄ a p̄terito adhuc retinent. Et h^o p̄teritū qñq; accipit̄ p̄ p̄nti: qñq; in vi p̄teriti. Et scribit̄ coepti defectiū p oe. silt̄ coept^o p oe. z ab eo descēdens: s; iceptus ab icipio pis. p e. solā scribit̄. Et sunt q̄ruoz verba defectiua que hñt sensum p̄sentis. z p̄teriti. vñ versus. Bis duo sunt odi: noui: cepi: meminiq;. Que retinēt sensum p̄sentis: p̄teritiq;. **C**oept^o p oe. scribit̄ sic ceptū defectiū. vide i cepio pis.

Cera re. ab aue q̄ dī apes fit. Et vt dicit̄ Pap. cera a greco ceros dī: qđ idē est. Itē cera materies fuit litteraz illaz que paruuloz nutrices fuerunt.

Cerami^o my. i. figulus: q̄ sic fingit cerā ita argillam. z p̄ponit̄ a cera z ago agis. vel a cera z limus.

Cerarius ry. a cera dī hic cerarius ry. q̄ facit vel vedit ceram vel qui in ea operatur.

Cerastes vel cerasta mas. ge. serpens cornut^o Gen. 49. Cerastes in semita. Et dī a ceros qđ est cornu: eo q̄ in capite cornua habeat arietuz. Unde Luca. in. 6. Aut viuentis adhuc libye mēsurā ceraste.

Cerasus si. fe. ge. ciuitas fuit p̄oti: quā ciuitatē cū lucullus d̄leuisset: qđdā gen^o pomi. ide aduexit. z dicta est arbor: hec cerasus. vel fruct^o ei^o hoc cerasuz. Et dī cerasus a cerite oppido vbi abūdāt. z cor. ra.

Ceratinū idecli. qđdā pondus. s. media pars oboli hñs siliquā vñā. z semis. Dūc latini semiobolū vocāt. Ceratinū grece latine siliqua cornuū interpretat̄.

Cerat^o a cera dī cerat^o ta. tū. z differt a cere^o rea. reū. qz cereū ē qđ totū ex cera p̄stat: ceratū qđ vñ linitū: vñ icrustatū ē cera: vñ z cerate dñr tabule in qbus scribit̄.

Ceraunia. ceros p̄pōit̄ cū amnis. z dī plurali^o ceraunia oz. i. acutiōes vñ exaltatiōes vndaz i tēpestate. q̄si amnes cōnuti. vñ Luca. i. 5. Nouitq; ceraunia nautis. vñ ceranua dñr saxa p̄minētia in mari istar cornuū. itē a cera he ceraunie naz. i. vites vñ vne. qz subrubee vt cera. Vñ ceranos grece latine dī fulmē. z ide ceraunie. az. vites vñ vne. qz rubeāt vt ignis. z h^o ceraunia qđdā gēma sic dicta qz alibi nō iuenit̄ nisi i loco fulmine icto. z h^o ceraunius ny. nota sic facta. z p̄oīf qñ mlti vñsus iprobāt̄: nec p̄ singulos obelant̄. z h^o ceraunia oz. p̄rupte summitates mōtiū dñr a crebra fulminatiōe. qđ p̄ponit̄ cū agros qđ ē mōs. z dī acroceraunia nioz. illō idē: q̄si mōtes fulminati. vñ z ceranuy z acrocerauny ātonomafice dñr mōtes epyri pp altitudinē z assiduos ictus fulminū.

Ceraunos grece latine fulmen.

Cerber^o ri. mas. ge. canis ifernal: q̄si creos baros. i. carnes vorās. Et p̄pōit̄ a creos z baros qđ ē tract^o. dī. n. carnes vorare: s; ossa reseruare. z eis icubare: qđ nihil ē aliud: nisi qz cerber^o ē terra q̄ carnes mortuoz p̄sumit: s; ossa cōsumere non pōt. vñ z sarcofagus dī sepulchrū hoīs: q̄si comedēs carnes s; Dug. Pap. vñ dīc. Cerber^o ifernoz canis. tria capita hñe dī pp tres etates. s. ifantiā: iuētutē: z senectutē. z cor. penul. Virgi. Enei. 6. dīc. Cerberus hec igēs latratu regna trifauci. Itē Grecis. Cerberus oē vorans tria possidet ora canina.

Cercopa pe. cōis ge. i. certator. z componit̄ a certo tas. z copia. vñ cercopa: quasi certās copiose.

Cerdo. cerdon interpretat̄ coriū. ide cerdo donis. qui p̄parat coria: sicut calcifex. Un̄ Persi^o. Tollat sua munera cerdo. Cerdo etiā dictus est qđdā heretic^o: vñ cerdoniani dicti sunt qđdā heretici. vel cerdo deriuat̄ a certus tum. fm quosdā. Item cerdo dicif sutor. vñ dicif Pap. Cerdones sutores. z produ. do.

Cerdon interpretatur coritum.

Cerdoniani qdam heretici. vide in cerdo.

Cereagus gy. pistoz qui ad modū cere deducit pastam. z componitur a cera z ago gis.

Cerealis. vide in ceres.

Cerealium. neu. ge. locus vbi panis z cibus paratur. z dicitur a ceres cereris.

Cerebellū li. diminutiū paruum cerebz.

Cerebrosus sa sum. i. iracūsus. vel qui vitium habz in cerebro: vel in eo patit̄. z dī a cerebrum.

Cerebz bñ. pars capitis penul. cor. z p̄pe medulla capitis appellat̄ cerebz fm Pap. Et ide excerebro bras. i. iten

ficere: extra cerebrum ponere Isa. 66. Quasi qui excere
brat canem.

Cereolus li. diminutiuū paruus cereus penul. cor.

Ceres. a creō as. dñr hec ceres reris. dea frumēti. ⁊ sepe po-
nit̄ p̄ ip̄o frumēto. ⁊ dñr sic. qz creat fruges. ipsa ē ⁊ terra.
⁊ opa opis. qz melior sit terra ope. ⁊ p̄serpina. qz ex ea ser-
pāt fruges. ⁊ vesta ē dñr: vñ h ⁊ hec cerealis ⁊ hoc le. Qz
aūt p̄ cererē itelligat̄ frumētū siue panis videt̄ illo exē-
plo Terētū. qd̄ iducit Donatus in ca. de tropo. Sine in-
gr̄ cerere ⁊ libero ven⁹ friget. i. sine pane ⁊ vino defit̄ vo-
luptas. ⁊ cor. re. vide etiā in cerete.

Cerete. a chere dñr hoc cerete retis. qdā ciuitas. dñ. n. Ro-
mani olim militarēt iuxta Aglinaz ciuitatē quesierūt a
ciuib⁹ qd̄ eēt nomē ciuitatis: illi vō iēgyptes lingue latine
ypote greci se a romanis eē salutatos credētes respōde-
rūt chere: qd̄ ē salue. tūc romani chere nomen ciuitatis
eē credētes subtraxerūt h. ⁊ addiderūt hāc syllabā te. ⁊
dixerunt hoc cerete ceretis p̄ noīe ciuitatis penul. pdu.
vñ antiq̄ sumpserūt nomē patriū hic ⁊ hec ceretis. ⁊ hoc
cerete penul. pdu. s̄ postea romani antiq̄ cā dñe ad pri-
mitiuū corruerūt deriuatiuū mutātes e. penul. in i. ⁊ di-
xerūt h ⁊ hec ceritis. ⁊ hoc rite. silr penul. pdu. Postea
moderni nomen ampli⁹ corruerūt in ntō mas. ⁊ se. ge. s.
ceretis subtrahētes ti. syllabā dixerūt p̄ syncopā h ⁊ hec
ceres ⁊ hoc cerete. gto ceretis vel ceritis penl. pdu. s̄ cā
dñe ad p̄mitiuū tā in e. q̄ i. i. uenit̄ in isto noīe penl. cor.
apud autores. cū ḡ in p̄mitiuo iuenit̄ i. penl. cor. nimis i-
proprie ponit̄: sola poetica licētia. Uide ē in ceritis.

Cerethi ⁊ p̄beleti noīa sunt ideclina. ⁊ accētūatur in fine.
Erāt aūt cohortes siue legiones pugnatoz. ⁊ sonat cere-
thi exterminatores: p̄beleti admirabiles. Di erāt pugna-
tores doctissimi. z. Reguz ca. 8. Banaias filius Joiade
sup cerethi ⁊ p̄beleti. Di erāt custodes capitis dauid: vt
diceēt in historijs. Uide in p̄beleti.

Cereus. a cera dñr cereus rea. reuz. quod fit de cera. ⁊ hic ce-
reus cerei. i. candela.

Cerimonie. a cera vel cere⁹. he cerimonie niarum. festa fa-
cta cū cereis: vel cerimonie dñr q̄si carimonie a carēdo
qb̄nsdā escis: qb̄nsdā olim iudei in festis abstinebāt: vñ qz
hoīes carēt vsu illaz rerū que in sacrificijs diuinis offe-
runt̄. ⁊ inde hec cerimonia cerimonioz ipsa sacrificia. ⁊
h ⁊ hec ceremonialis. ⁊ hoc le. i. festiu⁹: religiosus: diuin⁹
sanct⁹: vel sacrificatiu⁹ fm̄ Dug. Paḡ. vō dic̄. Cerimonia
⁊ cerimonie pluralr̄ dicte q̄ nos vitijs carere faciāt. In
historijs sic dñr. Nota solēnitates dictas cerimonias a ce-
reis. i. luminarib⁹. vel a carie ⁊ mene qd̄ est defectus. qz
tūc debēt in nobis sordes deficere. ⁊ ita dñr cerimonie:
q̄si carimonie a carēdo munys. i. officijs seruilib⁹: nam
hoc muniū idē est qd̄ officiu⁹ vñ obsequiū. Itē p̄nt dici ce-
rimonie a charis: qd̄ est gratia: ⁊ mene qd̄ est defect⁹: q̄si
defect⁹ gratie. qz h̄s obseruationes de se grām nō pfere-
bāt. Et nota q̄ in lege ⁊ p̄phetis gnqz erāt: quoz no-
titia valde necessaria est. s. moralia: iudicialia. cerimonia-
lia: p̄missa ⁊ sacramētalīa. Moralīa erāt p̄cepta decalo-
gi: de qb⁹ habet̄ Exo. 30. Iudicialia erāt illa de qb⁹ habe-
tur Exo. 21. Si emeris seruū hebreū ⁊c. ⁊ h̄s p̄tinent ad
pacē iter hoīes p̄seruādā. Alia erant ceremonialia. ⁊ hec
erāt in differētis sacrificioz: in discretione ciboz: in ex-
piatione imūdiāz: in obseruatione solēnitatuz: de qb⁹
habet̄ in Leuitico fere per totū. P̄missa aūt erant ad
alliciēdū sic̄ p̄missio terre manantis lacte ⁊ melle. Exo.
3. Etiā p̄missio euangelice custodie. Exo. 34. Ecce ego
mittā angelū meū q̄ p̄cedat te. ⁊ custodiat te in via. ⁊ in-
ducat ad locū que parauī. Et p̄missio de oīum bonoz
multiplicatione: Leuiti. 26. Si in p̄ceptis meis ambula-
ueritis. ⁊ mādata mea custodieritis ⁊ feceritis ea. dabo

vobis pluuiā in tēporib⁹ suis. ⁊ terra gignet̄ germē suuz
⁊ pomis arbores replebunt̄ ⁊c. Sacramētalīa at̄ erāt si-
gure sacramētoz noue legis. sicut est sacramētuz p̄base.
Exo. 12. Tollat vnusqz agnū p̄ familias ⁊ domos suas
Et sacramentum vitule rufe. Numeri. 19. P̄cipe filijs
israel vt adducāt ad te vitulam rufam etatis integre in
qua nulla sit macula ⁊c.

Cerintiani quidā heretici a cerinto quodā dicti. hi iter ce-
tera circūcisionē obseruāt. mille annos post resurrectio-
nem in voluptate carnis p̄dicāt futuros: vnde ⁊ grece ci-
liasti: latine millenary sunt appellati.

Ceritis exponit̄ in cerete. ⁊ ē in tertia parte vbi agitur de
denominatiuis in tis.

Cernida. a cerno nis. dñr hec cernida de lignū supra qd̄ du-
citur taratantara. ⁊ cernida dicitur taratātara. qz discer-
nit polinem a fursure.

Cerno nis. creui. cretū. cernere. i. videre: p̄siderare: p̄pone-
re: iudicare: statuere. Lerno p̄pōit̄: vt cerno. i. sil̄ cerno.
discerno nis. i. diuidere: separare: discutere: decerno nis.
i. iudicare: p̄ponere: deliberare: statuere: p̄fligere: fecer-
no. i. separo. Lerno ⁊ p̄posita ab eodē sūt actiua. decerno
tñ p̄ p̄fligere ē neu. Itē cerno differt a video. qz cernim⁹
lōg nq̄: videm⁹ p̄xima. Itē cerno ⁊ p̄posita ab eo faciūt
p̄teritū i creui. ⁊ supinū i cretū. sic cresco. ⁊ p̄posita ab eo
fm̄ Dug. vñ vsus. Lerno solet facere creui. cretūqz supi-
nū. Sic creui cretū vult tibi cresco dare. Cōsueuit tñ di-
ci q̄ cerno caret p̄terito ⁊ supino: s̄ ea sumit a cresco scis
sic ⁊ qdā alia vba q̄ p̄tinent̄ i his vsib⁹. Sido sisto tollo:
ferio: furoqz cerno. Soudēt nō p̄p̄ys: s̄ p̄teritis alienis
Et ē dñr iter cerno ⁊ p̄sidero. qz vt dic̄ Hrecis. Corporeis
oculis cerno: p̄sidero mēte. Uide in fecerno.

Cernulus nula. nulum. i. inclinatus vel ingeniosus: a cerno
cernis dicitur.

Cernuus. a cerno nis. dicit̄ cernuus ua. uum. i. accliuus: hu-
milis. pnus in capite ruēs. Lernui ē dñr focci: siue solea
cernuus etiā dñr magnus infinitus.

Cero. a cera dñr cero ras. i. cera iplere vel linire. Et p̄ponit̄
vt icero ras. pro eodē. ⁊ pdu. ce.

Ceroferari⁹. a cereus ⁊ fero fers p̄ponit̄ h̄ ceroferari⁹ ry. q
cereū portat: vt acholit⁹: vel q̄ portat ad vēdendum.

Ceroma. a cera dñr hoc ceroma matis. quoddā vnguentum
quedā cōfectio ex melle herbis ⁊ cera. qua palestrite ca-
pillos suos iungebāt. vt eēt labiliores. vñ ceromatic⁹
ca. cum. i. ceromate vinctus.

Ceromaticus. in ceroma exponitur.

Ceros grece. cornu latine.

Cerotū ti. ge. neu. idē est qd̄ ceroma vel cōmixtio herbarū
⁊ vnguentoz. ⁊ dicitur a cera.

Cerit⁹. a cereo reris. dñr ceritus ta. tū. interposita r. ne si di-
cere cerit⁹ p̄ vnū r. putaret̄ a cera dici. ⁊ dñr cerit⁹ q̄ h̄s
frumētum. vñ isan⁹. qz qñ sacerdotes cereris ei sacrificia
bāt solebāt isanire. Vñ dñr a cerebz. s. furiosus q̄ cerebz
h̄s cōmotū. ⁊ pdu. ri. Vñ Hrecis. Cerit⁹ diceēt que vesa-
nia torquet. De hoc supra vide in tertia pte vbi agit̄ de
denominatiuis in tus.

Cersydr⁹. a cerson qd̄ ē terra. ⁊ bidoz qd̄ ē aq̄ dñr hec cersy-
drus dri. qdā serpens q̄ alternatim mō in aq̄. mō in terra
morat̄. ⁊ idē dñr chelydrus. ⁊ ab eisdē p̄ponit̄. s. a chelum
qd̄ ē curuū. q̄si cersydrus. Lucan⁹ tñ videt̄ velle. q̄ aliū
gen⁹ serpētis sit chelydrus. q̄ cersydr⁹. ⁊ p̄ponit̄ s̄ hoc
a chelon qd̄ est curuū. ⁊ bydor aq̄. qz semp curuat̄ ⁊ mo-
rat̄ i aq̄. vñ hoc chelydrū dñr lignū vñ lapis teres ⁊ lōg⁹.
⁊ volubilis ad modū serpētis illi⁹ quo archa adeq̄tur. vi-
de q̄ qdā solēt p̄ferre has dictiones corrupte dicentes
cersydrus. s̄ barbarissimus est in oīb⁹. chelidr⁹ tñ inuenit̄
sed in alia significatiōe. s. quedā figura q̄drata. sic̄ dici-

tur i geometria hñs supi^o semicirculū. z dñ sic a pdicto la-
pide vñ serpēte pp eq̄litate. vñ h chilyndroidos dñ ym-
bra eq̄l̄t crescēs i lōgū s̄z Dug. Pap. ēt diē. Chilyndrus
i geometria figura q̄drata hñs supi^o semicirculū i solido

Cerson dicit greci terram.

Certifico cas. i. facere certum: verbū actiuum. z componi-
tur a certus z facio cis. z cor. fi.

Certioro. a certior tioris. opatiuo dñ certioro ras. vñ acti-
uū. i. certificare: licz opatiue posset teneri ex vi. p̄miti-
ut sui: vt si dicañ. Ille me certificauit: s̄z ille me certiora-
uit. i. magis me certū reddidit fm Dug. z produ. o. ante
r. sicut peioro ras.

Certo tas. tauī. deriuat a cert^o ta. tū. z ē certare: litigare: pu-
gnare. certi. n. solem^o litigare. vñ dñ certare: q̄si certū se-
dicēs habere. vnde v̄balia. z hoc certamē minis. z certa-
tim aduerbiū. Certo p̄ponit vt concerto tas. i. sil cū alio
certare. decerto tas. i. valde certare. recerto tas. i. iteruz
certare. Certo tas. z p̄posita ab eo sunt neutra.

Cert^o. a cerno nis dñ cert^o ta. tuz. p̄pe. n. cert^o dñ ille q̄ cer-
nit rē de q̄ certificaf: licz q̄nq; ad aiām referaf. Et p̄paf
cert^o tior. tiffim^o. vñ certe ti^o. tiffime. aduer. z hec certitu-
do dinis. Cert^o p̄ponit: vt q̄cert^o. i. valde cert^o. icert^o ta.
tū. i. nō cert^o. z p̄paraf: vñ hec icertitudo dinis fm Dug.
Pap. v̄o diē. Certa clara manifesta. Et scias q̄ certitudo
nihil aliud est q̄ determinatio intellect^o ad vñū. Itē cer-
ta discussione nō egent. Vide in p̄siliū.

Ceruica ce. fe. gen. i. alapa: vel potius colapbus. z dicitur a
ceruix. z p̄ducit ui.

Ceruical lis. ge. neu. i. puluinar aureale: q̄d z ceruicariū dñ.
z dñ a ceruix. z p̄du. penl. fm Dugu. Et vt dicit Pap. cer-
uical dñ eo q̄ sub ceruice ponatur.

Ceruicatus ta. tum. i. superbus: furiosus: contumax: a cer-
uix dicitur.

Ceruicosus sa. sum. i. supbus: arrogās. z deriuat a ceruix.

Ceruinus na. nuz. penul. p̄du. res cerui: vel de ceruo: a cer-
uus cerui dicitur.

Ceruista ste. gen^o potionis. a cerere dñ fm Dug.

Ceruix. a cedo dis. dñ h^o ceruix cis. posterior ps colli: sicut
anterior gula. qz ibi cedūt capilli. Or at ceruix dñ q̄si ce-
rebrī via. qz p̄ eadē ptē cerebz ad medullū spie dirigit
ethymologia ē nō p̄pō vñ deriuatio. Ceruix ē accipiē p̄
supbia: z maxie i plali: z q̄nq; ē i singulari. Job. 15. Lucur-
rit aduersus eū erecto collo: z pingui ceruice armat^o ē. z

Ceruleus. in cerulus exponit. (p̄du. ui.)

Cerulus. a cera dñ cerulus. la. penul. cor. fluid^o istar cerevi-
ridis: niger glauc^o. Prope q̄dē cerulū ē viride cū nigro:
vt est mare. vñ cerule^o lea. leū. penl. cor. Et vt diē Pap.
cerulus dñ ip̄e color: ceruleus v̄o q̄d ex cerulo p̄stat. Itē
cerulus nature: ceruleus figmēti est.

Cerusa q̄dā materies ad pingēdū q̄ ex plūbo: stānoq; con-
ficiť fm Pap. Dug. v̄o dicit. A ceroma dñ hec cerusa se.
quoddam genus coloris.

Ceruulus li. paru^o ceruus. vñ hec ceruula le. penul. cor.

Ceru^o. a ceros q̄d ē cornu dñ h^o ceru^o ui. vñ h^o cerua ue. z vt
vult Ambro. ceru^o eger oleo ramūculos mādīt z sanaf.
Et vt diē Pap. ceru^o fugiēs spineta penetrat illesus. ocul^o
caligātib^o: spētē deuorat. z i eo estu z veneni ardore ad
fontē vadit: mersusq; i eo caliginē z queq; supflua exiit
Et adhuc cū amoris icēdio detinet p̄oze subsequētis ca-
put sup renes sustētate flūia transeūt narādo: sicq; p̄ de-
uia siluaz ad extremas regiōes dueniūt. fideles signāt.
Et fm Jsi. 13. ethymo. cerui erectis aurib^o acute audiūt
submissis aut audiūt nihil. Greg. ēt diē Moral. 30. libro
exponēs illud Job. Vñ p̄turiētes ceruas obseruasti. Cer-
uaz ingt moris est inuētos serpētes extinguere: eozūq;
mēbra morsib^o dilaniare. ferē aut q̄ si q̄n flumina trā-

seūt capitū suoz onera dorſis p̄cedētū supponūt: sibiq;
iucē succedētes laborē p̄deris oīo nō sentiūt. magri a
spūalib^o cerue vocati sunt. Jpsi. n. more ceruaz iterem-
ptis vituz: q̄si extictis serpētib^o viuūt. z d̄ ip̄a extinctōe
vitioz ad fontē vite acrius iardescūt. ipsi ēt dū labētia
hui^o tēporalstatis momēta q̄si q̄dā flumina trāscūt. cō-
patiētes cbaritate onera sua sibi iucē supponūt. qz sū-
ma obseruatiōe custodiūt id q̄d scriptū ē. Jnuicē onera
vestra portate. z sic adimplebitis legē xp̄i.

Cesar saris. dñ a cedo dis. cecidi. z qz abstract^o fuit de ceso
vtero m̄fis. vel qz fortiter cedebat alios in plio: vel qz p̄-
mo secuit cesariē sibi: vñ qz cū cesarie sit nat^o. vñ a cesus
dñ q̄d est elephas: qz in singulari certamine deuicit ele-
phantē. Et fuit cesar. i. Jul^o p̄mus iperatoz romanus a
quo glibz roman^o impatoz dicit^o est cesar: sic z augustus
ab augusto. z a cesar. cesare^o rea. reū. possessiū: z cesari^o
ria. riū. vñ cesarian^o na. nū. z h^o z hec cesariēsis. z hoc cesa-
riense. Jnuenit aut cesar aliquādo in plurali. Vñ Qui.
Lesarib^o virtus p̄rigit ante diem.

Cesaraugusta ste. fe. ge. i. terraconēsis hispani oppidū a ce-
sare augusto factum z nominatum.

Cesarea ree. vel cesaria rie. dñ. in cesaria vide.

Cesaria rie. q̄dam ciuitas. z sunt plures cesarie vel cesaree
oēs a cesare noiāte fm Dug.

Cesaries. a cedo dis cecidi. dñ h^o cesaries ei. coma capitis. z
ē p̄pe viroz. decet. n. viz ēē tōsū: nō mulierē. vsus Gre-
cis. Est coma q̄drupedis colubri iuba siue leonis. Cesari-
es hominis: crines proprie mulieris. Duius z illius be-
ne dicitur esse capillus.

Cesia. a cedo dis. cidi. dñ h^o cesia sic. i. lēticula. vñ cesi^o fia.
siū. i. lēticulosus. Qui. n. lēticulosus ē colorē nō itegz: s̄z
itercisum hz fm Dug. Pap. ēt dicit. Cesia lēticulosa: cesi^o
lenticulosus: quasi lesus facie.

Cesim aduer. i. diuisim: artuatiz. z dñ a cedo dis. cecidi. s̄z
Dug. Papi. v̄o dicit. Cesim p̄ cedēs q̄no vicissim per vi-
ces: q̄si limatē vel dolatē: vel gradatim.

Cesisonomaton quoddaz scema est: q̄d melius scribit^o p̄ se.
in p̄ma syllaba: vnde in s. de eo dicā. z supra in q̄rta par-
te dixi in ca. de scemate.

Ceso onis. mas. ge. qui de vētre matris ceso scinditur. z di-
citur a cedo dis. cecidi.

Cesonia. a cedo dis. cecidi. heccesonia nie. quedā carūcu-
la in frōte egni pulli cū p̄muz. pdit ex aluo: vñ mulieres
faciūt quādam portionē mortiferā. itē cesonia fuit p̄puz
nomen cuiusdam mulieris.

Cesoz sozis. mas. ge. i. icisoz a cedo. dis. cecidi. Papal. z. ca.
z 4. At illi p̄ducebāt ex ea cesozes lapidum.

Cespes pitis. mas. ge. terra cū herbis auulsa vel frutex vel
virgultū. z dñ sic: q̄si circa pedes. vñ cespito tas. i. fodere
vel cadere vel offendere. vñ z eq̄ qui sepe cadunt cespi-
tare dicuntur.

Cespito tas. tauī. tare. in cespes exponit. z cor. spi.

Cessim aduerbiū. i. cedendo. vel gradatim.

Cesso a cedo dis. cessum. su. u. in o. fit cesso sas. i. frequēter
cedere. z ituenit pro peccare. vñ v̄balia. z cessabund^o da.
dū. i. silis cessanti. vel ille qui sepe cessat.

Cesso sis. cessiui v̄bum desideratiuum q̄d nō est in vsu in
simplicitate. z descēdit a cedo cessi cessum.

Cesticulus in cestus exponit. z cor. spi.

Ceston. in cestus sti. vide.

Cestus sti. A castus dñ h^o cestus sti. vel cestos. z hoc ceston
ideclinabile. i. cingulū vneris: quo accingunt z vtūtur
in legitimis nuptijs. z dñ ceston quasi caston. qz in femi-
nis maritatis castitatis signū sit: vñ ponitur q̄nq; pro le-
gitima copula z maritali p̄cordia vel castitate fm Dug.
Pap. v̄o dicit. Ceston zona vneris.

Cesta
plū
cem
rigu
lū d
pita
Cesur
dicit
ped
sylv
i. fe
q̄ p
Cesur
Cetar
qua
Cetar
z id
tur
Cete
Ceter
Ceter
sper
Cetbr
Cetbr
Cetbr
sz b
tura
Coetu
min
toet
ti. p
neu
Cre
fina
num
Ceu
Cue
clun
q̄d f
lier
lier
Jui
Cbal
dei
tat
Et
stru
cha
illu
fui
tū
for
cat
Cale
flo
Char
cit
die
vic
eg
Cba
Cba
Cba
se
Cb

Cestus. a cedo dis. cecidi dī hic cestus stus. stui. i. coriū euz plūbo infuso quo manus suas pugiles muniunt z seinuicem cedūt: cestus etiā dī baculus pugilū qui corio z corrigis solet esse circūdatu. Etia generaliter arma pugilū dicunt cestus: vñ videt dici cestculus li. circulus i ca pite: quum aliquid portatur.

Cesura est finalitas dictōis in pncipio pedis: ita q sequēs dictio a longa possit icipe vel a breui. nō aut fit in primo pede q̄uis possit incipe a monasyllaba dictio: qz monasyllaba dictio nō hz aliqd an se a quo cedat: lz illa cedat. i. sepe a sequēti: vt si dicas. Non minor est virtus q̄rere q̄ parta tueri. De hoc etiam require in memeris.

Cesus sa. sū. i. p̄cussus incisus maculatus: a cedo dis. cidi.

Cetaria viuaria in qbus cete z alij pisces sūt vel officina in qua liquamen ex piscibus cōficiūt: a ceto dicit.

Cetari. a cet? ti. dī h cetari? ry. q cetū piscē capit vñ vedit: z ide hoc citariū ry. loc? vbi vendunt cete vel vbi capiūtur z abūdāt: qd z p ipsīs z p qbuslibet piscibus ponit.

Cete indecli. pluralis numeri ge. neu. vide in cetus.

Ceteri. i. reliqui ex eodem numero fm pap.

Ceterū diuictio aduersatiua tātū valet quātū sed. vñ p̄ro sper. Ceterū iniquus ignorat se puniri zc. vel. i. nā.

Cetbus penul. produ. interpretat abscisus.

Cetbei gdā sapientes inuentores verborū fm pap.

Cetbura iterptat timiama vxoz fuit Abrae post Saraz z hz hāc regulā dz penul. p̄duci. sic lectura bethsura armatura Hen. z5. Abraā vō aliā vxozē duxit noie Cetburaz.

Coetus a cedo dis. cessi. dī hic coetus tus. tui. i. gregatio hominū p cōtrariū: qz nō cedat. vel melius dī a coeūdo q̄si coet? vñ p oe diphongū dz scribi. inde deriuat h coetus ti. p. e. solam mas. ge. in singulari numero. in plurali vō est neu. z indecli. pluraliter h? cete hoz cete. vñ in Hen. p̄mo

Creauit deus cete grandia: pro quodaz magno pisce marino: qz copiosus sit instar coetus. vnde versus. Est hominum coetus viuūt in equore cetus.

Ceu aduer. s̄militudinis sicut q̄si quēadmodū tanq̄.

Ceuo ugs. eui. vbi neu. z caret supino. i. culū mouere: vel clunē agitare sicut faciūt in p̄cubendo. z pprie ceuere ē qd faciūt homines superius: sicut crissari qd faciūt mulieres inferius. vñ versus. Est ceuere viz: sed crissari mulierū. vñ ceuere est virozū iter se. crissari mulierū in se

Iuuenalis. Ego te ceuentē sistere verebor. fm Dug.

C ante H

Chaldei Laleph fili? fuit Nachoz fratris Abrae: vñ chaldei dicti sunt q nūc chaldei dicunt s. mutata in l. z iterptatur chaldei feroces vel captiuātes vel q̄si dementes.

Et scias q chaldei potētissimi fuerūt: z mltas terras destruxerūt. Tria. n. fuerunt potentissima regna. s. regnum chaldeoz: grecoz: z romanz: vnde dicit glosa super illud Isa. 33. Ecce terra chaldeorum: talis populus non fuit zc. vsqz ad mortem Nabuchodonosoz fuerunt fortissimi chaldei z assyry. populus grecorum z romanorū fortior fuit. p̄dicta autem tria regna propter sua peccata subiugata sunt: vt dicam in pena.

Chaleph interpretatur canis: vel quasi viride siue cor: aut q̄ stomne cor.

Cham calidus vel callidus siue calor aut caliditas. z vt dicit Dug. cham interpretat calidus ex presagio futuri sic dictus. Posteritas. n. eius eā partem terre possedit que vicino sole calentior est: vnde z egypty vsqz bodie lingua egyptiorū cham dicuntur.

Chami greci dicūt breue z humile: z accentuat in fine.

Chamos idolū moahitarū fm pap. z accentuat in fine.

Chamul interpretat surgēs dolor vñ necessarie parturiēs seu calens dolore aut caliditas parturientis.

Chamus mi. a chamī qd est breue z humile dī hic cham?

mi. quoddā gen? freni vel ps. f. qd vulgo dī molmet. vel chamus capistrū est: vel dī a capso fas. qd est flectere: qz reflectat equū huc z illuc. Regū. 4. ca. 19. Ponam itaqz circulū in naribus tuis: z chamum in labijs tuis.

Chana vic? est galilee vñ simon dicit? est chanane?. Jo. z. Nuptie facte sunt in chana galilee: z interpretat zelus vel emulatio seu possidet eos aut possessio eorum.

Chanaan interpretat possidens dñi vel emulatoz gratie.

Chananeus interpretat emulatoz vel zelotes siue preparatus aut negociatoz.

Chaos neu. ge. indecli. vel chaon etiā dī z h? chaos chai vñ bec chaos chaoi. i. pfunditas: fossa: vñ pfusa caligo: vñ cōfusio rerū vel initiū rerū. s. ile: in qua oia fuerūt cōfusa z cōmixta z a quo oia hz Dug. pap. vō dicit. Chaos greci dicunt naturam celi z terre confusam.

Charrā iterptat ira vel iracūdia siue furoz aut foramina

Thobie. ii. dī. Peruenerūt ad charrā q̄ ē in medio itinere circa Ninuien: z accētuaē i fine: z scribit p̄ geminū r.

Chasdei in chaldei exponitur.

Chasleu interpretat spes eius vel sperans in eum.

Cbele dicunt brachia scorpionis ppter curuitatē. Itē chele larū. iuenit p signo libze: qz ex pedib? virginis z brachys scorpionis efficiūt: z dī a chelon fm Du. pap. etia dicit. Cbele brachia scopy que faciunt libram.

Chelidrus quiddā serpens in cerfidrus exponit.

Chelis a chele dicit? bec chelis lis. i. citbara: qz in modum brachiorum curuata est.

Chelon grece latine dī curuū: vñ chelon grece latine dicit? brachium siue crus propter curuitatem.

Chere interpretat aue salue vñ gaude: z pdu. che. vñ Per sius. Quis docuit psitacū suū chere. i. suā salutationē: z i de cōponit syncherus ra. rū. fm magistrum Benedi.

Chermel hebraice dī q z carmel? mons ē i p̄finio palestie z fenicis: z iterptat molle vñ tenerū siue agn? tener: aut agnitio seu scia circūcisiois. Isa. 29. Cōuertet lyban? in chermel: z chermel in saltū reputabit. Alia lra ē in charmel. h? ē pdicatioe aploz lyban?. i. gētes cādide z mūde p baptismū p̄uertent in chermel. i. sciaz circūcisiois. Et charmel vñ chermel. i. iudei iteri? circūcisī p̄uertent in gētes siluestres z ifructuosas. lyban?. n. cādidiatio: charmel vō scia circūcisiois interpretat vt ibidē dicit glosa.

Cherub bis. cherubin? cherubē cherub cherube. z plr cherubim per oēs casus mas. ge. p m. scriptū. itez cherub indecli. in singulari z in plali p eodē. item h? cherubim indecli. mas. ge. z scriptuz p m. tm̄ in singulari nume. z s̄gt vñ quēqz angeloz d illo ordie: z tūc dz dici. Sācte cherubim ora p nob. itez plr h? cherubin: z indecli. z neu. ge. z tm̄ in plali scribit p n. z significat illū ordinē angeloz: z tūc dz dici. Sācta cherubin orate p nob. z hz p̄maz declinationē pōt dici. Sācti cherubim orate p nob. z in terptat plenitudo seu mltitudo scie: qz illi angelivici? positi deo: dina scia ampli? ceteris iferioz ordinū plenā

Cheruc? ci. i. sūmitas mali. s. illud qd instar vexilli sunt. malo supponit: z hz vñtū mouet. Lucan?. Instabat summis minor vrsa cherucis. Quidā tm̄ dicūt q cheruci sūt capita z cornua antēnarū: vel funes in malo.

Cheruni signati vel metuentes seu formidantes aut isanentes interpretatur.

Chidon interpretatur scutum vel clipeus.

Chilindroidos dicitur ymbra equaliter crescens in longū vide in cerfidrus.

Chilindrus in cerfidrus exponitur.

Chile cum aspiratione est labrum.

Chilōes cū aspiratiōe hoies breuiorib? labijs vocantur.

Chimera re. est quoddaz monstrū fm fabulas: bñs caput leoninū: pect? z ventrē caprinū: z caudā anguinā. vnde

- et p similitudinē meretricis dicitur chimera. vñ vsus. Dia reuera meretrix ē dicta chimera. Parte leo p^o: media caper: anguis i ima. vñ Uirg. i. 6. Enei. Horrēdū stridēs flāmifq̄ armata chimera. Chiera ē ē qdā nauis Enee. vñ Uirg. i. 5. Enei. Ingentēq̄ gyas: ingentiq̄ mole chimeram.
- Chyos** insula syra lingua dicitur: qz ibi mastix gignit. syri. n. mastice chyon vocat. et inde chyus a. um. penul. pdu. q̄ in primitiuo cor. Itē chyus dicitur fili^o. Itē chyus chy. qdaz loc^o de quo dicitur Actu. 20. Sequenti die venim^o circa chyū. f3 vō Pap. Chyus insula est in q̄ bonū vinū nascit^o qd chyū dicitur in qua fons est bebetes faciens.
- Chi^o chy.** vel chyus chy. fe. ge. vel neu. ge. pōt eē: in chyos ē.
- Choa** ecclia vel congregatio interpretatur: et accētua^o in fine.
- Chobal** condemnatus vñ condemnatio interpretatur.
- Chodozlaomoz** interpretatur quasi generatio manipuli: vel quasi habens decorem manipulum.
- Choeleth** hebraice: grece ecclesiastes: latine concionator.
- Chomoz** interpretatur lacefcens vel puocans siue laceffiones aut puocationes.
- Chonenas** interpretatur percussus dñio vel percussio dñi.
- Chozaula.** chor^o pponit cū aule qd grece dicitur cānula: et dicitur h^o et h^o chozaula le. g. choz ducit vñ q̄ i choro cū cānulis cantat: q̄ alr dicitur chozales: et ex eis dē pōit. vñ chozales cōpōit a chozea et ago agis. g. f. agit chozea f3 Du. Pap. etiā dicitur. Chozales pnceps chozi vñ q̄ cū cānulis. i. fistul canit i choro interpretatur caluaria vel caluiciū vel caluus. (choro.
- Chozea** ree. fe. ge. ludicris cantilena: vñ saltatio: et dicitur a chorus ri. et acuitur penul. Pap. vero dicitur. Chozea sonus ludorum cantus vel carmina.
- Chozeb** interpretatur mēsa vel massa: siue tētās aut tentatio.
- Chozeus** interpretatur iracundus vel liber: aut de foranie.
- Chozicanus** ni. mas. ge. a chorus dicitur q̄ canit in choro vel cū choro. et cor. penul. et componit a chorus et cano nis.
- Chozicista** ste. mas. ge. a chor^o dicitur q̄ canit i choro vñ cū choz.
- Chozulus** li. mas. ge. dimi. pu^o chorus: et cor. penul. (ro.
- Choz^o ri.** mas. ge. est mltitudo i sacris collecta. Dicitur tñ et chorus loc^o vbi canūt q̄ in choro sūt: et dicitur a concordia. Alij dicitur q̄ chor^o deriuat a corona: qz olim in modū corone circa aras starēt et canerēt: f3 meli^o videt^o q̄ corona deriuat a chor^o: vñ chor^o dicitur a coeu^o q̄si coeuoz cāt^o vñ societas: vñ loc^o. A chor^o deriuat h^o chor^o ri. qdā vent^o collateralis zephyro: qz vētoz circulū claudat: et q̄si choz faciat. Itē dicitur chor^o qdā mēsurā decē modioz: f3 h^o ex hebreo descendit q̄ vocat^o choza ad similitudinē collis. chozea. n. hebraice colles appellant. Loaceruati. n. triginta modij instar collis vident^o: et on^o cameli efficiūt f3 Dug. et vt dicit mag^o Bñ. Lorus p vēto nō aspirat: i alijs significatōibus aspirat: et p mā cor. f3 p vēto p mā pdu. vñ vsus. Lōsona turba choz.
- Chous choi.** mas. ge. ps celi. f. q̄ ce. (rus q̄tiēs ē aera cor^o. lū etine^o vñ ipsuz celū: et dicitur a chaos: qz ex chaos putauerūt qdā celū eē formatū. Itē inuenit^o chous choi p quodā loco de quo dicitur Actu. 21. A recto cursu venim^o choum.
- Chzemes** a cremo mas. deriuat h^o chzemes tis. vñ chzemis p p riuū nomē cuiusdā psonē introduce in comedia qz crev mabat Simonē denegādo filiā suā filio illius: et fm hoc caret aspiratione. si vō hēat aspirationez chzemes: nō est tūc nomē latinū: nec deriuat a cremo mas. f3 Dug. Quī vō p r i s. in pmo maio. dicit q̄ aspiratio ponitur post c. in chzemes: dicas q̄ ibi chzemes nō est latinum.
- Chreticus.** a chrisis qd est iudiciū dicitur h^o chretic^o ci. i. iudex vel medicus q̄ fm chrisim iudicat de ifirmo: an debeat euadere nec ne. et chreticus ca. cū. vt chretic^o dies in quo sumit infirmitatis iudiciū: q̄ q̄si iudicat et indicat hōi an debeat liberari nec ne.
- Chryseus.** a chrysis qd ē aurū dicitur chryseus sea. seu. i. aure^o. et chryso fas. i. deaurare. vñ chrysat^o ta. tū. i. deauratus.
- Chrysis** grece latie dicitur secretū: vñ iudiciū: vñ aurū. vñ vsus. Aurū iudiciū secretū dat tibi chrysis: et acuit in fine.
- Chrisma** ē grecū: et scribit^o aliqui X. sicut Xrisma: qz h^o figura X. repñtat apō grecos ch. et scribit^o etiā p ch. chrisma. vide in chris^o: et dicitur chrisma vnctio latine et deriuatur a chrysis qd est aurū: Chrisma iubente dñio in exo. Moy^o ses cōposuit: quo primo Aaron et filij eius in sacerdotiuz puncti sunt: sed postq̄ xps ver^o rex et sacerdos celestiac mystico vnguēto est delibut^o: iā nō solū reges et pontifices: sed oīs ecclia p vnctione chrisimatis psecrat^o p eo qd est membrū eterni regis et sacerdotis. vide in vnguo.
- Chrysolit^o** ti. mas. ge. scde declinationis: lapis p ciosus filis auro cū marini colozis similitudie: et dicitur a chrysis qd ē aurū. et vt dicit Remigi^o i Apoc. Chrysolit^o q̄si aurū fulget: et vt emittere ex se q̄sdā ardētes scintillas: cui^o specie significant^o h^o i luce supne patrie resplēdēt: suasq̄ vtutes atq̄ snias cū vbo exoratiōis velut scintillas in p ximos effundūt: quib^o ad amorē dei et p ximi alios accendant.
- Chryso passus:** qdā lapis p ciosus: a chrysis qd est aurum et passus qd ē color: qz sit aurei colozis. Remigi^o vō dicit q̄ ē aurei colozis et viridis: et significat electos sapia resplēdentes: et in viriditate fidei semp ad celestia tendentes.
- Chryso patasius** lapis p ciosus ethiopicus quē lux celat: p dicit obscuritas. nocte enī igneus est: die aure^o f3 Dug. et dicit^o a chrysis: qd est aurum.
- Chryso stomus.** a chrysis qd est aurū: et omos qd est os dicitur est Joānes chryso stomus. i. aureum os. vel componitur a thomos qd est diuisio. os. n. nihil aliud esse videtur q̄ diuisio labiorum ab inuicem.
- Christeeleyson** ab ely qd est de^o dicitur qdā vbu grecū. s. eleyson. i. miserere. vñ dicitur christeeleyson. i. christe miserere.
- Christianismus.** mi. cultus et ritus christianozum: et componitur a christianus et mos mozis.
- Christianus** ni. christiani a christo dicti sunt: sicut a Iuda iudei: seu ab vnctione deductum est hoc nomen: qd nomen primum in Antiochia per Petri predicationē exortum est: vt habetur Actu. ii.
- Christicola** le. penul. cor. christum colens cōis ge.
- Christ^o** a chrismate dicit^o: q̄si chrismate vnct^o. chrisma. n. grece latie dicitur vnctio: qd nomē xps olim erat cōe et sacerdotib^o et regib^o: qz h^o q̄ vocant^o ad regnū. et q̄ ad sacerdotiū inūgebant. de regib^o habet^o i Isa. Dicite xpo meo cyro. De sacerdotib^o dicit^o in psal. Nolite tāgere xpos meos. vñ dñs nō antonomasice p p r i o noie dicit^o est xps: qz verus rex et sacerdos fuit: et chrismate vnct^o. i. septez donis spūs sancti plenarie delibut^o. Et nota q̄ h^o figura X. representat apō grecos ch. vñ Xrisma. et Xps p X. scribunt: qz dictiōes grece sūt. Quare nō dicat^o. Christe ora p nobis: sed Exaudi nos dicā in oratio. Itē in xpo fuerūt oēs vtutes: et vsus vtutū: sicut dicā in virt^o. Itē de formatione corporis xpi: et de infusione aie: dicaz in extraduce. Itēz quō xpi corp^o accepit aliqd de oī statu hoīs dicā i libera. rū. itez de scia aie xpi et potentia dictū est in antixps. itez vide in verbū. itez in ppheta dicam quō xps ex populo iudeo et gentili natus est. itez de imagine faciei xpi quā xps misit Abagaro regi dicam in iudas.
- Chus** interpretatur ethiops vel tenebrosus.
- Chufans** interpretatur tenebrās donū vñ nigredo gratificatiōis.
- Chufaurasathaim** tenebrosa iniquitas: vel nigredo impietatis interpretatur.
- Chesi** interpretatur secretum: vel silentium vel archanū: aut profunditas: et acuitur in fine.

C ante I

Ciatus ti. mas. ge. quoddam vas est ad bibendum: et duodecim ciati vnum sextarium faciunt. itez sciatus paru^o cibus: craterculus porrectorius: et cor. penulti.

Cibarium. a cibo bas. dicitur hoc cibarius ry. i. cibus: et adiectiue cibarius ria. riu. g. vel q. vel qd. pertinet ad cibum.
Cibatus tus. mas. ge. i. comestio a cibo bas. et adiectiue pot. declinari cibatus ta. tum.
Cibe baz. pluralis numeri. i. tesset. qdrate. s. taxille a cibo.
Cibeles. a cibo bas. dicitur h. cibeles lis. v. h. cibeles lis. i. m. deo ru. s. terra q. cibaria fert. v. l. pot. deriuat a cubon qd. in terptat solidu. v. l. firmu. q. si cubele: q. iter. ela. nullum sit firmi. et solidi. illo. v. l. dicitur sic a cibeles mote i. quo colit. et a cibeles v. l. cibeles dicitur cibel. la. lu. possessiuus: et cibeles. lea.
Cibo bas. bau. i. cibos dare: et dicitur a cib. bi. v. n. (leu. idem. ybalia: et cibator. ria. riu. Libo. p. dicitur vt. cibo bas. i. sil. cibare: decibo bas. i. valde cibare vel cibum auferre. excibo bas. i. p. fecte cibare. p. cibo bas. in eodem sensu. recibo bas. i. iteru. cibare succibo bas. i. lateter vel paru. vel sub. tus cibare. Libo. et oia eius coposita sunt actiua. et cor. hac syllaba ci. v. n. quidam. Casus anguilla mortis cibus ille vel illa: Ni bibas et rebibas et rebibendo bibas.
Cibozium ry. quoddam vas ad cibos deferendos: et dicitur a cibus.
Cibosus. a cibus dicitur cibosus sa. su. i. cibo plenus. et comparatur. v. n. hec cibositas tatis. plenitudo ciborum.
Cibus bi. a capio pis. dicitur: q. aut dicitur cibus q. si cap. ore: q. ca. p. ore: ethymo. e. no. p. positio. s. Du. It. s. p. ap. cib. gre. cu. e. Est at. figura i. geometria: q. logitudie et latitudie et altitudie. et tunc sic: q. corp. solidu. h. et texera dicitur v. l. numer. solid. h. n. i. sui denotatioe. q. tuor. voces: vt. bis duo bis. i. octo. Du. et dicitur q. a cubo qd. iterptat solidu. siue firmu. dicitur h. cub. bi. figura solida. De h. pleni. dica. i. cub. bi.
Cibus grece latine dicitur cibus. vide in cubus bi.
Cibutum ti. i. arca cibaria: et dicitur a cibus.
Cicada de. dicitur a cuculus: q. ex cuculo. nascunt. sputo. v. l. dicitur sic a sono que. facit. et s. Serui. n. durat. vita. coz. nisi p. die. die. n. q. eode. die. quo. cicada. orit. morit. v. n. q. da. Mors et vita dies vna. cicada. tibi. s. aut. falsu. dicitur ap. te: aut. alia. a. alia. vocauit. cicadas. q. nos. vocem. q. at. dicitur cicada. q. si. canedo. cadet. v. l. cito. cadet. ethymo. e. no. p. positio: et. p. du. pen. v. n. Qui. i. p. de. arte. Vere. pri. taceat. vo. lucres. estate. cicade: Semia. q. iuueni. blada. teptata. repu.
Cicatricosus sa. su. pleni. cicatricib. a cicatrix dicitur. (gnet.
Cicaticula le. dimi. parua. cicatrix: et cor. cu.
Cicatrix. a ceco. cas. dicitur h. cicatrix. cis. i. vestigiuz. obductio. vulneris: sic. dicta: q. cecet. et. obducit. vulnera. quasi. ceca. trix. q. aut. dicitur cicatrix. q. si. cese. carnis. tritio: ethymo. e. no. compositio: et. producit. tri.
Cicendela a candeo. des. dicitur hec. cicendela. i. lusula. gen. sca. bronum: q. volans. candeat. i. luceat.
Cicendulum li. ge. neu. i. thuribuluz. vel. licinus: et. ponitur. pro. candela: et. dicitur. a. candeo. des.
Cicer ris. ge. neu. genus. leguminis: et. cor. ce.
Ciclas a cicla. dicitur h. cicla. cle. et. h. ciclas. dis. q. da. gen. pally. circutextu: et. tines. mltos. intertextos. ciclos: et. h. ciclas. dis. dicitur isula. q. cu. q. busda. alyis. in. ciclo. disposita. est. Cicla. des. n. fuerut. sexagintatres. isule. circa. deluz. in. orbe. site: et. id. dicte. sut. no. q. in. orbe. sut. digeste: s. p. scopulos. q. e. easde. sut. fm. Dug. Pap. etia. dicitur. Ciclades. insule. sunt. in. Egeo. mari. dicte. q. in. ciclo. i. i. orbe. sut. posite. Ciclas. dis. gen. vestis. a. rotunditate. dicta. sursum. stricta. deorsu: am. pla. v. n. iuuenit. in. legenda. beate. Agneris. Induit. me. dno. ciclade. auro. texta: et. cor. pen. l. gti. siue. cla. Stati. achillei. dos. Puppis. et. in. mari. mutabat. ciclades. auras. v. n. i. Bre. cismo. Est. ciclas. panus. circudat. ciclada. pont. et. ita. tene. as. q. a. mediante. d. cor. Fortunat. tri. eam. p. ducit. dicet. Bractea. gemata. ciclade. filo. catenant.
Ciclopea saxa. in. qb. cyclopes. habitauerut. in. Sicilia. fm. Pap. vide. etia. i. cyclops: q. declinat. cyclopeus. pea. peu.
Cyclops pio. mas. ge. dicitur a cicla. cli. cyclopes. nascunt. in. idia.

et in Scythia olim sic dicti erat: q. vnu. orb. i. vnu. oculu. h. i. media. fronte. phibent. bi. et. agriofagite. dicitur: q. solas. feraz. carnes. edat. Cyclopes. isti. dicti. sut. ee. fabri. Jouis: et. fabricare. fulmina. ei. in. Ethna. mote. Sicilie. v. n. ciclo. peus. pea. peu. v. n. h. cyclopea. saxa. dicitur. in. qb. cyclopes. ha. bitauerut. in. Sicilia: et. p. du. pen. l. cyclopes. v. n. Virgi. 7. Enei. Serz. exercebat. vasto. cyclopes. in. antro. Et. Theo. dolus. Fulmina. cyclopedes. Jouis. iperio. fabricates. Et. vt. dicitur. quida. cyclopes. si. est. nome. coe. gentile. p. du. pe. nulti. Si. vo. sit. p. priu. eam. cor. et. satis. hoc. pbabiliter. dicitur. It. iuuenit. cycrops. pis. p. r. et. tunc. cor. penul. in. obliquis. v. n. Theodolus. Egregio. cycropi. debet. causa. litandi.
Ciculus cli. dicitur a circulo. p. synco. pa. v. l. a. greco. cyclon. q. greci. rotudu. vel. orb. vocat. Ciculus. p. ponit. vt. epicl. semicl. hemicl. ab. hemis. et. cicl. i. medi. circulo. v. n. hemiciculus. q. n. q. d. sedes. dimidiu. circulu. h. n. s. i. arcu. et. p. du. ci. et. fm. coputistas. cicl. e. spaci. aliquoz. ano. in. se. redies. s. ali. quos. numeros. Et. dicitur. ciclus. q. si. circulo. p. duplices. synco. pam. et. est. semiciculus. dimidi. ciclus. a. semis. et. ciclus.
Ciconia nie. dicitur a sono. quo. crepitat. q. si. ciconia: q. son. poti. us. e. oris. q. vocis: q. eu. q. tiete. rostro. facit. v. n. et. ciconia. qd. et. ciconiu. dicitur: vocat. hispani. lignu. logum. quo. in. hortis. bauriut. aqua: q. imitat. naz. illi. auis. leuatis. et. deponen. tis. rostra. du. clagit. eade. hortulani. telona. vocat. tale. li. gn. iuuenit. mo. sup. quosda. puteos. cuz. catena. ferrea. Et. scias. q. h. auis. a. gbusda. appellat. pia. auis. pp. pietatem. qua. erga. parates. ondit. v. n. dicitur. Ambro. i. hexameron. 5. Depositi. pris. art. p. longeu. senectutis. plumaz. regimi. ne. alaruz. remigio. nudatos. circustans. soboles. ciconia. penis. p. prius. fouet. et. qd. dica. collato. cibo. pascit. q. n. q. et. ipsa. reparat. nae. dispedia: vt. hinc. atq. ide. subleuantes. se. nez. fulcro. alaz. suaz. ad. voladu. exerceat. et. in. pristinos. vsus. desueta. ia. reuocet. pris. membra. Quis. n. s. leuare. egru. no. fastidiat. patre: q. s. fessu. sen. suis. humeris. no. im. ponat. qd. i. ipa. historia. vix. credibile. h. q. s. vt. pi. sit. non. h. seruulis. mader. obsequz. At. vo. auib. no. e. graue. q. pie. tatis. e. plenu. no. e. onerosu. qd. soluit. nae. debito. aues. no. erubescut. reueredi. senis. mebra. portare. Est. n. vectura. pietatis. q. eousq. frequ. testificatioe. p. rebuit. vt. agrue. mercede. remuneratois. iuenerint. na. romano. vsu. pia. auis. vocat. et. qd. vix. vni. ipatori. sulto. senat. delatu. dicitur. h. iste. aues. i. coi. meruerut. Dnt. g. aues. ista. decreta. patz. ac. p. p. isignia. clemtie. Pios. n. filios. patz. pri. oportuit.
Cicur placidus. mas. s. p. prudens. plu. iudicio. predicari. raliter. cicures. placidi. quieti. fm. Pap.
Cicurius ry. mas. ge. prudens. gratus. caut. austur. vaser. placid. mas. s. p. v. n. cicuro. ras. v. bu. actiuu. i. prudenter. vel. mansuete. se. otinere. militare. mansuete. facere.
Cicuro ras. in. cicurius. est. et. produ. cu.
Cicurris ris. mas. ge. est. porc. natus. ex. apro. siluestri. et. do. mestica. porca. et. dicitur. a. cicurius. fm. Dug. Pap. vo. dicitur. Cicurris. domestica. sus.
Cicuta te. pen. l. p. du. q. da. herba. est. a. cec. dicta. q. si. cecuta: q. eius. succus. nocet. oculis: vel. q. in. tirso. geniculato. no. dos. h. z. occultos. vt. cana. sicut. dicitur. fossa. ceca. q. occulta. est.
Cicuticena. a. cicuta. et. a. cano. nis. p. ponit. h. cicuticena. cinis. q. canit. cu. cicuta. v. n. h. cicuticina. ne. pen. l. cor. femia. q. ca. nit. cu. cicuta: et. cor. pen. cicutice. cinis. ta. i. nt. q. i. obliq.
Cidaris ris. fe. ge. pilles. pontificalis. et. vt. dicunt. mitra. ci. daris. et. ciara. idem. est. et. cor. da.
Cidon donis. mas. ge. puerozu. amator. fm. Dug. et. dicit. et. iam. Pap. Lidones. puerozum. amatores.
Cidonia ciuitas. cretensis: cidonia. gentis. pomi. It. cidonia. mala. ab. oppido. qd. e. in. creta. dicta: ex. quo. primo. pomu. cidonicu. conficit. Sit. quoq. ex. eo. vinu. quo. languentia. desideria. fallunt: nam. vinum. representat.

Cio cies. & cio cis. idē hñt p̄teritū. s. cini. & idē supinū. s. citū nisi h̄ b̄ q̄ descendit a cio q̄rte p̄ingatiōis pdu. penl. Se cūdū vō q̄ descendit a cieo cies. scde p̄ingatiōis cor. eadē. vñ vsus. A cieo citū nō venit imo citū. Itē cio & cieo ean- dē hñt significatiōē. s. vocare: mouere: cōmouere: p̄gre- gare. Cieo cies. tñ accipit̄ i illa significatiōe. s. p̄ festinare p̄perare: in q̄ nō accipit̄ cio cis. Cieo & cio. p̄ponit̄ cū ad & d̄r accio cies. & accio cis. i. appellare: aduocare. Itē ciz con: & d̄r acio & cio. Itē cū i: & d̄r icio & cio. itē cū ex. & d̄r excio & excio. Cieo cio & oia p̄posita ab eis sūt actiua: nisi q̄ cieo p̄ festinare ē neut̄. Cieo & cio faciūt p̄teritū i cini & sup. i. citū. itez cieo & p̄posita ab eo cor. penl. i. supis: & i p̄icipio p̄teriti t̄pis. Cio vō & ei p̄posita eam pdu.

Cigneus gnea. gneuz. i. cādīdus vel ad cignuz p̄tinens. vel de cigno existens: & dicitur a cignus.

Cignitus tus. mas. ge. vox cigni a cignus d̄r & pdu. gni.

Cign⁹. ab h̄ p̄terito cecini d̄r h̄ cign⁹ gni. qz bñ cātat. vñ h̄ cignul⁹ li. dimi. pu⁹ cign⁹: & cignin⁹ na. nū. & cigneus nea. neū. itē a cign⁹ dicit⁹ est amnis qdā cilicie h̄ cign⁹: tuz qz mirā h̄z aqz suauitatē: tuz qz autūmo & estate qñ niues solunt̄ tumescit: qdā. n. lingua gēqd ē cādīdū d̄r cign⁹. religis vō āni t̄pib⁹ tenuis ē & get⁹ h̄z Du. P̄ap. aut sic dicit̄ Cign⁹ auis gen⁹ q̄ & olor d̄r: qz tot⁹ sit alb⁹ plumis a canē do dicit⁹: eo q̄ carmia modulatz vocib⁹ fūdat. itē cign⁹ ci

Cile ē qdā figura q̄ ap̄ grecos rep̄tat mille. (licie fluii⁹.)

Cilia venter interpretatur.

Ciliacus q̄ in ventre h̄z passioē: & d̄r a cilia qd est venter.

Ciliarcha. a cile figura greca & archos qd ē princeps com- ponit̄ hic ciliarcha che. qui mille p̄est militibus: quem nos millenarium vocamus.

Ciliaste quidam heretici sunt. vide in cerinthiani.

Cilices quidam populi quos vicit pompeius: pirate erant & ponunt̄ cilices pro piratis & pirate pro cilicibus.

Cilicia p̄uincia asie minoris iuxta taurum montem a ci- lice quodam nomen traxit.

Cilicīn⁹ na. nū. a ciliū d̄r: vt cilicina vestis q̄ fit de cilicio: & p̄ du. penl. vñ i Aurora d̄r. P̄ūgēs & vestis te cilicina tegit.

Ciliciū ey. neu. ge. d̄r velamentum factum de pilis capra- rum vel taxoz. vñ tentoria fiunt & mortui operiuntur.

Cilicus ca. cum. i. de cilicia existens penul. cor.

Cilium. a cilum d̄r hoc cilium ly. i. ordo pilozum qui in fol- liculo quo oculus regit̄ siue in cilio crescit: qd componit̄ cum super & inter & dicit̄ supercilium & intercilium.

Cilleo les. lvi. verbum actiuum. i. mouere. & caret supino.

Cillaba be. mēsa cibatoria q̄ finita comestione remouet̄. & d̄r a cilleo les. & cibo bas. h̄ & assidela d̄r. & cor. pe. cillaba.

Cilones sine aspiratione dicunt̄ homines angusti capitis quozum capita oblonga sunt.

Cilum. a celo las. dicitur hoc cilum li. i. folliculus quo ocu- lus tegitur: qz oculos celat. vel fm Isido. dicitur a cilleo les. qd est mouere: qz sepe mouetur.

Cima me. q̄si coma. s. sumitas hōlez vñ arboruz. & d̄r a co-

Cimba be. in cumba exponitur. (ma come.

Cimbala accitabula qdā s̄ q̄ pcussa seuicē tāgūt & faciūt sonū: sic dicta: qz cū bellat i acie sil & pcutiunt̄: & ē cimba lū penl. cor. istm̄ muscuz p̄prie quo accitur. i. aduocat̄.

Cimbria ozum. exponitur in cumba.

Cimex h̄ cimīa vñ cimīcia d̄r qdā herba q̄ valde fetet. vñ h̄ cimex cis. aīal valde fetidū: & p̄prie iste ymis. s. cimex nascit̄ i carne putrida: tinea i vestimētis: eruca in holere teredo in ligno: tarmus in lardo: & cor. mi. in obliquis.

Cimicosus sa. sū. i. plen⁹ cimicib⁹: a cimex d̄r: & cor. mi.

Ciminile lis. ge. neu. d̄r vas aquaticum ad abluendas ma- nus: vt dicunt bacinum: & produ. ni.

Ciminū ni. ge. neu. gen⁹ herbe vel seminis qd vulgo d̄r cu- minū: & est calidū & siccū & produ. penl. vñ Macer. Esse

putant calidum medici siccumqz cimum.

Cimis grece: interpretatur dulcis latine.

Cimiteriū. a cimis qd ē dulcis & steriō qd ē statio p̄p̄it̄ h̄ cimiteriū ry. q̄si cimeteriū. i. dulcis statio aīaz vñ pot⁹ cozpoz. vñ d̄r cimiteriū q̄si cimeteriū: qz ibi cinis mortuo rū terit̄. vñ d̄r a cis. qz cis. i. añ ecclīā solet fieri. vñ cimi-

Cinara re. penl. cor. istm̄ muscū est. Et Ceteriolū li. dimi. d̄r a cieo qd ē mouere q̄si ciēs. i. cōmonēs aerē sono suo: vñ qz ciēs. i. mouet̄ ad sonādū. vñ dicit̄ P̄ap. Cinare accita- bula q̄ pcussa i modulo p̄citant̄. Mach. li. i. ca. 4. d̄r. In ip̄o renouatū ē in cātīcis & citharis & cinaris & cimbals.

Cincinaculus la. lum. in cincinū est.

Cincinosus sa. sum. in cincinū vide.

Cincin⁹. a cedo dis. cecidi d̄r h̄ cincin⁹ ni. crinis q̄ plixē de- pēdet. Laticō. 5. Cincini mei guttis noctiū pleni sūt: & ide cincinacul⁹ la. lū. i. capitall⁹: q̄ magnos h̄z capilloz cincin- nos. vñ Hiero. i. qdā eplā. Cincinaculos pueros & calami/ stratulos & pegrina vngūeta olētes sp̄ deuita. itē cincin⁹ d̄r p̄anicul⁹ vñ p̄anosus & detrit⁹: & tūc ide d̄r cincinosus sa. sū. i. p̄anosus lacinosus tunicosus h̄z Du. vñ h̄z P̄ap. cincini d̄r capilli depēdētēs. vñ cincinosus sa. sū. cui ca- pilli crispī depēdēt. vñ crini⁹ sic mulier: & pdu. pen. pōne vñ in Aurora d̄r. Cincini ppli sūt. nā diuinitus isti.

Cinctim aduer. i. strictim a cingo gis. dicitur.

Cincroziū ry. ge. neu. quo cingimur: a cingo gis.

Cinctura re. penul. produ. i. actus cingendi ad id quo cingi mur: & dicitur a cingo gis.

Cinctus ti. mas. ge. i. lata cinctura vel zona a cingo gis. itez mobiliter cinctus ta. tum. participium.

Cinctutus idem est qd cinct⁹. vñ Horatius in poetria. Sin- gere cinctutus non exaudita ceteris.

Cine grece latine eniti vel cingere dicitur.

Cined⁹. a cinos d̄r cinic⁹ ca. cū. & cined⁹ da. dū. i. eodē sensu .i. canin⁹. Dicunt̄ etiā cinici vñ cinedi molles & effemati & imūdi sic canes: q̄ & publice coeūt & ad vomitū redeūt vñ d̄r sic satyrici. i. rep̄bēsores: qz rep̄bēsiōe ledūt sic ca- nis mortu. Juue. Castigas turpia quū sis. Inē socraticos notissima fossa cinedos. vñ & p̄ excellētiā imūdicie qdā p̄bi heretici dicti sunt cinici: q̄ publice & i patulo cū vxori- bus cūbebāt p̄dicātes publice esse cūbenduz cū vxo- ribus in vicis & plateis ad modū canuz: qz diugiuz iustu est: & pdu. penul. cinedus: sed cinicus eam cor.

Cinerea ce. auis cinereum habens colorem se. ge. & dicit̄ a cinis: & cor. penul.

Cinerulentus ta. tū. plenus cinere: a cinis & lentos p̄ponit̄

Cineus nea. neum. nomen gentis penul. produ. & vt dicit P̄ap. i. Cinei orti sunt a ietro genero Moyss.

Cingogis. xi. ctuz. cingere. i. circūire circūdare: cingulo se stringere: vñ v̄balia. Et p̄ponit̄ cingo cū ad: & d̄r accingo gis. i. valde cingit̄ p̄parare adozmare. itē p̄p̄it̄: vt circū cingo gis. discingo gis. icingo gis. i. valde cingere: p̄cingo gis. i. añ vñ ab añrioz i pte vñ surfuz cingere: recingo gis. i. itez cingere. succingo gis. i. subit⁹ cingere. Et nota q̄ accin- gimur bellaturi: p̄cigimur ituri: succigimur mīstraturi: vñ qdā. Accingoz gladio: p̄cingoz gauisape sumpto.

Cingulatus a cingulum d̄r h̄ cingulat⁹ ti. quoddaz genus calciamenti: & vocant̄ cingulati a quibusdam soliatī.

Cingulus a cinct⁹ ti. p̄ diminutiōē d̄r h̄ cingulus li. qd & h̄ cingulus iuenit̄. vñ h̄ cingula le. se. ge. Et est cingulus neutri gene. hoīuz: cingula se. ge. alioz aīaliū. vñ versus Lingula sunt hominuz: cingula stringit equum.

Cinicus ca. cum. i. caninus a cinos qd est canis: & cor. penl. P̄ersius. Si cinico barbam petulans nonaria veller. vi- de etiam in cinedus.

Cinifes sis. se. ge. vel cinifex indecli. p̄ eodez vel p̄ alio ge- nere paruaz muscarum .i. zinzala cernicula. & dicitur a

cinos
mlti a
scribiē
Itē p
aculei
p̄. scri
lra & v
bi p̄p̄
q̄c
nētis
Ciniflo
citar: v
tur. h̄
Cinipbe
Cinipbi
vñ cin
nerali
P̄ap.
vbi pl
Libya
vel p̄
Cinis a
dore &
vt d̄r i
Que i
puliis
Ciniscu
Cinam
Arabi
ponit̄
Cinam
Cinam
mire
cinam
cinaz
coz.
Cinuz
bet re
Cinocel
nocep
canin
lib. de
ru &
fretu
Cinog
gua d
num
Cinom
nis. f
vñ. 3
Cinos
Cinoth
Dier
ment
Cinus
iz. S
Cinxi
& no
Cio is.
Cypar
& d̄r
cum
ro i
ctur
Cipp
nuz

- cinus qd̄ ē canis: sic videt̄ p̄ c. scribēdū ī p̄ma syllaba: s; m̄lti addūt s. r̄ dicūt scinifes p̄ se. in p̄ syllaba: r̄ ita cōiter scribūt in Exodo. 8. Facti sūt scinifes ī bouib; r̄ iumētis. Itē Pap. ponit p̄ p̄ l̄ra s. r̄ dicit. Scinifes culicū gen^o est aculeis p̄molestū. vñ in s. de eo vide. Linifis āt p̄ flauio p̄ c. scribūt in p̄n^o. Et scias q̄ in psalmo d̄r scinifes p̄ s. ī p̄ l̄ra r̄ vltia. dixit inq̄ r̄ venit cinomia r̄ scinifes. r̄ p̄t scribi p̄ p̄b. vñ p̄ f. in vltia syllaba: r̄ cor. ni. In historijs āt d̄r q̄ canifes musce sūt r̄ adeo subtile vñ visū nisi acute cer nētis effugiāt. r̄ cor. p̄ cui insidēt acerbo terūt stimulo.
- Ciniflo** flomis. maf. ge. d̄r ille q̄ cū folliculo ignis flāmā ex citat: vel q̄ calamistr̄ calefacit. s. ferz quo capilli crispantur. h̄ vulgo ciniferus d̄r: r̄ cōponit̄ a cinis r̄ flo flas.
- Cinipheus** in ciniphis vide.
- Ciniphis** fluui^o est Libye iuxta quē magni abūdant hirci vñ ciniphei dicunt̄ maiores hirci: l̄z adiectiuū sūt qñq; generaliter hircor̄ r̄ caprar̄: ciniphe^o pheā. pheū. s; Dug. Pap. etiā dicit. Ciniphei hirci maiores a flumine ap̄rice vbi plurimi sūt r̄ magni. Itē dicit ciniphus fluius in Libya vbi grandes hirci nascunt̄: r̄ cor. ni. r̄ scribūt p̄ p̄b. vel per f. in vltima syllaba.
- Cinis** a cādeo des. d̄r h̄ ciner vñ cinis hui^o cineris: q̄ ex cā dore r̄ icēdio fiat. vñ cinere^o rea. reū. r̄ cine^o nea. neuz. r̄ vt d̄r in Hrecis. Bis duo noia sūt q̄ substātiua vocantur. Que in is vñ ī er. rectū posuerūt frēq̄nter: vt puluer vel puluis: vomer vñ vomis: ciner vñ cinis: cucumer vñ cucu
- Cinisculus** li. maf. ge. penul. cor. dimi. pu^o cinis. (mis. Cinamolegus gi. penl. cor. q̄ legit cinama r̄ quedam auis. Arabie q̄z legat r̄ texat nidum ex fructibus cinami. r̄ cōponitur a cinamum r̄ lego legis.
- Cinamomum** mi. pdu. penul. vide in cinamum.
- Cinamuz** vel cinamomuz ge. neu. est breuis arbutula: s; mire virtutis r̄ odoris: cuius fructus dicunt̄ stacte. r̄ d̄r cinamomū vel cinamuz a cāna: q̄ cortex eius in moduz cānaz sit rotūd^o r̄ tenuis: r̄ tā cortex q̄z arbor ipsa d̄r sic r̄ cor. penul. cinamuz mi. r̄ cinamomum eam p̄ducit.
- Cinns** ni. maf. ge. i. tortio ozis r̄ cinis cōmixtio quarunl̄ bet rerum p̄portionalis. r̄ cōponit̄ vt cōcinus ni.
- Cinocephalus** a cinos canis r̄ cephas caput cōponit̄ h̄ cinocephalus li. penl. cor. genus habens caput ad moduz canini capit. r̄ etiā qd̄dā genus simiaz sic d̄r. Aug. i. 16. lib. de ciui. dei. sic dicit. Quid dicā de cinocephalis quor̄ r̄ capita atq; ipse latratus magis bestias q̄z hoies cōfitetur. hi in idia nascuntur. vide in anubis.
- Cinoglossa** se. qd̄daz herba a cinos canis r̄ glossa qd̄ est lingua de similitudine canis sic dicta. vel q̄z ad morsum caninum trita cum sale r̄ imposta succurrat.
- Cinomia** mie. i. musca cania r̄ venenosa: r̄ d̄r a cinos. i. canis. psal. Dixit r̄ venit cinomia r̄ scinifices: r̄ cor. mi. fm̄ vñ. Inuenit̄ r̄ cenomia p̄ e. vt. s. hēs ī suo loco: s; aliō si.
- Cinos** grece latine canis vt dicit̄ Du. i. cano nis. (gnificat. Cinoth hebraice d̄r latine lamētatio Hieremie. vnde dicit̄ Hiero. in plogo Regū. Hieremias cum cinoth. i. cuz lamentationibus: r̄ accentuatur in fine.
- Cinus** ni. genus arboris: vt dicunt̄ létiscus fe. ge. Danielis i. 3. Sub cino.
- Cingia** xie. fe. ge. i. inno a cingo gis. r̄ d̄r sic: q̄z in ei^o honore r̄ noie puelle maritate cingunt̄: quoz illis p̄sit nubētib;.
- Cio** is. ciui. circ. exponitur in cieo kies.
- Cyparissus** si. fe. ge. qd̄dā arbor q̄ r̄ cupissus r̄ cypissus vocat̄ r̄ d̄r a cephas qd̄ ē caput: q̄z caput ei^o a rotūditate in cācumē erigit̄. vñ dicta ē cyparissus a quodā ei^o nois puerō ī illā arborē fm̄ poetas mutato. vñ h̄ cyparissa se. no. curna imago: r̄ h; cyparissus siue cypissus lignū ip̄tribi
- Cipp** a cepi p̄terito de capio d̄r hic cippus pi. p̄gemi. (le. nuz p. r̄ pro trunco r̄ pro cumulo terre: r̄ pro lapide mor
- tuo supposito: r̄ pro cimiterio: r̄ pro instrumēto quo reorū pedes restringunt̄: quasi capiens pedes.
- Cypressus** si. in cyparissus exponitur.
- Cypriacus** ca. cū. penul. cor. a cyprius d̄r. vide in cyprius.
- Cyprius** ca. cum. penul. cor. in cyprius est.
- Cypriuz** vnguentum a floze cipro vocatum: cuius odore proprie fert̄ fm̄ Pap. r̄ producit penul.
- Cyprius** pridis. in cyprius est.
- Cypri^o** priā. priū. de cipro vbi nobiles vites sūt affluētēs: r̄ d̄r a cypri^o. r̄ a cypri^o d̄r cypriac^o ca. cū. nā cypri^o facit cypri^o r̄ cypri^o Mach. li. z. ca. 4. Prælatus est cyprius.
- Cypri^o** pri. ge. fe. qd̄dā ciuitas vel isula in q̄ est illa dicta cyprius. vñ cyprios interpretat̄ mixtura. vñ r̄ illa isula dicta est cypri^o: q̄ mltē r̄ varie herbe ad p̄fectiōes faciēdas in ea reperiunt̄. vñ cypri^o ria. riū. r̄ cypri^o ca. cum. penul. cor. Itē a cypri^o h̄ cypria prie. gen^o holeris: q̄z ibi valde abūdēt. r̄ h̄ cyprius pdis. i. ven^o: q̄z ī ea colit̄. eadē isula d̄r paphus. r̄ vt dicit̄ Prif. in tractatu possessiuoz. Cypri^o facit cypri^o. Cypri^o vñ cypriac^o ca. cū. r̄ cypri^o acuit primaz. s. cy.
- Ciragra** gre. fe. ge. penl. acuta. i. manū ifirmittas: sicut podagra d̄r ifirmittas pedū. a ciros qd̄ est man^o d̄r ciragra. r̄ podagra d̄r a pos qd̄ est pes r̄ agros qd̄ est tractus: quū manus vel pedes cōtrahunt̄: vel componunt̄ ab agrios qd̄ est feruz vel agreste: r̄ inde podagra r̄ ciragra q̄z a ferro dolore: q̄z qd̄ imite ē: abusive agreste vocamus.
- Circ^o**. a circa dicitur r̄ circū. circa refer̄ ad locū r̄ ad t̄pus. vñ t̄palr̄ iuenit̄: vt circa viginti ānos. r̄ localr̄: vt circa ecclesiā. Circū vñ est t̄m locale q̄z vñdīq; vt circū mōtes. circa p̄ cōpositionē vel potius p̄ quādā irregularitatem iungit̄ cū istis quocirca p̄ cōiunctiōe causali vel illatiua: circūcirca pro aduer. loci: r̄ s̄lr̄ circūquaq;.
- Circin^o**. a circ^o d̄r h̄ circin^o ni. maf. ge. i. machinula q̄ apud carpētarios circulū efficit̄. Isa. 44. Et i circio tornauit illū. Itē a circus circio nas. i. circūire: r̄ cor. ci. vñ Thobie. Circia t̄ egressus scrutat̄: opita q̄rit. r̄ d̄r circin^o q̄z circū
- Circiter** d̄r a circ^o r̄ refer̄ ad numez r̄ ad t̄ps. r̄ ē (nans. t̄m t̄pale respectu numeri: vt circiter viginti ānos: circiter nonas decēbris: l̄z qñq; inueniatur r̄ locale s; improprie: vt in Salustio. Depressus humi circiter viginti pedes. r̄ hoc nō fit nisi propter numerum.
- Circius** cy. maf. ge. i. ventus q̄ diuerse acriter circūituz faciēdo volat: r̄ dicitur a circū ci.
- Circulator** toris. maf. ge. proprie qui famam portat. r̄ dicitur a circulo las.
- Circularorius** ry. maf. ge. qui lectulos tornatiles facit. r̄ dicitur a circulo las.
- Circulo** las. i. circūdare vñ tornare: r̄ p̄ decipe inuenitur. vñ verbalia. r̄ deriuat̄ a circulus: r̄ cor. cu.
- Circulus** li. idē est q̄ circū q̄z dicit̄. r̄ d̄r a circ^o fm̄ Dug. Pap. vñ dicit̄. Circulus dicit̄ eo q̄ in circūductiōe currit
- Itē** circulus est figura plana q̄ sub vna linea p̄tinetur ad quā ex vno puncto qd̄ inter ipsam est oēs q̄ recte ducuntur linee eque sibi sūt. item circulus armilla vel frenū.
- Circū** aduer. est r̄ qñq; p̄positio fm̄ Donatū: r̄ seruit actō castui: r̄ est t̄m locale. vide supra in circa. Et scias q̄ circū qñ componit̄ cū dictione incipiente a vocali m. o. s. scribi: sed nō p̄ferri: in circūago: circūamict^o: circūeo: circūit^o. vñ versus. Circū p̄posita vocal̄ si comitef̄. nō p̄ferit̄ sed sola figura tenetur. vide in circūeo.
- Circūago** gis. egi. circūactū. i. circūducer̄: a circū r̄ ago agis. r̄ debet scribi m. r̄ nō proferri. r̄ cor. penul. in presenti: s; in preterito produ. eandem.
- Circūamict^o**. a circūamicio is. d̄r h̄ circūamict^o ct^o. r̄ adiectiue circūamict^o cta. ctū. r̄ o. s. scribi p̄ m. r̄ nō p̄ferri qñ est vna ps. Si āt sint due ptes tūc m. scribit̄ r̄ p̄ferit̄. r̄ ita dicas de s̄lib^o. Psalmista. Circūamicta varietatib^o r̄.

Circūegi egisti. est preteritū de circūago gis. et pdu.e.
Circūeo is. iiii. ire. itū. ex circū et eo is. pponit. et d3 m. scribi: sed taceri. nā vt dicit Dug. Quotiens circūz vel aliud aduerbiū vñ prepositio desinēs in m. cōponit cū dictioe incipiente a vocali d3 m. scribi: ad ostendendū qd sit de ite gritate illius dictōis: sed d3 taceri. Diceñt ḡ circūeo is. circū amicta qñ est vna pars tacito m. Lōtra hō nō est oppositio de ambio: q2 b. iterponit: nec de comedo: q2 m. non est ibi essentialiter s3 accidentaliter p n. Ita dicit Dug. in eo is. de hoc etiam habes supra in circum.
Circūite qñ est verbū modi imperatiui pdu. penl. Viere. s. Circūite vias. S3 qñ est mobile circūitus ta. tū. circū itū circūite in vtō cor. penl. q2 itū supinū cor. primā. Numeri ca. 13. Omni regione circūita.
Circūitis qñ est vbū pdu. penl. Matth. 23. Qui circūitis mare et aridā vt faciatis vnū pselitū. S3 qñ ē casus ablati nūeri pluralis de circūit? ta. tū. cor. pe. vt ē tetigi i circūite.
Circūit? tus. tui. substantiuū: et circūitus ta. tū. mobile semp et vbūq; cor. i. penul. q2 itū supi. cor. primaz. vñ in psal. In circūitu impij ambulāt. et Numeri. 13. Di regione circūita. et d3 m. scribi: s3 nō pferri: vt supra oñdi i circū et circūeo.
Circūpes pedis. mas. ge. a circū et pes cōponit: et cor. penul. gñ. Et sunt circūpedes obsequia seruoꝝ vñ serui obseqñtes vel sandalia fm̄ Dug.
Circūcellio. circū pōdit cū cella: et m. pueria i n. dñ h̄ circū cellio onis. i. mōach? q p diuersas sp vagat cellas deuastado et defozādo qd iuenit ibi: q2 circūcellio dicit.
Circūcellio onis. mas. ge. Circūcellioes aut sūt quidā heretici sic dicti: q2 agrestes sunt: quos scocopicos vocat: qui xpm̄ filiū dei adoptiuū nō ppriū asserūt. et videt nomē compositū a circū et cella sicut et circūcellio.
Circūcisio onis. a circūcido dis. dñ: et est circūcisio in carne pputy abscisio: qd solis iudeis fit. Dic nota q i sacro ē duo cōsiderare. i. vsū sacri et ipsū sacm. Ipsū aut sacm dñ a quibsdā op? opatū. Usus aut sacri est ipsa opatio: q a quibsdā op? operas dñ. Et dicit qdā pbabiliter q nullo mō ipsa sacra veteris legis. i. op? opatū: in eis grām cōferebat: excepta circūcisioe q dabat grām quātū ad effectus pmitiuos culpe et reat?: et quātū ad quosdā effectus positiuos: sic ordinare aiaz et facere dignā vita eterna: nō tñ quātū ad oēs effect?: quos h3 grā baptismalis: q2 illa sufficit ad totalē cōcupiscētā reprimēdā et meritoꝝ agēdaz: ad qd grā in circūcisioe data sufficere nō valebat. Et sic itellige qd dicit Beda. Idē iqt. Salutifere curatōis auxiliū circūcisio in lege dō originalis pcti vuln? agebat: qd baptism? agere reuelate grē p̄suevit in tpe: excepto q regni celestis ianuā necdū intrare poterāt: tñ in sinu Abrae post mortē btā rege solati supne pacis igressuz spe felici expectabāt. Hrego. etiā dicit in. 4. li. moral. qsi i pn? Qd apud nos valet aq baptismalis: h? egit apud veteres vel p puulis sola fides: vñ p maiorib? virt?. i. sacrificij: vel p his q ex abrae stirpe pdierūt mysterium circūcisionis.
C Itē scias q quis oēs tenerent ab hñdū fidē quā habuit abraā: nō tñ oēs tenebant imitari Abraā in fide: q2 nec ad oēs noticia abrae venerat: nec oib? dat? est in exēplū imitabile nisi mediāte semine in quo oēs gētes bñdictionē psecuturē erāt: et iō circūcisio q erat signum fidei abrae nō oib? pplis p̄petebat. vñ solis iudeis data est: ex quo xps nascitur? erat. Apud autē alios pplos remanebāt alia remedia q an circūcisioē fuerūt data: q remedia dicta sūt p vba Hrego. **C** Nolo etiam te ignorare: q pctm̄ originale q̄tū ad culpā et reatū descendit a p̄re in filios. q̄tūz aut ad penalitates descendit a femina: q2 p̄ est efficiēs in gñatiōe et mater māz ministrat. Circūcisio aut data est dō originale pctm̄ ad tollēdā culpā: nō aut ad tollēdā carnis corruptionē: et iō viris et nō mulierib? data

est: et pp h? etiā oñdiē sacm̄ ipsectū et sua iperfectio i expectationē iperfectiois ducit. **C** Aduerte etiā q circūcisio data fuit plurib? de causis: vt p obediētā mādāt. Abraā placeret deo: cui p̄p̄uaticōez Adā displicuerat. Data etiā fuit in signū magne fidei abrae qui credidit se habituz filiū in quo fieret bñdicitio oīuz. Deinde vt h? signō discerneret pplis ille a ceteris natiōibus. In carne vō p̄p̄uicij iō iussa est fieri: q2 in remediū iſtituta est originali pcti: qd a parētib? trahim? p̄ cōcupiscētā: q in pre illa magis dñat. et q2 in pte illa culpā iobediētie prim? hō sensit: decuit vt ibi signū obedientie acciperet. **C** Siebat aut octaua die in petrino cultro: q2 et in resurrectionē cōi etate octaua futura p̄petrā xpm̄ ois ab electis abscedet corruptio: et p xpi resurrectionē octaua die factā circūcisioē a pctis aia cuiuscūq; in eū credētis. et h? rō mystica Alia est l̄ralis q tāgit a rabi moyse: q2 puer an octauū diem est ita tener qsi in ventre matris. Et iō sic alia aialia nō offerebant p̄ dictā cām an octauū diez: ita nec puer circūcidebat. **C** S3 pōt qri an octau? dies eēt de necessitate circūcisiois. et videt q nō: q2 sic est p̄termittere determinatū tps si pueniat: ita et si tardet. s3 p̄seliti circūcidi debant post octauū diē et eis valebat: ḡ et pueri poterant an octauū diē circūcidi: et eis valere. **C** R̄ñsio. Circūcisio erat in p̄cepto: et erat sacm̄: octau? ḡ dies erat de necessitate circūcisiois q̄tū ad obligationē p̄cepti: ita q reus erat q illud tps nō obseruabat. s3 nō erat de necessitate ei? q̄tū ad efficaciam sacri: q2 etiaz in alio tpe circūcisio facta suū effectū sacramentalē habebat. Sic etiā accidit de ministratib? nra sacra: q seruat māz et formā debitas: et omittūt aliqd de ritu ad solēnitatē sacri ab ecclia iſtitutum prinēs. **C** Ad illud aut qd obiectū est dico q sicut Magi sniaz videt sentire: licebat iminēte mortis articulo diē puenire octauū. Alij dicūt q nō erat necessitatis diē puenire: q2 illis q an octauū diē moriebant valebat ad salutē remediū qd an circūcisioē fuerat qd ad hoc efficaciam habebat: et h? cōfirmat p iudeos q nūc sunt: q nūq; an diē octauū circūcidunt. et etiā p sile: q2 nulluz aial offerebat dño an octauū diē. s3 hāc ḡ opinionē dōz q nō est sile de pueniēdo et differēdo: q2 nullo p̄ceptuz ḡ trāsgrēdi d3 vt pueniat: sed si trāsgressius fuerit differēdo d3 q̄tū pōt illud implere in quocūq; tempore.
Circūdo das. dedi. dare. datū. ex circū et do das. et cor. hāc syllabā da. vbūq; in verbo supino et participio. vñ debet dici circūdabat dare. datus. penul. cor. Quidins. Iussit ambitē circūdare littora terre. Item de. corripit in preterito: vt circūdedi.
Circūforan? ni. mas. ge. a circū et forā pponit: ille q circūit forū causaz cā aduocationū: vel forā venaliū causa decipiendi et auferēdi aliqd: qui et lustro dñ et produ. penul. et mutat m. in n. sequente f.
Circūluuiū nū. loc? que aqua circūluit: et dñ a circūluo is.
Circumquaq; i. ex omni parte: vñdiq;
Circūscribo bis. p̄si. ptū. circūscribere. i. cōcludere: circūire: dānare: reprehendere: includere: vel stringere: vel remouere: bonis p̄p̄uz p̄uare: delere. vñ hic et h? circūscriptibilis et hoc le. et circūscriptibiliter.
Circumscriptorie aduer. i. callide: versute: surreptiue: a circum scribo bis.
Circūscript? a circūscribo bis. dñ circūscript? ta. tū. p̄ticipiū in eadē significatiōe qua et suū vbū. Itē circūscript? ta. tū. i. caut?: vel callidus: vel argut?: vel strict?. et ide circūscripte aduer. i. argute caute: circūspecte vñ stricte. et cōparat circūscriptioꝝ s̄tine. et p̄p̄dit vt incircūscript? ta. tū.
Circūsept? ta. tū. idē ē qd circūdat? vñdiq; cinct? vñ sepe ambit? et pponit a circū et sept?. vñ circūsept? est p̄ticipiū figure decōpositē. et tunc descendit a circumsepio pis.

Circūspici
 circūspic
 spectro a
 lidns p̄
 Circūuen
 pare: de
 nr. i. de
 bis qu
 Circus et
 vñ et h
 ban in
 quo eq
 Cirene re
 quam c
 Cirenus
 Cirocop
 ē man?
 guetar
 Cirogōp
 qd ē sc
 facere
 pbum
 Cirogr
 ponit
 et syn q
 graph
 pb? et s
 s3 p̄p
 tio q si
 graph
 et credi
 ris et n
 nomē
 stea si
 bitoꝝ
 bebat
 pbum
 scrip
 blicis
 ebat
 Cirog
 Cbron
 et ma
 Cbron
 bec c
 liber
 hinc
 sent
 qual
 Cbro
 Cbro
 tēgo
 qd r
 gdā
 asp
 sic
 Cbro
 cbir
 et vi
 Ciro
 Cbro
 cb
 op
 nu
 na

De L ante L

Civito as. auī. penū. cor. a ciuis. et est ciuitate colere vel ciue facere vel more ciuis se habere.

Ciuicus ea. cū. penū. cor. dī a ciuis. et sī h̄ et h̄^c ciuili et h̄^c le. dicit a ciuis. i. ad ciue ptinens vel res ciuis.

Ciuilis lis. le. a ciuis dī: res ciuis vel ad ciuem pertinens et produ. penū.

Ciuilitas ris. fe. ge. māsis ciuiū vel pūlegio ciuiū vti posse et gaudere. Actūū. z z. Ego mltā sūma ciuilitatē hāc psecutus sū. et pōt formari ab h̄^c dīō ciuili addita tas. et cor. pe.

Ciuis. a coeo is. dī h̄ et h̄^c ciuis cōis ge. qz ci (nūl. ciuilitas. ues coeāt vt insimul viuāt. vel ciuis dī a cio cis. qz cianē ad sil' habitādū: et inde p cōpositionē h̄ et h̄^c cūis. et dīr cōciues qui habitāt in eadē ciuitate: et pdu. ci. vñ quidā. Nō bonus est ciuis qz p̄fert ciuib⁹ hostē s̄z Dug. Pāp. vo dicit. Lites vocati qz in vñū cetū coeūt societatis vinculo adunati ad custodiendā legē: a cieo es dicitur.

Ciuitacula le. dimi. parua ciuitas.

Ciuitas tatis dī a ciuis. et est ciuitas hoīuz multitudo societatis vinculo adunata ab eodem iure viuēdi. Et ciuitas nō saxa: sed habitatores vocant. sed vrbs ipsa menia sūt et dicitur ciuitas quasi ciuim vnitas.

L ante L

Claderula le. dimi. parua clades: et cor. penū.

Clades dis. fe. ge. dī a cladeo des. qz rūc res ineqliter p̄tingat. vel clades meli⁹ deriuat a gladius q̄si glades. pprie enī clades dī esse pestilentia que fit p gladiū siue p̄ infectionē factā a gladio fm Dug. Pāp. vo dicit: clades dī cta qz currēdo facta ledat: vel clam data clades morib⁹: tabes: calamitas: periculum.

Clam aduer. q̄litaris. i. occulte latēter. et dī a chlamys.

Chlamys dis. fe. ge. i. palliū qd ex vna pre iduit neq̄ p̄suis s̄z fibula ifrenat. Hoc a greco nomē accepit: et cor. pe. gti.

Clamor mas. maui. vbiū neu. i. clamorē facere: sonare. et dī clamare a calam⁹ q̄si calamare. vñ clamofus sa. sū. q̄si calamosus a calamo. s. qz sonet et pōit clamor q̄nqz trāsitiue s̄z iproprie: vt clamor illū. i. clamore voco s̄z Dug. et pdu. cla. Ite. li. 3. Et plēs vna clamāt s̄phiste voce. et vt dicit Pāp. Clamo simplicis oris ē. Lōclamo cū alijs. Acclamatio icluso. Reclamo post aliquē iterū clamor. Inclamo et succlamor murmurātis ē. Proclamo laudādī vel dēp̄candī exultatio. Exclamo eleuo vocē. Exclamare signat valida intentioe preces effundere. et clamare voce isonare.

Clamor oris. mas. ge. a clamor as. dicitur. Et est clamor ratiōabiliū. Clamor vero irratiōabiliū.

Clamorosus in clamor as. vide.

Clanculū a clam dī lanculū aduer. dimi. et clāculus la. lū. i. dubi⁹ occultus. vñ lanculo las. i. abscondere: occultare: palliare: celare. et cor. cu lanculum et lanculo.

Clandestinus na. nū. i. latens et occult⁹. vñ clādestino nas. idē est qd clāculare. Et nota qz clandestinus penū. cor. nō est. n. cōpositū a clā et tenendo vel stando vt qdaz dixerūt: sed deriuat tñ a clā vt dicit P̄ris. in tractatu p̄positionis. vñ quū nō habeat a primitiuo cor. penū.

Clāgo gis. go. in xi. et xi. in ctū. clāctū verbū neu. i. sonare: et ē alaz siue tubaz. vñ h̄ clāngor gozis. i. son⁹ et est irratiōabiliū: vt ansez: tubaz: alaz. sed clamor est ratiōabiliū vt hominū. Inuenit̄ at̄ clāngui in p̄terito. vñ Nume. io. Si semel clāgueris venient principes ad te. Sed pōt dī ci qz lra corrupta est ibi vitio scriptoz. et dz ibi legi clāxeris: q̄re s̄z P̄ris. facit p̄teritū clāngi. et ita in silib⁹ dicas.

Claredo dnis fe. ge. i. claritas: a clarus dicit et hec claritudo in eodem sensu. et vt dicit Pāp. Claredo est splēdoris: claritudo nobilitatis.

Clareo res. rui. rere. verbū neu. i. esse vel fieri clarū: manifestum et dicit a claro ras. et produ. primam. Prosper. Ex operum specie clarebunt intima cordis.

Claresco scis. incipio clarere verbū inchoatiuum.

Clarifico cas. caui. facere clarū verbū actiuū a clarus rum. et facio componit: et cor. penū.

Clarigatio. a clar⁹ et actio cōponit h̄ clarigatio onis. i. clara actio. s. q̄ exponit clara et aperta voce. et pōt esse vbale a clarigo gas. i. clarigationē facere. i. causas belli exponere. et est sūptū a romana p̄suetudine. Quū. n. romani hostib⁹ bellū indicere volebāt pater patratus ad fines hostiū pficiscebāt: et clara voce eis exponebat qbus de causis bellū indiceret. Que causaz expositio clarigatio dicebāt: qz clara voce fiebat. Expositis at̄ causis hasta emissa in fines hostium indicabat pugne principium.

Clarigo as. aui. are. i. clarere: florere: fm Pāp. vel s̄z Dug. Clarigare. i. clarigationē facere. i. casus belli exponere. vide in clarigatio onis.

Clarus ry. i. sol: et dicit a clarus: qz sit clarus. vel dī a claro insula in qua colitur.

Claro ras. i. claz facere et māifestū: s̄z nō ē i vsu. et deriuat a clar⁹. et p̄ponit vt declaro ras. i. notificare. et pduē cla.

Clar⁹. a celū dī clar⁹ ra. rū. qz splēdeat. et p̄parat clarior rissimus. vñ clare rius. rissime. aduer. et hec claritas tatis. et hec claritudo dnis: et h̄ claredo dnis in eodē sensu. Clarus cōponit vt p̄clar⁹: q̄clar⁹: ambo p valde clar⁹. et pdu. cla. vñ qdā. Quid tibi nobilitas: qd vt clara parēt.

Clari⁹ ry. mas. ge. i. tubicē: et pprie militū. et dī a clāssitum.

Clāssitarius. i. p̄reta qz nautis imperat: et dī a clāssis.

Clāssitū. a kalo las. qd est vocare dī h̄ clāssituz ti. i. cornū vel tuba vel aliud instrumentū cā cōnocādī factū. Clāssitū etiā dī signū bellicū vel sonus tube vel alteri⁹ instrumenti bellici. pprie tñ clāssitū est cōcent⁹ et cōcordia oīuz instrumentoz insimul sonantiū siue sint tube et cornua in bello: siue sint cāpane siue etiā hoīes et cor. penū.

Clāssis. a kalon qd est lignū dī h̄ clāssis sis. qz de ligno fit et est clāssis mltitudo nauīuz. Dī tñ et clāssis vna nauis et qz alia habebāt signa bellica tā romani milites q̄z pedites: iōqz et milites dīr q̄nqz clāsses. Quūqz etiā tā milites q̄z plebei dīr clāsses. Quū. n. romulus rēpublicā instituit: romanos in duas ptes diuisit. s. nobiles: et ignobiles. et vtranz partē clāssē appellauit: a quibusdā clāssitis: qz taz isti q̄ illi suū clāssidē. i. suū signū habebāt. s̄z illi. s. nobiles dicebant prima clāssis: ignobiles secunda clāssis.

Clātr⁹. a clāuis vel clāudo dis. dī hic clātr⁹ tri. repagulū qd opponit ostio vel ipz hostiū: p̄cipue hoztoz: vineaz et viridarioz vel trunc⁹. Dorati⁹. Obiectos valeat p̄fringere clātroz s̄z Du. vel s̄z Pāp. Clātri ligna volubilia in caueis: validissimi fustes q̄ ostia obserant valli.

Clāua ne. baculus h̄ns massā ferri in fine: et etiā aliq̄ i p̄ncipio qz vulgariter dī massa: et dicit a clāu⁹ ui. qz sit clāuis ferreis religata: qz cateia dī: et pduē clā. vide i clāuis.

Clāuar⁹. a clāu⁹ dī clāuar⁹ ta. tum. clāuis confix⁹ vel clāuo veste vel instrumento ornat⁹ et p̄paratus. et h̄ clāuar⁹ ti. quoddā gen⁹ calciamenti pedū. et dicunt clāuati q̄si clāui lati: qz minutis clāuis. i. acutis solea caligis vinciatur.

Clāudeo des. i. clāudicare. et dicit a clāudo dis.

Clāudicari⁹ ria. riū. q cito clāudicat vel sepe. et dī a clāudico cas. Inuenit̄ etiā h̄ clāudicaria rie. i. nauis oneraria

Clāudico cas. verbū neu. i. inequaliter in. (vel sonora. cedere. et dī a clāudus: et cor. penū.

Clāudo dis. clāuis suz. vñ hec clāusura re. Et nota qz antiqui dicebāt clāudo dis. clāuis in eodē sensu. a quo dicim⁹ clāudo dis. cui⁹ litteraturā oīa cōposita a clāudo vel clāudo redolēt. cōponit etiā clāudo vel clāudo vt cōcludo is. clāuis. suz. Itē dīcludo is. i. aperire: clāusurā auferre. Itē dēcludo is. i. valde vel deorsuz clāudere vel dīcludere. Itēz excludo dis. i. extra clāudere. i. extra clāusurā emitere. itēz includo dis. i. int⁹ clāudo. itē intercludo dis.

.i. aliqua claudere vel auferre. Item claudere. itē occludo dis. i. claudere. itēz recludo dis. i. itēz claudere: v'l retro claudere: v'l apire. itē secludo dis. i. seorsuz claudere. ⁊ segregatim separare. itēz trāscudo dis. i. vltra claudere v'l fugare v'l mittere. claudo. ⁊ pposita ab eo oīa sūt actiua. ⁊ oīa faciūt pteritū i. st. ⁊ sup. in sum. itē oīa ab eo pposita vbiq; mutāt au. i. u. lō. gā. vñ oīa desinūt in p̄senti in cludo. ⁊ pterituz in clussi. ⁊ sup̄nū in elusum. Et scias qd̄ antiḡ ponebāt claudodis. etiā pro claudicare. vnde claudus da. dū.

Clauulus la. lū. diminutiū de claudus.

Clauicularius in clauis exponitur.

Clauiger ra. rū. penl. cor. q clauis gerit. Inuenit̄ et substātiue declinatū in quolibz genere. ⁊ pponit̄ a clauis ⁊ geroris. vel p̄t̄ componi a claua ⁊ gero ris. ⁊ tūc clauiger idem est quod clauam gerens.

Clauis a claudodis. d̄r̄ b̄ clauis uis. q; claudit. vñ b̄ clauicula le. diminutiū a quo h̄ caluiculari⁹ q clauis portat v'l facit. vñ b̄ clauicularia rie. i. eodez sensu. ⁊ facit actiui singularē i. em. v'l i. im. vt clauē v'l clauis. ⁊ abltūz i. e. v'l i. vt clauē v'l clauis. ⁊ actūz plālē i. es. v'l i. is. vt clauis v'l clauis.

Et scias qd̄ clauis p̄t̄ sumi i. theologia ē p̄tās ligadi. Et scōda clauis q̄ d̄r̄ p̄tās ligadi ⁊ soluēdi: q̄ ecclia. sicut iudex dignos recipe ⁊ indignos excludere d; a regno. Et ponit̄ i. p̄dicta diffōne. gen. s. p̄tās. ⁊ subim p̄tās. s. iudex ecclia. sicut ⁊ act. s. excludere ⁊ recipe s̄m duos act. mālīs clauis: apire. s. ⁊ claudere. cui⁹ obz tagit i. hoc qd̄ dicit. A regno. Mod⁹ at̄ i. h̄ qd̄ dicit. Dignos v'l indignos: i. illi quos act⁹ exercef. p̄sāt. Clauis at̄ sūt due. s. scia discernēdi: ⁊ potētia ligadi ⁊ soluēdi ē q̄ imediate serā apit peccati. s; p̄ma clauis q̄ d̄r̄ sciētia discernēdi oñdit cui apien da ē sera illa.

Et si obycias. Clauis i. collatiōe ordinis p̄ferunt. s; scia nō ē in ifusiōe sp. s; qñq; ex acq̄stōe. nec ab oib⁹ ordinatis habet. ⁊ a qbusdā nō ordinatis habet. q̄ scia nō ē clauis. ⁊ sic ē tm̄ vna clauis. s. p̄tās ligadi ⁊ soluēdi. B̄ qd̄ nō solū vna clauis: s; due dāt i. ordine. vñ dico qd̄ scia q̄ h̄t̄ ē: nō ē clauis: s; auctoritas actū scie exercedi: q̄ qñz sine scia ē: qñq; scia sine ipa ē: sic ēt p; i. iudicibus secularib⁹. Aliq; n. ē iudex hñs auctoritatē iudicandi: q̄ nō h; iuris sciaz. ⁊ aliq; ecōuerso h; sciaz iuris q̄ nō h; auctoritatez iudicādi. ⁊ q; act⁹ iudici: ad q̄s qd̄ ex auctoritate suscepta obligat: nō at̄ ex scia habita: sine vtro qd̄ fieri nō p̄t̄. iō auctoritas iudicādi: que clauis est: sine scia nō p̄t̄ sine pctō accipi: s; scia sine auctoritate absq; pctō h̄ri p̄t̄. a clauis p̄dōit̄ clauis. ⁊ pdu. cla.

Vic p̄t̄ qñ an sacerdos ex vi clauis remittat pct̄n̄ quo ad penā tm̄. B̄ idē ē iudiciū de effectu que p̄tās clauis actua liter exercitata p̄plet i. eo i. quo p̄t̄ritio tpe p̄cessit. ⁊ d̄ effectū baptismi q̄ iā h̄nti grāz dāt. aliq; n. p̄ fidē ⁊ contritiōne p̄cedētē baptismū grāz remissionis pctōz q̄tū ad culpā p̄secut⁹ est: s; qñ actualr̄ postea baptismū suscipit grā auget. ⁊ a reatu pene totalr̄ absoluit̄ eo qd̄ sit p̄ticeps passiōis xpi. Et sicut ille qd̄ p̄t̄ritioez p̄secut⁹ ē remissionē pctōz q̄tū ad culpā: ⁊ p̄ n̄s q̄tū ad reatū pene eterne: q̄ sicut cū culpa dimittit̄: ex vi clauis ex passione xpi efficacā h̄ntiū auget̄ grā. ⁊ pena remittit̄ t̄pali: cui⁹ reat⁹ ad hoc remanet post culpe remissionē: nō tm̄ tot⁹ sicut i. baptisimo: s; p̄s ei⁹: eo qd̄ i. baptisimo hō regnat̄. ⁊ cōfigurāt̄ passiōi xpi: totalē efficacā passiōis xpi q̄ suffic̄ ad oēz penā delēdā i. se suscipiēs vt̄ nihil de p̄oris pcti actual̄ pena remaneat. qd̄ nō d; alicui iputari ad penā nisi qd̄ ipemet fecit. In baptisimo aut̄ hō nouā vitā accipiens fit p̄ grām baptismalē nou⁹. ⁊ iō nlls reat⁹ pene in eo remanet p̄cedētē pctō. S; i. p̄nīa hō nō mutat̄ i. aliā vitā. qd̄ p̄nīa nō ē regnatio: s; sanatio qdā. ⁊ iō ex vi clauis q̄ opat̄ i. sacro p̄mie nō tota pena remittit̄: s; aliqd̄ de pena t̄pali. d̄ cui⁹

reatu post absolutionē a pena eterna remanere potuit: vt̄ d̄cm̄ ē: nec solū a pena illa quā h; penitēs i. p̄fitēdo vt̄ qdā d̄nt. q; sic p̄fessio ⁊ sacerdotāi absolutio nō eēt nisi i. on. qd̄ nō p̄petit sacris noue legis: s; ēt illa pena que in purgatorio debet. aliqd̄ remittit̄: vt̄ min⁹ in purgatorio puniat̄ absolut⁹ ante satisfactōez q̄ si an̄ absolutionem decederet. Ex dictis collige qd̄ de⁹ p̄ seip̄s i. p̄t̄ritioe d̄let culpā. dimittit̄ pene eterne reatū: ifūdīt̄ in aīa grām. Sacerdos at̄ ex vi clauis in p̄fessione aliqd̄ dimittit̄ de pena tēporali. vide de hoc infra in penitētia.

Clauo uas. uani. uare. i. clauis p̄figere verbū actiuum. ⁊ dicitur a clauus ui. ⁊ producit̄ clau.

Claustralis. in claustrum vide.

Claustrensis. in claustrum exponitur.

Claustellū l. i. diminutiū paruum claustrū.

Claustr. a claudodis. d̄r̄ b̄ claustrū stri. q; claudat̄ v'l claudat̄ habitātes. vñ hoc claustellū l. i. dimi. ⁊ h̄ ⁊ hec claustrēns. ⁊ hoc se. ⁊ h̄ ⁊ hec claustralis. ⁊ hoc le. i. eodē sensu res claustrū v'l p̄tinēs ad claustrū. ⁊ hoc p̄t̄ eē substātiū ⁊ h̄ ⁊ hec claustrēns vel claustralis. i. monachus vel monacha stās in claustro vel in cenobio.

Claufula le. penl. cor. ē distictio p̄structiōis. ⁊ d̄r̄ a claudodis. Et vt̄ dicit̄ pap. claufula ē in orōne breuis sentētia.

Clau ui. maf. ge. i. acut⁹ dicit̄ a calibs: q̄st̄ calib. i. ferre. q; fit d̄ ferro. Et clau⁹ d̄r̄ vestis purpurea q̄ vtebāt̄ senatores. q; qbusdā clauis aureis. v'l de alia mā erat̄ ornata ⁊ variata. ⁊ i. tali veste sepe denotat̄ dignitas. Clau⁹ etiāz d̄r̄ gubernaculū nauis. s. temo v'l manica temōis. puer. 33. Quasi sopit⁹ gubernator amisso clauo. vñ versus. Claua ferit: clauis aperit: clauus duo iungit. Induc te clauerege clauo: percutit̄ claua

Clemēs tis. ois. ge. i. misericors: nobilis: pi⁹. ⁊ scūs. Et d̄r̄ a cluo is. i. defendo. q; cluat. i. defendat. ⁊ p̄tegat ⁊ tueat: sicut solet patron⁹ clientē. Et p̄p̄at̄ clemēs tiōz. tissim⁹. idē hec clemētia tie. a d̄tō elemētī addita a. fit clemētia. clemēs pponit̄ vt̄ iclemēs. i. nō clemēs. idē hec iclementia tie. i. impietas: crudelitas. ⁊ pdu. cle. Vñ i. Auroza dicitur. Dinc pi⁹: hinc dulcis: hinc clemēs: hincq; benign⁹. Item ibidē. Dōec honoret eos sūmi clemētia regis. Et d̄r̄ clemēs q̄st̄ cluētē mētē habēs. ⁊ est etymologia.

Cleo: a cleo qd̄ ē glia d̄r̄ cleo cles. ui. tū. i. glorioz aris. Itēz cleo cles. i. abscondere v'l sorbere. Itē cleo cles. i. inclinare.

Cleopatra. regia ⁊ soror p̄tolomei regis Alexādrie. ⁊ cor. penl. nāl̄. Vñ i. Auroza d̄r̄. Nubit Alexādri Cleopatra regia ridēt. itē idē. Quē iā cleopatre leserat̄ itus amor.

Cleophas frater fuit Ioseph sp̄si virginis marie p̄ Symeonis. q; Symeon Jacob ep̄o successit.

Cleos. i. glia. idē in clytus. i. gloriosus s̄m pap.

Clepo pis p̄si. p. e. cleptū. i. furari. ⁊ est actiuū euz oib⁹ suis p̄positis: siqua sunt s̄m Dug. pap. et sic dicit. Clepe clam rapere. furari. surripere: celari. ⁊ cor. cle.

Cleps. a clepo pis. dicitur hic ⁊ hec cleps vel cleptes pris. communis generis. i. fur.

Clepsydra. a clepo pis. d̄r̄ b̄ clepsydra dre. i. ducillus q; obdit foramē doli. q; p̄ illū q; furat̄ liquorē. ⁊ vt̄ eē p̄positū a clepo pis. ⁊ hydor qd̄ est aq̄ sine liquor. vñ qdā d̄nt̄ clepsydra penl. pdu. p. y. qñ clepēs hydor: s; pot̄ vñ mihi etymologia q̄ p̄dō: s; siue sit etymologia: siue p̄dō: dōz ē elepsydra penl. cor. ⁊ p. e. s; Dug. Itē clepsydra d̄r̄ qdā ist̄z qd̄ imittit̄ i. doliū p̄ foramē sup̄i. cā furād̄ vlnū. itē clepsydra d̄r̄ illud ist̄m p̄ qd̄ bore colligunt̄. s. bo rologiū. vñ clepsydrary d̄nt̄ illi qd̄ p̄ illud ist̄z horas colligūt. Clepsydre ēt̄ d̄nt̄ vasa p̄forata q̄ habebāt̄ philosophiad̄ dimittēdā q̄t̄ritatē. Vñ Martialis in sua astrologia. Monstratū est omnia signa paria spacia continere multiplici appositione clepsydrarum.

Cleptestis. communis ge. in cleps est.
Cleptus ta. tum. i. furatus passiu: qd̄ ⁊ pro guloso dicitur ⁊ deriuat̄ a clepo pis. fm̄ Dug.
Clericalis. in clericus vide.
Cleric⁹ a cleros vl̄ cler⁹ d̄r̄ h̄ cleric⁹ ci. Et dñr gn̄alr̄ cleric⁹ ci oēs q̄ i ecclia xp̄i deseruiūt. dū tñ ordinē habeāt. ⁊ ab illo tpe sic dcā sūt ex quo Matthias. sorte elect⁹ ē q̄ pri mū p ap̄los legim⁹ ordinatuz. vñ h̄ clericat⁹ tus. tui. ⁊ h̄ ⁊ hec clericalis. ⁊ hoc le. vñ clericalr̄ aduer. ⁊ h̄ clericali tas raris. fm̄ Dug. pap̄. v̄o d̄c. Cleric⁹ dicit⁹ ē. q̄z ē d̄ sorte dñi. vel q̄z dñs for̄ ⁊ pars clericoz̄ est. Et scias q̄ clericis q̄ ad d̄na militaria applicant̄ ⁊ pet̄t ratura ⁊ tonsura i modū corone rōne figure. q̄z corona ē signū regni ⁊ p̄fectiōis. cū sit circulus. illi at̄ q̄ d̄nis mīsterijs appli cant̄ adipiscūf̄ regīā dignitatē. ⁊ p̄fecti i v̄tute eē debēt. Corona. n. regale dec⁹ significat. ⁊ seruire deo regnare ē. vñ mīstri ecclie reges eē debēt vt se ⁊ alios regāt. qbus Petr⁹ ait. Vos estis gen⁹ electū regale sacerdotiuz. Lō. pet̄t. n. eis rōne subtractionis capilloz. ⁊ ex pte sup̄iori p̄ raturā: ne mēs eoz̄ i t̄pali b⁹ occupatiōib⁹ a p̄tēplatōe d̄noz̄ retardē: s̄z reuelata facie gl̄iam dei expedite ⁊ li bere p̄tēp̄t. Sūmitas. n. capit̄is ē eminētia mēt̄is. De nudatio capit̄is ē reuelatio mēt̄is. Cleric⁹. n. secretozum dei nō ignar⁹ eē d̄z. ⁊ ex pte inferiori p̄ tōsurā. tōdēt. n. ca p̄ili vsqz ad reuelatōez sensū. i. oculoꝝ ⁊ auriū. vt vitia i corde ⁊ ope pullulātia doceāt̄ p̄cidēda: ne ad audiēdū ⁊ itelligēdū vbū dei p̄pediāt̄ p̄ quo seruato reddeat̄ i ex celsis corona. Itē figura rotūda nll̄z angulū h̄z. ⁊ signat q̄ clerici nō d̄bēt h̄re sordēs i vita: qm̄ vbi āgulū ibi sor des. ⁊ d̄bēt h̄re v̄tatē i doct̄ria: qm̄ v̄tas āgulū nō h̄z sic d̄c̄ Diero. Itē h̄ figura ē oīuz figuraz̄ pulcherrima: vñ i hac de⁹ celestes creaturas fecit: p̄ qd̄ significat q̄ clerici debēt h̄re pulchritudinē it̄eri⁹ i mēt̄e. ⁊ exteri⁹ i ouersa tione. Tales sane vt d̄c̄ Clemēs papa ad mīsteriū sp̄ia le eligendi sunt clerici q̄ digne possint d̄nica sacra tracta re. Meli⁹ ē. n. dño sacerdotū paucos h̄re mīstros q̄ pos sint digne opus dei exercere: q̄z multos iuitiles: qui ordi natozi om̄is graue iducāt̄. Diero. at̄ ad Nepotianum de vita clericoz̄ sic dicit. Nec rustic⁹: ⁊ tñ simplex frater iō se sanctū putet si nihil nouerit: nec perit⁹ ⁊ eloquēs i lin gua estimet sc̄t̄itate: multoqz meli⁹ ē de duob⁹ ip̄fectis rusticitatē h̄re sc̄am: q̄z eloquēt̄iā peccatricē. Itē qdam glo. d̄c̄ sup̄ illud Ista. 29. ca. Dabit̄ liber nesciēti l̄ras di ceturqz ei. Lege. ⁊ n̄debit ei. Nescio l̄ras ⁊c. M̄to me li⁹ ē ip̄t̄iā legis p̄fiteri q̄z iactare prudēt̄iā: nec posse sci re qd̄ d̄c̄. Vide i nubilis. ⁊ in ordo. ⁊ i sacerdos. ⁊ i lux.
Cleronomus. a clerus cleronomus mi. i. heres. ⁊ inde hec cleronomia. i. hereditas.
Cleros grece latine for̄s vel hereditas.
Cler⁹. a cleros d̄r̄ h̄ cler⁹ ri. i. multitudo clericoz̄: q̄si here d̄itari⁹ vl̄ sortit⁹: qz sit sortit⁹ deo. i. de sorte dñi: vl̄ qz p̄tē dñi h̄z: vl̄ fm̄ quosdā cler⁹ d̄r̄ a clar⁹: qz sit clarus.
Libanarius. in libanus est.
Libanicus cy. mas. ge. i. panis in testa vel furno coctus: ⁊ dicitur a libanus.
Liban⁹. a cliuus d̄r̄ h̄ liban⁹ ni. penul. cor. i. furn⁹ vl̄ for nar: q̄si cliuan⁹. qz in erectiōe sit collect⁹. Lin⁹. n. ascen sus d̄r̄. itē alio noīe d̄r̄ cliuaci⁹ cy. s̄l̄r̄ a cliuo. ⁊ a liban⁹ d̄r̄ h̄c libanari⁹ ry. q̄ custodit libanū: vl̄ q̄ facit. Et hec libanaria rie. vxoz̄ libanary: vl̄ que facit: vel custodit libanū. ⁊ adiectiue libanarius ria rium.
Liens a cololis. d̄r̄ hic ⁊ hec cliēs ris. cōis. ge. a colēdis pa trib⁹. Vel d̄r̄ a cluo. qz cluat ⁊ defendat dñm suum fm̄ Dug. pap̄. v̄o d̄c̄. Liens a colēdo patronū dicit⁹. i. ami cus domesticus: q̄ p̄us colētes dicebant̄. Itē cliētes di scipuli: quasi colentes magistrum.

Clientela le. fe. ge. i. seruitiū vel multitudo seruoꝝ. ⁊ d̄r̄ colo lis. Vel p̄ pap̄. cliērela officiū domesticū. ⁊ p̄du. ⁊ for̄mat̄ a d̄ro cliēt̄i i. in e. lōgā: ⁊ addita la. fm̄ P̄rif.
Clientulus li. diminutiū paruus cliēs seu seruiēs.
Clima a cleo cles p̄ iclinari deriuat̄ hoc clima. mat̄is. i. tā ta portio terre fm̄ quā mutāt̄ meridies. ⁊ h̄z hoc i astro logia assignāt̄ septē climata i n̄ra hitabili regiōe h̄z quol dā: vl̄ h̄z alios octo: itē clima d̄r̄ plaga vl̄ ps celi siue mū di: sic p̄suevit d̄ci. Quatuor sūt climata mundi. i. p̄tes. i. oriētal̄: occidēt̄al̄: septētrional̄: ⁊ austral̄. itē clima grece d̄r̄ latie gradatio. ⁊ ide h̄ climax cis. qd̄a color r̄betoziē.
Climateriū. clima grece latine d̄r̄ gradatio. Inde hoc cli mteriū ry: ⁊ sunt climateria q̄ gradatim descēdūt: vel icerte rei diuinationes: vel icerta p̄fugia.
Climax. Lima grece d̄r̄ gradatio latine. vñ h̄ climax cis. qdam color r̄betoziē fm̄ Dug. Vide et̄ sup̄ra in quarta parte. in ca. de colorib⁹ r̄betoziē.
Cline grece latine dicitur lectus. ⁊ vertit̄ in latinum. ⁊ d̄r̄ biclinus ni. i. lectus a quo clino nas.
Clinic⁹. a cline vel clin⁹ d̄r̄ h̄ clinic⁹ ci. penl. cor. q̄ de lecto nō descēdit. ⁊ p̄cipue paralitic⁹. ⁊ hec clinica ce. in eodē sensu: Et etiā clinic⁹ ca. cū. mobilr̄ pōt declinari.
Cline. a clin⁹. i. lect⁹. a quo d̄r̄ clino nas. i. flectere: curuare ⁊ p̄p̄e ad lectulū: s̄z nō ē i vsu. Et p̄ponit̄ clino cū ad. ⁊ d̄r̄ acclino nas. itē p̄p̄t̄ cū cō. ⁊ d̄r̄ declino nas. itē cū de. ⁊ d̄r̄ declino nas. itē cū in. ⁊ d̄r̄ iclino nas. itē p̄ponit̄ cū it̄er. ⁊ d̄r̄ iterclino nas. itē cū re. ⁊ d̄r̄ recliō nas. Clino ⁊ ei⁹ p̄po sita oia sūt actiua: s̄z qñqz iueniāt̄ i absoluta ⁊ passiuā si gnificatiōe: vt in Lucano. Inclinat̄ facta ducū. ⁊ oia p̄ducūt̄ cli. Sacer⁹. Maiori cedat: caput iclinet̄ seniori.
Clinus ni. a quo d̄r̄ clino nas. qd̄ p̄ponit̄ cū ad. ⁊ dicit̄ ac clino nas. ⁊ s̄l̄r̄ cum de. ⁊ dicitur declino nas. vide in di ne. ⁊ in clino nas. ⁊ produ. cli.
Clipeola le. penul. cor. vide in clipeus.
Clipeolus li. diminutiū paruus clipeus.
Clipe⁹. A cluo is. i. defendo d̄r̄ hic clipeus pei. i. scutū. S̄z scutū est militū: clipeus v̄o peditū. ⁊ d̄r̄ clipe⁹ q̄si clipe⁹. qz defendat ab ictib⁹. Vel d̄r̄ a clepo pis. qd̄ est furari: q̄si clepeus. qz furat̄ corpora n̄ra ictib⁹. Qu at̄ d̄r̄ clipeus q̄si clepēs sona. i. subtrahēs. ⁊ furans corpus ictib⁹. et̄ h̄ mologia est. nō p̄ponis ostēsiō: vñ hoc clipeū neu. ge. pi ctura vel ymago: vel figura rotūda: vbi tñ caput ipingi tur. Vel d̄r̄ sic locus vbi ymaginez reponunt̄. ⁊ ide hic clipeolus li. diminitiuū. ⁊ hec clipeola le. s̄l̄r̄ diminitiu um penl. cor. anulus qz sit rotūdus instar clipei: vel est monile rotundum ad modum clipei. ⁊ clipeatus ta. tuz. .i. clipeo protectus vel armatus. ⁊ clipeo as. i. contegere vel armare clipeo. ⁊ est actiuū. ⁊ cor. cli. sicut clipeus. vñ p̄z q̄ scribit̄ per simplex p. Noza. in. 3. epistolaz̄. Quam manib⁹ clipeos. ⁊ acule cuspidis bastam.
Clistere. a clepo ⁊ stercus p̄ponitur hoc clistere ris. quod ē hoc clisteriū inueniēt̄. i. istrumentum medicoꝝ: quo ster cus ifirmi in v̄tre perduratum faciūt̄ exire. sic dictum q̄si clepēs stercus: vel d̄r̄ quasi colus stercoris: vel quasi colatio stercoris. qz per ip̄m colatur stercus extrinsecus. Vel dicitur sic a cleo cles: qd̄ est iclinare. ⁊ stercus. qz ster cus facit iclinari. i. deponi. ⁊ cor. penul. clistere. Unde di cit̄ Macer de puluere aneti. Appositis digitis: aut itus clistere fuso. Et declinat̄ hic clister eris. a Macro. ⁊ sic abltūs desinit in e. vt clistere. ⁊ sic fm̄ regulam desinen tium in er. crescētium in ḡtō cor. penul. vt puluer ueris. clister eris. ⁊ ide dicit̄ clisterizo zas. ⁊ est clisterizare per foramē aliqd̄ in anuz̄ immittere: distiūgere fm̄ pap̄. De dici aut̄ cōmuniter dicit̄ clistere ris. penul. pdu. ⁊ tunc declinatur hoc clistere huius ris. ⁊ desinit ablatiuus sin gularis in i. clisteri.

Crito a c...
vel ipe...
Clitus ta...
cleos c...
clitus...
Uel p...
nobili...
ab in...
siue i...
Cliofo...
Clio...
fm q...
sus m...
susvl...
⁊ hoc...
d̄r̄...
⁊ qbli...
uns a...
Cliofo...
ascēd...
Clio...
Clio...
fm q...
sterc...
Uel...
aque...
extra...
Clio...
Clio...
Clio...
pōt...
liter...
do...
Clio...
a clu...
fend...
misy...
earu...
Clio...
qz st...
ferē...
Dug...
Clio...
splē...
der...
def...
vo...
Lu...
Clio...
coac...
coac...
Clio...
af...
Clio...
to...
Clio...
a...
Clio...
ac...
m...
fr...
d...
Clio...

Clito a cluo cluis. p splendeo dñ hic clito tonis. i. fili⁹ regis vel iperatozis: vel qui multa resplēdet nobilitate.
Clitus ta. tū. i. gloriozus nobilis: s; nō ē in vsu. ⁊ deriuat a cleos qđ est glia: vel a cleo cles. qđ est glorioz. Et ꝑponit clitus cū in. ⁊ dñ iclitus ta. tuz. i. valde gloriozus nobilis. Vel pōt ꝑponi iclitus ab in. ⁊ clito tonis. vnde iclitus. i. nobilis ⁊ gloriozus fm Dug. vel iclitus fm Pap. ꝑponit ab in ⁊ cleos qđ est gloria. Ide inclitus. i. intus gloriozus sine itus cleos. ⁊ cor. cli.
Cliuosus sa. sum. vide in cliuus.
Clit⁹ a cleo cles qđ est iclinare dñ hic cliuus cliui. i. collis: fm qđ ꝑsiderat in descensu. i. ascensu: vel poti⁹ descensu motis: vel flexuositas: vñ cliuosus sa. suz. i. mōticulo snvyl flexuosus. Liniis ꝑpōit cū ad. ⁊ dñ h ⁊ hec accliuis. ⁊ hoc accliuē: vel accliuus ua. uum. Item ꝑponitur cum dē. ⁊ dicit decliuus ui. Item cū ꝑro. ⁊ dicitur ꝑrocliuus. ⁊ qđlibet istorum ꝑparatur fm Dug. Pap. vō dicit. Cliuus ascensu: mons non altus.
Cliuosus i. iclinat⁹. ꝑro ascensu sumit ꝑ Regū. ca. 9. Lūq; ascēderēt cliuū ciuitatis iuenerūt puellas. ⁊. ⁊ pdu. cli.
Cloaca a colo las. dñ hec cloaca ce. qz ibi colant que emittunt: ⁊ dñ cloaca quelibz fossa ad quā sordes dfluūt. Uel fm quosdā dñ a cleo cles qđ est abscondere vñ forbere. qz stercoza ⁊ imūda absorbeat vel abscondat. ⁊ pdu. penul. Uel fm Papiam. cloace dicte sunt. qz per eas colantur aque: vt quotiens pluuie inundatio extiterit: per eas aq̄ extra ciuitatem emittantur.
Cloacari⁹ ry. qui cloacā facit vel purgat. a cloaca dñ. ⁊ hec cloacaria rie. in eodem sensu. Et cloacarius ria. rium. qđ pertinet ad cloacam: vel res cloace.
Cloro. vna ex tribus parcis. ⁊ iterpretatur cōuocatio.
Cludo dis. antig dixerūt: s; moderni claudio dis. dicūt. vñ pōt ꝑponi fm antiquitatē cū con. ⁊ dicit cōcludo. ⁊ simi liter cum ex. ⁊ dicit excludo dis. ⁊ cum de. ⁊ dicit decludo ⁊. Uide in claudio dis.
Cluniculū li. ge. neu. penul. cor. i. spata: splēdona. et dicitur a clunis. qz splēdeat a clune. Uel dicitur a cluo is. qz defendat. Cluniculum etiam dicitur foramen qđ fit in camisus mulierū circa iquina: vel generalr: qđ fit in pānis earum circa latus ipsarum fm Dug.
Clunis. a culus dñ h aut hec clunis generis icerti. i. nates. qz sunt iuxta culum: vel potius deriuat a cluo cluis ꝑferēdo. qz illa massa carnis defendit ossa sedentis scōm Dug. Pap. vō dicit. Lunēs dicte q̄ sint iuxta culum.
Cluo cluis. clui. caret supinis. ⁊ signat duo. s. dñendere ⁊ resplēdere. Cluo ꝑponit cū ꝑre. ⁊ dñ ꝑcluo is. i. valde dñendere. vel valde resplēdere. vñ h ⁊ hec ꝑcliuus. Et cluo ꝑ defendo cū suis ꝑpositis: si qua bz: actiuū ē: ꝑ resplēdeo vō neutrum. ⁊ oīa carēt supinis fm Dug. Pap. vō dicit Luere. i. pollere: excellere: protegere.

C ante O

Coacertio uas. uau. ex con. ⁊ acertio. uas. ⁊ abycit n. ⁊ est coacertuare. simul acertuare: cumulare: congregare.
Coactim aduerbium. i. vrgenter.
Coactor tozis. qui cogit. a cogo gis. Coactor etiam dicitur aselli agitator fm Papiam.
Coatrix cis. fe. ge. mulier que cogit. ⁊ formatur a coactor toz. conuerfa in trix: vel oz in rix.
Coactus coacta coactum. i. constrictus: in vnuz collectus. a cogo gis. dicitur.
Coacuo coacuis coacui. ꝑponitur ex con. ⁊ acuo is. i. simul acuere. Hierony. in prologo libroꝝ Salomonis. Sciat magis scripta nostra itelligi: que nō in tertium vas trāsfusa coacuerunt: s; statim de ꝑrelo purissime commēdata teste suum sapozem seruauerunt.
Coadiuuo uas. i. simul adiuuo. ⁊ componit ex con. ⁊ adiuuo

uo uas. ⁊ abycitur n.
Coaduno coadunas. ex con ⁊ aduno nas componitur. i. simul adunare. cum alio in vnum eligere. ⁊ abycitur n. in compositione.
Coagito tas. ex con. ⁊ agito tas. ꝑponitur. ⁊ est coagitare simul agitare vel cumulare: cōmouere vel repellere.
Coagulatus ta. tum. i. constrictus: vel simul strictus. a coagulo dicitur.
Coagulum. a cogo cogis. dicitur hoc coagulum li. i. illud quod ponitur in lacte: vt coaguletur. vnde coagulo las. i. simul stringere.
Coalbeo coalbes. bui. bere. i. simul albere. a con. ⁊ albeo. ⁊ abycitur n.
Coaleo les. in coalo vide.
Coalesco scis. inchoatium a coaleo les.
Coalo lis. lvi. i. crescere. ex con. ⁊ alo lis. componit. Quod etiaz scōe coniugationis inuenit coaleo les lere. i. simul crescere. Inde coalesco scis. ichoatium.
Coalterco coaltercas coaltercaui coaltercare: vel coalter cor caris. i. simul certare: litigare. ex con. ⁊ alcerco vel al tercor caris. componitur.
Coamicio cis. ciui. citum. i. simul amicire. ex con ⁊ amicicio. ⁊ corripit mi.
Coango coangis coanxi coactum. i. simul angere. ex con. ⁊ angogis. componitur.
Coarguo coarguis coargui coarguere. i. simul arguere. ex con. ⁊ arguo.
Coarto tas. tau. tare. i. simul artare: constringere: condensare. ex con. ⁊ arto tas. componitur.
Coax vox est ranarum.
Coaxo coaxas. coaxare verbum proprium ranarum dicitur a coax cis.
Coccinus. vide in coccus.
Cocculus ti. fluuius ifernalis. ⁊ iterpretatur luctus. ⁊ pdu. penul. ⁊ etiā ꝑmam. qz duplicat c. qz vt habet in doctrinali. Jotaq; vocalis. cocculus c. duplicauit. Job. zi. Dulcis fuit glareis cocculi. Quod verbū tractās Greg. Moraliū. is. distinctioe. Greca lingua cocculos luctus. qui tñ dicit: Luctus feminaz: vel quozlibet infirmitantium solet itelligi. Sapientes vō huius seculi a luce veritatis exclusi quasi vmbra quasdam de veritatis ingstione tenere conati sunt: vñ cocculū fluuiū currere apud inferos putauerūt: videlicet designātes q̄ hi qui digna doloribus opera faciūt in ifernm ad luctum decurrunt. S; nos despiciamus vmbra carnalis sapiētie: q iam de veritate lucē tenemus: ⁊ cognoscam⁹ voce beati viri cocculon vel cocculū luctū infirmantium dici. Et scias qđ Pap. ponit quocculus in q. ⁊ etiā in c. vñ in c. dicit. Cocculus iferni palus vel fluuius. fm Dug. ponit cocculus in c. ⁊ sic ꝑma lra fm eū est c. ⁊ sic scribit cōmuniter. De cocculo dñ. Nō nisi lamēta tua dant cocculi fluenta. Quidā tamen cocitus scribunt per vnum c. tātum.
Coccineus nea. neum. in coccus est.
Cocciteus tea. teū. deriuat a cocculus. Virgil. in .7. Enei. Dic subitam rabiem cocciteam virgo obyt ⁊.
Coccus ci. mas. ge. est genus tincture. s. mediū iter rubeus ⁊ croceū. Cocculū dicūt greci. nos rubeū seu vermiculum dicimus. Est. n. vermiculus ex siluestrib⁹ frondibus. vñ coccin⁹ na. nū. ⁊ coccineus nea. neū. illo colore tinctus. i. rubeus. Inuenit etiā hoc coccinū ni. in Isa. i. cap. Si fuerint peccata vestra: vt coccinū. vbi dicit glo. Idē est coccus ⁊ coccinū ⁊ vermiculus. Et scias qđ coccinū substantiuum corripit mediā. ⁊ coccinus na. num. adiectiuū pdu. penul. sicut bissinus na. num. pducit mediā. Sed hoc bissinū ni. substantiuum eam cor. ⁊ vt dicit Pap. coccineum sanguineum a cocco dicitur.

Cochlea. a cōcha conche dīr hec cochlea cochlee diminuti-
uum: q̄si cōchula. Itē cochlee cochleaz dīr alte ⁊ rotū/
de turres. s. a ciclo q̄si ciclee. qz per circulū ascēdūt ad or-
bez. vñ fm̄ Pāp. coelea dīr per circulū ascensus. Grecis.
vō dicit. Dic cochleā turris: scalam: testamq; limacis.
Cochlear. a cochlea cochlee dīr hoc cochlear chlearis. vel
hoc cochleare huius cochlearis. a cōcauitate vel ab vsu
p̄us cochleaz dictū. Cochlear cochlearis etiam dīr q̄dā
mēsura. s. dimidia pars dragme appēdēs siliquas nouē:
q̄d triplicatū conchulā facit fm̄ Dug. In Grecismo autē
sic dīr. Est cochlear pprie quo pulres ponis in ore.
Cochlearius ry. est lapis marinus cochleis ⁊ barenis ⁊ la-
pillis cōcretus ⁊ asperrimus. ⁊ dicitur a cochlea.
Coctilis. a coquo quis. quere. dicit̄ hic ⁊ hec coctilis. ⁊ hoc
le. penul. coz. q̄d coctū est: vel aptum ad coquēdum.
Coctus ta. tū. a coquo quis. quere. dīr. Oz autē coctuz quasi
coactū ab igne ⁊ aqua dīr etymologia est: nō p̄positiōis
declaratio. A quo etiā p̄ponit̄ semicoctus ta. tum.
Cocula dīr vasa oīa que sunt coquēdi causa parata.
Codex. Laudey dicit̄. idē ē q̄d trūcus. ⁊ mutata au. diphtō
go in o. dīr hic codex dicit̄. Vel a caudey dicit̄ hic codex
codicis liber q̄dā legalis in quo cōtinent̄ diuersa prece-
pta iusticie: sicut ⁊ in codice trūco cōtinent̄ diuersi rami.
Et appellatio ista mō ampliata est: vt etiā q̄libz liber di-
cat̄ codex. Differūt tñ iter se codex ⁊ liber. qz codex ē p̄-
prie multoz libroz. qz tanq; ramos cōtinet in se multos
partiales libros. S; liber gñalr est vñ voluminis tñ.
Codicillus li. diminutiū paruus codex. Codicillus ēt di-
cebat̄ illa charta in qua scriptū erat testamētū alicuius
mortui extra ciuitatē: vel in peregrinatione: que postea
mittebat̄ ad romanos fm̄ Dug. Papias vero dicit. Co-
dicillus paruus codex vel scriptura nulla indigens so-
lēnitate: sed solūmodo testatoris vltimam voluntatem
significās. ⁊ sic loco testamēti habetur.
Codiculus li. diminutiū paruus codex: idem quod co-
dicillus. ⁊ corripit cu. codiculus.
Coegi coegisti p̄teritū est de hoc verbo cogo gis. gere.
Coeo. eo is. p̄ponit̄ cū cō. ⁊ dicit̄ coeo cois coire. subtracta
n. in p̄positione. Et est coire simul ire. Et coire ēt signifi-
cat coniūgi: cōgregari: adunari. Vñ qz vir ⁊ femina cōiun-
gunt̄ in opere venereo dīr tūc coire. vnde hic coit̄tus.
tui. i. cōcubitus. Itē coire q̄nq; ponit̄ trāstīue. s. pro con-
tingere. siue p̄ colligere ⁊ cōgregare. Et fm̄ hoc iuenit̄ ēt
ei⁹ passiuū in tertia p̄sona p̄ntis idicatiui modī. videlicet
coitur. vñ Lucan⁹. Multūq; coitur humani generis. i.
colligit̄ ⁊ cōgregat̄. Loco tñ est v̄bū neutrū ⁊ absolutum.
Coepiscopus pi. i. vicarius episcopi. a con. ⁊ episcopus com-
ponitur. Vel fm̄ Papiam. coepiscopus sic dictus quasi
coniunctus. ⁊ vicinus episcopus.
Coepuloz laris. lari. latus sum. i. simul cum alyz epulari. a
con. ⁊ epuloz laris. componitur.
Coequo quas. quau. quare. i. simul cū alyz eq̄re. ex con. ⁊
equo equas p̄ponit̄. vñ hic ⁊ hec ⁊ hoc coequās tis. ⁊ scri-
bit̄ per oe. diphtongū: vñ pater q; pdu. penul. Regū. z.
libro ca. 8. Et mēsus eos funiculo coequās terre.
Coerceo ces. cui. citū. verbū actiuū. i. simul cū alyz arcere
seu cōstringere. Et p̄ponit̄ coerceo ex con. ⁊ arceo ces. ce-
re. vñ hic ⁊ hec coercibilis. ⁊ hoc le. vñ coercibilr aduer-
bium. Et ide etiā hec coercibilitas tatis.
Coesus coesa sum. i. corrosus. a con. ⁊ esus componitur: ⁊
producit penultimam.
Coetane⁹ nea. neū. i. vnius ⁊ eiusdē etatis: vnde ad Gal. i.
Proficiebā in iudaismo supra multos coetaneos meos
Coeternus na. nū. i. simul cuz alyz etern⁹. ⁊ p̄ponit̄ coeter-
nus. ex cō. ⁊ etern⁹ na. nū. ⁊ abycitur n. i p̄pone cā eupho-
nie. vñ de filio in diuinis dīr. Silius est deo patri coeter-

nus. Inde ēt deriuat̄ coeternitas tatis. Vide i p̄sona.
Cophinari⁹ ry. maf. ge. g cophinos facit vel vedit vel pot-
tat. ⁊ dīr a cophin⁹ ni. Et a cophinari⁹ ēt dīr cophiaria rie.
mulier q̄ vedit vel facit cophinos: seu vxoz cophinary.
Cophinulus li. diminutiū. i. paruus cophinus.
Cophinus ni. penul. coz. dīr a cauo uas. q̄si cauus. qz sit ca-
uus fm̄ Rabanū. Et vt dicit̄ Pāp. cophinos grece corbis
latine. Cophinus vas ex virgultis aptū aliqd mundare.
Vel vt dicit̄ q̄dā glo. in Joan. cophini sunt vasa ad simuz
portādū apta. Vel dicit̄ q; cophinus est gestatoriu fimi v̄l
ceni: q̄d q̄si idē ē. Vñ fm̄ quosdā cophini sūt vasa vimi-
nea ad opera seruilia deputata aut vilia deputata: vt ad
fimum portandum: aut alia similia. Juxta illud P̄sal.
Manus eius in cophino seruierunt.
Cogitatiuncula le. diminutiū parua cogitatio.
Cogito tas. tau. tare. i. puto tas. ⁊ deriuat̄ a scōa p̄sona hu-
ius v̄bi cogo gis. gere. abstracta s. ⁊ addita to. vñ ēt v̄ba-
lia: vt cogitator cogitatrix. ⁊ cogitatio. ⁊ h cogitatus tas.
tui. q̄rte declinatiōis. ⁊ hoc cogitamē minis. tertie decli-
natiōis. Logito p̄ponit̄ cū ex. ⁊ dīr excogito tas. tau. tare.
Itē p̄ponit̄ cū p. ⁊ dīr p̄cogito tas. tau. tare. Itē p̄ponit̄
cū re. ⁊ dīr recogito tas. tau. Et ab istis v̄balia. s. excogita-
tor excogitatrix excogitatio. recogitator recogitatrix re-
cogitatio. ⁊ dīr cogitatio. qz cogat frequenter aiuz remisci.
Cognat⁹. gnar⁹. i. fili⁹ p̄ponit̄ cū cō. ⁊ abiecta n. dīr h cogna-
tus ti. i. frater: q̄si fil⁹ nat⁹. ⁊ hec cognata. i. soror: q̄si fil⁹ na-
ta. i. filia. ⁊ tūc ponit̄ g. in nat⁹. ⁊ nata p̄ p̄thesim. Itē na-
tus ta. tū. p̄ponit̄ cū con. ⁊ dīr cognat⁹ ta. tū. ⁊ h cognat⁹.
⁊ hec cognata. ⁊ hoc cognatū. Itē p̄ponit̄ cū ad. ⁊ dīr agna-
tus ta. tū. ⁊ h agnatus. ⁊ hec agnata. ⁊ hoc agnatū: q; v̄l q;
v̄l q̄d ē de eodē gñe nat⁹: v̄l nata v̄l natū. tñ ibi ē dīa. qz
agnati dīr q; p virilē sexū descēdūt: s; cognati dīr q; p fe-
mineū descēdūt: sexū. Et dīr agnati. qz accedūt p̄ natis. ⁊
succedūt loco natoz dū desūt filij. s; cognati dīr. qz sūt
de eodē gñe nati: v̄l qz sūt p̄p̄itate cognatiōis cōiuncti. q;
iō post agnatos habēt. qz p̄ feminini sex⁹ p̄sonas veniūt.
⁊ a cognat⁹ dīr hec agnatio onis. i. parētela: p̄sanguinitas:
s; distingue vt supra iter agnat⁹ ⁊ cognat⁹ distinxī. Et ab
agnatus dīr hec agnatio onis. i. parētela: p̄sanguinitas: s;
similiter distingue vt supra fecimus.
Cognomen minis. ē cōe nomē toti⁹ cognatiōis: vñ h ⁊ hec
cognominis. ⁊ hoc ne. q̄ sunt eiusdē cognatiōis vel nois. ⁊
tūc p̄ponit̄ a cō. ⁊ nomē. ⁊ ide cognomino cognominas
nare. i. cognomine appellare. vel cognomē iponere.
Cognosco scis. cognoui cognitū cognoscere. s. simul nosce-
re. vñ cognitor dīr a cognoscēdo rōes vtriusq; partis. Co-
gnoscere etiam dicitur in alio sensu: vt ibi. Adaz cogno-
uit vxorē suam. Lognosco p̄ponit̄ ex con. ⁊ nosco. ⁊ mu-
tatur n. in g. Lognosco p̄ponit̄ cuz pre. ⁊ dicit̄ p̄cognosco
scis. p̄cognoui p̄cognitū: p̄cognoscere. Itē componitur
cum re. ⁊ dicit̄ recognosco scis. recognoui recognitū: re-
cognoscere. De cognitōe sanctorz dicā in littera o. s. in di-
ctione oratio. ⁊ s̄llr de cognitōe sanctorz in littera s. in di-
ctione sanctus. De cognitione vō nostre vtilitatis dicam
in littera c. in dictione curiosus. Item de cognitōe mor-
tuoz dicā in littera d. in dictione defunctus. item de co-
gnitione beatorum angelorum dicam in littera i. quan-
do declarabo dictionem intellectus.
Cogo cogis coegi coactū cogere. Ago p̄ponit̄ cū con. ⁊ dicit̄
tur cogo cogis coegi coactū cogere. vñ v̄balia. s. coactor
coatrix coactio. Et est cogere idem q̄d cōstringere: v̄l co-
adunare: vnde de hoc talis datur versus. Logo constrin-
go: dico cogo: coaduno.
Coheres res. hesi. hesum. simul heres. ⁊ componit̄ ex cō. ⁊
heres res. si. sum. herere. abiecta n. ⁊ pdu. he.
Coheres redis. cōis ge. i. s̄llr cū alio heres. ⁊ p̄ponit̄ ex cō. ⁊

- beres abiecta n. & dicitur coheres. & pdu. penl. tā i nomina
tuo casu: q̄ in obligis casibus. Ro. 8. ca. Si aut filij & be
redes: heredes q̄dem dei coheredes autem christi.
- Cobibeo** bes. hui. bituz. bere. i. coercere vel refernare vel
stringere: vl' vetare. Et p̄ponit̄ ex cō & habeo bes. bitū.
bere. & abycit̄ n. lra. & mutat̄ lra a. in i. lram. Aliq̄n̄ tñ re/
tinet̄ n. lra. & d̄r̄ cōhibeo bes. hui bitū. bere. cōhibētia: s̄z
tūc aliud significat vt patebit. Et nota q̄ venialia cōbi/
benē. & peccata mortalia p̄hibentur.
- Cobors**. a cobōtor taris. d̄r̄ h̄ cobors hortis. a frēq̄ntia co
hortatiōis. & ē cobors multitudo rusticorū. cast̄z vō mul
tudo militū. Cobors maior p̄tinet ḡngentos hoies: co/
hors minor trecētos. itē cobors d̄r̄ q̄dā gen̄ munitiōis
a coartādo vl' coercēdo. qz coerceat cūcta iteriora. i. p̄clu
dat. vl' qz coerceat obiectu suo extraneos. & adire p̄hibe
at. Et s̄z hoc i tali sensu meli' scribit̄ p̄ vñū o. & sine h. f.
- Cobortor** taris. tatus. sum. tari. i. simul (corz cortis.
hortari. & cōponit̄ a cō. & hortor taris. tatus. sum.
- Cobostio** stis. stini. stire. i. simul hostire siue equare. & com
ponitur a con. & hostio stis. hostire.
- Cobum** cobi. ge. neu. scōe declinatiōis. i. corrigia q̄ iugum
ad temonem religatur. & dicitur a cobibeo bes.
- Conyicio** cis. cere. tertie coniugatiōis: & cōponitur ex con. & ia/
cio cis. cere. & abycitur aliquādo n. lra. & aliquando reti
netur. & melius. Vide in conyicio cis.
- Coimo** mis. mi. coemptū. i. simul emere. & p̄ponitur ex cō.
& emo emis. & abycit̄ n. & mutat̄ e. in i. correptam.
- Coingno** nas. i. cōmaculare: fedare: sil' peccare: & cōponit̄
ex cō. & ingno nas. & cor. qui. Matth. 7. ca. Sed q̄ de ore
p̄cedunt: illa sunt que coinquinant hominem.
- Coire** ifinitiu' de coeo cois iui. itū. Vide et̄ i coeo cois.
- Coitus** tus. tui. i. concubitus. deriuatur a coeo is. iui. itū. &
cor. penul. sicut coitum supinum.
- Colax** lacis. fuit q̄daz leccator: a quo & quilibet parasitus
potest dici colax.
- Colema**. a colo lis. d̄r̄ hoc colema matis. i. cōmixtio herbe
& olei ex qua luctatores in palestra yngebantur.
- Cholera**. a cholus vel colon d̄r̄ hec cholera re. penl. cor. q̄si
follicula. f. fellis effusio. & ē vñ' de q̄tuor hūozib' corpis
d̄r̄ ē cholera ipse folliculus de quo fel effundit̄. Et no/
ta q̄ q̄tuor sunt hūozes corporis hūani. f. sanguis: chole/
ra: melācolia: & phlegma. Et vnusq̄sq; p̄dictorū hūoz ele
mētū suū imitat̄. sanguis nāq; imitat̄ aerē: cholera ignē:
melācolia terrā: phlegma aquā. Vide de hoc in estas.
- Colericus** ca. cum. penul. cor. dicitur ille in quo magis do
minat̄ cholera. & dicitur a colera re.
- Cholicus** ca. cum. in cholus est. & cor. penul. siue li.
- Colifiū**. a colo lis. d̄r̄ hoc colifiū sy. i. panis q̄ post p̄mā vl'
meridiē laboratib' dat̄. vl' panis azim' in modū virilis
mēbz fact': quo solebant vti agoniste: vt eēt fortiores.
Vñ' dicit̄ Iuuenal'. Comedūt colifia pauca. s̄z Dug. Pap.
vō dicit̄. Colifia d̄r̄ panes azimi & gen' carniū carnes as
se & semicocte q̄ ē vict' athletaz. & pdu. o. an l. colifia.
- Colimb'** bi. mas. ge. ē herba crescēs in aq̄: vel tirsus virēs
vl' aqueduct'. f. locus p̄ quē discurret aq̄. In passiōe bea
ti Thome iuenit̄. Secit colimbū: & lac' aquaz ifluētes:
fm Dug. Pap. vō dicit. Colimb' vbi mūdant̄ vestimē/
ta: vel aquarum ifluens locus. & pdu. p̄mam
- Collactane'** nea. neum. i. eodē lacte nutritus: vl' eodē tem
pore lactat'. & d̄r̄ a collacto tas. tare. Act. 13. ca. Et Ma/
naen q̄ erat herodis tetrarche collactaneus &c.
- Collacteus** tea. teum. i. eiusdem lactis. collactei sunt qui
idem lac suxerūt: vel in eodem tempore: quasi coetanei
& componitur ex con. & lacteus collacteus.
- Collacto** tas. tani. tare. i. simul lactare. & cōponitur ex cō. &
lacto tas. tani. mutata n. in l.
- Collaphizo** zas. zani. zare. i. collaphis cedere: a collaphis
pbi. d̄r̄. Vl' fm Pap. collaphizare ē collū cedere. vñ' col/
laphizat' ta. tū. i. collaphis cesus vl' vberat'. Prima Pe
tri ca. 2. Que est. n. grā si peccantes & collaphizati suffer/
tis: q̄si dicat. si peccatis & punimini: nō est in hoc grā.
- Collaphus** pbi. ē colli p̄cussio: a collum d̄r̄. & est mas. ge.
- Collariū** ry. id q̄d est in collo canis: & a collū dicitur.
- Collateralis** a con & lateralis p̄ponit̄ hic & hec collateralē
& hoc le. que est a latere vt vetus collateralis: quasi con
tiguus & vicinus. & a latere existens.
- Collatero** ras. rani. rare. i. simul laterare penul. cor. Et cō/
ponitur ex con. & latero ras. rani. rare: q̄d est coniungere
vel aliquid alicuius lateri apponere. & est actiuum.
- Collatio** onis. in collatiuus vide.
- Collatiu'**. a p̄fero fers. fert. d̄r̄ hec collatio nis. & collatiu'
ua. uū. i. larg'. ampli'. sinuosus: capax vbi multa p̄ferit̄.
vñ' collatiuū aduerbiū p̄ferēdi. Vñ' p̄rif. d̄r̄ agere d̄ lra
collatiue. vbi oñdit̄ q̄ lra cui lre p̄ferē ad p̄stitutōez syl'
- Collato** tas. tani. tare. tati. i. sil' latere. ex cō. & lato (labe.
tas. tani. tare. p̄d̄it̄. vide i lato tas. tani. tare. & pdu. hāc
- Collaudo** das. i. sil' laudare. Vide i laudo das. (ylla. la.
- Collectiu'** ua. uuz. a colligo gis. d̄r̄: vñ' collectiuū nomē d̄r̄
q̄d i singulari nūero multitudinē significat: vt ppl's. plu
res. n. hoies i p̄plo colligūt. vide de hoc i tertia pte vbi
agit̄ d̄ sp̄eb' noiu' i ca. d̄ noie collectio vbi plēissime dixi
- Collega** ge. mas. ge. nom' officij viroz ē. & d̄r̄ a collego gas.
gani. gare. & pdu. penl. Prope q̄dē college sunt i officio
. f. q̄ ifimul legant̄ ad aliq̄d officiū agēdū: vt ad pacē iter
aliquos p̄ponendā. vñ' vñus. Cōsortes coniugit amor. soci'
labor vñ'. Dissio collegas ad eūdē copulat actum. Ast
eadē comites vnit via: mēsa sodales. Itē lego gis. gi. cō/
ponit̄ cū con. & d̄r̄ colligo colligis collegi. & ide hic & hec
collega ge. cōis ge. penul. cor. i. simul colligēs vel legēs:
sicut. n. puene dicitur simul veniētes: sic college dicun/
tur simul legentes. vide in socius.
- Collegiū**. a colligo gis. i. simul lego d̄r̄ hoc collegiū gy. i. so
cietas: vñ' collegio as. i. collegiū facere: p̄gregare s̄z Du/
gu. Pap. vō dicit. Collegium idē est q̄d societas collega/
rum in vno honore positorum.
- Colaetoz** taris. tatus sum. colaetari. i. simul letari a con. &
letoz letaris: & pdu. le. qz ibi est diphthogus ae.
- Colleuio** as. i. simul leuio. vide in leuio as.
- Collibētia** tie. i. obediētia vel consensus. & idem est colli/
bescētia. & dicitur a collibeo bes.
- Collibeo** collibes. libeo p̄ponitur cū cō. & d̄r̄ collibeo bes.
. i. simul libere vel p̄placere. Itē collibere. i. obedire vel
p̄sentire: vñ' collibesco scis. i. choatiuū: & cor. li.
- Collibertus**. i. cum alio libertus: vide in libertus.
- Collibescētia**. in collibentia vide.
- Collibista** ste. in collibium vide.
- Collibium** by. dicitur a collibeo bes. & dicitur collibium
paruum munusculum vel fructus: vt pomum: nuces: ci
cer: frixum: vuapassa: quod & bellarium dicitur: & ante/
pometum: & dicitur a collibet. qz simul cūz alijs placet.
post eniz carniū fercula fructus solent diligi per se nō
tantum: vnde collibista ste. dicitur qui recipit collibia &
huiusmodi munuscula pro vsura: vel aliquo seruitio. di
citur etiam collibista qui vendit collibia.
- Collibzum** bri. penul. produ. est genus pecunie vel tota pe
cunia simul collibrata. & dicitur a collibro bras. quod cō/
ponitur a con. & libro bras.
- Colliculus** li. diminutiuum parvus collis.
- Collido** dis. lisi. sum. dere. i. simul ledere. a con & ledō dis.
Vnde collisus sa. sum. & cor. li.
- Colligo** gis. legi. lectum. gere. i. simul legerē: a con. & lego
gis. & cor. li. sed pdu. in preterito le.

Collyrida de. penul. eoz. dī a collū. et est collyrida panis tenuis. et quasi subcinerici: vel collyrida ē panis modicus et triangulus coctus et frictus deterfus. z. Reg. ca. 6. Collyrida panis. vñ Alexander. Collyrida panis quodam genero est merito Collyriū. a collū dī hoc collyriū rj. quilibet supunctio. ppe tñ ad tergedas feces oculoꝝ fm Dug. Pap. vo dic. Collyriū medicamentū: collyria sonat. qz vitia oculoꝝ tergat Apo. 3. Et collyrio inunge oculos tuos: vt videas.

Collis. a collū dī hic collis. et sunt colles peminētiōra iuga mōtium: quasi colla. vel ipsius ascensus circa sūmitates mōtium. et facit grūs pluralis in iū: vt collū: et actūs pluralis in es. vel in is. vt colles vel collis.

Collisio onis. fe. ge. qsi sll' lēsto: a collido dis. vel p formationē a collisus si. addita o. fit collisio. Itē collisio ē qdā spēs metaplasmi: q alio noīe dī finalimpha: de qua dixi i q̄rta pte. in ca. metaplasmi. Itē collisioes sunt cū aspere psonātes in pstructione occurrūt sibi: vt est illud. Si iures auriga: per lora: per flagella: per frena: vt dicit Pap. et sic collisio est vitiū contentum sub barbarismo.

Collisus sa. sum. qsi simul lēsus. a collido dis. dī. et pdu. li.

Collito tas. tauri. tare. i. simul litare. et componitur a con. et lito tas. et corripit li.

Collineo ues. liui. uere. i. simul liuere: ex cō. et lineo ues. vñ de collineo inchoatium. et pdu. li.

Colloco cas. caui. care. i. sll' locare. ex cō. et loco cas. pponit

Colloquium quj. i. cōsiliū: vel cōcio: qd vulgo dī parlatum. et dicit a colloquor queris. Vel potest dici colloquium quasi simul loquū. i. simul habere locutionem.

Colloquor queris. cutus. sum. colloqui. i. simul loqui. a cō. et loquor loqueris. et corripit lo.

Colluco cas. caui. care. i. obscurare. et est tractum a ramis arborum: qui cadentes nemus obscurus faciunt. et componitur a con. et lucus. et pdu. li.

Collulum li. diminutiuum paruum collus.

Collū a colūna dī hoc collū li. qz sit lōgū et rotūdū: vt colūna baiulans caput: cuius anterior pars gula: posterior cervix dicit fm Dug. Pap. et dicit. Collū dēn. qz sit rigidū et rotūdum caput sustentans: sicut columna.

Colluo is. i. simul luo. vel sll' delauare vel destruere: vñ sordes pgregare. et pponitur ex con. et luo luis luere.

Collustro ras. strauī. strare. i. sll' lustrare: ex cō. et lustro as.

Colluniū. a colluo is. dī h° colluniū uy. et h° colluniēs ei. et h° colluniō onis. i. eodē sensu. i. aq̄rū inundatio: vñ sordius collectio et pgregatio ex mltā fluxiōe. et inundatiōe aq̄rū.

Colo las. laui. dī a colus. et ē colare: purgare: foras emittēre liq̄facere: eliq̄re. Lolo pponit cū cō. et dī pcolo las. Et pponit cū de. et dī decolo las. Et pponit cū ex. et dī excolo las. Et pponit cū pre. et dī pcolo las. Et pponit cū p. et dī pcolo las. et pōit cū re. et dī rocolo las. Et cū sub. mutata b. in c. et dī succolo. i. parū colare: vñ q̄ subtus sunt colare: vel post colare. Et colo las ē actiū cū oib' suis cōpositis. et oīa pducūt hāc syllabam co. s3 colo lis. eā corripit. Vñ in Grecis. dī. Prima dico colo tertia dico colo. Idē. Nūc ego rura colo lego calco gurgite colo.

Colo lis. lui. lere. qnq3 h3 significatiōes. Lolo ciuitatē. i. habito. colo terrā. i. aro. colo formā. i. orno. colo deū. i. venero. colo parētes. i. diligo. De significatiōes p̄tinēt i his vñ b'. Agros: rus: formā: superos colit atq3 parētes. Nos arat: hic habitat: ornat: honorat: amat. A colo vñ colēs dī scēdit p pōnē h et hec celicola le. et christicola le. et h et h° rusticola le. et h et hec agricola le. Et scias q h3 noīa pposita a colo lis. sunt cōis ge. sic a gigno pposita. Vñ in doctrinali dī. Qd colo cōponit cōe locare decebit. Qd q3 facit gigno. Itē colo cōponit cū ad. et dī accolo mutata d. i. e. Itē pponit cū ex. et dī excolo. i. diligēter colere. itē a colo pponit icolo lis. i. habitare. Itē pponit cū p. et dī per-

colo lis. i. pfecte colere. Itē cū p. et dī pcolo. i. p alijs colere. Itē pōit cū ob. mutata b. i. c. et dī oculo lis. i. abscondere. Itē pponit cū re. et dī recolo. i. rememorari: recordari ad memoriā reducere: vñ itē colere. Lolo actiuus ē i oī sua significatiōe nisi p habitare et arare: tunc. n. est neut. p. cōposita vñ ab eo si redoleat alterutrā pdictarū significatiōnū. s. arare vñ habitare neutra sunt: in alijs significatiōib' oīa sunt actiua. itē oīa cōposita ab eo retinēt lītaturā sui simplicis vbiq3: pter oculo lis. qd mutat o. in u. itē oīa faciūt pteritum in lui. et supinus in cultū et hec syllaba co. vbiq3 corripitur in eis.

Colobiū. a collū dī hoc colobiū by. i. palliū virginale vsq3 ad talos depesum. et sine manicis. et dī colobiū qsi collobiū a collo depesum: vel qz sit lōgū. Et nota q nō solum virgines: s3 et diaconi vtebant colobio loco cuius postea vsi sunt dalmatica. qz. s. nuditas brachioꝝ culpabatur.

Coloma me. i. calam' cū spica sua. et dī a culmus mi.

Colon greci dicūt. et interpretat mēbz. Itē colon vel colos dī greci fel vñ aliud itestinū. A colon dī p cōpōnē monocolos dicolos: vñ tricolos et tetracos: a monos qd ē vnū: vñ dis: siue bis qd ē duo: vel tris qd ē tres: vñ tria: vñ tetras qd ē quatuor: et colon qd ē mēbz. i. qd h3 vnam vel duas vñ tres: vñ quatuor metri varietates vñ inenit i odis Hora. Dec oda ē monocolos. h° dicolos. h° tricolos. i. h3 i se vñā vñ duas: vñ tres metri varietates. Pap. dic. Colonia. a colon' dī hec colonia (lon culare itestinū. nie. i. ciuitas vñ castrū vel villa quilibet a nouis instituta colonis. Hiero. in plogo Hiero. Jā terras eoz colonie gentiū possidebāt. Colonia ē dicebat olim ciuitas vñ regio capta a romanis in q veterib' expulsis supinducebant noui coloni a romanis. Colonia ē dicebat ciuitas vñ castrū vel villa in confinio duaz regionū a colonis ibi frequēter mutatis a romanis ne liceret eis eē infideles fm Dug. vel fm Pap. colonia ē q p defectu idigenaz nouis cultorib' adimplet dicta q sit agriculture edita.

Colon' ni. i. terre cultor. et pprie aduena q aliūde veniens agrū locatū sibi colit. et dī a colo lis. fm Dug. Pap. et dicit. Coloni ab icolēdo terram dicti aduene sunt.

Cologntida de. vel hec cologntis tidis. cucurbita agrestis et vehemēter amara: q sll' vt cucurbita p terras flagella extēdit fructu rotūdo. et folijs similib' cucumeri vsualit: Vñ i. 4. Reg. ca. 4. Et collegit ex ea cologntidas agri. Vel vt dī in historijs. cologntide sūt agrestes cucurbite amarissime: minores bis q in hortis nascunt. Vel vt qdā dicūt herba est qsi vitis se diffundēs in sepib' fructu modico purpureo et rotūdo cū maturus est. Vñ Alexander sic dic. Agrestis tibi sit cologntida cucurbita lector.

Color dī a caleo. qz calore ignis et solis colores cōficiunt. Vel dī a colo las. qz olim colores colabāt: vt eēt nimie subtilitatis. vñ coloro ras. vñ actiuū. Alij vo dicūt q a coloro sit color p apocopam. Lolor cōponit vt h et hec bicolor lozis: qsi duoz color. vñ bicolorat' ra. tū. et h et hec tricolor ris. i. triū color. vñ tricolorat' ra. tū. et h et h° multicolor. i. mltoz color. h et h° diuersicolor. i. diuersoz color: vñ alteri' coloris: vñ discolorat' ra. tū. et h et h° vnicolor. i. vni' coloris. et h et h° rubicolor. i. rubei coloris. et h et h° albicolor. i. albi coloris. Et cū eisdē cōpōit coloro ras. et sunt oīa cōposita ei' actiua: et cor. pdicta co. Et scias q oīa pposita a color: vt bicolor: a decolor. vt dedecor: a corpus vt bicorpo: sūt cōis ge. s3 irregulariter aliqui iueniuntur i neu. ge. qd auctoritati attribuiunt. Ezech. 16. Et supisti vestimēta tua multicoloria. Et cor. p̄mā color. Anian' Ingenio moꝝ subsistit forma color. itē fm Pap. colores rhetorici sūt qlitates vñ spēs dicēdi. De qb' habes i fine q̄rte partis. itē de colore nubū. vide in nubes.

Coloro ras. rari. rare. vñ actiuū a color dī. Alij vo dicūt

q̄ a colozō fit color per apocopā. Colozō p̄ponit̄ cū cō. z̄ dicit̄ cōcolozō ras. i. simul colozare: v̄l cū alijs colozare: p̄parare. Itē cū de. z̄ d̄r decolozō ras. i. valde colozare v̄l colozē auferre. z̄ vt breuiter dicam̄ p̄ponit̄ cū oib̄ p̄dic̄tis cū q̄bus coloz. z̄ oia sunt actiua. z̄ p̄ducūt lo.

Colos vel colon dicunt greci fel vel aliud intestinum: sicut dixi in colon.

Coloseus. a colosus d̄r hoc coloseū sei. q̄daz loc⁹ rome vbi olim erāt ymagines oīuz puīnciaz. z̄ i medio erat ymago rome tenēs pomū aureū i manu: v̄tpote d̄na z̄ regia oīuz. z̄ erāt ita dispositē arte nigromātie: q̄ q̄n aliq̄ puīcia volebat īsurgere z̄ romāos: statī ymago rome obuer tebat dorsum illi⁹ puīncie ymagini. V̄l vt dicit̄ ymago illi⁹ puīncie īsurgebat z̄ ymaginē rome. z̄ tūc romani ex īprouiso mittebāt illuc exercitū. z̄ puīnciā illā sibi subiugabāt. Et tali arte romani q̄si totū mūdū sibi subiuga uerunt. z̄ dicit̄ in vulgari colisse. Vide in pantheon.

Colosus. a colō lis. d̄r h̄ colosus si. i. aliq̄ res i memoria alī cui⁹ mortui facta: vt tumuli z̄ ymagines apud antiquos z̄ d̄r colosus q̄si colēs ossa: z̄ pdu. penul. Iuuenalis. Et d̄r marmoreo citharā suspēde coloso: fm̄ Dug. Pap. v̄o dicit̄. Colosus vocat̄ statua marmorea z̄ alta.

Colostrus. a colō lis. d̄r hoc colostz̄ stri: q̄d z̄ colostza d̄r. i. lac z̄ tentū in māmīs: vel poti⁹ nouū lac: q̄d statim p̄mo mulget̄ post fetū q̄ cito coagulat̄. Pap. dicit̄. Colostrus lac nouū p̄ o. p̄ōr ēt i fe. ge. declinari hec colostza stre. v̄n dicit̄ Auicenna in. z. li. in ca. de lacte. Et colostza est tarde digestionis: mel v̄o ip̄m rectificat. z̄ acgrit ex ip̄so corpus nutrimentum plurimū. Dec ille.

Colubella. in columna vide.

Coluber. a colō lis. d̄r h̄ coluber bri. penl. nālīter cor. z̄ bec colubza bre. qz colat v̄mbz̄: gen⁹ est serpetis. v̄n colubri nus na. nū. Coluber ceruum fugit: leonem īterficit.

Coluberculus li. diminutiuum paruus coluber.

Colū. a colō las. colū li. istrumētū p̄ q̄d mustū fluit. v̄nde Virgili⁹. Tūc spissos vimine qualos. Colaz̄ p̄zeloz̄: fumosis de rispe tectis. Itē colū accipit̄ p̄ quodam colozē rhetorico. Sunt. n. colū z̄ coma duo colozes rhetorici. v̄de in fine q̄rte partis. Papi. sic dicit̄. Lola dicunt̄ p̄ que mustum fluit a colādo dicta hoc colū li.

Colūba. a coloz fm̄ Rabanus d̄r h̄ colūb⁹. z̄ h̄ colūba pp̄ diuersos colozes quos h̄z i collo. z̄ ē fe. ge. colūba. z̄ d̄r colūba q̄si colēs lumbos. Et h̄z septē p̄petates. Caret fellem: nulluz ledit: alienos pullos nutrit: gemitum p̄ cantu emittit: iuxta fluuiū morat̄: granū eligit q̄d comedat: in foraminib⁹ petre nidificat: que oia in significatiōe p̄ueniūt fideli aīe. significat etiā spiritum sanctum.

Colūbar. a colūb⁹ d̄r hoc colūbar baris. latibulū vel forā mē vbi nidificāt colūbe. Colūbar etiā d̄r quoddaz gen⁹ vinculi a collo. qz sit aptū collo. Dicunt̄ ēt colūbaria loca concaua in natū per que remi emittunt̄. qz sint similia latibulis columbarum vbi nidificāt.

Colūbin⁹ na. nū. penl. pdu. possessiuū a colūb⁹ d̄r. Itēz h̄ colūbinus ni. qdā lapis a colozē illi⁹ auis sic dictus.

Columbulus li. diminutiuuz paruus columbus: z̄ bec colūbula le. parua columba.

Columbus bi. in columba vide.

Columella. vide in columna.

Columen a colō lis. dicitur hoc columē minis. i. alacritas vel fortitudo. z̄ cor. lu. v̄nde Domerus. Dinc patrie columē pugnat matoritius hector.

Columis. a colūna d̄r h̄ z̄ bec columis. z̄ hoc me. i. sanus z̄ alacer. qz erect⁹ z̄ firmissim⁹ sit vt colūna. A quo p̄ponit̄ hic z̄ bec icolumis z̄ hoc me. i. ifirmus. z̄ corripit lu.

Columna ne. d̄r a colūmē minis. qz in sūmo sit lōga. quia culmen sustineat. v̄n bec colūnula le. diminu. z̄ bec colū

nella le. diminutiuū. z̄ p̄ abiectiōē n. īuenit̄ h̄ columella le. v̄n Iosephus in. s. Quatuor columelle q̄drangule stātes. Et a columella per mutationē m. in b. īuenitur hec collubella le. s̄l̄r dimi. z̄ cor. co. p̄dicta. Doza. in epis. Nempe inter varias nutrit̄ silua colūnas. Et in Aurora d̄r. Petra columna viā sol redeūdo in oram.

Columnella le. diminutiuum parua columna.

Colūnelli. a colūna bi colūnelli loz. dētes q̄ canini d̄nr: a lōgitudine z̄ rotūditate sic dicti. qz sunt lōgi z̄ rotūdi ad modū columnę: fm̄ Dug. Pap. v̄o dicit̄ colomelli.

Columnula le. vide in columna.

Colur⁹. a colon z̄ vrus. p̄ponit̄ h̄ colurus ri. q̄si colon vri. i. mēbz̄. i. cauda bouis siluestris. nā vrus bos siluestris dicit̄. ide colurus cauda illi⁹. v̄n z̄ qdā similitudine d̄nr coluri duo circuli ip̄fecti i celo: q̄ qdā ideali prudētia finguntur i firmamēto. Sic. n. cauda bouis fac̄ circulū ip̄fectū ita qdā circuli fingunt̄ eē in celo ip̄fecti q̄tū ad visū nostrū fm̄ Dug. Pap. aut̄ sic dicit̄. Coluri ip̄fecti circuli interpretant̄. Sunt aut̄ duo diuidētes celū: v̄n p̄ mediuz cancrū z̄ capricornū. alter p̄ mediū arietē z̄ librā: nec p̄ueniūt nisi ad australe circulū. v̄n ip̄fecti dicuntur.

Colus. colos v̄l colon dicunt̄ greci fel vel aliud ītestinum. z̄ vertit̄ i latinā formā. z̄ d̄r hic colus li. apud nos. v̄n colicus ca. cū. vt colica passio q̄ fit i illo mēbro. z̄ colic⁹ h̄o q̄ ifirmitatē coli patit̄. V̄n Macer d̄ virib⁹ herbaz̄. Illi⁹ semē colicis cū melle medet̄. Itē īuenit̄ hic colus li. v̄l colus lus. lui. p̄ roca feminaz̄: s̄z tūc deriuat̄ a colō lis. z̄ est fe. ge. z̄ scōde v̄l q̄rte declinatiōis fm̄ Dug. Pap. aut̄ dicit̄. Colū est grecū. z̄ est neu. ge. Et in phisica d̄r ītestinū culare. Inde colica passio: colū colateriū a colando mustum. Colus istrumētum v̄n femine nent. ge. fe. scōde vel q̄rte declinationis. z̄ cor. p̄mam. Quidius epi. Sp̄tior est digitis lana colusq̄ meis.

Coma. a como mis. d̄r bec coma me. p̄pe capilli mulieruz a comādo: sicut cesaries viroz̄ a cadendo. Vel d̄r coma p̄pe nō cesi capilli. z̄ est nomē grecū. Itē a cumulo las. p̄ p̄riuz d̄r bec cuma me. vel poti⁹ bec coma me. q̄si cuma. i. breuis dictio. z̄ hoc coma matis. i. cesura: iudiciū. Et a coma me. h̄ comatic⁹ ci. i. v̄sificator: v̄n comatice aduerbiū. i. breuiter p̄pēditose. Itē coma z̄ colū sunt duo colozes i rhetorica. Vide supra in q̄rta parte in fine. Quidā tñ dicit̄: q̄ coma ē quadrupedis. V̄n Greci. Est coma quadrupedis colubri iuba siue leonis. Cesaries hois crinis p̄pe mulieris. Dui⁹ z̄ illi⁹ bene d̄r eē capillus.

Coma matis pdu. co. vide in coma.

Comarchus chi. i. p̄nceps sup̄ comites a comos z̄ archos quod est p̄nceps. componitur.

Comatic⁹. a coma me. d̄r comatic⁹ ca. cū. z̄ h̄ comatic⁹ ci. i. v̄sificator. v̄n comatice aduerbiū. i. breuiter cōpēditose Comaticus etiā dicit̄ abbreviator: compendiosus diuisus. V̄n dicit̄ Hieronymus in p̄logo D̄see. Comaticus est: z̄ quasi per sentētiāz loquens: vbi dicit̄ glosa. Abbreviator diuisus eo q̄ in singulis clausulis diuersas z̄ plenas sententias dicat. z̄ cor. ti.

Comatulus la. lum. diminutiuuz a coma me. dicitur. Hieronymus in quadam epistola. Comatulus: comptus: lasciuus: domus tue tecta non videant.

Comatus. a coma dicit̄ comatus ta. tū. i. comas habens. z̄ bec comata te. qdā gallia. i. lombardia. qz comas solet nutrire. z̄ pdu. penul. comatus ta tū. adiectiuū: s̄z comamatis. comata substātiuū plalis nūeri cor. pen. siue ma.

Combuo is. in buo is. vide.

Comedia. qdā q̄d est cantus vel laus. p̄ponitur cū comos q̄d est villa: z̄ d̄r bec comedia die. penult. pdu. p̄ōr tñ in metro eē breuis. i. villanus cantus: vel rusticana laus. qz tractat de reb⁹ rusticanis: z̄ est affinis cotidiane locu

tioni. qz circa villas fiebat et recitabatur: vel dicitur comedia a comestione. Solebat. n. post cibum boies ad audiendum eam venire. Et differt a tragedia: sicut in tragedia dicitur. Papi. aut sic dicit. Comedia est que res puatarum et humilium personarum reprehendit: non tamen alto signo: ut tragedia: sed mediocri et dulci: que etiam sepe de historica fide. et de grauium personis tractat. Item dicit Papi. Comedi dicitur quia post comestiones ad eos audiendos solebant venire boies: sed post aggressi gesta vniuersorum et delicta corripientes iuste proferebant. Et comedi est preteritum de comedo. et grauis de comedo da. dum. et vtrunque producit me. sed comedi infinitiuus corripit penultimam.

Comedicus ca. cum. ad comediam vel ad comedendum pertinens: vel delectabilis: unde comedice. i. delectabiliter. et dicitur medicus a comedo.

Comedo dis. di. ponitur ex co. et edo dis. et quia turpis est platio si diceretur conedo mutata est n. in m. et ita est ibi m. accidit aliter. vnde non est regula si ibi m. profertur. Est. n. regula que propositio debet syllabicari per se: quod non fit h: sed ut diximus. ibi accitatur. et a comedo dis. h. et hec comedo nis. i. gluto vorax. et cor. penult. sicut in verbo. vnde siue dicatur comedo dis. siue comedo donis. semper e. cor. debet: sicut vult Dug. et etiam magister Bene. et habet comedo comedis duplex super. s. comestum et comestum. Unde comestatio per vnum s.

Comedo donis. penult. cor. in nominatiuo: sed in obliquis eam producit. De hoc vide in comedo dis. et est communis generis comedo donis.

Comedus da. dum. qui comediam describit. et dicitur a comedia. et producit me. Vide in comedia.

Comes mitis. deriuatur a como mas. et est mas. ge. et cor. co. tamen vicecomes ab eo compositum acuit co. sed sit breuis. et a comes hec comitissa se. Item iuenitur h. et hec comes ge. cois: per socio. et tunc deriuatur a como comeas. et est comes prope itinere a comeando: socii in periculo: collega in officio: cofors in plio: sodalis in mensa. vide versus in collega. et scias que comes est cois ge. in declinatione: sed ois in constructione. vnde Lucan. Imperium comes. De hoc vide in tertia parte vbi agitur de ois ge. et cor. co. comes substantiuum: sed comes accusatiuus de comis. et comes futurum de como mis. producit co. vnde versus. Illis esto comes: quorum te dogmate comes. Est commune comes comes mas nomen honoris. Est mox comes dignos habere comes. Vide et in como mis.

Comestatio onis. se. ge. per vnum s. vide etiam in comeso.

Comeso ab ultimo supino huius vbi comedo. s. comesu u. in o. sit comeso sas. penult. producit vbi frequenter edere prope quod est comestare sepe et superflue. et luxuriose comedere: vnde hec comestatio onis. et sunt prope comestationes superflua et luxuriosa conuiuia. et debet scribi per vnum m. et vnum s. sicut et suum vbi. et hoc vult Dug. et magister Bn. vnde per quod ad Ro. ca. 13. vbi dicitur. In comestationibus et ebrietatibus: de comestationibus per vnum m. et per simplex s. scribi vel profertur.

Cometa te. se. ge. dicitur ordinatrix comarum. et deriuatur a coma me. Iuuenalis tamen grauius metri interposuit s. ibi. Ponit comete crinitas. Item inuenitur hic cometa te. mas. ge. vel hic cometes tis. vel comete. Et est cometa quodam stella crinita et emittens de se radios flammarum ad modum crinium. et semper quando apparet significat mortem vel imutationem alicuius principis: vel alicuius patrie destructionem. et semper dirigit radios suos ad illam partem cui minatur. Quidam dicunt quod non est stella: sed est quodam nubes ignea claritate accensa: quod magis credimus secundum Dug. et producit me. Papi. vero sic dicit. Cometes stella est dicitur. quia comas luminis ex se fundat: quod genus syderis quando apparet pestilentiam: famem aut bellum: vel regni imutationem significat: quod latini crinitam vocant eo quod in modum crinium flammam spargit. Alii dicunt cum quibus ego quod cometes nihil aliud est quam vapor terreus grossus: cuius partes

sibi multum coniacent: paulatim ascendens ab inferiori parte estus ad superiorem partem eiusdem: vbi accenditur ignis et ibi diffusus est et inflamatus. et ideo videtur locus frequenter et diffusus. Item scias quod stelle habentes comas efficiunt: et in locum generationis sunt pro aerem inflammatum. et ex vicinitate ignis qui retinet materiam comete. et ipsum cometam aerem dico propter quod igni: qui in se retinet calorem ignis. quia quando in ipso vapor siccus inflamatur. tunc continuatione fit cum lumine flammam comete ab inferiori aere vbi stat vapor eiusdem nature. et ita diffuso illo quod continuatur ei fit oblongum. et hoc est cometes.

Et si queras cum cometes dicatur se habere ad bellum vel ad mortem alicuius: an sit huius signum: vel causa vel effectus? Dico quod prope est signum predictorum. quia sicut dicit Aristoteles in libro de somno et vigilia. talia sunt: sicut consiliarius: cuius consilium melioribus iuentis mutari potest. ita dominus Martis bella et mortem continentium et regentium turbas significat sicut inclinans primum ad hoc per iram et calorem et siccitatem: ex quibus prouenit animositas et excitatio populorum ad inuicem. et ideo significatum comete prope est supra Martem quod causa belli. et destructionis populorum: causa dico inclinans: sed non necessaria. et ideo dicitur illa significare cometes: cum tamen eius significatio prima non sit super illa. Et scias: quod ut dicit Ptolomeus. homo sapiens dominabitur astris. quia per sapientiam suam potest vitare ea ad que astra disponunt. Vide hoc supra in astrum. et etiam infra in iuppiter.

Cometes tis. mas. ge. penult. producit. vide in cometa.

Comicus. a comedia dicitur comicus ca. cum. i. comedus: vel ad comediam pertinens: vel facetus: et cor. penult. duo sunt genera comicorum. s. comedias scribentium. s. veteres qui ioculatores extiterunt: ut Terentius. Noui quoque et satyrici: a quibus generaliter vitia carpuntur: ut Persius et Iuuenalis. et nudi pinguntur: quia vitia denudent.

Comis a como mis. dicitur hic et hec comis et hoc me. i. suavis: vel curialis et facetus: sed facit de doctrina: comis de natura: vel facetus in factis: comes in dictis. Et paratur comis comisior commissum: vnde comiter comisius commissime. Vel comis. ut dicit Papi. compositus hilaris: benignus. Et nota quod como mis. et hic et hec comis et hoc me. et hoc coma maris. producit prima: sed hec coma me. eam cor. vnde versus. Laine colore comis: me fallit feia comis. i. suavis vel curialis.

Comitas tatis. i. curialitas vel suauitas. et formatur a comitatio de comis addita tas. Vel secundum Papiam comitas. i. benignitas humanitas.

Comitatus tus. tui. i. comitis dignitas vel terra siue tantum spatium quantum vnus comes tenet. et deriuatur a comes.

Item inuenitur hic comitatus tus. tui. i. societas vel comitatio. et tunc deriuatur a comitor tatis. Item inuenitur adiectiue comitatus ta. tum. Vide in comitor tatis. et cor. co.

Comitellus li. vide in comitulus.

Comitium ty. a cometes dicitur hoc comitium ty. i. tempus in quo principes eligunt vel intronizantur. et est ipsa electio vel intronizatio dicitur comitium vel solenitas que ibi tunc fiebat. et uentus totius populi. et locus in quo fiebat. et dicitur comitium: quasi coitium. quia totus populus ad electionem. et intronizationem conuultus conueniebat. et est etymologia potius quam deriuatio vel prope: vnde comitius vel comitalis morbus dicitur. i. caducus vel passiuus. quia in comitibus illi que patiebantur repulsas pro pudore morbum caducum incurrebant. Quidam etiam pro timore repulse. s. timentes repellunt. Et ideo comitio as. i. comitium celebrare: vel eligere: vel intronizare. vel in comitio et conuultu loqui. Et per oppositionem dicitur comitio as. in eodem sensu. Item scias quod a comes mitis. pro habere comitatum potest deriuari hoc comitium ty. i. placitum: quod multi comites faciunt. Vnde Plautus. Ibo itro: ut de capite meo faciant comitia. Et ideo comitio as. i. comitium celebrare: vel in comitio loqui. et per

cōpositiōne dicit̄ incomitio tias. i. in comitiū adducere.
Ite incomitari. i. comitiū celebrare vel in comitio loq.
Comitor a comes d̄r comitor t̄aris. tat. suz. i. sequi cū alio
 ire. 7 inde comitās tantis. ge. ois. 7 comitatus ta. tū. i. se/
 cutus: 7 cor. o. 7 mi. Qui. de arte. Ipse lz venias musis cō
 mitatus homer. Si nihil attuleris ibis homere foras.
 7 fuit olim cōe: nunc est verbum deponen.
Comitulus li. mas. ge. penul. cor. 7 bic comitellus li. dimi. i.
 parvus comes: 7 sunt ambo dimi. de comes fm vtranq;
 eius significationem.
Cōmanipularis. a con 7 manipularis cōponit̄ h 7 bec com
 manipularis 7 hoc lare: conscius simul cum alio manipu
 laris. 7 mutatur n. in m. sequente m.
Cōmater tris. q̄si sil' mater: ex cō 7 mater cōponit̄: 7 pdu.
 ma. Et scias q̄ due sūt spēs paternitatis seu mater
 nitatis. vna directa. i. cū ego suscipio de sacro fonte filiū
 berte: vlt̄ ipa meū: vlt̄ ad p̄firmatiōez corā ep̄o teneo filiū
 Berte. 7 si eā accepero sp̄ est sepandū p̄nubiū: qz q̄ filius
 alioz suscipit. efficiū i h° casu abo parētes ifāt. Alia ē i
 directa: qm̄ vn° p̄iugū postq̄ vna caro sūt effecti: p̄patres
 efficiunt̄. etiā alr̄ p̄iugū q̄ nō suscipit: qm̄ cōicant sibi p̄i
 ges actiōes. Et sic tam directa cōpaternitas q̄ indirecta
 matrimoniū ipedit 7 trabendū 7 dirimit iam p̄ctum.
Cōmeat. a cōmeo meas. d̄r p̄meat. tus. tui. i. sil' meat. Lō
 meat. ē d̄r expēsa q̄ ē necessaria i itinere sil' cōmeātib.
Cōmemoratio onis. fe. ge. i. recordatio: vlt̄ sil' recordatio: a
 cōmemoro ras. deriuat̄. vñ cōmemoratio fidelīū defun
 ctōz: 7 format̄ ab h° ḡtō p̄memorati addita o. fit cōme/
Cōmemoro ras. ex con 7 memoro penul. cor. (moratio.
 vide in memoro memoras.
Cōmēdatiō. a cōmēdo das. d̄r cōmēdatiō cia. ciū. aliqz q̄
 de suo nobis aliqd̄ dat: vt res ei° in n̄ra habeam⁹ tutela:
 Est etiā cōmēdatiō res q̄ nobis 7 nostre tutele cōmen/
 dat. Inuenit̄ etiā cōmēdatiō qui cōmēdat nos vel lau
 dat. vñ in. z. ad Corinth. ca. 3. Aut indigemus cōmēdati
 o: ep̄lis. 7 format̄ a ḡtō cōmendati addita cius.
Cōmendo das. ex con 7 mēdo das. 7 mutat̄ n. in m. 7 a. in e.
 7 est cōmēdare: tradere: cōmittere: vel laudare: magnifi
 care: extollere. vñ cōmendatorius ria. riū. 7 h 7 b° cōmē/
 dabilis 7 hoc le. 7 cōmendatiuus ua. uum.
Cōmentarius. a cōmentū deriuat̄ cōmentarius ria. riuz. i.
 expositōrius ria. riū. 7 h cōmētarius ry. q̄ cōmentat̄ 7 cō
 mētōz 7 cōmentarius q̄ cōmentū cōponit̄ vlt̄ scribit. 7 h°
 cōmentariū. i. armariū: vbi reponunt̄ cōmēta. 7 h cōmē
 tariolus: 7 hoc cōmentariolum dimi.
Cōmentici. a cōmentū d̄r cōmenticius cia. ciuz. i. p̄fictus
 falsus: vel expositōrius: vel ad cōmentū pertinens.
Cōmentoz. a cōmentū deriuat̄ cōmentoz t̄aris. cōmētat.
 sū. tari. i. cōmētū facere: vel iuenire sil'ia: vel exponere: cō
 fingere: mentiri: 7 pōt̄ eē frēq̄nta. hui⁹ verbi cōminisci: lz
 deficiat in supino fm vsū. redolebit tū ei⁹ significatio/
 nes oēs. Item cōmentari. i. augurari.
Cōmētū. a cōminiscoz d̄r cōmēt. ta. tū. 7 hoc cōmētuz ti. i.
 fraus: mēdaciū: machinamētū: iuentū: p̄fictū: cōposituz.
 vlt̄ cōmētū est pluriū studio vel doctrina in mēte habito
 rū in vnū collectio. 7 fm h° glibet liber: q̄libet opus de
 q̄libet arte cōpositū d̄r cōmentū. sed in nostro vsu com/
 mentū d̄r liber expositōrius. i. q̄ deseruit expositiōi snie
 alicui⁹ libri 7 nō p̄structioni lre. 7 h° sic diffinit̄. Com/
 mentū est expositio vboz iūcturā nō p̄siderans sed sen/
 sum. In quo aut̄ glo. differat a cōmento: require in glo.
Cōmeo as. i. simul meo: ex con 7 meo as.
Cōmerciū ex con 7 merc̄ cis. componit̄ hoc cōmerciū cy.
 i. ex plurib⁹ rebus vna venditio vel diuersarū rerū com/
 mutatio: vt si quis daret vlt̄ cōmutaret mātellū pro capa
 vel ecōuerso. vñ 7 dicit̄ cōmerciū quasi cōmutatio mer,

ciū. illa vō mirabilis incarnatio iesu xpi fuit cōmerciū
 q̄si cōmutatio mercii. i. diuinitatis 7 humanitatis. nam
 hō deo quodā mō p̄cessit hūanitatē: de⁹ homini largit⁹
 est diuinitatē. descendit diuinitas: ascendit humanitas: 7
 exaltata est sup choros angeloz. vñ cantat̄ in ecclesia.
 O admirabile cōmerciū creator generis hūani q̄iatū 7 c.
Cōmilito tonis. sil' cū alio miles mas. ge. ex con 7 milito.
Cōminiscoz. memini. cōponit̄ cū cō: 7 d̄r cōminiscoz sceris.
 i. cōmemorare: ad memoriā reducere: excogitare ad iue
 nire: sil'ia fingere: mentiri: vel cōponere. cōminisci ē etiā
 plura studio vel doctrina in mēte habita in vnū collige/
 re: 7 facit supinū cōmētū. inde cōmēt. ta. tuz. participiū.
Cōminoz naris. natus. suz. i. sil' minor. inde cōminās nan/
 tis. ge. ois: 7 cor. mi. iob. 16. Lōminans mihi infremuit cō
 tra me dentib⁹ suis. Descendit etiā cōminans a cōmino
 nas. 7 tunc produ. mi. sicut mino nas. vñ versus. Dū grex
 minatur: lupus illi dente minatur.
Cōmin⁹ aduer. i. iuxta: sine itermisioe: statim: fere: in p̄nti:
 sil' ppe: de p̄ximo. cui p̄trariū est emin⁹. cōmin⁹ cū dua/
 bus m. scribit̄ fm p̄ap. 7 cōponit̄ ex cō 7 manus. 7 sic d̄r
 in Hrecis. Eminus ad longe: sed cōmin⁹ ad ppe spectat.
Cōmissura re. fe. ge. i. incastratura: p̄iūctura: ligatura. 7 d̄r
 a cōmitto tis. q̄ est coniungere. res enim que coniungū
 tur simul in vnū mittuntur.
Cōmissum si. i. in fide traditum: creditum: coniunctum:
 p̄ctū: forefactum: 7 dicitur a cōmitto tis.
Cōmitto tis. ex cō 7 mitto tis. cōponit̄: 7 est cōmittere sil'
 mittere: vel p̄iungere aliq̄ vnū imittēdo aly. i. incastrare. 7
 cōmittere est forefacere: peccare. ide h° cōmissū. 7 p̄mit
 tere. i. credere: in tutelā vel in fidē dare alicui⁹ fm Dug.
 In Hrecis. at sic d̄r. Lōmitto sensū: portat̄ cuiuslibz boz
 Lōiungo: pecco: credo: facio: reprehendo.
Cōmixtus ta. tum. a cōmisceo sces. d̄r. inde bec cōmixtio
 onis. i. simul mixtio. vide in misceo sces.
Cōmodo das. in cōmodus vide.
Cōmodus. modus cōponit̄ cū cō 7 d̄r cōmodus da. duz. i.
 vtilis: bon⁹: māsuet⁹. q̄si cū modo. vñ cōmodū d̄r illd̄ q̄
 cōmodat̄. i. id q̄ n̄ri iuris est: 7 ad aliū t̄p̄aliter trāslatū
 est cū mō t̄pis q̄ diu apud eū sit. vñ 7 cōmodus dictū ē q̄
 si cū mō datū vel ad vtilitatē: nō ad p̄prietatē datū. vñ
 cōmodo das. i. p̄stare cō modū facere. Et cōponit̄: vt ac/
 cōmodo das. i. ad cōmodū 7 sil'ez vsū dare: p̄stare: vel
 aptare: apte collocare. 7 est actiū cū oib⁹ suis cōpositis.
 Lōmod⁹ p̄parat̄ p̄modioz. dissim⁹. vñ cōmode dius. dis/
 sime. aduer. vñ bec cōmoditas tatis. 7 cōponit̄ vt incom/
 modus da. dū. 7 cōparat̄. vñ bec incōmoditas tatis. 7 in/
 cōmodo das. i. offendere: incōmoditatē alicui⁹ facere. 7
 cōstruif cū datiuo. 7 est neutrū. Item in eodem sensu cō
 struif cū actō. 7 est actiū fm Dug. p̄ap. vō dicit. Lōmo
 dare pecuniā est idem q̄ presta re q̄ sibi reddat̄ pecu
 nia: cum cōmodo aliquid dare. i. prestare. naz cōmodū. i.
 proficiū: emolumentum merces lucrum.
Cōmolo lis. molui. lere. i. sil' molere: vel conterere. Isa. ca.
 3. Facies paup̄ez cōmolitis. 7 dz ibi cor. penul. siue li. sic
 in legitis cū sit tertie p̄iugationis. Et componit̄ ex con 7
 molo lis. 7 cor. mo.
Cōmonefacio cis. i. admoneo instruo: 7 acuit fa. cōmone/
 facis cit. sicut benefacis cit. licet sit breuis.
Cōmoratio onis. i. habitatio mansio tarda t̄io a cōmoroz
 raris. 7 format̄ a cōmorati ḡtō d̄ cōmoratus addita o. fit
 cōmoratio. Actiū. i. ca. Fiat cōmoratio ei⁹ deferta 7 nō
 fit qui inhabitet in ea.
Cōmoroz raris. ex con 7 moroz penl. cor. cōponit̄: 7 est cō/
 morari cū alio morā facere vel aliquē retinere: 7 morari
 facere. inuenit̄ etiā cōmoroz p̄cōmoroz fm p̄ap.
Cōmunico a cōmunis deriuat̄ cōico cas. i. participare:

cōione dare: cōem facere: imūdu facere: siue inquinare. Marci. 7. ca. Nō itelligitis q̄ oē extrisec^o itroiēs i hoīez nō pōt eū cōicare. i. imūdu facere in gnare. Et p̄pōit cōico cū ex t̄ dī excōico cas. i. extra cōione facef: cōione p̄ua re. Et est actiuū cū oib^o suis cōpositis: 2 cor. ni. Utrū aut̄ qlibet xpian^o teneat cōicare sel̄ in āno: dicam in cōico.

Cōmunio. a cōis dicit^r cōio nis. ni. i. cōe facere. 2 h^o cōio nis. qz a plurib^o participat^r vt corp^o dñi: vide i missa. ¶ Dic pōt q̄ri vtrū sumēs corp^o xp̄i cū p̄scis pcti mortalis peccet mortaliter: Et videt^r q̄ nō: qz nullus peccat faciēdo id ad qd̄ tene^r: sed iste pctoz tene^r ex p̄cepto ecclie semel in āno corp^o xp̄i sumere: q̄ quis sit in p̄posito peccādi nō peccat corp^o xp̄i māducādo siue sumendo. ¶ Ad h^o dōz est q̄ hñs p̄sciaz pcti mortalis qd̄ dimittere non p̄ponit peccat mortāl^r accedēs ad sumendū corp^o xp̄i: qz idigne accedit. peccat etiā nō accedēdo tpe ab ecclia p̄stituto. i. in pascha: qz Inobediēs est. nō tñ est p̄plexus: qz pōt se ab hoc oīno eripe p̄positum peccandi dimittedō. nihilominus tñ manēte tali p̄posito minus peccat nō sumēdo q̄ sumēdo: qz illud qd̄ est malū s̄ se ē mai^o malū q̄ id qd̄ ē malū qz p̄hibitus. vñ se p̄ri^o dōz dimittere excōicari q̄ qz cū p̄posito pcti mortalis corp^o xp̄i sumat. ¶ Notādum q̄ multiplex est cōio. 2 s̄ hoc multiplex erit cōionis p̄uatio. Est. n. cōio spūalis. i. q̄ est in p̄sensu vōvel it̄rptatiuo. 2 hoc mō cū hereticis cōicādū nō est. sic itelligit^r hoc. 2. Loz. 6. Exite de medio eoz. Blo. spūalr. i. vt eoz opa increpetis. Scda est cōio in sacris. 2 hoc mō etiā nō est cōicādū cum hereticis notissime notatis q̄ etiāz l̄z nō sint notati siue notati: quātū tñ de se est: p̄uan^t effectū cōionis sacroz: qz ipso iure sūt excōicati: siue sint occulti: siue manifesti. Tertia est cōio in cibo 2 potu 2 hñ. 2 hoc etiāz mō nō est cōicādū cū istis hereticis q̄ p̄cise sunt ab ecclia notati. Quarta est cōio corp̄alis vt cohabitatio in eadez ciuitate: 2 talis cōio nō vitabat^r in p̄n^o p̄pter mltitudinē hereticoz: 2 etiā alitubi adhuc nō vitat. Si aut̄ ab aliquib^o timeret^r de lapsu tuti^o esset nō habitare cū eis. Et s̄z hāc distictionē solui p̄nt si q̄ obycian^t. ¶ S̄z obyci^t illud Mat. 13. Ne forte colligētes zizania eradiceis sil^o 2 triticū: finite vtrāqz crescere vsqz ad messes. zizania sunt heretici triticū fideles messis finis seculi: q̄ heretici sunt tolerādi it̄r fideles: 2 nō sunt ab eis sepandi vel vitādi vsqz ad finē seculi. Dico illud dictū itelligi pōt de hereticis occultis quoz heresis dep̄hēdi nō pōt. tales. n. etsi excōicent^r excōicatiōe generalī: nō tñ excōicatiōe p̄sonali: nec exterminant^r gladio māli nisi cū mltitudine ifideliū manifestoz iueniant^r. vñ itelligi h^o pōt de catholicis malis: qz hñs discretiois exēplū eq̄nimit̄r tolerare dōz malos p̄ bonos. Scdm̄ autē q̄ messis dī illud t̄pus quo heretici manifeste corruptiui alioz sunt abyciēdi 2 euāgelica falce: fm h^o itelligit^r p̄missio p̄ tpe illo quo nō discernit^r plene an sit heretic^o. quū at̄ plene inotuerit ecclie corruptio sua: est p̄sonalr̄ p̄cidēdus. nā Aug. in lib. de vera religioe dicit snialiter: q̄ in ecclia tādiu sustinet^r error alicui^o donec accusationē inueniat aut opinionem prauā p̄tinaciter defendat. quū at̄ dicit. i. Loz. 12. Necesse est hereses eē ibi dī: necesse est illud qd̄ est vtile p̄ accidens siue p̄ter intentionē hereticoz. i. ad hoc vt ab his q̄ se exercēt in diuina scriptura: pigrītia eā discutiēdi excutiāt^r: 2 magis fidei veritas declare^t. 2 h^o hñ ex glo. ibidē. vñ 2 fm q̄ hñ ex glosa sup̄ illud Isa. 7. Dec dicit dñs de^o 2 c. sp. i. vsqz ad finē seculi erunt aliq̄ue hereses 2 malitie hoīuz ad exercēdū fideliū patiētīā 2 sapiām. Et scias q̄ error dep̄hēdit^r aliq̄ p̄ facti euidentīā: aliq̄ p̄ p̄fessionez in iure factā: aliq̄ p̄ pbationē testiu^o vñ instrōz. Sciēdū ē q̄ cōio cū aliq̄ p̄sona fidelib^o it̄rdicit^r dupl̄r. vno mō in penā ei^o cui cōio subtrahit^r. alio mō ad cautelaz ei^o cui

it̄rdicit^r ne cōicet. Et vtrāqz cā elici pōt ex verbis apli. i. Loz. 5. P̄rimo mō nō it̄rdicit ecclia fidelib^o cōione ifideliū q̄ nullo mō fidē receperūt. i. paganoz vel iudeoz: qz nō h̄z de eis iudicare iudicio spūali: s̄z tpali in casu: vt quū it̄r xpianos morātes aliq̄ā culpā cōmittūt: 2 p̄fideles tpaliter puniunt^r. s̄z hñ h^o mō. i. in penā it̄rdicit ecclia cōione illoz ifideliū: q̄ deuiauērūt a fide recepta. i. eos excōicādo. Quātū vō ad cautelā distinguēdū ē q̄ firmi in fide nō sūt p̄hibēdi cōicare cū ifideliū q̄ fides nō receperūt: 2 maxie si necessitas cogat. simplices vō 2 infirmi in fide quoz subuersio possēt p̄babiliter timeri sūt a cōione ifideliū p̄hibēdi: 2 maxie ne magnā familiaritatē habeāt cū eis: neqz sine necessitate cōicēt cū ip̄sis.

Cōis. muniū p̄pōit cū cō 2 dī h̄ 2 h^o cōis 2 h^o ne. q̄si muniū. plū: vñ q̄si cū muniū: qz nō ē segregat^o ab alyz i offō. vñ hec cōitas atis. 2 cor. ni. Inuenit^r etiā cōitas actūs p̄lalis de cōit^o ta. tu. 3. in fe. ge. qd̄ venit a cōio iui. vt l̄ras accipe sigillo cōitas: 2 tūc p̄du. penl. sicut cōitus ta. tū. Itēz cōe aliq̄n ponit^r p̄ imūdo: 2 ē tractū a gentib^o q̄s iudei reputabāt imūdas: qz cōiter cibarijs vescebant^r: nec descernebant sicut iudei: vñ 2 aialia qb^o gentes cōiter vescebant^r cōia 2 imūda dicebant^r. vñ Actūū. i. z. Lōe 2 imūdu nun q̄ itroiuit in os meū: 2 ampliata vocabuli significatione qd̄libet imūdu dicebat^r cōe. Itē q̄da3 verba dicebant^r cōia: qz litteratura passiuū accipi p̄nt in actiua 2 passiuā significatōe. de quibus dixi supra in tertia parte. vbi egi de verbis in ca. de genere vboz: 2 in tractatu de participijs. De cōitate vel cōi vita dicam in thomas.

Communitas in cōis vide. Como mas. i. ornare dī a coma me. 2 est vbi actiuū: vñ comatores dicunt^r argētī cesozes: qz de sordida massa lucidū comāt argentū. Comare etiā iuenit^r p̄ frōdere: 2 cor. primā. sed como mes. p̄du. sicut in como mis. ostendat^r.

Como mis. p̄si. tū. i. ornare: vñ planare: vñ pectinare: 2 cōponit^r vt accomo mis. i. valde comere: 2 como mis. discomo mis. i. deornare. excomo mis. icomo mis. i. valde comē. Como mis. 2 ab eo p̄posita sūt actiua: 2 p̄du. co. s̄z como mas. cor. co. vñ i Brecl. dī. Como dū crines orno: como splēdeo dicas. Tertia dat como: dat quoqz p̄ como. Et comis nomē ē p̄du. co. vide i comis. Itē iuenit^r comes mas. ge. vñ comis substātiū: 2 cor. co. s̄z comes actūs de h̄ 2 h^o comis 2 h^o me. 2 comes vbi futuruz de como mis. p̄du. co. vñ vsus. Si vis eē comes mibi mozes accipe como mes. Si mibi fida comes sic eā charissime comes. vide

Cōpact^o. a cōpingo gis. cōpegi. pactū. de. (etiā in comes. riuat^r cōpact^o cta. ctū. i. ipulsus vel iunctus: 2 p̄format^o 2 aglutinat^o. Et cōpactim aduer. i. iunctim: 2sertim.

Compages. a cōpingo gis. dī hec cōpages gis. i. iunctio. 2 hec p̄pago ginis. silr̄ iunctio. Cōpagines etiā vel p̄pages dicunt^r capita ossiū: qz cōpacta neruis velut quodā glutino sibi adhereant. Et hinc cōpagineus nea. neu. 2 cōpagino nas. nau. i. iungere. 2 p̄du. penul. cōpages.

Compagino nas. penul. cor. vide in cōpages.

Compago ginis. penul. p̄du. in ntō. vide in cōpages.

Comparatiu^o. a cōparo ras. dī cōparatiu^o ua. uū. 2 h̄ p̄paratiu^o ui. 2 h^o p̄paratiuū ui. p̄ qd̄ fit p̄pacio. i. collatio rei ad re vel qd̄ p̄tinet ad cōparationē. Cōparatiuū aut̄ nomē qd̄ fit 2 quō forme^o: 2 cū quo casu p̄struat^r dixi in tertia pte. vbi determinavi de spēb^o noiuz in ca. de cōparatiuo.

Cōpareo res. parui. silr̄ parere: ex cō 2 pareo res. 2 p̄du. pa. Hen. 37. Puer nō comparet 2 ego quo ibo. Qui. Que nimis apparent retia. vitat auis.

Comparo ras. rari. ex cō 2 paro ras. 2 est comparare simul parare. Item cōparare. i. conferre: assimilare. Item cōparare. i. cōtra parare. Item cōparare. i. emere. 2 ex hac significatiōe sumpta est scda. nā q̄ aliqd̄ emit p̄eciū suū

tom
med
Comp
ad pa
scen
Comp
zat v
eū t
pa
ta v
supra
Comp
sil pa
passi
Comp
tric
Comp
sed in
sci fir
Comp
incat
fi cū
Comp
Comp
Comp
in p
pulic
in bu
adun
uoca
ua. L
Comp
tio or
Comp
ne 2
pend
vili
Comp
sil pe
Cōpē
timar
Comp
a cor
Comp
ms:
Comp
Comp
pari
sign
Comp
Cōpē
f3 T
pes
3. ca
vñ f
Comp
pelo
cōp
con
pali
gan
nō
Com
qua
cōg
mo

comparat. i. confert rei emēde: et cor. pa. unde Qui. de re
 medys. Bella mihi video: bella parantur. **C**
 Compascuus cua. cuū. ex con et pasqua. i. cōis ad pasqua vel
 ad pascendum. vñ pasuus aer dictus est: qz cōiter ad pa
 scendum vicinis relictus est.
Compater tris. qst sil' eiusdē filij pater: q filij alicui' bapti
 zat vñ xpianū facit: vel ad baptisimū: vel ad confirmationē
 eū tenet: et cor. primā pater. vñ Uindocinēsis. **D**octrine
 pater est vsus doctrina scholaris. Intercisa perit continua
 ta viget. Et scias qz due sunt spēs cōpaternitatis: vt dixi
 supra in cōmater.
Compator eris. passus sum. ex con et patior: et est compati
 sil' pati: qst illi q patit' dolere. vñ hec cōpassio onis. et cō
 passiu' ua. uū. et est vñ deponentale cōpatior: et cor. pa.
Compatriore cōis ge. penul. produ. i. vnus et eiusdem pa
 trie: et componit' ex con et patria.
Compesciscoz eris. ex con et paciscoz: et mutat' a. in e. in pñti
 sed in supino seruat a: vñ facit compactum. et est compe
 sci simul pacisci.
Compedio. pedica cōpōit' cū cō et dñ cōpedio dis. diui. ire. i.
 incatenare: illaqare: pedes retinere. ide cōpedit' ta. tū. q
 sicū pede vel pedica astrictus: incatenat': et cor. pe.
Compeditus ta. tū. penul. pdu. in cōpendio est.
Compegi gisti. git. et est preteritum de compingo.
Compello lis. opuli pulsū. ex con et pello pellis: et cor. penl'.
 in pterito. et est cōpellere sil' pellerē: vñ ipellere: vt iste cō
 pulit me ad h'. i. ipulit. Itē cōpellere. i. coadunare: Uirg.
 in buco. Lōpulerātqz greges corydon et tyrsis i vñ. i. co
 adunauerāt. Et vt dicit' Pap. cōpello lis. et pello las. ad p
 uocationē pñtēt. illō opuli h' opellauit fac: ambo sūt acti
 ua. Lōpelloz iuenit' deponens. Lōpellare. i. alloqui.
Compēdino nas. nauī. nare. i. differre. vñ hec compēdina
 tio onis. i. dilatio: et cor. di. fm Pap.
Compendiū. a cōpendo dis. dñ h' cōpendiū dy. qz qd ē bre
 ue et vtile. et inde cōpendiosus sa. sū. breuis et vtilis. vñ cō
 pendiose aduer. vt iste loquit' compendiose. i. breuiter et
 vtiliter. et hec compendiositas tatis.
Compendo dis. ex con et pendo dis. cōponit': et est cōpedere
 sil' pendere: reddere: vel psoluere: vel trutinare: equare.
Cōpēsō sas. saui. sare. i. remunerare vñ reddere: donare: tru
 tinare: et ē vñ frequēta. a cōpēdo dis. cōpēsūm su. u. in o.
Compensoz sozis. ille qui libenter reddit qd debet. et dicit'
 a compendo dis.
Compensus sa. sum. i. redditus vel equatus: vel remunera
 tus: et dicitur a compendo dis.
Comperi penul. cor. preteritum est de comperio peris.
Comperio ris. peri. ptū. rere. i. inuenire: et cōponit' ex con et
 pario: mutata a. in e. cor. Inuenit' etiā cōperioz in actiua
 significatione. vñ Salsustius. Et ego cōperioz bacho.
Compertum est supinum de comperio.
Cōpesa pedis. fe. ge. i. catena circa pedes. et dñ a cōpedio dis.
 fz Dug. Pap. vñ dicit'. Lōpedes dicte qz pñtēt pedes. Lō
 pes dis. fe. ge. et cor. penl'. Inuenit' at in mal. ge. Trenoz.
 3. ca. Aggrauauit cōpedē meū. Qd auctoritati ascribim'
 vñ forte vitio scriptoz lra corrup. ē: et dñ ē meū p meā.
Compesco scis. scim. scitū. cere. i. refrenare cōponit' ex cō et
 pesco scis. qd nō est in vsu. Quidā tñ dicūt qz cōpesco est
 cōpositū ex con et pede et capio: vel a con et paciscoz: vel a
 con et paco as. vñ cōpesco scis. qst facio pacem. alij a con et
 pasco scis. et est tractū ab equis: q quū pascunt: cogunt li
 ganē et coercent' pedibus. Sed illud supinū cōpescitum
 nō est in frequenti vsu fm quosdam.
Competo tis. ex con et peto et hz pteritū et supinū ad modū
 quarte iugatiōis. Et est cōpetere sil' petere vel puenire
 cōgruere. Ac cōpeto aut' p puenire deriuat' cōpetens no
 men ois ge. i. cōueniens: et cōparat' cōpetens tior. sim'. vñ

cōpetēter ti'. sine. aduer. et h' cōpetētia tie. et cōponit' vt ex
 cōpetēs et neu. ge. cōpeto p puenire: et fm h' facit ex se
 ipsonale cōpetit'. S3 in alijs significationib' est actiuum.
Compilo. a pilus pro capillo dñ pilo las. i. pilos auferre. qd
 cōponit' cū con et dñ cōpilo las. i. sil' pilare: et cor. pi. in ista
 significatiōe: sic et pilus. Itē a pila p instro terēdi deriuat'
 pilo las. qd cōponit' cū cō et dñ cōpilo las. i. pñdēre vel ra
 pere: furare: expoliare. **D**ozati' in sermōe Ne te cōpilent
 fugiētes: qd iuuat horū: **P**roprie qd cōpilare est aliena
 dicta suis itermiscere: et hinc hic cōpilator toris. q aliena
 dicta suis pñmisset: sic solēt pigmētary in pila diuersa mi
 xta pñdēre. vñ **D**ozati' in sermōe. Ne me crispini scri
 nia cōpilasse putes. et in hac significatiōe pdu. pi. fz Du.
 vel cōponit' cōpilo a con et pilū. vñ dicit magr Bene. Lō
 pilo. i. cū pilo frango seu fodio pdu. penul. et cōponit' ab
 eo qd est piluz. vñ **D**ozati'. Ne re cōpilent fugientes qd
 iuuat hoz. i. ne te cōfodiāt **P**ap. dicit etiā. Lōpilator qui
 aliena dictis suis pñmisset. vide in pilo las. Lōpilo g a pi
 lus cor. penul. cōpilo las. a pila vel a pilum eam pdu. vñ
 versus. Lōpilo tollo pilas: cōpilo scripta librorum.
Compingo. **P**ango. i. iungo vel impello cōponit' cū con et
 mutata a. in i. dñ cōpingo gis. cōpegi pactū. i. impellere vñ
 pñgēre: cōglutinare: cōfortare. vñ in Job. io. **O**sib' et ner
 uis cōpegisti me. Itē cōpingo pōt componi a cō et pingo
 gis. et dñ cōpingo gis. pinxi. ctū. ere. i. simul pingere.
Compitū. a cōpeto tis. dñ hoc cōpitū ti. collectio pluriū via
 rū. i. locus vbi plures vie se cōpetunt et cōueniunt: sicut ē
 biuiū triuiū et quadriuiū. vel componit' a con et pital qd
 est via. vñ h' et h' cōpitalis et hoc le. et cor. penul. compitū.
Cōplector. plecto. cōponit' cū cō et dñ cōplector eris. vñbum
 cōe olim: nūc deponēs et ē cōplecti sil' vtriqz brachys cin
 gere. vñ h' cōplex' xus. xui. Et cōplexim aduer. et h' cōple
 xio act' cōplectēdi: vñ qdā argumētatio q vndiqz cōple
 ctif aduersariū: et h' a latinis dñ cōplexio vñ cornut' syllo
 gism': a grecis dilemma. et cōplexio dñ nā vñ dispositio. vñ
 h' et h' cōplexiōalis et h' le. et cōplexionalr aduer. et h' cōple
 xionalitas tis. et cōplexiōat' ta. tū. cōplexiōe pñcipās vel
 disposit'. Itē cōplex' accipit' in passiuā significationē. i. cō
 iūct' vel cōposit'. vt sermo cōplex' dñ cōstās ex dictiōi
 bus. s. o. et p. et cōpōit' vt icōplex' xa. xū. itez a cōplector
 dñ cōplexoz aris. frequēta. De noibus cōplexiuis dixi
 in tertia parte in ca. de speciebus nominum.
Complex. a cōplico as. dñ h' et h' et h' cōplex cis. i. in malo cō
 sentiēs: alterius dolo sil' cōsentiens. **P**roprie qd cōplex
 est q aliquo pctō vñ crimine est alteri implicitus. Ad ma
 lum semp: ad bonū nunqz dicimus complex.
Complexio onis: actus cōplectendi. vide in cōplector eris.
 itez cōplexio est quidā color rhetoricus de quo supra di
 xi in qrtā pte in ca. de coloribus rhetoricis.
Complexus xa. xum. in complector teris. vide.
Complacitas tatis. fe. ge. i. cōcōrs inter duos vel plures do
 lositas: in malo cōsensūs. Et format' a cōplex cis. ci. addi
 ta tas. fit complacitas.
Complico cas. plicui. citū. inuenit' etiā cōplicani et cōplica
 tū maxime apud antiquos: et est cōplicare sil' plicare. et cō
 ponit' ex con et plico as. vñbale tñ retinet a. vt cōplicatio.
 De hoc vide in plico cas: et cor. pli. penul. cōplico.
Complodo dis. plofi. sum. ex con et plodo dis. et est cōplode
 re simul plodere: vel insimul repcutere: claudere man'
 et ponit' simplr p cōiungere vñ cōcutere. iudi. 7. **L**eperit
 buccinis clangere et cōplodere inter se lagenas. et produ.
 plo. vide in plaudo dis.
Complousus sa. sum. i. concussus vñ cōiunct' a cōplodo is. et
 pdu. plo. et scribit' per ynum s.
Compluo pluis. pluui. vñ pluui. p syncopam. i. pluuiā irrigo
 et est verbū actiuū. et cōponit' a con et pluo. vñ compluio

- Complutus ta. tum. in passiuo. vñ complutus ta. tum. penul. produ. Amos. 4. ca. Pars vna compluta est : 7 ps super quam non pluit aruit.
- Complutus ta. tum. in compluo vide.
- Compluuium uy. locus ad quem multe pluuie confluunt vel compluunt. 7 dicitur a compluo plus.
- Compono nis. posui. positu. ex con 7 pono nis. 7 est pponere sil ponere vl sepelire vel constituere vl ornare. vñ 7 dñ vox cõposita. i. ornata: 7 elemetarys sonis distincta fm Dug. Inuenit etiã cõpono in alijs significationibꝫ sicut cõtinet in his versibus. Cõponit sepelit iungit fingit 7 ornat. Instruit inforinat pacificare solet.
- Compos potis. i. cõpetens affecutor sui voti: cui oia succedunt ad votu: 7 est cõis ge. declinatione. 7 pstructione est ois ge. vñ Boetius. Constat eternu bonu esse sui cõpos. De hoc dixi supra in tertia parte in ca. de omni genere. 7 cor. penul. compos in obliquis.
- Compotio tis. tiui. tire. i. inuestire: vt Mandoyobis vt cõpotiatis eum prebenda sua. 7 deriuat a compos.
- Compotista ste. vide in compotus.
- Compoto tas. tau. tare. i. simul potare: 7 e potare luxurie bibere vo nature. 7 pdu. po. ide h cõpotoz toris. 7 h cõpotrix cis. vñ dicit Pap. Cõpotatoz vl cõpotatrix sil potans. vl cõpotatoz a. cõpoto tas. i. sil bibere vltra modu.
- Compotrix vel compotatrix. vide in compoto. 7 produ. penulti. naturaliter.
- Cõpotꝫ a cõputo tas. vl a cõputatoz toris. dñ cõpotꝫ ti. i. numeratio vl numeri assignatio: vl doctrinalis ars. Antiqui dicebãt cõputus sic exigit deriuatio qd nos abhorretur ppter vocis absonãtia. vñ hic 7 hec cõpotista ste. q docet cõpotu: vel q vacat cõpoto. 7 cor. po. cõpotꝫ vbiq;
- Comprensio dis. di. sum. cõprehendere. i. sil prehendere sil capere. 7 cõponit ex cõ 7 pprehendo dis. qd est ides qd preudo dis. vide in prebendo dis.
- Comprendo dis. di. cõprensus: ides est qd cõprehendere. 7 componit a. con 7 preudo dis. vide in preudo dis.
- Comprus ta. tũ. i. ornat: planat: a como comis. Qui. epi. Sint procul a nobis iuuenes vt femina cõpti. 7 cõparãt vt cõptus tior. tissimus. vñ cõpote tius. tissime. aduer.
- Cõpuctus a cõpungo gis. dñ cõpunctus ta. tum. 7 a grõ cõpuncti addita o. fit compuctio onis. 7 est compuctio peccatoru suorum cum meroze recordatio.
- Compungo gis. gere. i. sil cõmouere: pcoru suozuz reminisci: contristari. vide etiam in pungo gis.
- Cõputo tas. tau. tare. penl. cor. i. numerare. sil putare. vñ h cõputatoz ris. 7 cõputatozi ria. rius. vide et i puto tas.
- Conppositio scribit p o. 7 n. 7 nunq iuenit in appõne sed in cõpositioe tm: sic di dis re se am: 7 mutat qnq n. in m. maxie sequete b. vt cõburo. m. vt cõmitto. p. vt cõpono. Itẽ con i cõpõne qnq pdit n. sequete vocali: vt coeo is. cã euphonie: sic dixi supra in pte vbi egi de syllaba: in ca. de n. Inuenit aut cũ scriptu p u. 7 m. 7 venit solu p appositione: 7 hoc intelligo per se: vt dicam in suo loco.
- Conamen inis. ge. neu. nisus: tentatio. a conoz aris. 7 pdu. penul. in ntõ. sed in obliquis eam cor.
- Conatus tus. tui. maf. ge. 7 adiectiue conatus ta. tũ. i. nisus tentatus: a conoz aris. qd est amitti attentari.
- Concha. a cauo uas. dñ bcha che. qz sit caua: vel qz deficiete luna cauat. i. euacuat. 7 iuenit chca p quodam terreo vase: 7 p testa cuiusdã piscis: 7 p ipso pisce qnq iuenit. Itẽ nota eẽ mlta gĩa chcz inter qs margaritifere hñtur: q 7 coclee dñr: in qru carne pcius calculi solida tur: 7 dicũt q nocturno tpe littora appetunt: 7 ex celestiroze margaritas accipiũt. vñ 7 coclee vocant. item chca gĩalr appellat ois piscis testã hñs. vide in margarita.
- Concaleo les. lui. i. simul calere: ex cõ 7 caleo. P sal. Cõca
- luit cor meum intra me.
- Concendo dis. di. dere. i. sil candere: ex con 7 candeo dea.
- Concenturio rias. vide in centurio rias.
- Concentus tus. tui. i. cõuenientia 7 cõcordantia 7 pple in cantu. 7 dñ a cõcino nis. fm Dug. Pap. vo dicit. Cõcentus cantus mixtus. i. symphonia: a cõcino. Concentus etiam celi dñ a quibusdã esse. i. resonantia planetarũ. Cõcentus etiam dicitur cantus continuus 7 laus honoruz. vñ iob. 38. Concentus celi quis dormire facit.
- Conceptaculum li. locus conceptionis: a cõcepto tas.
- Conceptio qsi sil captio: 7 e cõceptio qdã spēs aliothe q alio noie dñ sylẽsis: de q dixi i qrtã pte vbi egi de aliothe ca fm Pz. i. ca. de sylẽsi. Pap. vo sic dicit. Cõceptus susceptus cõceptioes cũ aliqd certu mēte accipim: vt si pares iugant numero pari par quocq; sit numerus pductus.
- Concepto tas. frequenter accipere a cõcepto cõceptu tu. u. i. o.
- Concessio est apud rhetozes: quũ reus nō id qd factum est defendit: sed vt ignoscat postulat.
- Concidentia tie. qsi simul cadentia: vt cõcidentia genez e quũ diuersa gĩa sil cadunt i eadẽ voce. 7 dñ a cõcido dis.
- Concido dis. cidi. cedere. i. simul cadere: a con 7 cado dis. e caret supi. 7 cor. ci. Sen. 4. Concidit vultus eius. itez concido dis. di. cõcidere. i. simul cedere: 7 tunc cõponit a cõ 7 cedo dis. di. 7 pdu. ci. vbiq;. iob. 16. Concidit me vulnere super vulnus.
- Concio. cieo vl cio cõponit cũ con: 7 dñ cõcieo es. iui. itũ: 7 cõcio is. iui. itũ. i. cõmouere: vl cõuocare: 7 pdu. penul. cõcitũ qñ venit a concio is. sed qñ venit a cõcio es cor. vide in cieo cics. iui. itum.
- Concile a chca dñ b: cõcile lis. vl cõciliũ. i. piscis q latitat in cõcha: de cuius sanguine tingit lana: 7 fit purpura. vñ 7 qñ q p dñ p tali tinctura. qnq; p vitys q coingnat 7 tingit 7 ificiũt ad modũ illi tincture. qnq; p ingnat 7 fordis dis 7 tinctis tinctura vitioz. vñ iuue. p vitys vel vitio: sis illud ponẽs ait. Noz ego nō fugiã concilia. 7 pdu. ci.
- Concilegius gi. maf. qui concilia legit. i. colligit. 7 componitur a concile 7 lego gis. 7 cor. le.
- Cõciliabulũ li. dñ a cõciliũ qsi p cõciliabulũ: vl locus i quo accipiuntur p cõcilia: vl locus in quo multi hoies sunt sui iuris.
- Concilio. a cõciliũ dñ cõcilio as. au. amicũ 7 cõcordẽ facere: ad integritate reuocare: cõiugere: sociare trãslatiue qsi cõcilia cõiugere. Et nota q maiores. minoribꝫ cõcilianẽ 7 non eõuerso. 7 cõponit recõcilio as. Conccilianẽ noui amici: recõccilianẽ veteres. itez cõcciliamur deo qñ primo a gentilitate auertimur. recõcciliamur qñ post peccatũ penitẽdo regredimur. 7 est cõcilio actiũ cũ suis cõpositis.
- Conciliũ ly. cõponit ex cõ 7 cõciliũ quadã silitudine cõcilioz: qz sicut cily iugunt quũ oculi gescere cupiũt: ita quocq; cõcorditer iugunt hoies in cõcilio: 7 est tractũ a romano moze. tpe. n. quo cause agebant cõueniebãt oēs in vñu: 7 cõi intentione tractabãt. vñ 7 cõciliũ a cõi intentione 7 a cõi cõuentione dictũ est qsi cõciliũ vel qsi cõccilium.
- Concino as. au. are. i. cõmiscere: cõponere: ordinare: pparare. vñ ppheta. Lingua tua cõcinabat dolos. i. cõmiscere: cõponebat. itez puer. iz. Qui aut testis est repẽtin cõcinnat linguã mendacy. 7 deriuat a cõcinnus ni.
- Concinnus ni. a con 7 cinnus cõponit cõcinnus na. nũ. cõcorz: affabilis: benignus: in quo mozes cõcorditer cõmixti 7 positi sunt. 7 cõparat: vt cõcinnioz nissimus. vñ cõcinnenius. nissime aduer. 7 h cõcinnitas tatis: cõcordia cõgruitas. 7 p cõpositionẽ incõcinnus vel fm quosdam cõcinnus cõponit a con 7 cignus: 7 concoz 7 consonas: sicut cantus cignozum.
- Concino is. cõcinui cõcentũ. i. sil vel cõcorditer canere cũ alio conuenire: ex con 7 cano is. 7 cor. ci.
- Concio cis. ciui. cituz. i. cõmouere: vl conuocare. ynde bec

concio onis. i. conuocatio. Uide in concio.
 Concionabulū. a concionoz naris. dicitur h' concionabulū li. i.
 conciliū v'l loc' concilioꝝ. Uñ in decretis Innocēty pape.
 Si statim cederes de tuo pessimo concionabulo.
 Concionoz naris. natus. nari. qñ populū alloqui: quētū fa-
 cere: dicitur a concio onis. qd est conuocatio.
 Concipio pis. cepi. ceptū. ex cō r capio. r est cōcipe s'f cape.
 vñ r mulier d' cōcipe qñ sperma viri cū suo cōcipit r cō-
 crescit. Lōcipe ē iuenit' pro mēte v'l in mēte cōcipe v'l in
 telligere. vñ v'sus. Lōcipit h' mēte mulier s'z cōcipit alio.
 Concipiōes. a concipio pis. dicitur hec concipio onis. r sunt cō-
 cipiones qdā stelle q concipiētib' aptant' r fauent.
 Concilio onis. fe. ge. penul. pdu. qñ simul cesso: a concido
 dis. philip. 3. Videte concisionem.
 Concitarium ry. i. donum imperatoris: a cōcito tas: qz ex-
 citat animos milirum ad obediendum ei.
 Conclazzo fas. verbū neutz. i. cōclamare: cōmboare: vel na-
 ues pūgere: cōgregare. Et cōponit a con r classitū.
 Cōclauis. a con r clauis cōponit hec cōclauis uis. abltō ab
 hoc cōclauē. r h' cōclauē uis: abltō ab hoc cōclauī d' i. cel-
 la vel thalam': camera secreta sub clauē domus alteri'
 clauis: v'l q sub multis clauib' cōtinet: r ad quā p mltas
 clauēs venit. Uñ in. 4. li. Regū cap. 6. d'f. Delize' pro-
 pheta q ē in israel indicat regi israel oīa v'ba q locut' fue-
 ris in cōclauī tuo. Item. z. Reg. cap. 4. Ille dormiebat
 super lectū suū in conclauī. r pdu. penul.
 Cōclino. a con. r clino nas. cōponit cōclino nas. i. s'f clinare
 penul. pdu. vñ h' r hec cōclinis r hoc ne. r cōclino' na. nū.
 Cōcordia die. a concors. i. cōueniētia cum alia pacificatio.
 Itē cōcordia ē color rhetoric' de quo dixi in q'ra parte
 in ca. de colorib' rhetoricis. Uide etiā in pax pacis.
 Concorz das. dau. dare. v'bū neutz absolutū: r d'f a cō-
 cors cordis. fm Dug. p'p. v'o dicit. Lōcordare cōuenire:
 vñ ordinis fieri: concordo r concordoꝝ inuenit'.
 Concors. Cor cōponit cū con: r d'f hic r hec r hoc concors
 dis. oīs ge. qñ vnus r eiusdē cordis. vñ cōcordiē aduer.
 r hec concordia: a quo concordiosus fa. sum.
 Concremo mas. maui. a con r cremo as. r est concremare
 simul cremare: r cor. ere.
 Cōcret'. a cōresco scis d'f cōcret' ta. tū. picipiū: coagulat'
 vel amixt' crescēdo vel s'f cōcret'. vñ cōcretis aduer. i. coa-
 gularis: cōglobatim s'z Du. vel pōt dici cōcret' a cōcrerno.
 vñ d'f p'p. Cōcretus a cōcrerno. i. cōiunctus cōglobat'.
 Concuba be. ge. cōis penul. cor. qui. vel q cuz alio cumbit
 vel cubat. a concubo bas. vela concumbo bis.
 Concubina. a concubo bas. vel a cōmbo bis d'f hec cōcu-
 bina ne. q ad vsuz veneris nō legitime tenet. vñ hec cō-
 cubinula le. dimi. r h' r hec cōcubinalis r hoc le. r cōcubi-
 narius ria. riū. in eodē sensu: qd ad cōcubinā p'tinet. r h'
 concubinatus tus. tui. talis proprietas.
 Conchula. a cōcha d'f hec cōchula le. dimi. p'raua concha: r
 cōchula d'f quedā mensura q dragma r dimidia est.
 Conculco as. auī. are. i. s'f calcare: supare: ex cō. r calco as.
 Concupiscentia tie. vide in concupischo scis.
 Concupischo scis. v'bū inchoa. a cōcupio pis. a quo h' r hec r
 h' cōcupiscēs tis. r cōparat'. r ide cōcupiscētē. r hec cōcupi-
 scētā tie. Et scias q v'ba inchoatiua carēt p'teritis vt fer-
 uesco: nisi forte ascesco r cōcupischo q mō nō significāt in-
 choationē: vnde habēt p'terita suoz primitiuoz. f. asce-
 ui r cōcupiui. r valet tantū nunc cōcupischo quantuz cu-
 pio. vnde cōcupiscentia nō concupientia.
 Cōcurrēs fm q sumit' a cōputistis ē supcrescētia vni' diei
 v'l pluriū supra qnq̄gintaduas septimanas. v'l pluriū iō
 dixi: qz i' anobis sextili supcrescūt duo dies: in relig' v'o
 ānis vñ tñ. vñ v'sus. Debdomade decies gne numerā-
 tur i' āno. Atqz due post q̄s lux vna dueue supsūt. Et ab

illo scremēto originē hnt cōcurrētes. alij postea formanē
 vno addito: sic tñ q septenariū nūerū nō excedāt. vñ scl
 as q prim' ānus cicli solaris hz vñ p cōcurrēte: scōs hz
 duos: it' hz tres: qrt' hz qtuoz. qnt' sex pp bisextilē: sext'
 hz septē: septim' hz vñ. r sic pcedēdo vsqz ad. 28. ānos
 iuenit' q postea reuertit' ad caput pcedēdo p ordinē s'f
 pzi'. vñ r appellat' ciclus solaris siue cōcurrētū. Si autē
 vis scire quot' sit ānus cōcurrentiū adde ānis dñi nouē
 ānos: r a totali sūma s'brahe. 28. quotiēs poteris r quo-
 tus sit ānus cicli solaris: qd residuū fuerit demōstrabit.
 r si nihil remāserit vltim' ānus erit. Pōt etiā scire cōcur-
 rens p hos v'sus. A sex. b. 5. c. 4. e. z. d. 3. Prim' cōcurrēns
 f. septim' est g. Hoc ē dicere: qñ a. est l'ra dñicalis tūc est
 sext' cōcurrēs: r qñ b. est dñicalis l'ra tūc est qntus cōcur-
 rens: r sic de ceteris. Que aut sit l'ra dñicalis omni āno
 patebit in pasca siue in opere pascali qd feci.
 Conchus cbi. mas. ge. quidam lapis qui in concha reperit'
 r dicit' a concha che.
 Conditio onis. fe. ge. cōponit a con. r dicio onis. qd est po-
 testas. r est cōditio lex v'l pactū: r tūc scribit' cōditio p so-
 lū c. s'f r dicio. Inuenit' ē cōditio p t. solā. i. cōstitutio: r
 tūc ē v'bale hui' vbi cōdo dis. didi. ditū. Itē a cōditio is.
 xi. ctū. deriuat' h' cōditio onis r subtrahit' t. r scribit' p so-
 lā c. r sūt cōditioes pprie testiū a cōdicēdo qñ cōditio-
 nes: qz ibi non tñ vñ' testis iurat sed plures. Itaz in ore
 duoz v'l triū stat oē v'bū. vel cōditioes qz iter se cōueni-
 at sermo testiū qñ cōditioes fm Dug. p'p. dicit. Cōdi-
 tio: cōuētio: p'ras: fortuna: casus: exit'. r cor. di. cōditio. vñ
 in Aurora d'f: Dissipat cōditio dissimilifqz modus.
 Conditionalis. a cōditio d'f h' r cōditionalis r h' le. r ide
 cōditioalr aduer. vide ne decipiaris in orthographia hu-
 ius dictionis cōditionalis: qz pōt scribi p c. vel p t. sicut r
 conditio a quo venit: sicut in conditio pater.
 Cōditio is. s'f dicere: statuere: decernere: spōdere. vbi non
 vñ' s'z ples d'f: vbi vñ' pla d'f: r cōpōit' ex cō. r dico is. r
 Condilomata te. fe. ge. qdā gen' glādiū: instar pdu. ci.
 nodorum minutoꝝ: r dicit' a condilus dili.
 Condilomaticus. a cōdilus li. d'f cōdilomaticus ca. cū. i. no-
 dosus: pustulosus. vñ cōdilomatica passio d'f manū nō
 dositas vel etiā alioꝝ mēbroꝝ q plena sunt pustulis.
 Condilus. a condio is. d'f h' cōdilus li. i. nodus r precipue q
 apparet in articulis digitoꝝ pugno clauso: quo solemus
 qñqz capita pueroꝝ pcutere ludendo: r maximā lesionē
 inferre. vñ Martia. capella. Jctibus crebris verticē cō-
 plicatisqz in cōdilos digitis vulnerabat.
 Cōdio dis. diui. ditū. dire. qrtē iugatiois. r simplex. i. sapo-
 rare: dulcorare. r ē v'bū actiū. ide h' cōdimētū ti. v'l pōt
 deriuari cōdio a cōd' di. qd ē gen' c'ipbi r p similitudinē cor-
 pora mortuoꝝ cōdiri dñr qñ spēs' aromaticis iungunt'.
 Heñ. 50. P'cepitqz suis suis medicis vt aromatib' cōdi-
 Cōditio onis. a cōdo dis. itū. vide i' cōditio onis. (rēt p'ez.
 Condito: toris. mas. ge. deriuat' a cōdio diui. dire. ditū. r sic
 pdu. penul. vel pōt deriuari a cōdo dis. dere. ditū. r sic pe-
 nul. cor. vñ cōditoz alme siderū. i. actor: factor. vñ versus.
 Conditoꝝ abscondit: conditoꝝqz fercula condit.
 Conditur quarte iugatiois a cōdio dis. iui. penul. produ.
 sed condit' tertie iugatiois a cōdo dis. i. facere: cōstrue-
 re. r etiā p abscondere ponit' cor. penul. vñ quidā. Cōdi-
 tur vrbs cōdit' olus: sed cōdit' aurum.
 Conditus ta. tū. a cōdio dis. cōdidi cōditū cor. penul. r sic
 sumit' Heñ. 49. ibi. Et l'ra cōdita iacet. Itē cōditus ta. tū.
 a cōdio dis. diui. itū. pdu. penl. r sic sumit' Heñ. 50. Et cō-
 ditus aromatibus repositus est in loculo. Et coll. 3. Ser-
 mo noster semper sit sale conditus.
 Condo dis. didi. ditū. i. facere: edificare: cōstruere: cōstirue-
 re. r ponit' qñqz p suo cōposito. f. p abscondere. Condo

- cōponit̄ vt abscōdo is. recōdo is. Et ē cōpositū dō dis.
a con r do das. r cor. i supino pent. siue vi. vide in do das.
- C**ondolium ly. neu. ge. i. anulus: a condo dis.
- C**ondo onis. maf. ge. i. gladiator a condo dis.
- C**ondono as. au. i. sil' donare: ignoscere: remittere rcedere
r componit̄ ex con r dono: r produ. do.
- C**onduco cis. xi. ctū cōducere: ex con r duco cis. r est cōdu
cere sil' ducere: aliquib⁹ ducatū prebere: mercede rstitu
ta aliqd ducere. vñ vsus. Cōducit̄ precīū tradēs prebēqz
ducatū. Qui capit̄ ille locat: cōducit̄ qui precium dat.
- C**onduplicatio est qdā color rhetoricus de quo dixi supra
in q̄rta pte: in ca. de coloribus rhetoricis.
- C**ondu di. maf. ge. quoddā genus cippi a cōdo dis. vel fz
pāp. condus cippius patera poculum.
- C**onestabularius: stabularius cōponit̄ euz con r dī h rsta
bularius ry. qd̄ frequentius inuenit̄ comestabulari⁹ ry.
r designat dignitatē siue officiū. vñ hec comestabularia
rie. eius vxor vel dignitas.
- C**onfect⁹ ta. tū. a pficio cis. eci. ctū. qd̄ inuenit̄ in sex signifi
cationib⁹. vide in cōficio. pāp. sic dicit̄. Cōfecta debilitata
imunita: exināta: sed pōt significare sex: sicut r suū vñ.
- C**onfedustus ta. tū. a cōfedero ras. i. in eodē federe cū alio
cōiunctus. f. socius: cōsors: cōmanipulari⁹: cōsodalis: col
lateralis: cōcomes: collega: cōsocius: contubernio: concu
binarius: conuictuarius: collaterentis.
- C**ōfertio tis. ti. tū. ex cō r fartio tis. r ē pfertire: r spissare: cō
stipare: replere: r flare: r ynū colligere r mouere: sil' fartir.
- C**onfero fers. tuli. ferre. collatū. ex cō r fero: r est rferre sil'
ferre vel cōmiscere. vñ conferre dī pugnare: disputare.
Nā r q pugnāt brachia rferūt: sicut q disputāt vba: r est
cōferre sil' erogare: r est rferre q̄si cōpare: cōgregare: sed
bona conferunt̄: mala vero inferunt̄.
- C**onfertus ta. tū. i. spissus: r stipatus: repler⁹: a cōfertio tis.
Et cōparat̄ tior. tiffimus. Itē a pfertio pferto ras. verbū
freqntatiuū. pāp. vō dicit̄. Cōferta in ynū collecta: plena:
cōperta: cōsociata. Luce. 6. Mensurā bonā r cōfertā co
agitātā r supeffluentē dabūt in sinū vestrum.
- C**ōfestis aduer. q̄si cū festo: a cō r festū qd̄ ē lignū ad qd̄ ti
gna festināt: sic. n. tigna festināt vt sint cū festo: sic r nos
festinam⁹ vt qd̄ facere volum⁹ sine itervallo sit pfestim
q̄si statim cū p̄ntia p̄tereūtis rei vl' r̄pis. Vñ cōfestim cō
pōit̄ a cō r festino as. vl' a cō r statim: fz p̄r⁹ dictū veri⁹ ē.
- C**onficio cis. cōfeci ctū. ficere. ex con r facio cis. r est cōfice
re idē qd̄ sil' facere. Itē cōficere finire: pficere. Etā cōfi
cere. i. destituere: deficere: vbi. n. ē cōfectio multaz rerū
ibi multaz rerū ē defectio: r cōficere. i. cōpōere siue cō
miscere: r fm h⁹ p̄inet ad medicos q̄ multa cōmiscēt ad
faciēdas suas cōfectōes. r cōficere. i. vincere: vt vulgo dī
Itē cōfecit̄ hostes in prelio: r h⁹ significatio est tracta a
p̄cedēte. vbi. n. est hostiū cōfectio ibi multoz cōmixtio.
Itē cōficere. i. tingere: sic g cōficere in sex inuenit̄ signi
ficationib⁹. Itē cōficere. i. cōsecrare corpus xpi.
- C**onfidēs. a cōfido dis. dī cōfidēs tis. ois ge. r cōparat̄. vñ
cōfidēter ti. ffime. aduer. r h⁹ cōfidētia tie. r accipit̄ i bo
no r i malo: vt Cōfidēter vl' cū pfidētia iste logi. i. auda
cter p̄sumptiue: vl' cū audacia vel p̄sumptiōe. r pdu. fi.
- C**onfigo gis. xi. ctū. gere. sil' figere. ex con r figo gis. r pdu.
fi. p̄sal. Confige timore tuo carnes meas.
- C**onfinis. a con r finis cōponit̄ h⁹ r h⁹ cōfinis r h⁹ ne. penl.
pdu. i. vicinus eundē finē habens. vñ cōfiniter aduer. r
h⁹ cōfinitas tatis. r cōfiniū ambo p̄ vicinitate: vel locus
vbi fines duarum terrarum conueniunt.
- C**onfio is. iui. ire. itū. i. efficere. ex con r fio r trāsit ad acti
uam significationē. Accipit̄ etiā cōfire in passiuā signifi
catione. f. pro effici r pdu. i. ante o fio. vide in fio is.
- C**onfirmatio est vnū de septē sacris: de quo regre i vngo.

Confitens tentis. ge. ois a confiteor teris. r cor. fi.
Confiteor teris. flus. fluz. ex cō r fateor cōponit̄. vñ h⁹ cōfes
sor oris. h⁹ cōfessio onis. h⁹ r h⁹ r h⁹ cōfites p̄icipiū. r cor.
p̄dicta fi. vñ qdā. Cōfiteor sp̄ote: fateor mea facta coacte
Et sic scias q̄ cōfessio est legitima corā sacerdote p̄ctōz
declaratio. r dī pfessio q̄si sil' vl' ex toto vl' vndiqz fassio.
nā ille vere pfite⁹ g totū fate⁹. ¶ Dic nota q̄ septē cir
cūstātie assignant̄ a Tullio r a Boetio. f. q̄: qd̄: vbi: q̄b⁹
auxilijs: cur: quō: q̄n. Sz nūqd ois circūstātia ē cōfite⁹da.
Ad h⁹ dīr qdā q̄ oēs circūstāties q̄ aliquā notabilē quā
titatē p̄ctō addūt cōfiteri necessitatis est si memorie oc
currāt. Aly vō dicūt q̄ nō sūt cōfite⁹de de necessitate ni
si circūstātie q̄ ad aliud gen⁹ p̄cti trabūt. r h⁹ p̄babilis
est. Sz attēdēdū ē q̄ ad aliā spēm mortalis trabūt. Lui⁹
rō est: q̄ venialia nō sūt de necessitate cōfessōis: fz soluz
mortalia q̄ quātitatē ifinitā quodā mō hnt: r q̄ circūstā
tie aggrauātes: q̄ aliā spēm p̄ctō nō tribuūt: vl' q̄ tribuūt
qdē: sed nō mortalis p̄cti: nō sūt de necessitate cōfessōis
tū ea cōfiteri p̄fectōis est: sic r venialia. Itē scias q̄ sacer
dos d̄z p̄scrutari cōsciaz p̄ctōis in cōfessōe q̄si medic⁹
vuln⁹: r iudex cām: q̄ frequēter q̄ pre cōfusiōe pfites ta
ceret iterrogat⁹ reuelat. Sz tū in iterrogatōib⁹ faciēdis
tria sunt attēdēda. p̄rimo vt qlibet p̄ctōz iterrogat⁹ de
p̄ctis q̄ cōsueuerūt in hoib⁹ illi⁹ cōditōis abūdate. Nō
enī op̄z q̄ a milite de p̄ctō clericoz q̄rat: aut religiosoz
aut ecōnerio. Scōo q̄ nō fiat explicita interrogatio de
p̄ctis nisi de illis q̄ oib⁹ manifesta sūt. de alys vō adiu
tionib⁹ p̄ctōz ita d̄z a lōginquo fieri iterrogatio: vt si cō
misit dicat: r si nō cōmisit nō addiscat. Tertio vt d̄ p̄ctis
p̄cipue carnalib⁹ nō descēdat nimis ad p̄ticulares circū
stāties: q̄ h⁹ delectabilia q̄nto magis i spāli cōsiderant̄
tāto magis cōcupiscētiā nata sūt mouere: vt dī i. 3. Et by
mo. r iō pōt rtingere vt cōfessor talia q̄rēs r sibi r pfite⁹
ti noceat. r sic q̄nqz deficiūt i suo scrutinio iniquitates scr
tātes fm illud Dauidici. Defecerūt scrutātes scrutinio.
Uolo etiā te scire q̄ hō in cōfessōe d̄z famā alteri⁹ custo
dire quātūcūqz pōt: fz suā cōsciaz magis d̄z purgare. r iō
si circūstātia q̄ ducit ad cognitionē p̄sone sit de necessita
te pfessōis fm regulā datā: tūc d̄z cōfiteri occultādo p̄
sonā quātū pōt. Si at nō sit de necessitate cōfessōis d̄z
dimittere: ne p̄ctū alteri⁹ pdat. ¶ Debet aut̄ q̄sqz saltē
semel i āno p̄pō cōfiteri sacerdoti. ¶ Sz qd̄ si p̄ctōz sci
at sacerdotē suū hereticū aut sollicitatorē ad maluz: aut
fragilē q̄ ad p̄ctū qd̄ qs ei cōfite⁹ sit p̄n⁹: vl' si reuelator
eē cōfessōis p̄babiliter estimat̄: vl' si p̄ctū d̄ ipsuz sit de
quo qs cōfiteri d̄z: Dico q̄ in casib⁹ illis in q̄b⁹ p̄babili
ter timet penitēs piculū sibi vel sacerdoti ex cōfessōe ei
facta d̄z recurrere ad supiozē vl' petere ab eo licētiā alte
ri cōfite⁹di. q̄ si licētiā h̄re nō possit idē ē iudiciū de illo q̄
nō h̄z copiā sacerdotis. vñ magis d̄z eligere laico cōfite
ri: nec in h⁹ trāsgredit̄ p̄ceptū ecclie: q̄ p̄ceptū iuris possi
tūi nō se extēdit vltra itētione p̄cipiētis: q̄ est finis p̄e
pti. hoc aut̄ est charitas fm aplm. nec iterū sit aliq̄ iniu
ria sacerdoti: q̄ p̄uilegiū mere⁹ amittere: q̄ cōcessa sibi
abuti⁹ p̄tāte. Itē scias q̄ q̄nqz casus ponunt̄ q̄b⁹ licet al
teri cōfiteri q̄ p̄prio sacerdoti sine ei⁹ licētiā. p̄rim⁹ est
si sit vagabūduz. Scōs si mutauit domiciliū. Tertius si
offendit in aliena p̄rochia. Quart⁹ p̄pter maliciā sacer
dotis: q̄ reuelat cōfessōes vl' icitat ad malū. Quint⁹ i ar
ticlo necessitatis. ¶ Sz h⁹ q̄ripōt. Illō p̄ qd̄ ipedit̄ diuī
mādatū: nō pōt p̄ mādatū vl' p̄uilegiū alicui⁹ hois rcedi.
fz mādatū diuinū est ad rectores ecclesiaz vt diligēter
vultū pecoris sui agnoscat. puer. r 7. ca. qd̄ ipedit̄ si ali⁹
q̄z ip̄e pfessione ei⁹ audiat. q̄b⁹ nō pōt p̄ alicui⁹ hois p̄u
legiū vl' mādatū ordinariū tolli. Ad h⁹ r̄ideo q̄ rector ec
clesie d̄z vultū sui pecoris agnoscere duplr. Uno mō per

solitā
re d̄z
creda
Allo⁹
onē n
q̄z bo
credi
ad h
ri ad
tio pe
da nō
Confla
multo
flagiu
Confla
fm T
Confla
r cōfi
cor a
vboz
Confla
sil' sig
Confla
fo. in
Confo
r boc
r bec
Confo
latus
Confo
ducit
Confr
r p̄p
fring
vbi v
Confr
nālit
loco
Confr
confi
Confr
cituz
Confr
com
Confr
r fu
Confr
curi
Confr
fusu
etiā
fun
bēsi
dec
que
Confr
ver
Cong
e m
Con
Con
Con
rer
Con

solita exterioris conversationis consideratione: qz inuigilantibus sup gregē sibi commissū: et i hac cognitōe non opz qz credat subdito: sed certitudinē facti iquātū pōt in grat. Alio: p confessionis manifestationē: et quātū ad hāc cognitōnē nō pōt maiorē certitudinē accipe vt subdito credat: qz hoc est ad subueniendū p se ipsi. vñ in foro p fessōis credi et p se et se: nō aut in foro exterioris iudicij. et iō ad hāc p fessōnē sufficit: qz credat subdito dicēti se alteri absoluerē valētī p fessū fuisse. et sic patet qz talis cognitio pecoris p priuilegiū alicui indultū de p fessōe audiēda nō ipediūt. vide in p nia et in sigillū et in raptus.

Confages. a cōflo as. he cōflages. i. loca montuosa ad que multa pfluūt flamina siue venti: et facit grūs ium. vt conflagium: sicut manes manium. et produ. fla.

Confatoriū ru. ge. neu. locus vbi fit p flatio: et dī a p flos as. fm Dug. vel cōflatoriū dī vbi ferrū vel argentū p flāt.

Conflict. a cōfligo gis. dī hic cōflit^o tus. tui. bellū: pugna et cōflito as. vñ freq̃nta. Inueniūt etiā in depo. ge. cōflitaris. et ide h^c p flicatio onis. cūctatio: cōtētio: pugna vboz. i. Thymo. ca. 6. Cōflitatioōes hoīuz mēte corrupto

Configo gis. xi. ctū. ere. ex con et fligo gis. et p fligere (rū. sil fligere vel pugnare: et p eodē sumit cōfligo gas. et pro

Conflo as. ex con et flo as. vide in flo as. (du. fli.

Confodio dis. di. sum. ere. i. sil fodere ex cō et fodio: et cor. fo. in p nti: sed in preterito eam produ. vide in fodio.

Conformis. a con et forma componiūt bic et hec conformis et hoc me. i. vnius et eiusdē forme. et ide p formiter aduer. et hec conformitas tatis.

Confossus sa. sum. per geminum s. quasi simul fossus: iaculatus: vulneratus: a confodio dis. di. sum.

Confotus ta. tum. i. sil fotus: a confoueo ues. ui. tuz. et producit fo. Esa. 59. Et confotum est erumpet in regulum.

Confragus ga. gū. i. tenebrosus: tumultuosus: vel poti^o asper et p fusus: dēat^o p fractioōe ramozum aridoz. et dī a confringo gis. fm Dug. vñ fm Pāp. Confraga dicunt loca vbi vndiqz venti currūt ac frangunt se. et cor. fra.

Confrater. ex con et frater p pōiūt h^c p frater tris. et pduc fra nāliter: et dīr p feres q̃si sil feres: siue in ecclia siue in alio loco vt p sortio: siue etiā fm carnē. De hoc vide i frater.

Confratrisa se. ex con et fratrisa cōponiūt h^c p fratrisa se. i. conforoz vel congregatio confratrum vel conforozum.

Confusus sa. sum. i. confractus: contritus: concussus. et dicitur a confrendo dis. et produ. fre.

Confringo gis. fregl. actuz. confringere. i. simul frangere: et componitur ex con et frango.

Confuga ge. cōis ge. simul cuz alio frugiens. et dicitur a cō et fugio gis. et cor. fu.

Confugela le. penul. produ. vide in confugium.

Confugiū. a p fugio gis. dī h^c p fugiū gy. et h^c p fugela le. securitas et tutela vt adiutoriū vt loc^o refugij: et corri. pen.

Confundo. ex con et fundo dis. cōponiūt confundo is. fudi fufum. i. cōmiscere vt cōfutare: puincere: arguere: poniūt etiā p decipe vel frustrari. Ad roma. 5. Spes aut nō cōfundit. i. nō decipit vt frustraēt sperantē. et iō nō facit eru bescere: qz dat qd p mittit: qz est de deo et in deo q nō pōt decipe nec decipi. qñ. n. alicui aliqd p mittit et ei nō dat quodammodo confunditur et erubescit.

Confuto as. aui. are. ex con et futo as. p pōniūt et pdu. fu. et ē verbū actiūū: et est p futare: arguere: puincere: p fundere.

Conger vñ p grus gri. quidā piscis silis anguille: sed gradis et morat in cauernis petrarū sub aq. Et dī a p gero ris.

Congeries ei. fe. ge. i. cumulus: a congero ris.

Congerminalis in germino as. vide.

Congeror ris. cōgesti stū. ex con et gero ris. cōponiūt. i. sil gerere: cōgregare: accumulare: et cor. ge. vide in gero ris.

Congestus. a p gero ris cōgest^o ta. tū. i. sil gestus: cōgregat^o

accumulatus: et h cōgestus tus. tui. i. cōgeries accumulatio: et congestim. i. accumulatum aduerbium.

Congiariū ru. i. beneficiū: donatio impatoris: qz qliber imperator fauore ppli captas adiciebat vt largior videre ē in donis. et etiā cōgiariū dī frustuz carnis vndiqz equatū et hic et hec congiaris et hoc le. i. rotundum.

Congio gis. iui. itū. ire. i. per augmentum crescere vel equare vel congregare.

Congius gy. maf. ge. genus mensure. f. sex sextarioruz. et dicitur a congio gis.

Conglobo. a con et globo bas. cōpōiūt cōglobo bas. i. simul globare: coacervare: in modū globi rotundare. vñ cōglotatum aduer. i. spissim vel cumulatim. et cor. glo.

Congredior eris. gressus sum. ex con et gradior: et mutat a in e: et cōgredi: cōcurrere: sil gradī: vt cōfligere: pugnare disputare. Illi aut p prie cōgrediunt q sil se gradiunt ad pugnā verboz vel manuū vel armorum. et cor. gre.

Congruo is. ex con et gruo: et est congruere: conuenire: concordare. vide in gruo.

Congrus gri. vide in conger.

Congruus. a cōgruo is. dī p gruo a. um. i. cōueniens. et comparat p suppletionē cōgruo magis p gruus simus. vñ cōgrue cōgrueter aduer. Et h^c cōgruitas tatis. idē qd cōueniētia. Cōgruo cōponiūt vt incōgruus. i. incōueniens. et cōparat. vñ incōgrue: et hec incongruitas tatis.

Cohibētia. a cohibeo bes. dī hec cohībentia tie. i. assensus: idē et cōuenientia et collībentia: vt ille sine cohībentia vt cōueniētia vel collībentia fratru recessit. i. sine assensu. de hoc vide etiam in cohibeo.

Cohibeo. habeo componiūt cū con: et retinet n. q̃ auferē in cohibeo. et dī cohibeo bes. i. oculos claudere. et qz clausio oculoz signat assensū: iō cohibeo poniūt p assentire: obedire. et tunc inde dicit cohībentia tie.

Coniecto ctas. ctavi. ctare. est frequentatiuum. de conyicio cis. in omni sua significatione.

Coniectoz tozis. maf. ge. penul. produ. taz in ntō q̃ in obliquis dicitur interpres vel cōiecturis peritus: sacrilegus: diuinus. et deriuat a conyicio cis. ieci. iectum. Bene. ii. vt cōiecturis veritas probaretur.

Cōiectura. a cōyicio cis. h^c cōiectura. re. iudiciū suspicio: opinio: suspiciosa cogitatio: vt existimatio: et hic h^c et h^c cōiecturalis et h^c le. qd cōiectura aliq p pēdit vt habet: vt qd cōiectura sumit. vñ cōiecturalr aduerbiū q̃si opiatue.

Conifer ra. ru. penul. cor. ferens conos: et componitur a conus et ferens vel fero.

Conyicio cis. ieci. iectū ierere. i. sil iacere. Itē cōyicere. i. existimare: opinare: cogitare: p pēdere qbusdā cōiecturis: et cōponiūt a con et iacio cis. Hen. 4. i. Que auditi te prudentissime cōyicere. et scribit cōyicio p duo. i. qz cōponiūt a cō et iacio cis. et mutat a. in i. Inueniūt et cōyicio cis abiecta n.

Cōnuentia tie. que et alio nomine dicitur cohībentia. vide in cōnuieo ues.

Cōnuieo ues. et cōnuieo uis. niui. xū. vt connixi in pterito facit supinū cōnuixū: s; nō est i vsu. i. oculos claudere vt palpebras iungere: et pōiūt sepe p assentire: qz clausio oculoz assensus signat. et cōponiūt a cō et nix niuis: qz nix acie oculoz pstringit. Albedo. n. disgregat vsū: et pdu. ni. Itē dicit Dug. qz cōnuieo: vt s; quosdā cōnuieo cōponiūt a con et nitor teris. Pāp. vō dicit. Cōnuiere: consentire oculos claudere: iterdū dissimulare: parū dormire. ide cōnuieas cōsentiēs: qd pdu. primā et secūdā fm Pāp. vñ hec cōnuentia tie. assensus vñ cōnuētia capituli factū ē. i. assensu. Et in. 3. sniarū distin. 3. Sane dici pōt qz credi oportet iuxta sanctorū attestaciones cōnuentiam et. Grego. dicit. Qui mihi connuet oculis signum mihi prebet.

Coniugalis penul. produ. in coniunx est.

Coniugatio onis, se, ge, i. vboꝝ ꝑꝛis declinatio, ꝛ dī a ꝑꝛiugo as, qꝛ ꝑ ꝑꝛonātes ꝑꝛugatas, i. affines ꝛ ꝑꝛiles apud grecos discerniꝛ ꝑꝛugatio: ꝛ hec oratio ad grecos spectat, vel dī declinatio vbi sic: qꝛ plurima verba ꝑꝛungant in ea, i. sub eadē declinatiōe ponunt: ꝛ hec oratio ꝑꝛinet ad latinos.

Coniugiū, a ꝑꝛiunꝑꝛ dī hꝑ ꝑꝛiugiū gy, s. legitimarū ꝑꝛsonaz inter se coeūdi ꝛ copulādi dīctꝑꝛ: vꝛ legitima viri ꝛ mulieris cōiunctio indiuiduā cōsuetudinē vite cōtinens.

Coniugus, Jugū cōponiꝛ cū con vꝛ syn qđ est con ꝛ dī ꝑꝛiugus ga, gū, ꝛ syniugꝑ ꝑꝛiugū, i. iueniꝛ: oīa in eodē sensu, i. eius dē iugi vꝛ sub eodē iugo posūt, vñ qđā ꝑꝛnoīa ab aristar, co dīr ꝑꝛiuga vꝛ syniuga, i. eidē iugo certitudinis vꝛ diffinitiois ꝑꝛonaz subiacētia, ꝛ ꝑꝛonī ꝑꝛiugū ꝑꝛiugū, i. dissilis nō eiusdē ꝑꝛiugū, vñ idē aristarꝑ dīct ꝑꝛiuga nō eē ꝑꝛiuga, s. nō eodē iugo certitudis ꝛ diffinitiois ꝑꝛonarū subiacētia.

Coniunctio, a ꝑꝛiungo gis, dī hꝑ ꝑꝛiunctio onis, qđā pars orationis i declinabilis ꝑꝛiunctiua aliaz partiū ofonis qđ cō significat. ꝑꝛopriū aut ꝑꝛiunctiois est diuersa noīa vꝛ qđ cūqꝛ dictiōes casuales vel diuersa vꝛba vꝛ aduerbia cōiungere, Et scias qꝛ nulla ꝑꝛiunctio vel ꝑꝛopositio aspirat, Et vt dīct ꝑꝛiungo, Lōiunctio ē dicta qꝛ sensus snialqꝛ ꝑꝛiungit, Lōiunctio etiā dī qđā color in rhetorica: de quo dixi in qꝛta ꝑꝛte in ca. de coloribꝑ rhetoricis, Et scias qꝛ nulla cōiunctio cōponiꝛ cū verbo, vñ sisto est verbū simplex nec etiā cū noīe ꝑꝛonī ꝑꝛiunctio ꝑꝛeter si ꝛ ne: vt siquis ꝛ nequis.

Coniūꝑꝛ gis, cōis ge, fm quosdā ꝑꝛonī a con ꝛ iugū ꝛ dīr cōiuges qđ eiuldē iugi a iugo qđ ꝑꝛonī ꝑꝛi matrimoꝛio cōiungēdis: ꝛ quo copulant ꝛ sepeñt, vel dicunt cōiuges penul, coz, a ꝑꝛiungo gis, vel a ꝑꝛiungēdo: qꝛ sunt cōiuncti: qđ ntūā potꝑꝛ exigere videꝛ, Isido, vō dīct: qꝛ ꝑꝛiuges appellat ꝑꝛ ꝑꝛi ꝑꝛi matrimoꝛij cui se subiūꝑꝛunt ne ꝑꝛ discoꝛdiaz sepeñt, fm vō ꝑꝛiꝛ, que sequoz cōiunꝑꝛ deriuat a cōiungo gis, ꝛ hꝑ n, in ntō: sed nō in obligz, vñ in, 6, li, sic dīct, In ꝑꝛ, desinentia si a vꝛbis sint in go, desinētibꝑꝛ ablata ꝛ, ꝛ addita gis, faciūt gtmꝛ: vt regis a rego rex regis, Lōiungo gis, cōiūꝑꝛ gis, qđ etiā in grō differētie cā n, amittit: ne si cōiungis dicamus vꝛbū esse puteꝛ, Idem etiā in, 4, li, dīct qꝛ coniuꝑꝛ desinit in ꝛꝛ, sed in obliquis amittit n,

Coniuo uis, in cōiueo ues exponiꝛ.

Cōiuxi preteritum de cōiueo ues.

Connubo bis, i. simul nubere ex con ꝛ nubō, vide in nubō.

Connuo nuis, nui, tum, i. simul nuere vel ānuere: ꝛ est verbum neutrum ꝛ componiꝛ ex con ꝛ nuō.

Cono in conus exponitur.

Conopeum in canopeum exponitur supra.

Conoz aris, atus, sum, conari verbum deponens: anniti at tentari, ꝛ dī a conus ni, ꝛ produ, co, vñ Qui, Quicquid conabar dicere versus erat.

Conquerens tis, participium de conqueroz eris, ꝛ est gene, oīs: ꝛ coz, que vide in queroz reris.

Conquexi est preteritum de cōquinisco.

Cognisco scis, ꝑꝛquexi, i. oculos claudere vꝛ caput icliare.

Conquirens tis, ge, oīs penul, ꝑꝛdu, vide in quero ris.

Conquiro ris, quisui sitū, quirere, i. simul querere, ꝛ ꝑꝛdu, qui ꝛ componiꝛ a con ꝛ quero.

Consanguinitas est vinculu ꝑꝛonaz ab eodē stipite descēdentiū carnali ꝑꝛpagatione ꝑꝛtractū, ꝛ dī cōsanguinitas a con ꝛ sanguis: qđ si cōez sanguinē habētes: vel de vno sanguine ꝑꝛcedētes, Et scias qꝛ fm canones duo fratres sūt in ꝑꝛmo gradu: filij duozꝛ fratrū in secūdo: nepotes in tertio: ꝑꝛnepotes in qꝛto, Gradus aut est habitudo ꝑꝛonarū distātiū quo cognosciꝛ quota generatiōis distātia due ꝑꝛsone inter se differant, Sed qđ si aliqꝛ ꝑꝛsone attrinent sibi ex vna ꝑꝛte in scōo gradu vel tertio: ex alia vō in quinto: nungꝑꝛ ꝑꝛtrahere: Dico qꝛ sic: qꝛ semp stādū est remotioꝛ ꝑꝛsone in ꝑꝛsanguinitate, In bꝑ ꝑꝛni ca su remotioꝛ ꝑꝛsone

na extra metā ꝑꝛsanguinitatis existit, vñ nō attinet illi ex quo de eiꝑ ꝑꝛsanguinitate nō est: qm sicut olim oīs cōsanguinitas in septimo gradu terminabat: ita hodie in qꝛto saltē quo ad ꝑꝛhibitionē copule ꝑꝛiugalis, Et vt dicit ꝑꝛiꝛ, Lōsanguinitas qđ si sanguinis ꝑꝛpinqꝛtas: cōsanguinei sūt dicti: qꝛ ex vno sanguine, i. ex vno ꝑꝛis semie nati sūt.

Conscidi disti, preteritū de cōscindo dis, ꝛ coz, sci, Esdre, ꝛ, lib, ca, ꝛ 4, Conscidi vestimenta mea.

Conscia, a ꝑꝛscio scis, deriuat hꝑ ꝑꝛscia tie, cognitio suiꝑꝛsuo cordis, Et scias qꝛ ꝑꝛscia errans ꝛ recta obligat: diuersimo de tñ, Nā ꝑꝛscia ꝛcta obligat simplꝛ ꝛ ꝑꝛ se, Doc, n, ē dictatū ꝑꝛ ipsā qđ in se bonū ē: ꝛ ex iudicio rōnis bonū apparet vñ si nō fiat malū ē: ꝛ si fiat bonū ē, Sz ꝑꝛscia erronea nō obligat nisi ꝑꝛ accūs ꝛ fm qđ, Si, n, dicat aliqd faciēduꝛ illud in se fieri ꝑꝛsideratū nō ē bonū necessariū ad salutē: sz ꝑꝛ ꝑꝛhēdiꝛ vt bonū: ꝛ iō quū nō liget nisi fm qꝛ ē bonū nō obligat volūtas ꝑꝛ se ad hꝑ: sz ꝑꝛ accūs, s. rōne ꝑꝛhēsiō nis qꝛ iudicat bonū: ꝛ iō si fiat aliqd qđ ē sz se malū: qđ er rās rō tñ iudicat bonū: ꝑꝛctm nō euitat, Si at nō fiat: ꝑꝛcatū icurrit, Et si obꝛicias: vꝛ qꝛ ꝑꝛscia erronea nos nō obliget, ꝑꝛceptū, n, iꝛferioꝛis nō ꝑꝛt obligare ꝑꝛ ꝑꝛceptū supioꝛis, sz deꝑꝛ supꝑꝛ ē nꝛa ꝑꝛscia: gꝛ ꝑꝛscia nꝛa nō ꝑꝛt nos obligat ad ꝑꝛctm faciēduꝛ suo ꝑꝛcepto, Dico qꝛ ꝑꝛscia obligat nō vtute ꝑꝛpꝛia sz vtute ꝑꝛcepti diuini, nō, n, ꝑꝛscia dictat aliqd faciēduꝛ hac rōne qꝛ sibi vꝛ: sz hac rōne qꝛ a deo ꝑꝛceptū est,

vñ ꝑꝛ accūs ex vtute diuini ꝑꝛcepti obligat iquātū dictat hꝑ vt ꝑꝛceptū a deo, ꝛ iō dictamē ꝑꝛscie plus obligat qꝛ ꝑꝛceptū ꝑꝛlati: sic ꝛ ꝑꝛceptū diuini i cuiꝑ vtute ligat: sic ꝑꝛ si ꝑꝛceptuꝛ regis nō ꝑꝛueniret ad ꝑꝛplm nisi mediante aliquo ꝑꝛncipe si ꝑꝛnceps diceret: hꝑ est ꝑꝛceptū a rege qꝛuis nō eēt verū dictū suū obligaret vt ꝑꝛceptū regis: ita qꝛ ꝑꝛemptoꝛes penā mererent, Et scias qꝛ ꝑꝛscia ē qđā dictamē rōnis: ꝛ vt dictū ē obligat vtute ꝑꝛcepti diuini: sub cuiꝑ rōne ꝑꝛhēdit illud qđ rō dictat, ꝛ iō si illud ꝑꝛhēdat vt directe sub ꝑꝛcepto cadēs: ꝑꝛccat qꝛ mortalꝛ omittēdo qđ cōscia dictat: ꝛ si sit veniale vꝛ idifferēs, Si aut nō ꝑꝛhēdat vt directe cadēs sub ꝑꝛcepto vꝛ ꝑꝛhibitionē: tūc nō fit directe ꝑꝛ ꝑꝛsciaz sed ꝑꝛter eā: ꝛ ita nō ꝑꝛccaret mortalꝛ: sz venialiter vꝛ etiā nullo: sic qm cōscia dictat alicui qꝛ bonū est faciē aliqd opꝑꝛ ꝑꝛsily si nō facit nō ꝑꝛccat: qꝛ nō ꝑꝛhēdit illud vt bonū debitū ꝛ necessariū ad salutē ꝛ ꝑꝛcepto subiacēs, vide in ignoro ꝛ i affectꝑꝛ.

¶ Dic etiā sciendū ē qꝛ sz Diony, in, 7, ca, de diui, no, Diuina sapia ꝑꝛiungit ꝑꝛncipia secūdoꝛꝑꝛ vꝛtutis ꝑꝛmoꝛꝑꝛ: qꝛ vt in li, de causis oī dīꝛ in ordine cauzatoꝛꝑꝛ opꝑꝛ qꝛ ꝑꝛis ꝑꝛcedenti similes: nec hꝑ ꝑꝛt eē nisi fm qꝛ aliqd ꝑꝛicipiat de ꝑꝛfectiōe eiꝑ qđ qđē inferiori mō est in scōo ordine creaturaz qꝛ in ꝑꝛ, vñ hoc qꝛ inferior creatura de similitudine superioris ordinis ꝑꝛicipiat est supmū in iꝛferioꝛi: ꝛ vꝛtimū in supioꝛi: qꝛ deficientius ꝑꝛicipiat qđ in supioꝛi sit, inter creaturas aut talis ē ordo: vt ꝑꝛ sit angelus: ꝛ scōo sit rōnal aīa: ꝛ qꝛ rōnalis aīa cozꝑꝛi ꝑꝛiuncta est: iō cognitio debita sibi fm suū ꝑꝛpꝛiū ordinē est cognitio qꝛ a sensibilibꝑꝛ ad intelligibilia ꝑꝛcedit, vñ nō ꝑꝛuenit in cognitionē veritatis nisi ingūsiōe ꝑꝛcedente: ꝛ iō cognitio illa rōnalis dī: qꝛ vō angelus simplꝛ incorꝑꝛozꝑꝛ est: nec cozꝑꝛoꝛ vñ iꝛ cognitio nature sue debita est vt simplꝛ sine ingūsiōe veritatē ꝑꝛhēdat: ꝑꝛ ꝑꝛter qđ intellectualis nā noīat, opꝑꝛ gꝛ qꝛ in aīa rōnali que angelo in ordine creaturaz cōtiguaꝛ sit participatio itellectualis vꝛtutis: fm quā aliqꝛ veritatē sine aliqꝛ ingūsiōe ꝑꝛhēdat sicut ꝑꝛhēdunt ꝑꝛima ꝑꝛncipia nāliter cognita tā in speculatiuis qꝛ i opatiuis, vñ ꝛ talis vꝛtutis intellectꝑꝛ vocat ꝑꝛ fm qꝛ est in speculatiuis, Que etiā fm qꝛ in opatiuis ē synderesis dī, ꝛ hꝑ vt ꝑꝛueniēter scintilla dī: qꝛ sicut scintilla est modicū qđ ex igne euolans: ita hꝑ vꝛtus est qđā modica ꝑꝛicipatio intellectualitatis

respectu eius quod de intellectualitate in angelo est. Et per hoc etiam superior rationis pars scintilla dicitur quod in natura rationali supremum est. Unde Hieronymus dicit quod per aglam significat quod cetera animalia in volando transcēdit. ita et hec virtus transcēdit rationem: quod per hominem significat: occupabile: quod per vitulum: irascibile: quod per leonem. Sicut autem non contingit in speculatiuis intellectū errare circa cognitionem primorum principiorum: quoniam semper repugnat oī ei quod dicitur principium dicitur. Ita et non contingit errare in practiciis principijs primis. et per hoc dicitur superior rationis scintilla quod synderesis est extinguī nō potest: sed semper repugnat oī ei quod dicitur principia naturaliter sibi tradita sit. ¶ Itē scias quod sicut dicit Aristoteles in 7. ethy. rō in eligēdis et fugiēdis quibusdam syllogisimīs vti. In syllogismo autē ē triplex cōsideratio sūm tres pōnes ex quāz duabz tertia cōcludit. Ita et contingit in pposito duz rō in operādis ex vniuersalibz principijs circa particularia iudiciū assumit. et quod vniuersalia principia iuris ad synderesim pertinent: rōnes autem magis appropriate ad opus pertinet ad habitū: quod rō superior et inferior distinguit: synderesis in hoc syllogismo quasi maiorē ministrat. Cuius consideratio est actus synderesis. Sed minorē ministrat rō superior vel inferior. Et eius consideratio est ipse actus: sicut consideratio conclusiōis elicite est cōsideratio conscientie. Verbi grā. Synderesis hanc pponit. Omne malū vitādū. Ratio superior hanc assumit. Adulteriū est malū. quod lege dei prohibitū. Siue rō inferior assumit istā. Ideo est malū. quod iniustū siue ibonestū. Conclusio autem quod est adulteriū per hoc est vitādū ad conscientiam pertinet. et idifferēter siue sit de pterito: siue de p̄senti: siue de futuro. quod conscientia et factis remurmurat et faciēdis dicitur. Et idē dicitur conscientia: quasi cū alio scientia. Dicit vniuersalis. quod ad actū particularē applicat: vel et quod per eā alijs sibi conscius eē potest eorum quod fecit vel facere intendit. et per hoc etiā dicitur dicitur vel scia rōnis. et per hoc etiam contingit conscientiam errare nō per synderesis errorem: sed per errorem rōnis: sicut per in heretico: cui dicitur conscientia ut p̄us pmittat se cōburi quod iuret. quod rō superior p̄uersa est in hoc quod credit iuramētū simplr eē prohibitū. et sicut hūc modū patz qualr differat synderesis: lex nālis et conscientia. quod lex nālis nominat ipsa p̄ma principia iuris: synderesis vō noīat habitū eorum: siue potentiam cū habitu. conscientia vō nominat applicationē quādā legis nālis ad faciēdū per modū cuiusdam conclusiōis. ¶ Et nota quod conscientia a diuersis diuersimode diffinit: siue describit. Nam sūm Origenem cōscientia est spūs corrector: et pedagogus aīe sibi sociatus quo separat a malis: et adheret bonis. ¶ Sed hic attendendum quod spūs quāque sumit pro spūali quadā opatione vel pro quodā dono spūali. et hoc modū sumit hic spūs. et nō per naturā aīe. Vel conscientia sūm quod a quibusdā describit. est dictamen rōnis quo iudicat et ligat ad faciēdū vel non faciēdū. Vel sūm Damascē. conscientia est lex intellectus nostri. Bern. Multi multa sciūt. et seipsos nesciūt. Dicit Sīnxi me eē quod non eram: dixi me velle quod nolēbam: aliud in corde volebā. et aliud ore dicebam. et ita sub ouina pelle vulpinā conscientiam abscondēbā. Vulpina plane conscientia est tepida p̄uersatio et animalis cogitatio: et facta confessio breuis et rara p̄puctio. obediētia sine deuotione: lectio sine edificatiōe: sermo sine circūspectione. Quod dura sūt mihi ista quod loquor quoniam loquēdo meīpm ferio. Verūtū quod me nō nego peccatorē: sicut p̄ctm meū cognosco: erit forte apud deū iudiciū piū ipsa cognitio culpe impetratio venie. Uide in oculū. Itē dicit glosa sup illud Isa. 28. Obsecro dñē memēto queso quādo ambularem coram te in veritate. Etiam iturus Ezechias ad deū narrat opera sua. Felix conscientia que in tempore malorum potest recordari bonorum.

Conscio. scio pponit cū cō. et dicitur conscio is. i. scire. et p̄prie

dicitur de malo. tūc. n. alijs cōscit cū in malo et scelere conscius ē: vñ hec conscientia. et conscius scia. scīū. et p̄prie in malo. Unde quāda conscius ipse sibi de se putat oīa dicit. P̄prie. et dicit. Consciuī sentit iūlit. Consci' particeps scie aliquid habēs. testis. Job 26. Ecce. n. i. celo ē testis me' et conscius me' i. excelsis.

Conscius scia. scīū. in conscio vide. Consecro cras. craui. crare. deo dare: simul sacrare: ex con et sacro cras. et cor. se.

Consectane'. a consecro taris. quod pponitur ex cō. et sector taris. et a sector taris. deriuat cōsectane' nea. neū. qui sicut sectatur: vel consecranens eiusdem secte. et tunc componitur ex con. et secta secte.

Consedi est p̄teritū de cōsideo des. quod pponit ex con. et se deo des. Itē idē p̄teritū hz p̄sido dis: sicut ifinitiu' p̄dictoꝝ facit cōsiderare. Unde dicit P̄prie. Consedi a cōsideo et p̄sido p̄teritū. Unde Eccl. ii. vobis est. in medio magnatoꝝ considerare illū faciet. et si est ifinitiu' a sedeo pdu. penl. sicut sedere. Si vō sit ifinitiu' a sido dis. penl. cor. sicut sidere. Sicut in epla ad Ephe. ca. 2. legi debz. et cor resuscitauit et sidere fecit in celestibz in xpo ihu. Et ut gñalr dicam' cōsiderare nunqz in ifinitiuo iuenit: sicut sidere. quod quā venit a se deo e. mutat in i. Et scias quod sidere a sedeo des. non potest poni in vsu heroico. quod breuis. s. si. inter duas lōgas. s. cō. et de. nō ponit in vsu heroico. vñ quā sidere iuenit in vsu est ifinitiuus de sido dis. quod pdu. si. sicut in illo vsu. Cōsiderare duces in nos sidere p̄mpti.

Consentaneus. a consentio tis. deriuat cōsentaneus nea. neū. qui facile p̄sentit: vel conueniēs: congruus.

Consentes. a p̄sentio tis. hi consentes consentium duz sibi vel bonis cōsentiētēs: vel cōsentes: quasi cōsentes. quod diuina essentia cui semper assunt: semper reficiuntur hi et consentanei dicuntur.

Consentio tis. s. sum. ex con. et sentio tis. et est cōsentire: cōsensum p̄bere: quasi simul sentire.

Conseptū ti. neu. ge. i. ambitus: locus circūcirca clausus: a cōsepio sepis. p̄s. ptū. deriuat. 4. Reg. ca. ii. Ducite eum extra cōsepta tēplī. i. extra ambitū vel clausurā tēplī.

Consero ris. penul. cor. vide in sero ris.

Consescio scis. in sedeo est.

Consideo des. cōsedi cōsiderare sessuz. i. sicut sedere: ex cō. et se deo des. et mutat e. in i. et cor. si. vide i. sedeo. et i. cōsiderare.

Considere est ifinitiuus duoz vborz. s. de consideo des. se cūde coniugationis. quod cōponit ex cō. et sedeo. et tūc pdu. penul. Vel potest eē ifinitiuus de cōsido dis. tertie coniugationis: quod componit ex con. et sido dis. et sic cor. penul. videtur etiam in consedi supra.

Considero ras. rari. rare. i. p̄p̄icere. et p̄p̄rie celestia. et cōponit ex cō. et sidero ras. quod nō est in vsu. Et vide quod sidero deriuat a sidus: Unde dicit P̄prie. in 6. li. Sidus sideris sidero ras. quod nō est in vsu. i. p̄sidero as. et considero cōponit ex cō. et sidero ras. vñ p̄z quod sidero scribit i scda syllaba sine c. sicut sidus et sidero caret c. in p̄ma syllaba.

Consido dis. ex cō. et sido dis. et pdu. si. Unde Naum. 3. Que considunt in sepibz in die frigoris. et debet p̄duci penul. de considunt. Uide etiam in sido dis.

Consiliū. a cōsulo lis. dicitur hoc cōsiliū ly. quod ex animi p̄uidētia alicui tribuit. unde hoc cōsiliolum li. dimi. et consiliarius ria. riūm. et cōsilior aris. p̄siliū habere: secū voluerē: iudicare: exquirere. vñ consiliatorium locus consilioꝝ. Itē cōsiliarius qui cōsulit: vel secretarius: sicut dei filius dicit cōsiliarius patris. i. secretarius. quod oīa secreta eius ab eterno nouit. Et scribunt p̄dicta sine c. in scda syllaba. ut cōsiliū: cōsiliarius. consilioz et similia: sicut et consulo caret c. in scda syllaba. ¶ Et scias quod diuturna deliberatio et multoz cōsilia requirunt in magnis et dubijs. ut p̄prie dicit in 3. ethy. In bis autem que sunt certa

et determinata non requiritur consiliū. Nam ut dicitur glo. sup
illud. i. ad Thes. in epla ca. 5. Quia pbata certa discussio
ne non egent. ita deus mutat sententiam: sed non consu
lium. Vide in mors.

Consisto stis. constiti constitum: inuenitur etiaz constatu:
ex con. et sisto componitur. Vide in sisto.

Consistoriū. a consisto stis. dicitur hoc consistoriū ruy. i. vestibulus:
portic. loc. ad consistediū. Vester. 5. Et ille sedebat sup so
lium suū in consistorio palaty contra ostium domus.

Consobrini. quasi cōsōrini. vide in sobrin. et in patruelis.

Consolo. a cō. et solo laris. proponit cōsoloz laris. lat. sum.
deponēs nūc. antiquus vō cōmune: p quo solo apud la
tinos antiquos iuenit. et ē solari cōfortare: solatiū pbe
re: sicut solari: quasi cōsolidare. vñ solabil. le. cōsolās tis. ge.
ois. cōsolatozi. ria. riū. cōsolabilr aduer. et est cōsolatoz q
se soli applicat. et solitudinē allogo suo leuat. et pducūt p
dicta hāc syllabam so. Vñ Qui. metamoz. 13. Cōsoloz so
cios: vt lōgi tedia belli. Mēte ferāt placita: vñ cōsueuit
dici. Dicitō cōsoloz prestuloz semp aduloz.

Consors. sors cōponit cū cō. et dicitur hic et hec cōsors tis. i. soci.
eiusdē sortis. vñ hoc cōsortium societas per t. scribit.

Conspergo gis. si. suz. proponit ex cō. et spargo gis. et mutat a.
simplicis in e. Inuenit et spargo gis. s3 potius hoc acci
dit ex vitio scriptoz: regre in conspersus.

Consperso. a spargo gis. deriuat h cōspersio onis. Inue
nit et sparsio: s3 h magis vñ ex vitio scriptoz. et ē cōper
sio farina p aquā cōglutinata sine fermēto. idē ē et azima
pzia Corinth. 5. Ut sitis noua cōspersio sic estis azimi

Conspersus sa. sum. a conspergo si. sum. et est conspersus in
fusus. repletus: sicut conspergo ifundo repleo.

Conspicax caxis. in conspicio vide.

Conspicillū. a conspicio cis. dicitur hoc conspicillū li. loc. ad cōspi
ciēdū aptus. Plaut. in cassina. Cōspicillo cōspexi vginēz.

Conspicio cis. spexi. spectū. ex cō. et specio cis. et ē cōspicere:
sicut spicere. vñ cōspicu. cua. cuū. apt. et habil. ad cōspiciē
dū: vt speciosus: pclar. alt. et h et hec cōspicax cis. i eodē
sensu: vt subr. ad cōspiciēdū. Et ppar. vñ h cōspicacia cie.
et h cōspicacitas tatis. spēs vt subtilitas. vt aptitudovidē

Conspico. a cō. et spico cas. proponit cōspico cas. spi. (di.
cas colligere. i quo sensu iuenit cōspicor caris. depo. et p
du. penl. Itē cōspicor pōt pponi a cō. et specio cis. vel deri
uat a cōspicio cis. et tūc cor. penl. et ē idē qd aspicio: vñ Bre
cis. Cōspicor aspicio: cōspico colligo spicas. Pap. diē. Con
spicari rimari. itēdere: credere. Et a cōspicor h et hec con
spicabil. et hoc le. cōspicabilr. cōspicabūdus da. dū. i. habil
ad cōspiciēdū: vel similis cōspiciēti: vel decorus.

Conspicuus cua. cuum. in conspicio vide.

Constantinopolis. polis pro ciuitate proponit cū cōstantinus
et dicitur hec cōstantinopolis ciuitas cōstantini: qdam ciui
tas imperialis est in grecia: vñ constantinopolitanus na.
nū. de illa ciuitate. et cor. po. cōstantinopolis. et est toti. oriē
tis caput: sicut roma occidentis.

Constellatio a cōstello qd proponit a cō. et stello las. dicitur h cō
stellatio onis. qd sepe ponit p ipso signo stellaz s3 Dug.
Et vt dicit Pap. cōstellatiōes latini vocāt supstitiōes ma
thematicoz. i. notatiōes siderū quō habeat se vnusq; q.

Consterno nis. strauit. stratū. et cōsterno. naris. nat. dōponē.
dicitur p me coniugationis. et est cōsterno aialis vel corporis: vel
manipuli: vel lectuli: vel aselli: vt maris: s3 cōsternari mē
tis est. Cōsternari. n. ē mēte deficere. terreri: stupefieri:
turbari: cadere: exanimēz eē. vt aliquo timore vt aliquo
casu. vñ cōsternat. ra. tū. territ. cōsturbat. Cōsternat. p
prie mēte: strat. vō corpe. et vtrūq; tā cōsterno qd cōster
noz proponit a cō. et sterno nis. Qu aut cōsterno cōponat a
sterno vult Prif. i. s. li. in tractatu de figura vbi. vbi dicit.
Inueniunt qdā q sepe nō solū cōiugationē: s3 gen. vt st

gnificatiōez vbi pmutat i pōne: vt sperno nis. actiuū
pnoz naris. depo. sterno nis. actiuū. sterno naris. depo.
Consterno naris. in consterno nis. est.

Constipo pas. pau. pare. i. sicut stipare. ex con. et stipo pas. et
pdu. sti. Luca. i. 7. Pōpeie densis acies stipata cateru

Constiti. penul. coz. est pteritū de cōsisto et cōsto cōstiti.

Constituto. ex cō. et statuo proponit cōstituto is. stitui. tutū. vt
bū actiuū. i. sicut statuere. Cū aut ponit absolute. i. sine acti
tatum valet qdum ponere terminū. Vñ Salustius. 3o
diem tertium cōstituūt. i. terminum ponunt.

Constitutio vel edictū ponit pro eo qd rex cōstituit vt ed
cit vel facit sicut Pap. Cōstitutiones etiā possunt dici qd
facit ecclia vel cōgregatio aliq religioz.

Consto stas. stiti. stitū. Itē iuenit et cōstatū qd ex con. et sta
proponit. et ē cōstare sicut stare. Itē cōstare. i. cōstitui. vt dom
cōstat ex tecto pariete et fūdāmēto. i. cōstituit. Itē cōsta
re. i. psequerare: vt iste cōstat i pposito. i. psequerat. Itē cōsta
re. i. certū et aptū eē. itē cōstare ptnet ad piciū. vt hec cap
cōstat tribus denarijs. vñ cōstans stātis. ois ge. et pap. vñ
cōstater tuis. tissime. aduerbiū. et hec cōstātia tie. et cōstāt
dicit. qz vndiq; stat. nec in aliquā partem pōt declinari. Et
proponit vt iconstās. vnde hec inconstantia.

Cōstructio. a cōstruo is. dicitur hec cōstructio onis. et cōstructio
na. uū. et h et hec cōstructibilis et hoc le. Sed vō Pap. cō
structio a multitudine lapidū et lignoz dicta. et strue qd
est pō. item cōstructio est qdā dictionū cōgregatio: vt
Sortes legit virgiliū: qd et dicit oō. et et locutio sic cōstru
uit dici. Sortes legit virgiliū. hec est vna oō. vna cōstru
ctio. et vna locutio. Oratio est indicatiua cōstructio trā
situa locutio de presenti affirmatiua.

Constuproz aris. i. sicut stuprari. a cō. et stuproz. vide i stupp.
et coz. stu. nāliter. Et vt dicit Dug. qz stuproz est depo. cū
suis cōpositis. s3 iuenit in actiua significatiōe cōstupro
as. Diere. z. Cōstuprauerūt te vsq; ad vtricē.

Consubstāialis. a cō et substāialis cōponit h et hec cōsub
stāialis. et hoc le. i. eiusdem substātie: vñ filius dei dicit
consubstāialis patri. qz est vnus et eiusdem substātie
et nature secum. i. cum patre.

Consueo sues. sueni. vel suetus. sum. vñ cōsuetim et cōsue
tudo. et hinc consuetudinariū ria. rium. et componit cō
sueo. a cō. et sueo sues: qd nō est in vsu.

Consueo scis. sueni. vt suer. suz. vt cōsuescere cōsuetudi
nē facere s3 Pap. Et s3 Dug. cōsuesco ē ichoa. d. sueo es.

Cōsuetudo. a cōsueo sues. h cōsuetudo dinis. et ē cōsuetu
do ius qdā moribz cōstitutū: qd p lege suscipit cū defi
cit lex. nec distat scriptura an rōne cōstet. sic dicit Jfido.
ethymo. 5. Nec mirū tāta est vis cōsuetudinis qd sicut ec
clesie cuiuslibz cōsuetudinē vt trina vt vnica i baptismo
v3 fieri imersio. Cōsuetudo tū nō pōt tollere ius nāle si
tue diuinū. i. pcepta vt pphitidiōis dñi: imo talis cōsuetu
do abrogat a lege. ius vō positiuū siue hūanū tollit con
suetudo vt i toto si ē gñalis. vel i pte si est particularis. ita
tū q nō sit ius nāle ipsa cōsuetudo. qz tūc nec ius possi
tiuū pōt tollere. Ex hoc pōt cōcludi l3 p hypotesim. qd si
psonales dīcime nō dei: s3 hōiuz pcepto debent: videt qd
cōsuetudo pria a culpa liberet nō soluētes. videt iquā
vex ē vbi ecclia nō cōsueuit h3 decimas exigere.

Consul a cōsulo lis. dicitur hic cōsul lis. maf. ge. vñ cōsult. tus.
tui. maf. ge. et h et hec cōsularis. et hoc re. dignus cōsulatu.
Et p cōpositionē pconsul lis. loco cōsulis positus. excō
sul lis. extra cōsulatū posit. cū eū pus habuerit. sicut di
cit Dug. Jfi. vō dicit qd cōsules appellati sunt. vel a con
sulēdo ciuibz. vt a regēdo cūcta cōsilia. Excōsules at di
cunt. qz iā a cōsulatu exierint siue discesserint pacto vt
cis sue anno. Proconsul dicit q vice cōsulis fungit.

Consularis. in consul est.

Consulo. a con & sileo les. sponit cōsulo lis. i. dare cōsiliū. & fm hoc dicitur cū dicitur: vt cōsulo tibi. Itē cōsulo. i. interrogo: cōsiliū accipio. & fm hoc cōstruit cū actō: vt cōsulo te. Et ē actiū. vñ dicitur p̄ap. Cōsulo tibi cōsiliū do. Nā cōsulo te. interrogatiū ē. & tūc ē passiuū. i. cōsiliū peto a te. vñ vsus. Cōsulo te querēs: tibi cōsulo cōsiliū dans.

Consulto tas. frequentatiuum de consulo lis. consultu. u. in o. fit consulto.

Consultus a consulo lis. dicitur cōsultus ta. tū. q̄ cōsultit: vel disertus cū cōsilio. Et dicitur p̄ap. Et sponit. vt icōsultus ta. tū. s̄z Dug. p̄ap. vñ dicitur cōsultus: interrogatus: cōsultus: iterrogaturus. Cōsultus: puidētia: cōsiliū placitū. ide cōsultare: delibera re. Cōsultus dicitur causidic⁹: Cōsultus ē q̄ cōsiliū a cōsulto accipit. Insultus dicitur ab eo q̄ nō accipit cōsiliū. In Bre cis. aut tales vsus ponunt. Cōsultor poscit quod cōsultus bene noscit. Cōsultor rogat: cōsultus cōsiliū dat.

Consummo mas. maui. mare. i. finire: p̄ficere ad effectum ducere: cōplere. & sponit ex cō. & sumo mas. q̄b deriuat a summa me. & sic p̄z q̄b debz scribi p̄ geminū m. Ille cōsumat q̄ i bono expedit. Ille cōsumit q̄ i malo duastat & dissipat. Vñ qdā. Cōsummare mea volo: s̄z cōsumere nolo. & ē actiū cū suis cōpositis. Et ide cōsumat⁹ ta. tū. Luc. 2. postq̄ cōsummati sūt dies octo. i. finiti. p̄fecti: cōpleti. Et ide h̄ cōsumatio nis. i. cōpletio. Vñ psal. Dis cōsumatois. i. opis. vidi finē. Pōnit at cōsummare aliq̄n p̄ cōsumere. & cōuerso. iproprie tñ. & debz scribi summa. consummo mas. cōsummatio: cōsummat⁹ p̄ geminū m. Vñ versus 20 sumare duplex sibi vult: s̄z sumere simplex.

Consumo mis. psi. ptū. mere. i. d̄struere: in malo exp̄dere: absumere. q̄b sponit ex cō. & sumo mis. q̄b scribit p̄ vnū m. q̄b p̄z in p̄terito sumpsi. qz format a p̄nti fm p̄uce. o. mutata in psi. vñ & cōsumo mis. p̄ simplex m. scribedū ē & pdu. su. & iuenit pōni p̄ cōsummo mas. & cōuerso: improprie tñ. a cōsumo mis. cōsumpt⁹ ta. tū. Et scias qz p̄pe loquēdo cōsummo mas. pōnit i pte bona: s̄z cōsumo mis. tertiē cōiugatiōis i mala: sic dixi in cōsummo mas.

Consumpsi est preteritū de consumo mis.

Consumprum est supiuum de cōsumo mis.

Cōsutilis. a cōsuo is. q̄b cōponit a cō. & suo is. dicitur h̄ & hec cōsutilis. & hoc le. penl. cor. Et cōponit vt icōsutilis le. Joā. 19. Erat aut tunica icōsutilis. De quo dicā in suo loco.

Contagium. a cōtingo gis. dicitur hoc cōtagiū gy. & hec cōtagio nis. in eodē sensu. i. labes putredo lues: vñ morbus pecoz: sive ouiu. qz cōtactu vni⁹ totus grex corrupit. vñ cōtagiū dicitur morbus. qz quicqd tetigerit polluit: vñ cōtagiosus sa. sum. sordidus. vide in pestis.

Contamino nas. nauī. nare. i. polluere: deturpare: corrum pere verbum actiuum. & componitur ex con. & tamino nas. quod est aduersari. & corripit mi.

Contēno nis. psi. ptū. ex cō. & tenno nis. & ē contēnere: vili p̄dere: aspnari: nō curare: deprecari. & caret p. in p̄nti. s̄z h̄z m. ante n. s̄z in p̄terito h̄z p. qz format a p̄ma p̄sona p̄sentis: nō. mutata in psi. & in sup. qz format a p̄terito psi. in ptum. vñ contempt⁹ contēpsi habet p.

Contēptoz. tēplū cōponit cū cō. & dicitur cōtēploz aris. videre: p̄spicere: rimari. & p̄pe referat ad iuisibilia. licz qnqz ad visibilia trāsferat. vñ cōtēplatiū ua. uū. q̄ morat in cōtēplatiōē vñ ad cōtēplationē p̄tinēs. Et vt dicit Hreg. sup Eccl. cōtēplatiua vita est charitatē dei & proximi tota mēte retinere: ab exteriori actiōe q̄scere. ita vt iam nec libeat agere. s̄z calcatis curis oib⁹ ad vidēdum faciē sui conditoris animus inardescere. Vide in vita.

Contemporaneus. a con. & temporaneus componitur con temporaneus nea. neū. cum tēpore veniēs: vel iisimul in tēpore existēs vel veniēs: vel eiusdem tēporis.

Contemptibilis. contemniabilis: a contemno.

Contemptus ta. tum. sp̄retus: repulsus: a cōtemno nis. fm p̄ap. & substantiue hic contemptus tus. vide in contem no. & in temno. & in tempus.

Contēdo dis. di. tentum. vel tēsūm. litigare: vel sil' ire: vel sil' tēdere: extēdere: pugnare. & cōponit ex con. & tēdo.

Contētio. a cōtēdo dis. hec cōtētio onis. pugna: disceptatio: litigiū. & describit sic. Cōtentio est ipugnatio v̄tatis ex cōfidētia clamoris. Itē cōtētio est qdā color rhetoric⁹. de quo dixi in q̄rta pte in ca. de colore rhetorico.

Contētiosus sa. suz. q̄ nō rōne aliq̄: s̄z sola p̄tinacia cōtēdit. vñ & dicitur a cōtētioē s̄z p̄ap. dicitur ē cōtētiosus litigiosus.

Contento tas. frequēter cōtēdere a cōtēdo dis. cōtētū tu.

Contētus ta. tū. a cōtineo nes. nui. tentū. i. patiens sufficiēs pauco fm p̄ap. Itē cōtētus p̄t deriuari a cōtēdo. & tūc contētus dicitur q̄si sil' tētus vel tēsus. Itē iuenit contēpt⁹ p̄ p. p̄ sp̄retus. vñ vsus. Cōtēptus sp̄retus: cōtētus sufficiēs est. Primū cōtēnoz dat cōtineoz s̄z scdm.

Contermino nas. nauī. ex con. & termino. & est contermina re simul terminare: vel coniungere: vnde hic & hec con terminalis. & hoc le. i. confinalis. & corripit mi.

Conterminus na. num. i. vicinus: coniunctus: ex con. & ter minus componitur.

Conternans dicitur ille q̄ est i cōpletionē tertij āni. vñ dicitur cōternas: q̄si cōplens tertij ānū: q̄si triēs. vñ q̄si triū ānoz existiēs. Vñ Isā. 15. dicitur. Uectes ei⁹ vsqz ad segoz vitulā cōternantē. i. vitulā triū ānoz. vel segoz ciuitatē parūā dicit vitulā cōternantē. i. robustā. qz fm glo. aialia sunt robusta tertio āno: sicut hō in trigesimo āno. Diere. 48. dicitur. A segoz vsqz ad oronaim vitulā cōternantē. vbi qdā libri falsi habēt consternantē. Et fm p̄ap. cōternas est vitula tertij agēs annū. & est generis ois conternans.

Contestoz aris. sil' testari: ex cō. & testoz aris. vt dicit p̄ap. cōtestari ad indices: obtestari vō ad aduersarios p̄inet dicitur ē cōtestari adiuuare: firmiter asserere: sic firmū est

Conticeo ces. cui. citū. ex cō. & taceo. & ē cō. (testamētū. ricere sil' vñ statiz tacere: nihil p̄ferre. & est neu. & cor. ti. & a sc̄da p̄sona cōtices addita co. fit cōticesco scis. icboa. psal. Impy in tenebris conticescent.

Conticinium ny. neu. gen. tempus noctis dicitur quando cuncta silent. a conticeo ces. Qualiter partes noctis di stinguantur dicemus in crepusculum.

Contigi gisti. est p̄teritum de contingo gis. & cor ti.

Contignatio onis. fe. ge. i. tignoz cōiunctio. vel coaptatio in edificio. & dicitur a contingo gas. q̄b est tigna compone re. coniungere. coaptare in structra edificij. Tectum tigna ferūt que contignatio iungit. Eccl. 10. In pigrityō humiliabitur contignatio.

Contiguus. a cōtingo gis. dicitur cōtigu⁹ gua. guū. i. vicin⁹ proximus. qz cōtingit domū alteri⁹. vñ cōtigu⁹ gūis. guī. i. cōtingi. eē vñ fieri cōtiguū: vñ cōtiguitas vicinitas. s̄z cōtinuus est vicin⁹ sine iterpositiōe. qz sil' teneat. vñ aq̄ in vase est vasi cōtigua. s̄z non est cōtinua ei: s̄z aq̄ aq̄ ē in se cōtinua. qz aq̄ aq̄ cōtinua est. qz termin⁹ idē. Nā sic dicit Arist. in li. 5. p̄physi. contigua sunt: quoz vltima sunt sil'. Cōtinua aut quoz termin⁹ est idē: vn⁹ est vtrisqz q̄ tangunt: & hoc signat nomē. nā cōtinuū a continendo dicitur. q̄ multas partes continent in toto & q̄si sil' se tenēt. tūc est cōtinuū: s̄z hoc nō p̄t eē cū sint duo vltima: s̄z solū cuz est vnū. itē in p̄ncipio sexti dicit Arist. Cōtinua qdē quoz vltima vnū. Et scias qz oē cōtinuū est diuisibile in infinitum: intellige i quantum continuum.

Contineo nes. nui. tentū. ex con. & teneo. vñ cōtinēs. Et cōparat. vñ hec continētia tie. i. abstinētia: castitas. & ē continere: simul tenere: habere: gerere: abstinere in castitate manere. Et fm p̄ap. cōtinēs non solum in castitate manere dicitur post corruptionē: sed ab omni vicio

Sap. 8. Et vt sciui quoniam aliter non possum esse con-
tinens nisi deus det.

Contingo gis. contigi. tactum. tingere: sil' tangere: vel acci-
dere: atrectare ex cō. et tango gis. vii cōtactus tus. et adie-
ctiue cōtactus ta. tū. Et scias q' accidit maluz: euenit ca-
su: obtingit forte: et tunc facit p'teritum contingi cōtinctū.
cōtingere. i. simul tingere: inficere: contaminare.

Continu⁹. a cōtineo nes. dī. et cōtinu⁹ nua. nuū. i. vicini⁹ vel si-
ne interpolatione. qz sil' teneat. vñ hec cōtinuitas tatis. et
cōtinuo as. aui. cōtinuū facere: vñ etinue h're: vñ etinua-
tim. i. cōiūctim: iugiter. Et ē actiuū: etinuo as. cū suis cō-
positis f'm Dug. Pap. sic dic. Cōtinuare: coniungere: dilata-
re: plōgare. Itē a etinu⁹ etriua⁹ etinue aduerbiū: p q' se-
pe ponit etinu⁹. i. etinuati vñ stati. Vide i etinu⁹ supra.

Contiquia: imbrizum collectio. quasi continens aquam: ex
q'bus videtur componi.

Contor. a cont⁹ p' istro piscatoris dī cōtor taris. vñ dēpo.
et ē cōtari cōto aliqd pgrere vñ scrutari. et ponit p' interro-
gare: iuestigare. Et etonit: vt p'contor taris. i. ingro: vel
p'gro interrogo. et scribit p'o. Inuenit ē cūctor taris. p'u. p'
morari: vñ dubitare: vñ qdā. Contor p'quiro: et cūctor dubi-
toz: moroz. Et in Grecis. dī. Percontor notat id qd p'
scrutor p'o. scriptū. Percūctor p'u. dī eē moroz.

Contractio. a hōbis. dī h' etio onis. i. collectio: et strictio
abbreviatio vñ dēcurtatio. vñ Ezech. 7. Ecce venit etio
Inuenit ē ibi et aliā l'ra et strictio. Diero. Cōtractio q' dī
bebraice scissura. i. etext⁹ et pplexio vñ collectio oīuz ma-

Contracto. ex con. et tracto tas. componitur con- loz.
tracto tas. et contrecto tas. inuenit. i. simul tractare: vel
inter manus palpare et tractare.

Contractus: venditio: locatio: et cetera species conductio-
nis f'm Papiam.

Contrabo his. xi. et here. i. sil' trahere: abbreviare: cōmora-
ri: colligere: et stringere: dēcurtare. ex cō. et trabo his. et pōit

Contrarius ria. rium. adiectiuum. i. aduersarius. Contra-
rium etiam est quidam color in rhetorica: de quo supra
dixi in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Contrecto tas. in contracto vide.

Contremisco scis. vñ ichoatium a cōtremo mis.

Contremo mis. mul. mere. i. simul tremere. ex con. et tre-
mo. et corripit tre.

Contribulis a cō. et tribulis. et ponit hic et hec cōtribulis. et
hoc le. sil' eiusde z tribus. et pdu. bu. s3 tribulo las. cor. bu.
vñ vñsus. Dat tribula tribules. gñat trib⁹ vna tribules.

Contritio onis. fe. ge. formaf a cōtrit⁹ ra. tū. et triti. addita
o. vñ p3 q' nō est ibi c. s3 t. sola i penl. syllaba: sic nec in cō-
trit⁹ vñ etritū: qd formaf a etriui p'terito de etero ris. ui.
itū. et dī etritio q' sil' etritio: vñ ex toto etritio. qz de oibus
pctis penitēs debz dolere. Cōtritio sic diffinit. Cōtritio
ē dolor de pctis assumpt⁹ cū pposito etfitēdi et satisfaciē-
di. Iste dolor dz eē acer. qz offendim⁹ deū creatorē oīuz
Acroz. qz offendim⁹ deū patrē nrm q nos pascit multi-
pl'r. Acerrim⁹. qz offendim⁹ redēptorē nrm q nos libera-
uit ppo sanguine a vinculo pctoz crudelitare demonū
et acerbitate gebēne. Et scias q' etritio ē a deo solo q'tū
ad formā q' iformat: s3 etritū ad subam act⁹ ē ex libero ar-
bitrio. et a deo q opaf in oib⁹ opib⁹ nāe. et voluntatis. Et cō-
tritio pōt dici dolor assumpt⁹ a nobis cū dei grā. Et s3
pōt qri an post hāc vitā aīe de pctis eteranē. Ad hoc di-
co q' i etritiōe tria etsiderāda sunt. Primū est etritionis
gen⁹ qd est dolor. Scom ē etritiōis forma. qz ē act⁹ etri-
tis grā iformat. Tertio ē efficaciac etritiōis. qz ē merito-
ri⁹ et sacralis. et quodammō satisfactori⁹ dolor cōtritōis.
Aīe g' post hāc vitā q' in patria sunt hāc etritiōnē h're nō
pōt. qz carēt dolore p' gaudy plenitudinē. Ille aut qu-

sumt in iferno carēt cōtritioe. qz si dolorē habeāt. defic-
tū in eis grā dolorē iformas. S3 ille q' i purgatorio sunt
hnt dolorē de pctis grā iformatū: s3 nō meritoziū. qz nō
sunt de statu merēdi. In hac aut vita p'dicta tria inueniri
pōt. Et scias q' etritio differt ab attritiōe: sic iformatū
ab iformi. qz attritio ē dolor sine charitate. Cōtritio vñ
ē dolor grā et charitate iformat⁹. Et nō q' q' pncipia
sunt diuersa oio: vñ eo z nō pōt fieri id qd altez ē: sed
attritionis pncipiū ē timor seruilis: cōtritiois aut timor
initialis. g' attritio nō potest fieri etritio. Et p. nālia nō
fiūt gratuita. vt cōiter dī. s3 nāle dī qd ē an grāz. et sic at-
tritio iter nālia cōputabit. igit nō pōt fieri cōtritio cum
sit gratuitū bonū. Itē aduerte q' etritio et attritio nō di-
cūt habitū: s3 actū tū. et act⁹ ille attritiōis iformis tran-
sit. et nō manet adueniēte charitate. et qz dolor ille attri-
tiōis q' erat iformis nō manet adueniēte charitate: for-
mari nō pōt. p inde attritio nō pōt fieri cōtritio.

Controuersor. a cōtra. et vso fas. et ponit cōtrouersor faris.
litigare: decertare: et dicere. vñ hec cōtrouersia fle. q' cō-
traria vñio. et dī cōtrouersia negociū: certamē: q' etio: con-
tentio: disceptatio: collatio: comparatio.

Contuberniū. a cō. et taberna dī h' etuberniū ny. q' si con-
tuberniū. et dī etuberniū tabernaculū vñ societas vñ ad
tēs coeūdi etuet⁹. et dī a taberna. qz sic illi q' i taberna cō-
ueniūt ad tēs cōmanēt: et cito dissoluiūt. ita et cōtuber-
niū ppe cito dissoluit pacto. s. negocio p quo ad cōtuber-
niū cōuenit. Sap. 8. Cōtuberniū hñs dei. Itēz Mar. 6.
Et pcepit illis: vt accūbere facerēt oēs f'm contubernia
sup viride fenū. A cōtuberniū at etriua⁹ h' cōtubernio
onis. i. socius cōmilito: q' est in eodē cōtubernio cū alio.
et hic et hec contubernalis. et hoc le.

Contudi penul. cor. est p'teritum de contundo dis.

Contumax. a cōtumeo mes. dī: qd cōponit a cō. et tumeo
mes. et ide dī h' et h' et h' cōtumax cis. i. supb⁹ vñ iniuri-
sus. vñ repugnatū. et dī sic. qz tumet i v'bis iniurie. vñ dī
cōtumax qz cōtēnat et negligat. Et cōpaf. vñ cōtumaci-
ter ci⁹. ciffume. aduer. et h' cōtumacia cie. vñ cōtumacitas
tatis. i. supbia: iniuria. repugnātia: et etp⁹. Et etpōit: vt p'
cōtumax. i. valde cōtumax. et cor. tu. s3 Tu. Pap. vñ dī
Cōtumax dicit q' cōtēnat: supbus: vel a tumēdo.

Contumelia. a cōtumeo mes. dī hec cōtumelia. i. iniuria:
vituperiū: graue iuitiū. et hec cōtumia mie. idē. et a cōtu-
melia dī cōtumeliosus sa. sum. q' audax est. et tumet i v'bis
iniurie et supbie: vel cōtumelias et cōiuitia inycit. Et com-
paraf. Et nota q' cōtumia vel cōtumelia ē ppe i v'bis.

Contumeo mes. mul. i. simul tumere ex cō. et tumeo mes.
vnde contumesco scis. ichoatium. et cor. tu.

Contumia mie. idē est qd cōtumelia. vide i cōtumelia.

Contūdo. Ex cō. et tūdo dis. et pōit etūdo dis. tūdi. tūstz. cō-
terere: cōfringere. percutere. domare. cōcidere. simul tū-
dere. vnde contusus sa. sum.

Cont⁹. a con⁹ dī h' con⁹ ti. qdā gen⁹ reli. et ppe qd ferrū
nō h3: s3 ē acuta cuspide longū: sic pertica pacuta: quam
portat rustici loco haste. Vñ Boe. i. z. de etolatiōe. Tu
q nūc contū: gladiūq' p'imescis sollicitus: si vite hui⁹ cal-
lem vacu⁹ viator itresses corā latrone cātares. contus
etiā dī istrumētū cū quo piscator piscat vñ scifitat aquā
inquiendo pisces. Vide in contor taris.

Contusus sa. sum. penul. pdu. Vide in contundo.

Contutus ta. tum. in contutor vide.

Contutor aris. atus. sum. ari. i. abscondere: defendere. Ma-
cha. z. li. c. i. Et in eo contuxati sunt: et pdu. tu.

Connallis lis. fe. ge. ex cō. et vallis. et dicit cōnallis magna
vallis: vel loca terraz depressa iter montes.

Connubiū. ex cō. et nubo bis. cōponit hoc cōnubiū by. cō-
ingū: nuptie: vel coniunctio yiri et femine. vñ h' et h' cō-

ambialis. et hoc le. et hinc conubialiter aduer. Virgi. Conu-
bio iungam stabili: propriamq; dicabo.
Cōuena. a uenio nis. h. et h. uena ne. i. sil' cū alio ueniēs:
vl' q' cū alio uenit. Vt uene dñr aduene d' diuersis lo-
Conuenio. ex cō. et uenio uenio nis. i. con- (cis: et cor. ue.
gruere vl' decere. vñ Doc palliū uenit mibi. i. decz me.
Et uenire. i. allog. vt Cōuenio uos o iudei. i. alloquor. et
uenire. i. adunari vt isti ueniūt. i. adunant. Et uenire
i. sil' uenire. Et uenire. i. pacisci. Vñ i Math. Nōne ex
denario uenisti mecū. Vel uenio tibi vñū denariū. i.
paciscoz. et uenire. i. exigere aliqd de aliquo. Et uenire
i. p'ellere. i. ad cām uocare. vl' ad placitū. Et uenire. i.
iēse. vt albedo uenit mibi. i. iēst. Et uenire. i. assilari:
vt iste uenit cū illo in albedine. i. est silis illi. vñ uenit
impsonale. et ueniēs. et hec ueniētia tie. Et p'ponit. vt i
cōueniēs. Et p'paf. vñ hec icōueniētia tie. vñ vsus. Cōue-
nit allogtur: decet id: sil' assilaf. Exigit. ad cās uocat: et cō-
pellit: iēstq;. Pangit: adunaf. et adunaf: ueniēs est.
Conuenticulus. a conuentus dicitur hic conuenticulus. et
hoc conuenticulum li. ambo diminutiua. et cor. cu.
Conuento tas. frequenter conuenire: a conuenio nis. con-
uentum tu. u. in o sed conuentoz deponens aliud est.
Conuentoz. a conuentus dicitur conuentoz taris. conuen-
tum facere vel celebrare fm Dugu.
Conuentus tus. congregatio cetus.
Conuersio q'si sil' vsio a cōuerto vel cōuersus si. addita o.
itē uersio est qdā color rhetoric' de quo supra dixi i q'r
ta parte in ca. de coloribus rhetoricis.
Conuersoz. a cō. et vsio sas. cōponit cōuersoz faris. i. sil' vsare
et eē cū aliquo: vnde hic et hec uersabilis. et hoc le.
Conuerto. ex cō. et vto p'ponit cōuerto tis. ti. uersū. sil' ver-
tere: vl' ad aliq; vitā vl' sectā vtere. vñ h. et h. uertibil. et
hoc le. Et p'paf. Et p'ponit: vt icōuertibil' et h' uertibile.
Itē a uerto cōuerso sas. frequē. et ē actiuū uerto. tñ fz
Dug. uertor et puertoz passiuā sunt et deponentia.
Conuescor sceris. ex con. et uescor vbum deponen. et caret
p'terito et supino. deberet tñ facere cōsuescītū. et est cōue-
sci simul uesci: pariter uesci: cū alio comedere.
Conuexus. a cōueho bis. dñr cōueh' xa. xū. vndiq; iclinat'
et curuat' q'si uersus. Vt dñr a cōueho bis. qz vndiq; ue-
bebat i circuitu ad vsus. Et p'paf. vñ hec cōuehitas ta-
tis. curuitas: rotūditas: sic ē celū. vl' fz p'ap. cōueha dñr
extrema celi: flexa. et pdu. ue. pōne. x. n. ē duplex p'fonās.
Conuicaneus nea. neu. i. uicinus. a con. et uicaneus.
Conuicanus na. nū. i. cōnicinus. a cō. et uicinus componit.
Conuictor toxis. maf. ge. qui simul cu3 alio uiuit. et tūc deri-
uat a conuuiouis. vel conuictor quasi cum alio victor. et
tūc deriuat a conuico uici. uictum.
Conuitiolū li. penul. cor. paruū uitiū dimi. de cōuitium.
Conuitor. a cō. et uicio as. p'ponit uitiōz aris. cōuitia i fer-
re: uicupari. et cōstruit cū dñr. vñ h' cōuitiū ty. otumelia:
uicupiu. vñ uitiōsus sa. suz. plen' conuitus. Et p'paf. ita
diē Dug. p'ap. et diē. Cōuicioz aris. atus. suz. i. exprobro
ide cōuitiū. i. opprobriū: iniuria. et sic videt q' p'dicta de-
beāt p. c. scribi: sic uiciū qd deriuat de uinco cis. fz Dug.
Alij dicūt q' uitiū deriuat a ueto tas. et cor. i. an. t. et cōui-
tiū p'ponit ex cō. et uito. et pdu. i. an. t. et sic p'dicta scribun-
tur p. t. sic ueto et uita. et hoc videt uerius cū uitiū cor. ut.
Vñ Dora. Qib' h' uitiū ē cantozib' iter amicos. et cōui-
tiū pdu. ui. et isti' opionis fuit magr Bñ. Vñ diē. Uitiuz
qd dñr a uetādo. cor. i. ante t. cu3 suis deriuatiuis: vt uicio
as. conuitiū tñ pdu. i. an. t. fz melius componitur ex cō. et
uita: qz cōuitium est improprium cōtra uitam.
Conuitiū. in conuicio uide.
Conuuiua a cōuuiuo uis. dñr hic et hec cōuuiua ue. cōmunis ge.
q' simul cū alio uiuit et comedit. et pdu. ui. Dora. in epla.

Tres mihi conuiue prope dissentire uidentur.
Conuuiarius ry. neu. ge. locus in quo qs conuiuatur: qd et
conuuiatorium dicitur. et dicitur a conuuior uaris.
Conuuiatorium. in conuuiarum uide.
Conuuium. a conuiua dicit hoc conuuium uy. i. lata co-
mestio et magna. et hinc hoc conuuiolū li. diminutiuum.
Conuuiuo uis. i. simul uiuere penul. pdu. a con. et uino.
Conuuior. a cōuuiū dñr cōuuior uaris. cōuuiū facere vel
celebrare vl' isil' comedere. Latho. Raro cōuuiare. et p'
Conuotus. a cō. et uotus ta. tū. componit conuo- (du. ui.
tus ta. tum. i. eodem uoto astrictus. vel componitur ex
con. et uotum uoti. et pducit uo.
Con' ni. maf. ge. i. summitas galee: vel curuatura q' sup ga-
leaz ponit sup. quā sunt criste: a conon grece qd dñr latine
acuta vl' alta rotūditas: vñ et conon dñr figura que ab am-
plo icipit. et in acutū finitur: sicut ortogonium.
Coopio ris. riui. cooptū coopire. i. sil' opire: cōtegere. vñ co-
oprotiū amict' ex cō. et opio p'ponit abiecta n. et cor. pe.
Cooperoz raris. ratus. sum. vbum deponen. i. simul opera-
ri: coauxiliari. Et componit ex con. et operoz raris. et aby-
citur n. causa euphonie. et cor. pe.
Coopto tas. tau. tare. i. sil' optare: et cōponit a cō. et opto.
Copia pie. i. multitudo: abūdātia: dicta q'si cū opib'. et deri-
uat a copos. i. labor. qz ois suba ex labore cōstat. Tñ. n. si
ne labore copia h' pōt. vnde copiosus sa. sum. i. locuples
abūdans: plen' copia. Et comparat' vt copiosoz copiosif-
simus. vnde copiose sius sissime. et hec copiositas tatis.
Quidam vō dicūt q' copia descendit a copos. pis.
Copiola le. diminutiuum parua copia.
Copiosus sa. sum. in copia uide.
Copos grece labor latine. et accentuatur in fine.
Cops pis. ois ge. ex cō. et opis dñr cops diues opulēt'. q'si cū
opib'. Vñ qdā. Secūduz cops ē: dea terre fertilis ops ē
Sex domū scops est mundarū: fossaq; scrops ē. vñ pōt
deriuari hec copia. Itē iuenit hec cops ideclinabile fe.
ge. et tūc deriuat a copia pie. et ē tūc idē cops qd copia.
Copula le. i. coniunctio vel id qd p'iungit: vel uinculū in col-
lo canis. et in singulari et in plurali est fe. ge. In plurali tñ
iuenit neu. ge. copula loz. et vt dicūt in singulari pro cō-
iunctione canū. in plurali copula neu. ge. pro q'libet alia
p'iunctione: siue hoium siue rerū aliaz. Et scias qd ē co-
pula vbalis implicita et explicita. i. non coartata: uide in
hoc vbo sum es. est. uide in cedo.
Copularius ry. maf. ge. i. uinculum in collo canis: et dicitur
a copula copule.
Copulatiu. i. coniunctim aduerbium: a copulo las. vnde
copulatiuus ua. uum.
Copulatiuus ua. uū. qd copulare h' a copulo las.
Copulo. a copula le. dicitur copulo las. i. coniungere: socia-
re. Copulo componitur: vt discopulo las. i. distūgere: re-
copulo copulas. i. reuungere. Copulo et eius p'posita sunt
actiua. et corripit pu.
Coquina ne. dicitur a coquus. et pdu. qui.
Coquo quis. xi. ctum. et scribit p. c. in p'ma syllaba coquo. et
in scda p. q. lz q'stū ad sonū videt desinere in co. fz hoc ac-
cidit. qz u. amittit vim lfe. Et p'ponit coquo cū de. et dicitur
decoquo qs. i. valde coquere. Item cū ex. et dicitur ex-
coquo qs. in eodē sensu. et sil' cōponit incoquo qs: preco-
quo qs. i. pre alijs coquere: vel supra vel plus. recoquo
quis. iterum vel valde coquere. succoquo quis. i. parum
vel subtus coquere. Loquo et ei' composita actiua sunt.
et cor. hanc syllabam co. in presenti.
Coquulus li. diminutiuum paruus coquus. et cor. qui.
Coquus cog qui cibos coquit: vnde hic coquillus li. dimi-
nutiuum: et hec coquina ne. uide in precocia.
Cor cordis neu. ge. dñr a cardian: Qz aut dicitur cor: quasi cu-

Cordia oīum rex ethymologia est. Et vt diē III. cor iō est vicinū pulmōni: vt cū ira accēdit pulmōnis hūore tēpē ref. Et scias q̄ ī Grecis. tales vsus ponūt. **Coz** sapit: 7 pulmō loq̄tur: fel 7 mouet iras. **Splen** ridere fac. cogit amare iecur. **Uide** ī splē. Et pōit cor. cū. cō. 7 dī p̄coz̄s dis. 7 ē oīs ge. discors dis. Et cū ex. 7 dī excoz̄s dis. Et cū misē rās. 7 dī misericors dis. Item cū re. 7 dī recordoz̄ daris. Item cū se. p̄pōne. 7 dī secoz̄s dis. Et cū ve. 7 dī vecoz̄s dis. Et cū vn̄. 7 dī vnicoz̄s dis. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt h̄ 7 b̄ vnicoz̄dis. 7 hoc de. 7 alia h̄ p̄posita s̄ilia a cor. qd̄ in auz̄oz̄ sepe iuenit. Et scias q̄ rabi moyses diē q̄ celū ē in vniuerso sic cor ī aīali. cui mor̄ si ad horaz̄ gesceret coz̄pōis vita finiret. 7 ex hoc p̄z q̄ celū syderiū p̄ motū suū generationē causat: 7 in inferiorib̄ corruptionem.

Coragios grece latine villa dicitur.

Coragiū. a coragios dī h̄ coragiū gy. i. suffragiū. coragiū ē ēt pars ludī. s. qn̄ puerbia dñr. vl̄ coragiū ē vginale signū vl̄ vginalis pompa: quā solēt vgines facere in qb̄sdā locis circa mortuū. s. cozea. 7 ql̄ibz̄ cozea sic pōt dici. 7 tunc p̄ponit a cozea 7 ago gis. s. h̄ cozrariū p̄ duo r. aliud ē. s. qd̄ ex toto 7 itimo corde petiit. 7 cōponit a cor. 7 ago.

Corallus li. nām h̄z viminis sub aq̄: s̄z detracta sup̄ aquaz̄ statim durefcit 7 rubescit 7 lapidescit. Itaq̄ occupari 7 enelli retibus solet: aut acri feramento precidi.

Corā p̄pō seruit abltō: vt corā deo placet humilitas. Itē ē aduer. ql̄itatis: vt Nobis in teatro moratib̄ qd̄ corā surrexit: 7 locut̄ ē. i. patēter: euidēter. apte. 7 p̄pōit a cor 7 am p̄ astrophā. qd̄. n. fit corā: an̄ cor. 7 pdu. p̄mā. Un̄ ī auroza dī. **Cozam** languoz̄is ppulit omne genus.

Cozax cis. i. cozuis. 7 tam illud q̄ istud nomen habet a sono pectoris. qz̄ grunnit pectore.

Cozban oblatio siue donuz̄ sonat. Unde **Mat. 7.** **Cozban** quod est donum. Uide in **cozbonam.**

Cozbio onis. maf. ge. ille qui facit vel vedit. vel portat cozbes. 7 deriuatur a cozbis.

Cozbis a curuo uas. dī h̄ cozbis bis. vas viminē quo mēsurat̄ viniū: vl̄ etiā annona: vel p̄ qd̄ fluit mustū. qz̄ dī a curuo. qz̄ ex curuatis virgīs p̄textit: vel dī a colādo.

Cozbita te. penl. pdu. fe. ge. i. nauis oneraria. 7 dī a cozbis.

Cozbius. a cor. 7 binū componit hic cozbius by. qd̄ 7 h̄ cozbinus dicitur. s. ille qui duplex habet cor: q̄si binū coz habens: vel reuera qui est versipellis 7 icōstans.

Cozbonan. sic dicit **Dug.** cozban iterp̄tat̄ oblatio: vñ hec corbona ne. vel cozbonan̄ idecli. vltima acuta. i. gazophylaciū vbi diuine oblationes reponunt̄. **Pap.** v̄o diē. **Cozbonan** gazophilaciū vbi pecunia sacerdotū erat. 7 iterp̄tat̄ oblatio. Et vt dī in historijs sup̄ actus ap̄loz̄. cozbonan erat archa ī q̄ reponēbāt̄ donaria sacerdotū. **Musach** erat archa ī q̄ reponēbāt̄ donaria regū vel p̄ncipū ad reficiēda sartatecta templi. **Gazophilaciū** erat archa ī q̄ reponēbāt̄ donaria transeuntium.

Cozbulus li. maf. ge. penl. cor. parū cozbis. 7 dī a cozbis.

Cozcula ioculatrix.

Cozculum li. diminutiuum paruum cor. 7 cor. cu.

Cozculus. i. tadē a corde dicit̄. Ipse 7 tadeus: ipse est 7 iudas iacobi: quē ecclesiastica tradit historia missuz̄ edissaz̄ ad abagarū regē s̄m **Pap.** **Dug.** diē. **Tadeus** iterp̄tat̄ur cozculus. i. cordis cultoz̄. 7 cor. cu. Uide in iuda.

Cozda. a cor. dicit̄ hec cozda de. qz̄ sicut pulsus cordis est in pectore. ita pulsus chorde ē in citbara. Unde p̄pheta. **Laudate** eum in cordis 7 ozgano.

Cozdatista ste. ge. cō. g. vl̄ q̄ canit cū cozda. 7 dī a cozda de.

Cozdat̄. a cor. dī cozdat̄ ta. tū. i. sapiēs gnauus: audax cōueniēs. In **Job. 34.** dī. **Uiri** cozdati. i. sapientes audite me. vnde cozdate. i. sapiēter: p̄ueniēter: honeste.

Cozdex cis. maf. ge. g. facit cozdā vl̄ g. canit cū cozdis. 7 di-

Coban: et Calrice: et ebraice latio significat.

citur a cozda de.

Cozdiacus ca. cum. vide in **cardiacus.**

Cozdicitus aduer. penul. cor. i. cordetenus: a cor dicit̄. vñ **Sidonius.** **Pudentib̄** ingt cozdicitus insitum est.

Cozdula le. diminutiuum parua cozda penul. cor.

Cozdus da. dum. i. serotinus dicit̄ a cor. vñ 7 vne que tarde veniūt ad maturitatem corde dicuntur **s̄m Dugu.** 7 **Pap.** dicit. **Cozdum** serotinum quod tarde nascitur.

Cozedulus. cor p̄ponit cū edo. 7 dī hic cozedulus li. qd̄ az̄ auis q̄ statim 7 citī qz̄ cetera mēbra cor auis capte edit.

Choziam̄. a chor̄ dī h̄ coziāb̄ bi. qd̄ pes p̄stās ex pria lōga. 7 duab̄ medijs breuib̄. 7 vltima lōga: vt audierāt 7 dī sic. qz̄ carmē h̄ pede p̄positū aptū sit choro canetiū vl̄ cōponit a chor̄ 7 iamb̄. qz̄ in choro 7 in circūitu hēat duos iambs: s̄z ordine p̄uerso: vñ choriābic̄ ca. cū. p̄pōt ēt choriābic̄ ī p̄ma sylla. s̄z quosdā aspirari: sic ī chor̄.

Coriād̄. dri. ge. neu. gen̄ herbe a greco qd̄ illi corion dicit̄. Et vt diē **Pap.** coriād̄rū qd̄ greci corion dicit̄: c̄ semē dulci vino datū p̄nozes reddit ī venerē. s̄. s̄. modū dederis amētiā fac. In cibo sūptū calefacit 7 stringit 7 somnū fac.

Corarius corary. qui parat cozia: vel qui operatur de cozrys a cozio dicitur.

Corimb̄. a corona dī h̄ cozimb̄ bi. i. fruct̄ hedere. qz̄ īn de coronāban̄ antiq̄. 7 p̄cipue poete. Un̄ **Qui. 4.** **Metamor.** Et grauidis distiguit vela coribis. **Corimbi** etiā dñr anuli vitis que p̄xima queq̄ ligat̄ 7 p̄phēdit̄: ne lōgius laxati plamites vētoz̄ statib̄ dissipent̄.

Chorinthus. a coriū dī hic chorinth̄ thi. i. tectura arcuū. Un̄ **Statī** thebaidos in. 7. **Qua** sup̄ a tergo vely chozrinthos 7 arcus. Et h̄ chorinth̄ thi. i. repositoziū sagittarū. s. sphaetra. Un̄ **Qui. trif.** In qb̄ ē nemo q̄ nō cozinthon 7 arcū. **Cozrinthon** actūm grecū ptulit p̄ cozrinthos. Inuenit̄ etiā hec cozrinthus nomē ciuitatis. vñ cozrinthus thia. thium. Ad cozrinthos scribit **Paulus** duas epl̄as. 7 scribit̄ cozrinthus per h̄ vltima syllaba: vñ t. remanet in sono suo ante h̄. 7 cor. p̄ma ab **Doratio** in epistolis. Non cuius hominuz̄ contingit adire cozrinthum.

Coriolum li. diminutiuum paruum corium.

Coriosus sa. sum. i. corio vestitus. 7 dicitur a corium.

Coriū. a carne dī hoc coriū ry. q̄si carniū. qz̄ carnes tegat: vel ga a carne extrahat̄. **Al** coriū per p̄pōnez excozio as. decorio as. discorio as. in eodē sensu. i. coriū auferre īn cozio as. i. corium imittere: vel corium aptare.

Cornetū ti. penul. pdu. locus vbi corni crescūt. 7 dī a cozrus ni. pro quadā arbore dura ī fructu vel ligno.

Corneus nea. neum. pertinens ad cornu: vel de cornu existens. 7 tunc dicitur a cozrus ni. pro arbore.

Cornicen cinis maf. ge. qui canit cū cornu. qd̄ etiā dicit̄ h̄ 7 hec cornicen tis. 7 vtrūq̄ p̄ponit a cornu 7 cano nis. 7 cor. penul. cornicen ī nominatiuo 7 ī genitiuo.

Cornicena ne. penul. cor. fe. ge. femina que canit cum cornu. 7 deriuatur a cornicen.

Cornicor caris. a cornix dī: 7 pdu. ni. Un̄ **Pers̄.** **Nescio** q̄ tecū graue cornicaris lepre. Uide ī **cornicor** laris.

Cornicula le. diminutiuum parua cornix.

Corniculor. a cornix dī corniculor laris. i. vocez cornicis imitari: vl̄ iurilr log: 7 garrire: qd̄ ēt cornicor caris. dī.

Corniculum. li. diminutiuum paruum cornu.

Corniger ra. rū. penl. cor. gerēs cornu: a cornu 7 gero ris.

Cornipes pedis. oīs ge. corneos h̄is pedes: qd̄ p̄ equo iuenit̄: 7 tūc est maf. ge. h̄ cornipes pedis. 7 cor. penul. taz̄ ī ntō qz̄ ī obliq̄s: 7 componitur a cornu 7 pes.

Cornix cis. fe. ge. dī a cornu quia auis clamosa sit vt cornu: vel quia diu viuit: in cornu ēt durat̄: 7 h̄z cornix ī. nā liter lōgam ante r. vñ penul. pdu. ī genitiuo.

Cornu dī a carne q̄si carniū. quia ex carne p̄cedit: 7 ī sin-

De C ante S

rata increpatio plus quā debuit addicit: quia idociles veritas imoderata facit. Itē Greg. dicit in pasto. Quos cruciamēta nō corrigunt: nōnunquā ab iniquis actibus leuia blādimēta cōpescūt. quia et plerūque egros quos fortis pigmetoz portio curare nō valuit: ad salutē pristinas tepēs aq̄ reuocauit. Et nōnulla vulnera quā curari incisiōe nequunt: fomētis olei sanant. et durus adamas incisiōe ferri minime recipit: sed leui hircoz sanguine mollescit. Itē in eodē. Fratros melius corrigim⁹ si in ipsa ire sue cōmōtione declinam⁹. Perturbati quippe quā audiāt ignozāt: sed ad se reducti tanto libētius exhortationis vba recipiūt: quāto se trāgill⁹ toleratos erubescūt. Mentī. n. furore ebrie oē rectū quō dicit puer sum videf. vñ et Nabal ebrio culpā suā Abigail laudabilr tacuit quā digesto vino laudabilr dixit. Vide in curiosus et in rector. et in obedio.

Corriualis. a cō. et riuualis pponit hic et hec corriualis. et hoc le. cū alio potās eūdē riuū. vñ et per similitudinē corriuales dicunt qui eādē amicā habēt. vide in riuualis.

Corrodo dis. si. sum. corrodere: simul rodere: ex con. et rodo dis. et producit ro.

Corrūpo pis. rupi. ruptū. ex cō. et rūpo pis. et est corrūpe frāgere deuirginare: vitiare: ificere: morbo vel malis moribus. vñ h et hec corruptibilis. et hoc le. et ide corruptibilr corruptibilitas. Item a corrūpo corrūpe ta. tū. et parat Et componit vt icorrūptus ta. tum: quō silr comparat.

Cors. in cohors vide.

Cortex. a coriū dicit h aut hec cortex ticiis. quia corio lignū tegat. vñ videt componi. sed poti⁹ est etymologia quā ppo. Corticē aliq̄ vocāt corucē: liber ē pars iterioz corticis dicitus a liberato cortice. i. ablato. Est. n. mediū quōdaz iter lignū et corticē: pot etia ibi poni tertiū. i. suber. vñ vsus. Pars pōz est cortex: liber altera: tertia suber. Vñ Theodo. Mutet flebilr rigidum pro corpore suber.

Corticillus li. diminutiuum paruus cortex.

Cortico cas. dicitur a cortex. et est corticare corticem dare vel auferre. Et componitur: vt decortico cas. discortico cas. ex cortico in eodem sensu. i. cortices auferre. icortico cas. in corticem mittere: vel aptare corticem.

Corticulus li. paruus cortex.

Cortina. a coriū hec cortina ne. quia pus ex corijs et pellibus fuerūt facte: vt in tabernaculo moysi. Cortina et dicebatur locus oliz in templo vñ dabant responsa: vel potius mensa in tēplo apollinis sup quas stabat pbebus quā dicebat oracula. et dicebat cortina. quia corio pbitonis erat tecta: vel cortina: quāsi certina. quia ibi certa dabantur responsa vel cortina: quāsi cordicina. quia ibi boiū tenebant corida. A cortina dicitur cortinat⁹ ta. tū. i. cortina preparatus.

Cortinarius. a cortina dicitur hic cortinari⁹ ry. quia cortinas extēdit seruat vel facit. et hec cortinaria rie. in eodem sensu. et cortinarius ria. rium. quod ad cortinam pertinet.

Cortinula le. diminutiuum parua cortina.

Corus ri. pro vento producit primam. et caret aspiratione. vide in chorus aspirato.

Corusco cas. canī. care. catū. vbiū neutrū. et est coruscare resplēdere: vel vibrare: vel ioculari fulgere. Iuuenal in. 4. Larpeio seruata et ioui frōteq; corruscat: vñ p̄ scribitur per vnū r. et cor. p̄mā. vnde coruscus ca. cū. splēdens: crisp⁹: tremulus: vibrās: et substātiue h corusc⁹ sci. splendor lux itolerabil. Et h⁹ coruscatio. i. splēdor: coruscadi actio. Et fm Grecis. Sol radiat: mucroq; micat: fulgorq; coruscat. Lū fulgor supra nos paret. tūc fulgurat ether.

Cos cotis. cote grece latine dicitur incisio: vñ hec cos cotis. quia ferrū ad incidendum acuat. pprie vō duri lapides cotes appellantur quasi cautes: vt dicit Papp. et pdu. co. Uirgilius. Subiguntq; in cote secures.

Cosmarca che. dicitur vel p̄nceps mundi: a cosmus mundus

et archos princeps. vnde hec cosmarchia che. eius potestas: penultima acuta.

Cosmarius ry. maf. ge. dominus mudi. et dicitur a cosmus vel cosmos.

Cosmicus ca. cū. penul. coz. i. mudanus: a cosmus dicitur.

Cosmographia in. cosmographus vide.

Cosmographus. cosmos pponit cū graphos quō ē scribere: et dicit cosmographus phi. g mudū describit. et cor. penl. Vñ in auroza dicit Cosmographo moysi mibi preduce carmine hui⁹. vñ hec cosmographia phie. mundi descriptio. et cosmographo phas. i. mudū describere.

Cosmopeia. i. mundi factura.

Cosmos dicunt greci. et conuertitur in latinam formam. et dicitur hic cosmus. i. mundus.

Cosmus mi. i. mundus. a cosmos. Item cosmus dicitur ornamentum pontificis.

Costa ste. dicitur a custodio dis. quia coste custodiūt iteriora. vñ hec costula le. et hec costella le. dimi. et hoc costariū ry. locus costaz. et costatus ta. tū. g bz costas. vel hīs magnas costas. Quare Eua sit facta de costa dicitur in mulier.

Coste decas gentos vnum et idem significant. i. decē. et accentuantur predicta tria in fine.

Costo stas. quō non est in vsu. i. costas vel costatum facere. et dicit a costa ste. Et componitur: vt decosto as. discosto as. ex costo as. in eodem sensu. i. costas extrahere. Item incosto as. immittere costas. i. ex costare: vel iterum costare. et sunt actiua omnia composita a costo stas.

Costus sti. fe. ge. radix herbe cuiusdam.

Cotona. i. mala cotonia genus maloz. et cor. penl. et declinat: vt hoc cotanū tani. et scribit sine c. in Papp. vñ dicit: Cotana genus fructuū nucū. et cor. p̄mā. vt p̄ in hoc versu. Lum cotano morbus moriq; soror sicomorus.

Cote incisio grece dicitur penul. acuta.

Cotula. a cotos hec cotula le. quādam mēsurā vini continēs ciatos sex. i. emina que iō cotula dicit. quia cum incisio et diuisio sextary fit in duo equa: ita fit cotula.

Coturnix cis. fe. ge. a sono vocis dicitur: quam greci ortigon vocāt. et pdu. penul. Vnde in auroza. Mane coturnices vespere vulgus habet.

Counio nis. niui. nire. i. simul iungere: a con. et vnio. et abicitur n. et produ. u.

Couno nas. nauī. nare. i. congregare. et componitur ex cō. et vnoynas. et produ. u.

Couterinus na. num. ex eodem vtero cum alio p̄genitus et componitur a con. et vterinus na. num.

Coutoz teris. i. simul vtor. ex cō et vtor teris. et pdu. u.

Coxa coxe fe. gene. coxe dicte sunt quasi coniuncte axes. in ipsis enim capita femoz iunguntur. vnde hec coxula coxule diminutiuum.

C ante R

Cra vox est coruorum.

Crapula. a crudus dicitur hec crapula le. i. supabūdans edacitas: imoderata et noxia voracitas. et sic quāsi cruda epula vñ crapulo las. i. superflue comedere: vel imoderate ingurgitare. et fm hoc potē eē trāstiuū et actiuū fm Dug. et fm cōmunez vsu. Papp. vō dicit. Crapula imoderata voracitas dicta quasi cruda epula. cuius cruditate grauat cor: et stomachus turbat. est autem vini cibiq;.

Crapulor laris. depo. i. superflue māducare: bibere: iebriare. Hec Papias. Pro excessu aut in potu ponit in psalmo. Tanq; potens crapulatus a vino. et cor. pu.

Cras aduerbium temporis. et pertinet ad futurū tempus.

Crassator toris: depredator latro.

Crasso. a crassus dicitur crasso sas. et crassor saris. i. crassum facere. vñ crasseo. ses. ui. i. crassus eē vel fieri. et habet inchoati. vt crasseo scis. Vnde illud. Sermo crasseo

qđ fit duobus modis: vel cū supabūdat: vel cū igrassat: 2 deficit a subtilitate: vel cū inflat ad altū stiluz. Crasso pponit: vt cōcrasso as. i. sil' crassare: decrasso as. i. valde ipiguare vel macrū facere: qđ 2 discrasso as. dī 2 icrasso as. 2 est actiuū cū oib' suis cōpositis. Inuenit etiā gra/ for aris. depo. sed aliud est de quo dicā in suo loco.

Crassus sa. sum. i. pinguis: sed obesus plus qđ pinguis est: 2 dī a cresco is. vel dī crassus a creos vel a creando: quasi apnis ad creādas carnes. 2 parat. vñ hec crassitas tis. 2 hec crassitudo dinis. 2 hec crassities tiei. 2 p cōpositōez crassilentus ta. tū. plenus crassitie fm Dug. Pap. vero dicit. Crassa fecūda pinguis spissa. Crassari corporis est 2 sanguinis: grassari animi 2 crudelitatis.

Crastinus. a cras dī crastin' na. nū. a quo crastino nas. qđ nō ē in vsu. s; pponit vt pcastino nas. i. in crastinū differ re. Itē recreatio nas. i. itez crastiare: vel plōgare. ponit qñq; tñ simplr p differre. Simplex si iueniat: i eodē sen su iuenit. 2 cor. pent. crastin'. qz nō h; a pmitiuo.

Crater eris. mas. ge. vas vinariū. 2 dī a cratis. 2 facit actūs singularis hūc craterē vel cratera: 2 ē cratera actūs gre/ aus. 2 tūc ē mas. ge. 2 desinit i a. cor. 2 in plurali silr gemi nū h; actm crateres vel crateras. 2 pdu. te 2 corr. as. 2 ē termiatio greca. vñ Uirg. Enei. 8. Indulgēt vino 2 ver/ tunt crateras aenos. Itē idē i. i. Enei. Crateras magnos staterūt 2 vina coronāt. Et ponit Donat' tractās de me tonomia hoc exēplū: 2 pōt sumi ab h' actō greco cratera qđ ē mas. ge. 2 desinit i a. cor. iste ntūs latin' h' cratera re. fe. ge. Et silr dōm ē etherē vel ethera: aerē vel aera: pan ther eris. pātherē vel pāthera: lāpas padis. actō lāpadē vel lāpada. 2 actūs plalis lāpades vel lāpadas. pixides vel pixidas. Qui. Pixidas iuenias 2 rez mille figuras. Et ē talis actūs gre' in a. in singulari. 2 in as. in actō pla li eiusdē ge. sic est ntūs singularis. vñ pixidas ē ge. fe. sic pixis. silr aera est mas. ge. sic aer: s; efficit ntūs latinus: 2 tūc aera re. ē fe. ge. 2 ethera re. 2 ita de silr' itelligas: vt cassidē vel cassida. 2 h; Du. crater ris. duas h; ansas. 2 ē pprie gen' calicū. i. poculoz. fiebat. n. pus de cōnexion e ygulto. vñ 2 dī crater a cratis: eo qđ se iuicē teneat. vñ h' cratercul' li. dimi. 2 vt vult Pap. crater. vas vinariū ē. In Grecis. sic dī. Est crater patera cōnexio virgea crates. Cratera re. penult. pdu. pōt esse actūs grecus. 2 tūc ē mas. gene. sicut crater. vel pōt esse ntūs latinus. 2 sic est pme declinationis 2 fe. ge. sicut dixi in crater eris.

Crates. a crater vl' cratis greco dī h' crates cratis: qđ fit de viminib' vel d' ferro ad assandas carnes vl' pisces d'sup. vñ h' craticla le. dimi. pua crates h; Du. Et scias qđ istd dimi. craticula regrit qđ dicat cratis p. i. in ntō. in ml'is ēt libris iuenit crates p. e. in ntō. vñ i Auroza dī. Altaris medio crates pdicta resedit. Itē in Grecis. Est crater pa tera cōnexio virgea crates. Du. ēt videt ponere crates p. e. in ntō. 2 dī crates a cratis: eo qđ v'gule ibi p'texte se p'ri/ Craticula dimi. parua crates vel cratis. (neat.

Creagra gre. dicit a creos qđ est caro: 2 agros qđ ē tractus 2 sunt creagre tridētes fuscinule ad carnes de caldarys proferēdas vel extrahēdas. 2 pducit penult. Diere. s; z. Et lebetes 2 creagras.

Creber ra. rū. i. densus: s; creber dī de multitudine: vt cre ber paries circūit hāc domū. i. multi parietes. Densus si ue densatū est qđ visu penetrabile non est vt ebur s; te nue. Spissū vō qđ nō ē renue. 2 cōpāt crebzior berrim'. 2 formā a ntō addita rimus. vñ crebre bzius. berrime. aduer. 2 pdu. cre. qz e. añ b. pducit in bisyllabis: vt re bus. vñ gādā. Lectio crebra valet quā nō obliuio tollit.

Creberrimus in creber est.

Crebreo bzes. a creber bzā. bzū. dī crebreo bzes. bzui. 2 ca ret supi. i. cē vel fieri crebz. vñ crebresco scis. inchoa. 2 ē

neut; crebreo cū suis cōpositis fm Du. Et vt dic' Pap. Crebresco. i. innotesco: spissoz: multiplico.

Crebzifur' ri. mas. ge. loc' crebro hñs fures. i. q sepe frequē tat a furib'. 2 pponit a crebro. 2 fur furis: qđ pducit fu.

Crebro. i. frequenter aduer. pōt etiā esse nomē: 2 tunc est ablatiuus huius nois creber ra. rū. Et scias qđ nō mutat accentū crebro aduer. ad differētiā nominis: qz sufficit differētia t'pis in vltima syllaba: qz quādo est aduer. h; vltimā cōmunē: sed quādo est nomē pdu. eam.

Crebro onis. mas. gene. alio nomine dicit porca. est autez porca illa terra qđ cōtinetur inter duos sulcos: 2 dī a cre bro qz aqua crebro p ipsam discurret.

Credibilis. a credo. bic 2 hec credibilis 2 hoc le. qđ credi pōt. 2 comparat. 2 pponit bic 2 hec incredibilis 2 hoc le. quod similiter comparat. 2 cor. bi.

Creditari'. a credo dis. dī h' creditari' ry. i. cōsiliari' vl' ca merari' cui secreta cōmittūt. vñ h' creditaria. i. camera.

Credo. a supino h' vbi cerno. i. cretū 2 do das ppo/ Cria. nit credo dis. credidi dituz. est enī credere dare cretū. i. cōsideratōez supra re aliq; vel dare cretū. i. inclinare ani mū ad cernēdū qđ ita sit vt dī. vñ vbalia. 2 cōponit cre do vt pcredo. i. sil' credo: 2 discredo. i. re nō credere. 2 est actiuū credo cū oib' suis cōpositis: 2 pdu. cre. Qui. de arte. Munera crede mihi capiūt hoiesq; deosq;. Et scias qđ aliud ē credere i deū: 2 aliū credere deū: 2 aliud credere deo. Credere deo ē credere esse vā qđ loq;: qđ 2 mali faciūt: s; nos credimus boiem: sed nō in hoiez. Cre dere deū est credere qđ ipse sit de': qđ etiā mali faciunt. Credere in deū est credēdo amare: credēdo in eum ire: credēdo ei adherere 2 eius mēbris incorporari. p hanc fidem iustificat impius. vide etiam in fides.

Credulus. a credo dī credulus la. lū. q sp vel facile credit. vñ h' credulitas tatis. 2 pponit vt incredulus q nūq; vel vix credit h; Du. Grecis. dicit Rumoz credibilis res cre dula q cito credit. Sic incredibilis 2 res incredula distat.

Crementū. a creo as. dī h' cremenū ti. i. semē virile qđi crea mentū. vñ Iosephus in pmo. Crementū ad libidinez suo potius nutriuit ex corpore. Itē cremenū dicit a cresco scis. 2 tunc tantū valet quantū incrementū. vñ cremen to tas. i. crescere puberare vel spermatizare.

Cremeres quando est latinum deriuat a cremo as. 2 caret aspiratione: quando vero aspirat in prima syllaba cre mes non est latinum: vide supra in chremes.

Cremiū. a cremo as. dī hoc cremiū my. i. siccamentū ligno rū vel frioz in patella: 2 etiā qđ remāet in patella aridū de carnibus post pinguedinē liquefactā dī cremiuz. vñ ppha. Ossa mea sicut cremiū aruerunt.

Cremo as. aui. atū. re. i. cōburere: cruciare: 2 pōit vt pcre mo as. 2 est actiuū cū oib' suis cōpositis. 2 cor. cre. vñ in Auroza dī. Nos in nube lauat hoc de' igne cremat.

Cremium my. i. sacrificium quod 2 holocaustum diceba tur: 2 dicitur a cremo mas. cremium.

Creo as. aui. are. dī a creos. 2 est pprie creare aligd ex ni hilo facere: 2 sic solus de' creare pōt cum sit potētie infi nite. 2 dicit hec prepositio ex cū dico ex nihilo ordinem nō materiā: sed facere ē ex piacenti materia. Pōnit tñ creare p facere. 2 ecōuerso: 2 p generare 2 ecōuerso. vñ creatozes dīr parētes. Creo componit vt pcreo as. i. sil' creare. Procreo as. Recreo as. i. itez creare: reficere. 2 ē actiuū cū oib' suis cōpositis. Et sciēduz qđ vba hec. s. fa cere: creare: agere: 2 alia h; de deo nō posse dici fm eam rationē qua dicunt de creaturis. quippe cū dicimus eū aligd facere nō aliqū in opando motū illi inesse intelli gimus vel aliqū in laborādo passionē sicut solet nobis accidere. S; eius sempiternē volūtatis nouū aliquem signamus effectū. i. eterna eius voluntate aligd nouiter

existere. Sic igitur ex calore solis aliq̄ fieri contingit: nulla tamen in ipso vel in eius calore forma motus vel mutatio. Ita ex dei voluntate noua habitus esse sine mutatio actoris quod est vnus et solus principium omnium. Credamus igitur omnium rerum creaturam celestium et terrestrium visibiliu et inuisibiliu causam non esse nisi bonitatem creatoris quod est deus verus et vnus: cuius tanta est bonitas vt summe bonorum virtutis sue que eternaliter habitus est: alios velit esse participes: quia videt et coniciari posse et minui omnino non posse. Illud igitur bonum quod ipse erat et quo habitus erat: sola bonitate non necessitate alijs coniciari voluit: quia summi boni erat potuisse velle: et omnipotentissimi nocere non posse. Quare autem sit creata rationalis creatura dicam in deo dotis.

Creos grece latine dicitur caro. et accentuat in fine.

Creperon dubium dicitur. vnde creperus ra. rum. i. dubius.

Crepido dinis. est rupium obruptio saxi vel rupis vel motus extremitas: altitudo: summitas. Pater tamen quibus per cauerna ubi vite conueniunt: in qua solent pauperes latitare vel medicare. vnde Iuue. Nulla crepido vacat. et ponitur per summitate rupium et dicitur crepido penitus. per du. a crepo as. Quidam tamen volunt derivari crepidio a crepon quod est dubium licet: quia dubium est in tali loco potest pedem. sed congrue dicitur a crepo as. quia ibi est frequentius sonitus vetustatis et ruptio lapidum. Item summitas vel extremitas altaris in circuitu altaris dicebatur crepido et ipsum propiciatorium. vnde Eszech. 44. De sinu terre vsque ad crepidinem. i. propiciatorium.

Crepito as. frequenter sonare. et cor. pi.

Crepitus. a crepo pas dicitur hic crepitus tus. tui. et hoc crepitolium li. i. sonitus. et cor. pi.

Crepias. crepius pitium. quod et crepias. pui. et tertia coniugatione dicitur: sed crepare est sonare. Crepias vero est cremare dirupit: sed sepe vtriusque inuenitur in vtraque significatio. vnde hic crepias oris. i. sonitus vel crematio. Item ab hoc supervicio crepitu u. mutata in o. fit crepias as. frequenter. Crepias proponitur vt crepias as. i. sonare: discrepias as. i. dissonare: discordare: distare. increpias as. i. redargueret: reprehenderet: vitupare. et ab istis omnibus frequentata crepias as. discrepias as. increpias as. Eadem propositio inuenitur in crepias pis. Crepias as. et crepias pis. et proposita ab his omnia sunt neutra: propter increpias quod est actiuum. Item omnia faciunt preteritum in pui. et supinum in pitium. nisi quia in simpliciter propter coniugationis et propositis ab eo quibus inuenitur preteritum in aui. et supinum in atum. putat prima coniugatio exigat. vnde increpias isti superbos. et increpauerunt me renes mei. et omnia cor. hac syllabam cre. Prudenterius. Magna cadunt: inflata crepant: tumefacta premuntur.

Crepias oris. mas. ge. i. sonitus vel eleuatio. et dicitur a crepias pas.

Crepundium dy. i. cunabulum: quia in ea puer crepat. i. sonat vagiendo: et dicitur a crepias pas. per mug. Item per papi. crepundia puerilia ornamenta inde dicta quod expositis infantibus adhibentur vt cunabulum. vnde Hiero. Inter crepundia noui partus. vide in fescenine.

Crepusculum. a crepon quod est dubium dicitur hoc crepusculum li. i. dubia lux. i. hora que iter diei et nocte est: vel iter diei et nocte dubia: an sit dies vel noctis. Perria. n. ps noctis dicitur crepusculum vel vesper a stella occidendi. Secunda cretiniu a cretiedo. Tertia galliciniu a gallicatu. Quarta itepestu. i. non oportet tunis et non aptum tempus alicui rei faciente quia nihil agi potest: quasi sine tempore. i. actus per quem cognoscitur tempus. Quarta itepestu galliciniu per gallos lucis pronuncios. Sexta matutinum iter abscissu tenebrarum et aurore aduentus. Septima diluculum: nuncia dici que incipit quasi diei pauca lux. Idem est aurore dicitur postea itepestu et crepusculum. ita dicitur Du. Ibi. vo i. s. etby. sic dicitur. Septem pres noctis. i. vesper: crepusculum: cretiniu: itepestu: galliciniu: matutinum: diluculum. Vesper autem ab occidendi stella est vocatum que solis occidit sequitur: et tenebras sequentes precipedit. Crepusculum est dubia lux: nam crepon dubium dicitur. hoc est inter lucem tenebras. Cretiniu est quia cuncta silet.

atque. n. siletur est. Intepestu est medium et inactuofus noctis tempus quia nihil agi potest: et omnia sopore geta sunt. Nam tempus per se non intelligitur nisi per actum humanos. medium autem noctis actu caret. igitur itepestu dicitur inactuofa quasi sine tempore. i. sine actu per quem dinoscitur tempus. Galliciniu per gallos lucis pronuncios dicitur. Matutinum autem est iter abscissu tenebrarum et aurore aduentus. et dicitur matutinum: quia hoc tempore inchoante mane fit. Diluculum quasi diei pauca lux ita incipiens. hoc et aurore que solis precipedit. Est autem aurore diei clarescētis exordium. et primus splendor aeris que grece eos dicitur: que nos per derivatores aurore dicitur: quasi exordium. Et scias quod sic dicitur magis in hystorijs tractas illud Matth. i. 4. Quarta autem vigilia noctis venit ad eos. quatuor vigilijs faciunt excubantes in castris. Perria dicitur cretiniu in quo omnes simul vigilat. Secunda vero itepestu in quo adolescenter. Tertia galliciniu in qua viri. Quarta antelucanum in quo senes. Das dicitur alijs nominibus nominauit. s. sero an media nocte: an gallicantu: an mane. Marci. i. 3.

Cresco scis. creui cretum. idem hoc preteritum et supinum quantum ad vocem quod hoc cerno nis. vnde versus. Lerno solet facere creui cretumque supinum. Sic creui cretum vult tibi cresco dare. Cresco proponitur vt accresco scis. accreui. ex ad et cresco: et mutat d. i. c. et accrescere ad aliquid vel alicui crescere. Item cresco is. i. coalescere: coagulari: commisceri: congelari crescedo. Item decresco. i. minui: quod et discresco inuenitur. Item excresco is. quasi extra cresceat vel valde crescere. Item icresco is. i. valde vel inter crescere: vel icrescere. i. tedium igerere. Item recresco is. i. decrescere vel inter crescere quod decreuerat. Item succresco is. i. partem cresceat vel post cresceat: vel a posteriori parte crescere: vel subter vel latenter vel a sursum. Cresco et omnia eius proposita neutra sunt: et omnia faciunt preteritum in creui et supinum in cretum sic et cerno et eius proposita: et omnia habent participia preteriti temporis: sic dicitur Cresus si. rex lidoz per pap. Et Hiero. i. epla ad Paulinum. s. cap. Preferri vidua dicitur cresci.

Creta. a cresco is. dicitur hoc creta te. quodam insula est: in qua fuit nutritus iuppiter. vnde creteta. tu. et cresus sa. su. et hoc et hoc creteas et hoc se. i. eodem sensu. et hoc creta te. genitivus terre albe. sar gilla: quia in illa insula melior abundat creta. vnde cretosus sa. suz. abundas creta: et creteus tea. teui. id quod fit de creta.

Cretic. a cerno is. dicitur cretic. ca. cu. i. iudicialis vel detentiuus: vel creticus dies i. quod sumitur iudiciu infirmitatis. et hoc creticus. i. substantiue. i. iudex: et hoc creticus caret aspiratio. vel potest derivari a chrisis quod est iudiciu: et sic aspirat chreticus.

Cretio. a cerno nis. dicitur hec cretio nis. i. iudicatio vel certus numerus diez in quo est institutus heres: vel adyt hereditate: vel finito tempore cretiois excludit. et dicitur cretio quasi decretio: quia ibi decernitur vel constituitur.

Cretum est supinum de cerno nis. et de cresco scis. et creui est eorum preteritum.

Creui est preteritum de cresco et de cerno: et cretum est eorum supinum. **C**ribro sicut dicitur per pap. Cribro a currendo dicitur: quia ibi currat frumētum. et est infirmum aptum ad purgandum fruges: et inde dicitur crebro bras. i. frumētum purgare: discernere: examinare: ventillare. et proponitur cribro bras: vt describro bras. percribro bras. recribro bras. et actiuum cum suis compositis acceptum transumptiue: sed proprie acceptum est neutrum. et a cribro hoc crebellum li. dimi. vel per mug quosdam cribrum a creber bra. bras. i. versus: quia fit crebro perforatum: et a crebro bras. descendit cribras tis. ois ge. vnde i. z. Regum. Cribras dicitur nubibus aq̄. et clericus dixit quodam. Daurit aq̄ cribro clericus absque libro.

Crimen. a careo es. dicitur hoc crimen nis. vt furtum: falsitas: et filia que non occidit: sed infamat. vnde criminosus aris. verbu coe: et criminosus sa. sum. quod parat. criminosus flos. sissimus. vnde crimiose sius. sissime. aduer. et hoc crimiositas tatis. et hoc et hec criminalis et hoc le. et pducunt cri. predicta.

Criminalis. a crinis dicitur hic et hec criminalis et hoc le. et hec crinalis. i. acus qua crines aptant. et per du. na.

Crineo nes. nui. vbu neutz. i. hie crines: et dicit a crinis. Crinesco scis. ichoa. i. icipio hie crines. et formaf a crico es. Crinicus li. dimi. maf. ge. paru' crinis. (addita co. Crinios. a crinis or h' z h' crinios oris. i. crine plixior. Crinis. a cerno nis. or hic crinis huius crinis: et sunt pprie crines muliez: sic dicit: qz crinibus a viris discernant: et ita qstuz ad vocē descendit crinis a cerno: sed quātū ad significatiōē potius a discerno nis. Etia; or alio mō h' cirrus ri. qd et p plicatura dicit capilloz. a cirrim qd est tondere: et inde cirritus ta. tu; i. crinitus. Crinit' ta. tū. penl. pdu. magnos hns crines. et or a crinis. Cripta. i. spelūca: cauerna: vl turba hoīuz. et or a crepo as. Crispo pas. pau. pare. tū. i. crispū facere: vl' scutere: vibza ri: ioculari. vñ crisp' pa. pū. et paraf' crisp'. pioz. pissim'. vñ crispe pi'. pissime. aduer. vñ h' crispitudo dinis. et cōponit' vt crisp' pas. et actiuū cū oib' suis ppositis. Crissor aris. atus. fū. i. fricare: ceuef. S; crissari id qd mulier subtus facit: ceuere qd facit vir desup. vel crissari ē muliez inter se. sicut ceuere est viroz inter se. vñ qdā. Est ceuere viruz: sed crissari muliez. fm' Dug. Crista a crinis vel cirrus or hec crista ste. qd eminent sup galeā et sup capita quarūdā auīū. vñ cristatus ta. tum. i. crista ornatus vel qui magnā habet cristas. Inuenitur etiam cristatus. i. galeatus. Crystallus li. fe. ge. gen' ē candidi lapidis qsi nix: et fit glacie durata p annos. vñ et greci ei nomē dederunt. Psal. Mittit crista' lū suā sicut bucellas. Et nota q' antiq dicebāt hoc crystalluz li. vñ in Aurora dicit'. Crystallina fuit facta fenestra decēs. Et scias q' crystallus apposita radys solis adeo rapit flāmā: vt aridis fungis vel folys pbeat ignē. fulgidū aut nihil aliud q' frigidū pati pōt. Croceus. a crocus ci. or croceus cea. ceū. et h' crocea cee. i. cana infantiū. vñ in trenis Diere. or. Qui nutriebant i croceis amplexati sunt stercoza. et cor. penul. Crocito as. a cra qd ē vox coruoz or crocito tas. i. clamaf ad modū coruoz. vñ h' crocitat' tus. tui. qd et crocit' iue nis. i. vox corui. et est tertia lra o. in Pap. et ē crocitare p' prium coruorum: et cor. ci. Croco as. a cra or. et est idē qd crocito tas. Crocodilus li. qdā aial qdrupes a crocus or: qz croceuz h; colorē: et ē plerūq; in lōgitudine viginti cubitoz: dentiū vnguiū immanitate armat: rāta duritie q' fortiū ict' lapidū tergo pcussus nō sentiat. nocte i ags et die humi regescit. solus ex aialib' supiozē maxillā mouere or: ita dicit Du. Pap. vō sic dicit. Crocodilus a croceo colore dicitur aial qdrupes i nilo: in terra et i ags viuēs lōgitudine plerūq; viginti cubitoz. h' solū ex aialib' supiozē maxillā mouere or. filia ē lacerte s; maior. ita vt hoies manducet. Dūc dormiētī ore apto qdā aial fauces igrediens viscera dilaniat: exitq; viuēs de iferno: qd fecit xps: h' Pap. Quidā at dicit q' crocodilus pponit a crocus et dilus qd ē metus. vñ vsus. Verba crocus dilusq; met': venit hinc crocodilus. Nā croceis maculis variaf: et ē metuendus. *k. post c. primū sibi dans l. scriptito solo. Crocus ci. quidā puer versus in floz; fm' poetas. vñ hic crocus ci. dicitur est flos. Sed pprie hoc crocū ci. p flore neu. gene. Sed p puero hic crocus ci. lz p floze inueniat hic crocus ci. sed hoc fit grā pueri. vel crocū or a coricio oppido cilitie vbi mel' et plus abūdat q; alibi. vñ croceus cea. ceū. et hec crocea. cee. substantiue. Cromata grece latie or color. vñ cromaticus ca. cū. g colore nō confundit nec colorē mutat fm' Dug. Pap. vero dicit. Cromata grece or color vel humor latine. Cromaticus ca. cū. penul. cor. i. plixus in cromata est. Cronia nie. plixus corporis morbus qui multo tpe moratur: vt podagra vel ptifis: et or a cronon.

Cronica. cronon grece latine or tps. vñ cronicus ca. cuz. i. tpalis: terrenus. et pluraliter hec cronica coruz. i. tpa vel tēpoz series vel ordo: vel libere vbi descripta tēpora ptenent vel facta diuersoz tempoz: et cor. ni. Cronographus. a cronon qd est tps et graphus qd est scriptoz pponit h' cronographus phi. penult. cor. qui describit tēpora. vñ hec cronographia pte. i. breuis scriptura vel tempoz descriptio: et acuit penul. Cronon grece latine dicitur tempus. Crucialis. a crucio as. or h' et hec crucialis et hoc le. qd est dignum vel aptū cruciari. Cruciamen nis. a crucio as. or hoc cruciamen nis. vñ hoc cruciamen tū ti. et hoc cruciū cy. idē qd cruciamen tū vel tormentum quodlibz. vñ Lucillus. Unū insuaue crucium dixit. et produ. penulti. cruciamen. Cruciar' a crux or h' cruciar' ry. g ē cruce dign' vl' q fert crucē ad suū dispēdiū: vl' ad officii suspēdy: vl' ad signū pfessōis et religiōis sue. et ide cruciar' ria. riū. adiectie. Crucibulū. a crucio as. et bolus qd ē morsellus: et pōit h' crucibulū li. i. lucerna: qz bolus. i. morsellus sepe ibi cruciat: et diminuit. Crucibulū etiā or mortariū: et cor bu. Crucicula le. dimi. parua crux penult. cor. Crucifer fera. ferum. qui fert crucē penul. acuta. a crux et fero fers componitur. Crucifigo gis. xi. xū. verbū actiuū: penul. pdu. a crux et figo gis. vñ vbalia. vel cōponit a cruci or et figo gis. Crucio as. aui. are. i. torqre: tormētare. vñ cruciatoz tozis. et cruciarius ria. riū. qd cruciat vel qd ē dignū cruciari vl' aptū cruciari. Crucio pponit vt or crucio as. Itē or crucio as. i. valde cruciare vel a cruciamine mouere. Itē exorcio as. Crucio cū oib' suis ppositis est actiuū: et cor. cru. Byrria. Ad mala natus ego crucioz dū cūcta gescunt. Crucium cy. i. tormentū quodlibet. vide in cruciamen. Crudelis. a crudus or hic et hec crudelis et hoc le. adiectiuum. i. crudus: et est crudelis in sanguine: seuus in ira: et crudelis lioz. lissimus. et crudeliter lius. lissime. aduer. et hec crudelitas tatis. talis proprietas. Crudus. a cruoz or crudus da. dū. qd nō ē coctū: qsi nō sine sanguine: et ide p trāslatōez or hō crudus qsi nō coct': nec esui habilis. ē. n. asp et durus: et paraf' crudus dioz. dissimus. vñ crude di'. dissime aduer. et hec cruditas tatis. et crudeo des. dui. i. ēē vel fieri crudū vel inualefcere. vñ crudescio inchoa. et pdu. primā. Prudetius in sicbo. Insolitis dapib' crudescit gutt' et ossa. Itē in Hecismo sic or. Crudus nō coctus ē crudelis quoq; crudus. Cruetatus. a cruoz or cruetus ta. tū. i. sanguine ingnat' vl' q amat effusionē sanguinis. vñ crueto tas. i. sanguie ingnare: et cruetat' ta. tū. et or a cruēt': qz cruētar' or ppe sanguie ingnatus: s; cruēt' q amat effusionē sanguinis. Cruentus ta. tum. in cruentatus exponitur. Cruma in crumena vide. Crumena ne. penulti. produ. faccus: marsupium: quod et cruma me. dicitur. Cruoz. a curro is. or hic cruoz. oris. qz currēdo corruat: et ē cruoz effusus: sanguis vō in corpore. vñ versus. Sanguis alit corpus. cruoz est a corpore fusus. vel sanguis est hominū: cruoz victimaz. vel cruoz ē corruptus sanguis: q emittitur: et dicit sanguis: qz sit suavis. Cruratus ta. tum. qui magna habet crura. a crus dicit'. Crus. a curro ris. or h' crus cruris: qz cruribus currimus et gressum facimus: et sunt crura sub genub' vsq; ad firas vel crus ē os tibie anteri': facit grūs pluralis crurū. formaf. n. ab hoc abltō singulari crure: e cōuersa in um. Crusculū li. dimi. puū crus. et formaf a cr' addita culū pe Cruscul' la. lū. g pua h; crura. et or a crus. Cruscumulus li. tumor crurum. et dicitur a crus.

Crusta. hoc crustum vel crustulum p fragmento panis et p quolqz edulio hec crusta ste. vel crustula le. dimi. penul. cor. e lamia qlibz vel fragmtu auri vel argeti vl alteri metalli: vel ligni vel lapidis. vn marmorati lapides crustati dnr. Itē crusta vl crustula superficies vel cortex pais vel alterius rei. vn Ero. 19. dz legi. Tolle panes azimos et crustula. et est ibi casus accusatiui crustula nūeri pluralis. Inueniē etiam ibi crustulam.

Crustaria rie. i. taberna a vasis crustatis sic dicta. **Crusto** as. i. crusta facere vl addere vel apponere. crustis aliqd linire. et dī a crustū sti. et opōit vt crusto stas. Itē decrusto stas. i. valde crustare vel crustas auferre: qd et discrustare dī: et excrusto as. in eodē sensu. Itē incrusto stas. i. crustis linire crustas apponere. Itē recrusto as. i. crustas auferre vel reponere. Itē subcrusto as. i. latēter crustas auferre vel subtus vel post crustare: et est actiuū cum omnibus suis compositis.

Crustosus. a crusto dī crustosus sa. suz. plen^o crusta: et opat^o crustosus sioz. sissim^o. et crustose sius. sissime. aduer. et h^o

Crustula le. dimi. i. crustula vide. (crustositas tatis.

Crustulum li. in crusta exponitur.

Crustum sti. in crusta vide.

Crustumiu. a crusta dī hoc crustumiū my. qdā gen^o piri: qz durā hz corticis crusta vel dī a crustumia regioe: et in eadē significatione pot declinari mobiliter.

Cruce. a crucio as. dī h^o cruce. qz cruciat et facit gtūs plalis cruci: qz format ab h^o abltō cruce: e mutata in um. et cor. u. an c. vn Dora. in epī. Nō boiez occidit: nō pasces i cruce ceruos. et in Aurora dī. Extat imago crucis qz dormat oē malignū. Et nota qz crux i eo qz lata ē signat charitatē vel opa charitatis. In eo qz lōga ē vsqz ad terrā signat pseueratiā vsqz ad finez. In hoc at qz ē sublimis signat supnū finē: ad quē cūcta referunt. qz aut pfunda ē in terrā occultata signat pfūditatē grē dei vl signat carnis mortificatiōez cū vitys. Et nota qz crux xpi ex qz tuoz lignoz generib^o fuisse phibeē. s. palme cupressi: oliue: et cedri. vn qdā. Ligna crucis palma cedrus cupressus oliua. Nāc dīaz lignoz vl apls innuere cū diē. Ut possit prehēdere cū oib^o scis qz sit latitudo: lōgitudo: sublimitas: et pfūditas. et vt diē Aug. Crux qz erat suppliciu latronū: nūc trāsit ad frōtes ipatoz. Si tātū honorē de^o obtulit supplicio suo qz tū pferet seruo suo. vide et in latia.

C **ante** **V**

Cubatorium toz. tam p lecto qz p alia re cui innitimur. et dicit a cubo bas.

Cubiculari. a cubiculū dī hic cubicularius ry. i. lecti custos vl fabricator vl pparator. et ide hec cubicularia rie. in eodē sensu. Pot etiaz adiectiue declinari cubiculari^o ria. riū. i. qd pōtinet ad cubiculū vel ad cubiculariū.

Cubiculum li. i. lectus a cubo bas.

Cubile. a cubo bis. vl cubo bas. dī h^o cubile lis. et ē ppe cō cubinaz: sic genialis spōfaz. Sit. n. ad lectū cubinaruz poti^o deiscēsus et iclinamētū qz ascēsus: et pducit bi.

Cubio nis. maf. gene. i. mascul^o. et dī a cubo bis vel a cubo

Cubitalis in cubitus vide. (bas.

Cubit. a cubon dī h^o cubit^o ti. qz firmū et solidū mēbz sit: vl cubit^o ti. deriuat a cubo bas. qz sup cubitū solēt cubare in comestioe et durat vsqz ad manū. vn h^o et h^o cubital^o et h^o le. et sūt cubitalia sup qz cubitū vl ceruicē reclinam^o. vt aurealia et puluinaria. et et alia. Cubitalis opōit vt bicubitalis le. tricubitalis le. Itē a cubit^o p opōnē bicubicus ca. cū. et tricubic^o ca. cū. in eodē sensu cū pdictis. et vt diē Pap. Cubitus dupl^r sumit. Un^o qz nāl^r ad digitoz sumit a cubito vsqz p tēdit: qlr moyses archā mēsurauit. Alias cubit^o ē qz et maior dī: qz brachio extēso toto cubito capiti plato se eē demtat: qz arca noe demetita ē.

Cubobas. cum suis cōpositis in cubo bis. vide.

Cubon interpretatur solidum siue firmum.

Cubus. a cubon dī h^o cubus bi. figura solida qz lōgitudine altitudine: latitudie pōtinet: sic facta. vn cubic^o dī numerus solidus. s. habēs in sui denoiatione qz tuoz voces: vt bis duo bis: ter tria ter. vn cubic^o ca. cū. et h^o cubicus ci. p illo solido numero. s. idē qd cub^o fm Dug. et vt dicit Papi. Libus grecuz est: latinuz cub^o vide in cubus.

Cuculla le. in culla est.

Cucullus. a culla vel cuculla dī h^o cucull^o. i. vestis capitata et lata. humeros et capita tegens instar capiti. unde Iuuea. Sumere nocturnos meretrix angusta cucillos. et hinc cucullus li. quoddā genus poculoz. unde Dora. Reges dicunt multis vrgere cucullis.

Cucull^o li. a sono vocis noīat. vide in curuca. et cor. penul.

Cucuma me. fe. gene. a sono feruoris dī. sic cacabus. i. vas eneū desup cooptū i quo calefcit aqz vel cogē cib^o. Itē cucuma vel cucurma dī quoddā genus clauē.

Cucumer. ab amarus dī hic cucumer vel cucumis huius cucumeris. qz interdus sit amarus: qui dulcis nasci pbi beē si lacte mellito eoz semen infundat.

Cucumerariū. a cucumer dī hoc cucumerariuz ry. locus vbi cucumeres abundant et seruant. et hic cucumerari^o ry. et hec cucumeraria rie. qz vel qz eos custodit vel vedit. Est. i. Sicut tuguriū in cucumerario.

Cucurbita te. penul. cor. dī qz sit fructu rotūdo et folys vt cucumer vsualis: sed pcpue agrestis cucurbita: qz et colocolquintida dī s3 Dū. Pap. vero dicit. Cucurbita. i. zucca: ra: qz si spēs cucumeris h3. Est aut frigida et humida. Cucurbita etiā est ventosa: unde trahit sanguis.

Cudis in incus dis. vide.

Cudo dis. di. sū. i. fabricare: polire: sculpe: celat. Procudodis. i. p aliqz re cudere: vel qd ē retro cudere. Cudo et ei^o opōita st actia: sic et opōita ab ei^o freqntatiuo cuso as. Itē cudo et oia ei^o opōita faciūt pteritū i cudi. l3 qdā di xerit cusi et supinū cusuz pvnū s. Itē oia pducūt hāc syl labā cu. in oī tpe. Itē cudis dī malle^o. vide i incus. Itē scias qz s3 Pris. cudere. i. ferire. vn incus dī qz illic aliqd cudam^o i. feriam^o. vn Pris. itroductes i. io. li. illud Virg. in p Enei. sic diē. Ad p^m silicis scintillā excudit achates. Suscepit ignē folys rē. Excudit. n. tā pns qz pteritū pt itelligi: s3 qz suscepit subiūxit: meli^o pteritū itelligim^o.

Cui et huic p monosyllabis accipiūt metrici: qz gtūs i ius desinēs vna vult supare syllaba suum dīm: vt diē Pris. agens de voce secunde declinationis.

Cuias. a c^o ia. iū. deriuat h^o et hec cuias atis. itrorogatiuz: possessiuū: infinitū: relatiuū: gētile: et patriū. et h3 qz rere d gēte vel de p^ria: tū siml et semel nō pōt qz rere de vtroqz. Ad qd pōt rñderi illa duo pnoia nras et vestras: vt cuias ē iste: rñdeē nostras. i. de nra gēte vel patria. vel pnt respōderi noīa gētilia seu p^rie: vt romanus: italicus: vel specificatiā gēte vel patriā pōita in abltō casu cuz hac pōitiōe de: vt cuias est iste: rñderi pōt de tuscia: de bononia. et circūflectit in fine cuias: qz olim dicebat^r hic et hec cuiatis et hoc te. qd penulti. circūflectebat.

Cuius ia. iū. deriuat ab hoc grō cuius: si deb3 hic i. sonare cōsonatē: sed in grō primitiuū vocaliter causa differētie s3 Dū. s3 hoc nō teneē cōiter. Nō. n. est necesse qz i. poferaē vocaliter in grō cuius: ad differentiaz huius noīs cuius ia. iū. qz alia est differētia inter cuius grm et cuius ntū: qz cuius ntūs possessiuū est et acuit in fine: et teneē pcordare cuz substantiuo in tribus. vn Virgi. in bucol. Dic mibi dameta cuiū pec^o an melibeī: s3 iste gtūs cuius nō acuit in fine: et est primitiuū et non requirit predictam pformitatē accitiuum. Nota qz cuius taz pmitiuū qz deriuatiuū est duaruz syllabarū. et sic est ibi i. duplex

sonas. sed cui ē monosyllabū : qz gūs ei .s. cuius supat eū vna syllaba : z est ibi i. sonas sicut in cui . Itē s3 vsuz declinatō c^o ia. iū. actō cuiū iā. iū. ablatiuo a cuiā : z nō b3 in vsu plus : z ē infinitū : interrogatiuū : possessiuū : relatiuū . Itē ad interrogatōez factā p cui^o ia. iū. debēt rīde- ri noia vel pnoia possessiuā vel grūs specificās possesso- re : vt cuiū est istud mancipiū . rīdeēt : petrinū . meū . mei : martini . itē scias qz cuias fe. gene. z cuiū neu. ge. acunt in fine pp cōsortiū maf. s. cuius qd acuit in fine.

Culcitra. a calco cas. dicitur culcitra tre. penul . nāliter cor. qñ calcitra : qz calcei . i. fartiat plumis : vel dicitur a colo- lis . qz colat diligenti cultura.

Culex cis. aial puū volatile : dicitur ab aculeo quo sanguinē fugit . Culices nō tīgūt hoiez si absinthio cū oleo cocto se perungant : vt dicit Pap . z cor. li. z dicitur culex vulgo simzala . qz autē cor. li. patet in Aurora vbi dicitur . Discu- rant culices hominē turbando quietum.

Culina ne. dicitur a cogna p diminutionē : vel vt dicit Prif. in .4. lib. de denoatiuis . a coquus dicitur hec cogna z culina : z pdu. penul. vii June. Lentū cōiue sequit sua queqz cu- lina . Pap. vo sic dicitur . Culina vel coquina locus coquen- di a coquo dicta qui est artifex coquendi.

Culla . culle. dicitur hec culla le. gen^o vestis monachoz : qz ille qz hanc vestē gerit oia debet postponere secularia . vnde hec cullula le. dimi. z cullat^o ta. tū. z hec cuculla le. idēz qd culla . vñ cucullatus ta. tū. alij dicūt qz cuculla est di- minutiuū a cella qñ minor cella vel casa . alij vero dicūt qz cuculla est dimi. a culla qñ minor culla.

Culle lei. dicitur a claudio dis. z ē culle^o qdā faccus de corio in quo dānati insuebāt . s. qz p rez vel matrē vel fratrē occi- derāt : vel prias pdiderāt vel aliud magnū scelus omise- rāt : z cū dānato icludebāt simia serpēs z gallus gallina c^o z canis : z sic i mare vel et i flumē vicinū s3 qūtatē il- li^o regiōis pyciebat . at tūc canis simiā . simia gallū : gall^o serpētē pseqbat donec serpens p os vel p codicē dānati itrare cogebat . z sic magnis penis affligebat . vñ June. Cui^o supplicio nō dbuit vna pari . Simia nec serpēs : canis nec culle^o vnus . vel dicitur culle^o qñ occuleus ab oculo lis. Sculle^o deriuat culleat^o ta. tū. in culleū missus : z h cul- leolus li. dimi. pua culle . De pdcā pena dicitur institutis z Culcula le. dimi. pua culla. (in codice legū.

Culmē nis . i. sumitas tecti : qz tecta domoz apud quosdā culmo coopiuēt . vñ culmine^o nea. neū. z cor. i. ante n.

Culmino nas. penul. cor. rep. i. exaltare : fastigiare : sublima- re : a culmen dicitur.

Culmites . a culmio as. z pluraliter bi z he culmite : penul. cor. i. diuites . qz sibi diuitias accumulāt.

Culmus mi. maf. ge. ē ipe calami^o spice qz a radicib^o nascit^o l3 z culmus qñqz inueniat p ipō follicio : vñ spica exit : vel qz doqz ipsa spica . z dicitur culmus a calamo qñ calmus . vnde hec coloma me. i. calamus cū spica sua.

Culpa pe. i. noxa : crimē : mala fama : rephēsiō : videt^o driua- ri a cello lis. qd nō ē in vsu : qz pcellat z pcutiat hoiez.

Culpito tas. frequē . z forma^o ab vltimo supino de culpo- pas. culpato u. mutata in o. z a. in i.

Culpo pas. dicitur a culpa pe. z ē culpāre : criminari : reprehēde- re : Culpo cōponit vt disculpo pas. exculpo as. in eodem sensu . i. defendere culpā : culpā impositā alicui ab eo re- mouere . inculpo as. i. culpā imponere . Culpo as actiuuz est . z oia ei^o cōposita similr actiua sunt.

Culpone nei. calciamentū rusticoz amplū z latū qd alio- noie dicitur pero onis . vt vult Du. Pap. et dicitur . Culponei ru-

Culpula le. dimi. pua culpa. (stica calciamenta.

Culter elus li. dimi. paruus culter.

Culter . a colo lis. dicitur h culter tri. qz añqz falces eēt repte : pices z arbores cū cultellis antigt^o putabāt z colebāt.

Cultrū tri. neu. gene. i. patella qd a colo lis dicitur.

Cultura re. penulti. pdu. dicitur a colo lis.

Cultus . a colo lis. dicitur cult^o ra. tū. z cōparat^o cultus tior . sim^o . vñ culte tius . sime aduer. z cōponit vt incult^o ta. tū. z si- militer cōparat^o . z h cultus tus. tui. z fm Pap . cult^o ra. tū. ornat^o : aptatus . Cultus religio quā credēs exhibe- mus . Et scias qz incult^o . i. nō cultus nomē est : sed incul- tus . i. inhabitat^o picipiū est ab incolor incoloris.

Culus li. dicitur qñ currus : qz p eū interiora discurrāt fm- Pap . z est idē culus qd anus ni . scde declinatōis.

Cum ppositio abltō casui deseruit : z scribit^o p u. z m . z ve- nit solū p appositōez . aliqñ est aduer. tpis vt cū p qñ . In- uenit^o cō p o. z n . z venit tñ p cōpōnem . Sed obycif de- gūqz z cuiuscūqz : vbi cū p u. venit p cōpōitōez . Ad hoc dico qz cū pōt p verā cōpōnē venire nō tñ p se : sed virtū- te h^o cōiūctiōis qz : sic dixi supra in tertia parte in ca. de fi- gura pposita . Et scias qz huic cōiūctiōi cū nō est alia red- dēda cōiūctiō : vñ male dicitur . Lū devra misericordia pfidā : ideo vel pprerea vel iccirco ad vos recurrere nō formi- do : vnde qdā . Sermo dānat^o ideo si cū comitat^o .

Cumba . a cubo bas : vel a cūbo bis dicitur hec cumba be . z b^o cimba be . i. ima ps nauis z vicinior aqs sic dicta : qz aqs incubat : vnde z ipsa nauis z precipue parua qz doqz di- citur cumba siue cimba . vnde pluraliter cimbā oz . dicitur tur pocula facta ad similitudinē cimbe nauis.

Cumbo bis. bui. bitū. nō ē in vsu i pñti : z ide cubo as . pñe pūgatōis : z h3 idē pteritū z supinū cū eo . s. cubui z cubi- tū i eodē sensu cū eo . i. iacere iclinari : s3 cubare poti^o spe- ctat ad lāquidos z ad isidiatores z vigilatores : vñ cuba- re iuenit^o p isidiari : vel vigilare vl ifirmari . itē s3 antig- tatē iuenit^o qz cubo bas . fac pteritū in auī. z supinū i atū . vt cubauī tū. z s3 h^o pprie pñet ad lāquidos vel isidia- tores vel vigilatores . vñ vsus . San^o eo cubitū : male sa- nus vade cubatū . Cūbo bis . z cubo bas . cōponit vt ac- cūbo bis . z accubo bas . z ē accubare toto corpe accūbe^o cubito : z ppe in comestiōe . itē cūbo bis . z etiā cūbo- bas . i. coire vel piter vel insil iacere : vñ h cūbitus tus . itē decūbo bis . z decubo bas . i. vigilare vel iacere i ptu- vl in ifirmitate . itē discūbo bis . z discubo bas . i. iace^o ad comēdēdū in triclinio vel et in alio loco : solebat . n . iace- tes supra cubitus comedere . itē excūbo bis . z excubo- bas . i. vigilare cā custodie : qñ extra cubare qd faciunt qz ciuitates vl castra vl castella custodiūt de nocte . itē in- cūbo bis . z icubo bas . i. iminere : istare : vel alienā rē iua- dere z vi possidere : s3 incubere ppe accipit i p^o significa- tiōe : s3 icubare ppe in scda . itē intercūbo bis . z intercubo- bas . i. iter aliqz cūbere vel cubare . itē pcūbo bis . z pcubo- bas . i. pcul cubare vel iclinari vl añ vel i anteriori pte . itē incūbo bis . z occubo bas . i. s3 aliqd cūbere vel cubat^o . itē recūbo bis . z recubo bas . pprie in cubiculo : sic recu- bat lāquidus : s3 accūbit in triclinio cūiua . itez recūbere vl recubare . i. sedere vel iacere ad comestiōnē . itē succū- bo bis . z succubo bas . i. cessare vl supari vl subt^o cūbere vel cubare . Cūbo bis . z cubo bas . z oia cōposita ab eis sē- neutra : z oia faciūt pteritū i cubui z supinū in cubitū : nī- si qz fm antigtatē a cubo bas . z ei^o cōpositis iuenit^o qñqz pteritū i auī. z supinū i atū . s3 Du . Itē oia corripuit hāc- syllabā cu vbiqz nisi pōne defendat . itē ab oib^o iueniūt- tur frequātatiua : vt accubito tas . zc . itē cōposita a cūbo z cubo fere in eodē sensu iueniūt : z sic in sensu dñt . p3 ex- pmissis s3 Dug . Dic nota vsus dñtiales z magistrales . Accūbēs dormit . discūbēs fercula sumit . Concūbēs vio- lat : pcūbēs numē adorat . Occūbēs morit^o victus succū- be^o fert . Qui cubat ille iacet : vigil excubat . icubat ales .

Cumi iterptat^o surge z accētua^o in fine . Marci . s . Tabita cumi . i. puella surge . Tibi dico nō ē d interpretatōe .

Cuminū ni. ge. neut. penul. produ. et vt dicit Pap. Luminū
 latine ciminū grece. herba est: vide supra.
Cumulatiz aduer. i. cōgestim a cumulo las. dē in ciminū.
Cumulo las. penul. cor. in cumulus exponit.
Cumulus. a culmus dē cumulus li. i. summitas et aliquoz
 coaceruatio. vñ hec cumulatio onis. vñ cumulus la. lū.
 plen^o cumulo: et cumulo las. penul. cor. i. gregare: auge
 re: multiplicare: gregere: ad sumū iplere. vñ v̄balia. Lu
 mulo cōponit vt accumulo las. i. aggregare. decumulo
 as. i. valde cumulare vel cumulū auferre: et est actiuū cū
 oib⁹ suis cōpositis: et cor. mu. vñ qdā: Gaudia stultoꝝ cu
 mulant augmenta doloꝝ vel malozum.
Cuna. a cine greco dē h^o cuna ne. q̄si cina. i. lectul^o vbi pue
 ri iacere s̄sueuerūt. Idē et alio noie dē crepudiū. et dē sic:
 qz p̄tui solet adhibere: vñ qz puer i ea iacet cinct^o. Luna
 ē dē dea pagāo q̄ cunā dē ifanti admistrare. vñ h^o cu
 nabolū: illud idē q̄si cinabolū. et cunabolū dē t̄ps i quo
 puer iacet in cunabulo. et cōponit vt hoc icunabolū idez
Cunabolū li. penul. cor. i cuna expōit. (q̄d cunabolū.
Cuncta te. i. mora. et dē a cūct^o cta. ctū. vñ Lato: Prospici
 to cūcta tacit^o q̄d qsq; loq̄t. Nō. n. p̄t h ly cūcta cē pla
 lis nūeri et acti casus: qz sic eēt s̄structio incōgrua. Est ḡ
 abltū singularis: et talis ē cōstructio et sensus. Tu tacit^o
 p̄spicito id q̄d qsq; loq̄t: p̄spicito dico cūcta. i. p̄ cūctā. i.
 p̄ morā añq; des r̄isuz vt itelligas q̄d dē: qz ḡ p̄s r̄ndet
 q̄ audiat stultū se eē demōstrat et s̄fusione dignū.
Cunctatim aduer. i. dubitanter vel moranter vel oīno s̄
 ue oīmodo. et dē a cuncta cte. vel a cunctus.
Cunctipotēs. i. de cūcta potēs penl. cor. et p̄t esse ge. ois.
Cunctitēnens tis. i. cuncta tenens penul. cor. ge. ois.
Cunctoz. a cūcta cte. siue cūctus dē a cūctoꝝ taris. tar^o. suz
 .i. morari vel dubitari: q. n. vniuersuz vult videre vñ nu
 merare: opz eū morari et dubitare: et scribit cūctoꝝ taris.
 p̄ morari vel dubitare cū oib⁹ suis cōpositis p u. Lon
 toꝝ aut̄ contaris p̄ ingere cū omnib⁹ suis cōpositis dē
 scribi per o. vide in contoꝝ p o. in prima syllaba.
Cūctus. a cuneus vel coeo is. dē cūct^o cta. ctū. i. vniuersus
 vel collecta in vnū vniuersa multitudo q̄si cune^o: qz oēs
 in vnū coeant. Cūcti. n. dicūt oēs cū iuncti sūt et siml̄ fa
 ciunt: aliter dicūt oēs et non cūcti et scribit p u. in prima
 syllaba. Inuenit̄ cont^o p o. in p̄ma syllaba: sed aliō ē de
 quo supra dixi in suo loco. Item declinat̄ hec cūcta cte.
 vñ qdāz: Prospicito cūcta siuis bene dicere cuncta.
Cune^o. a coeo is. dē hic cune^o nei. i. collecta i vnū militū vt
 peditū multitudo. vñ q in vnū coeunt dicunt̄ cune^o: q̄si
 conne^o: qz in vnū coeāt et cogāt oēs. Cune^o etiā dē qdā
 istrū lignēū ad findēdū ligna et ad firmādū stilū in fer
 ramēto aliquo vel alia re. silr a coeo is. qz coeat in sumi
 tate: vel qz sui interpōne diuersa faciat coire vel coarta
 ri. Ad cui⁹ similitudinē dicūt cuneū in expeditōe dici.
Cuniculinus na. nū. penul. pdu. vide in cuniculus.
Cuniculus. a cune^o dē hic cuniculus li. idē q̄d cune^o. i. via
 occulta et subterranea. vñ h cuniculus li. penul. cor. q̄d
 dā aīal in subterraneis habitās cauernis. vel dē cunicu
 lus q̄si caniculus: qz canū idagine capiat̄: et hic cuniculi
 nus na. nū. possessiū: vt cuniculine pelles. Itē a cunicu
 lus dē hic cūculus li. qdā gen^o machinaz caute ad vr
 bes capiēdas inuentū: vel est castꝝ sub terra fcū inlar
 cuneoz. vñ et volūt ipz inde deriuari. vñ Ambro. super
 egesippū. Ioañes p̄nceps sacerdotū cuniculū suffodit: et
 p̄t itelligi cūicul^o: tā via illa subterrāea q̄ machia i ea
 fcā. nā hō fouee s̄bterrāee sepe fiūt ad capiēdū oppida.
Cunio is. iui. re. v̄bū neu. i. putrescere vel sterc^o facere. vñ
 hic cūnus ni. et inde h cunnulus li. dimi. vas muliez.
Cunnus ni. in cunio exponitur.
Cunus ni. mas. ge. i. foramen occulta via et subterranea. et

inde hic cuniculus li. dimi.
Cupedia. a cupidus dē h^o cupedia die. i. cupiditas edēdi et
 bibēdi. vñ Aug. i li. d. doctria xp̄ana. Sieri p̄t vt sine ali
 quoyitio cupēdie vt voracitatis p̄ciosissimo cibo sapiēs
Cupediōsus sa. sū. i. cupid^o l̄ supb^o: et dē a cupedia. (vtat̄.
Cupere est infinitiuus de cupio is. et cor. penul.
Cupes. a cupio pis. pluraliter he cupes piuz. i. cibi lantio
 res. vnde p̄t oziri cupido fm̄ Hug. Pap. vero dicit. Lu
 pes: fastidiosus: superbus: cupidus.
Cupidenari^o. a cupidus vel cupido dinis. et denarius cō
 ponit̄ hic cupidenari^o nary. denarioꝝ cupidus sicut mer
 catoꝝ. vel adiectie p̄t declinari cupidenarius ria. rius.
 a. cupio et denarius ry. i. cupiens denarios. vnde Teren.
 in eunucho. Locurrūt leti obuiā mibi cupidenary.
Cupidineus nea. neu. i. voluptuari^o a cupido nis.
Cupido. a cupes vel cupio pis dē hec cupido nis. fe. ge. p̄
 cupiditate: s̄z p̄ filio veneris ē mas. ge. Et hic cupidine^o
 nea. neu. Et scias qz cupido tā p̄volūtate q̄z p̄ filio vene
 neris pdu. pi. Pro cupiditate sumit̄ Paralip. z. capi. 19.
 Nō ē ingt apud dñz n̄m ingtas nec p̄sonaz acceptio:
 nec cupido munez. et in Qui. de arte. Qd̄ latet ignotū ē:
 ignoti nulla cupido: qz s̄z Aug. et Grego. Dino icognitū
 non p̄t diligi. Pro filio at̄ veneris sumit̄ in Quidio de
 reme. Parce tuū yatē sceleris dānare cupido. Item iue
 nit̄ cupidus da. dū. datio cupido de. do. et tē cor. et sumit̄
 sic i Qui. epi. A iuene et cupido credat̄ reddita v̄go. vñ
 pz qz cupido iuenit̄ in trib⁹ significatiōib⁹ q̄ p̄tinent in
 hoc versu. Ipse cupido nocet multis: cupidoq; cupido.
Cupidulus la. lū. dimi. aliquantulū cupidus.
Cupidus. a cupio pis. dē cupidus da. dū. et ē cupidus in a
 grēdo: auarus in retinēdo. et cōparat̄ cupidus dioꝝ. dissī
 mus. vnde cupide dius. dissime. aduer. et hec cupiditas
 tatis. et cor. pi. et dē cupidus q̄si multū cupiēs vel capiēs.
 differt cupiditas a voluptate vt dicam in voluptas.
Cupio pis. iui. itū. ere. tertiē diugatōis. et distigue sic. Am
 bim^o honores et dignitates: cupim^o alias res mūdanas
 desideram^o celestia. Itē cupimus et p̄sentia et absentia.
 desideramus tātū absentia: petimus cupitū: desiderū
 mulieris q̄rimus. Itē scias qz ingrimum de quib⁹ dubi
 tamus in difficili q̄stioe que solui volumus. Sed inter
 rogamus q̄d r̄nderi volumus. a cupio deriuat̄ cupisco
 scis. inchoa. et p̄ cōpōnez cupio pis. vnde cupisco scis.
 inchoa. tamē cupio modo nō est in vsu. Cupio et cōposi
 ta ab eo sunt actiua et faciūt p̄teritū et supinū ad moduz
 q̄rte cōiugationis. et oīa cor. hanc syllabam cu. vbiq;
Cupitis qn̄ ē v̄bū cor. penul. qn̄ vō ē casus datiuū vel abla
 tiuū de cupitus ta. tū. pdu. penl. sicut cupitū supinū d̄ cu
 pio. vñ qdā. Multa viri cupitis multa periere cupitis.
Cupla ple. deriuat̄ a copulo las. et sūt cuple pres edificioꝝ
 sic dē: qz copulat̄ iter se luctātes. Luctātes silr sūt edi
 ficioꝝ sic dē: qz erecti inuicē se teneāt more luctantiū.
Cuppa pe. idē est q̄d doliū: vnde Lucan^o in. 4. Nāq; ratē
 vacue sustentant vndiq; cuppe.
Cur aduer. i. q̄obzē: q̄re: est et interrogatiuū et relatiuū.
Cura. a cor dē h^o rura re. i. sollicitudo: anxietas. qz at̄ dē ca
 ra q̄si cor edēs vel q̄si cor yrēs vel q̄si a corde ruēs: vel
 q̄si cor agitās. ethy. ē n̄ cōpōis oīstio: s̄z quosdā tñ d̄riuat̄
 a coruo ruis. D̄r tñ cura a sollicitudine: qz sollicitudo
 moderata ē et tpal^o: s̄z cura sine moderatōe ē. Itē cura ē
 medicia: vñ vsus. Cura fugat morbos et auaz pect^o adu
Curatoꝝ toꝝ. dē a curo ras. qz curā ferat d̄ pueris: (rit.
 g ei⁹ etatis sūt vt sua negocia admistrare nō possint.
Curculia lie. fe. ge. curculias vocāt naute funes qb⁹ in tē
 pestate vtūt fm̄ Hug. Pap. etiā dicit. Curculias naute
 suo more vocāt funes qb⁹ in tempestatib⁹ vtunt̄.
Curculio. a gutture dē h curclio nis: qdā ymiō q comedit

Aegumina: qz pene nihil aliud e q̄ guttur: q̄ n̄. stat tot i gutture. S3 h̄: nomē vitiose iueni scrip̄u p̄ g. quū certū iteē scribēdū p̄ c. f. curculio. s3 h̄ error accessit p̄ p̄ deriuatōne factā a gutture. d̄ n̄. curculio q̄ si gurgulio a gutture: & hic facta trāslatiōe curculio d̄ p̄ pap̄. Quū. n̄. pap̄ ē iflatus est filis illi v̄mi. h̄. n̄. tot v̄ stare i gutture: & ferrenibil aliud eē videē nisi guttur f̄m̄ Dug. Pap̄. v̄o dicit. Curculio vermīs frūmenti vel fabe.

Curculiūculus li. diminutiūm paruus curculio.
Curia rie. d̄ a cura: qz ibi frequēs ē cura & sollicitudo de re/ b̄ admistrādis. De curia dicit ḡdaz. Curia curaz genitrix nutritrixq; maloz. Inuictis victos i honestis eēt hōestos. Et ē ibi ḡdā color rhetoric q̄ d̄ agnominatio. Itē curia i. meretrix. v̄n̄ Curia ius curat. meretrix est curia dicta.
Curialis a curia d̄ h̄ & h̄ curialis & h̄: le. ḡ ē de curia v̄l p̄t nēs ad curiā v̄l res curie. & p̄p̄at curialis lioz. lissim̄. v̄n̄ curialr li. lissime. aduer. & h̄ curialitas tatis. Itē curiales d̄ n̄r ḡ accipiūt curā de plebe & ciuilia officia p̄curāt & exequunt̄ & deriuat a cura. Di ydē dicunt̄ & decuriōes.
Curatim aduer. i. de curia i curiā. v̄l curiatim. i. curialiter. & deriuat a curia vel curialis.
Curio a curia deriuat̄ h̄ curio onis. ḡ ē de curia. & inde cōponit̄ decurio. Curiones etiā dicunt̄ ḡ accipiūt curaz de plebe & ciuilia officia p̄curant̄ & exequunt̄. Fidē & curiones & curiales dicti sunt. & tunc deriuat̄ a cura re.
Curiola le. dimi. parua curia.
Curiosus sa. sū. d̄ a curia: & p̄p̄at curiosus sloz. s̄m̄. v̄n̄ curiose sius. s̄me. aduer. & h̄ curiositas tatis. & ē curiosus facer: d̄icax: v̄rban̄. Itē curiosus d̄r ḡ vitā alioz iuestigat & sua iteriora ignozat. v̄n̄ d̄ic̄ Greg. i home. Nō ḡdā fec̄ ce nā magnā. Graue igit̄ nāq; ē curiositatis vitiū: q̄ dū cuiuslibet mētē ad iuestigādā vitā pximi exterius ducit: sp̄ ei sua itima abscondit: vt aliena sciēs se nesciat: & curiosi animus q̄to pit̄ fuerit alieni meriti: tāto fiet ignar̄ sui. Jō dicit Bern̄. in meditatiōib̄. Multi m̄tra sciūt & seip̄os nesciūt. stude cognoscere teip̄os: qz m̄to melior & laudabilior es: si teip̄ū cognoscis q̄ si te neglecto cognosceres cursus siderū: vires herbarū: cōplexiones hoīuz: naturas animalī. & haberes omniū celestīū & terrestriū sciam. v̄de in oculus & in preceptum: & in homo.

Curo as. auī. are. atū. v̄bū actiūū. i. sanare v̄l purgare v̄l curā alicui adhibere: & deriuat̄ a cura re. Inuenit̄ ēt neu. & absolutū curare. i. studiū & curā h̄re. Curo p̄p̄oit̄ cuz ad & d̄r accuro as. Itē cū p̄ & d̄r p̄curo ras. i. p̄ aliquo curā de aliq̄ re suscipe & p̄curare diligēter pascere. & s̄ actiua oia p̄posita a curo as. & pdu. cu. s3 bi cures curiū ḡdā populi iuxta romam: & cor. cu. v̄nde v̄ersus. Qd̄ statuere cures non illud rumpere cures.
Curracul̄ la. lū. i. aliquātulū currax v̄l velox. & d̄r a currax
Currax a curro is. d̄r h̄ & h̄ & h̄ currax cis. i. velox & cursu
Curriculū a cursu d̄r h̄ curriculū li. i. pū cursus (potēs. v̄l t̄pis cursus siue spaciū: v̄l ēt ip̄z t̄ps: qz nō stat s3 currit v̄l loc̄ siue spaciū i quo sit cursus v̄l offiū currēdi: & ablatiū singularis h̄ noīs. f. curriculo p̄oit̄ aduerbialr p̄ cito v̄l celeriter. v̄n̄ Plaut̄. Licet nos abire curriculo. Et Terētī. Precurre curriculo: s3 s3 Du. melī ē vt h̄ & ibi teneat̄ i vi ablt̄: & p̄oaf̄ p̄ cursu vt sit sensus. Curriculo. i. Curriculus li. paruus cursus. (cito cursu.)
Curritis tis. i. iuno & d̄r a cura: qz credebāt curā gerere pro poplo: vel potī d̄r a currus: qz iuno vtitur curru & armis. Est. n̄. dea bellī p̄regendo ppl̄m: & pdu. penul. v̄n̄ Martia. Curritim debent memorare bellantes.
Curro ris. cūcurre. cursus. verbū neu. & cōponit̄ cū ad & d̄r accuro ris. i. ad aliquē currere & p̄cipue eā auxiliādi. v̄n̄ h̄ accursus sus. sui. Itē & curro ris. i. sil̄ currere: ide cō cursus sus. sui. Itē circūcurro ris. i. circūquaq; currere i

de circūcurrus sus. sui. Itē discurreo ris. i. diuersis modis currere: v̄l ad diuersa loca currere. v̄n̄ discursus sus. sui. Itē decurreo is. i. deorsū currere v̄l p̄trāsire. v̄n̄ decursus sus. sui. Itē excurro is. i. extra currere. v̄n̄ excursus sus. sui. Itē icurro ris. i. currere v̄l itro currere. v̄n̄ incursus sus. sui. Itē itercurro ris. i. iteruenire: currere iter aliqua v̄n̄ itercurfus sus. sui. Itē p̄curro ris. i. p̄cul currere. vel i anteriorē p̄tez currere. Itē p̄curro is. i. p̄fecte vsq; ad finē currere. v̄n̄ p̄curfus sus. sui. Itē p̄curro is. i. aū currere v̄n̄ p̄curfus sus. sui. Itē occurro ris. i. h̄ currere. v̄n̄ occurfus sus. sui. Itē recurro is. i. retro currere v̄l itez currere redire. v̄n̄ recurfus sus. sui. Itē succorro ris. i. parū currere. i. remissū aliquātulū v̄l post currere: v̄l subt̄ currere v̄l subuēire v̄l auxiliari. v̄n̄ succursus sus. sui. Itē trāscurreo ris. i. v̄ltra currev̄ v̄l velociter p̄trāsire. ide trāscursus sus. sui. Curro & oia ei p̄posita faciūt p̄teritū i curri & supinū i cursū. Itē curro gemiat p̄³ syllabā i p̄terito vt curri: s3 p̄posita ab eo q̄n̄q; geminat̄ q̄n̄q; nō: s3 sepī non geminat̄ p̄ter p̄curro qd̄ sepe geminat. v̄n̄ i euāgelio Jo. Precucurrat citi petro. itē curro & ab eo p̄posita sūt neutra. Precurreo t̄m̄ p̄ puenire: & p̄curro p̄ p̄trāsire p̄nit esse actiua f̄m̄ Du. P̄s̄. etiā i. lo. li. d̄ic̄. A curro p̄posita vtroq; mō plata iueniunt̄ ab auctorib̄: vt decurreo decurri decucurri. Ex h̄ p̄z qz q̄n̄ p̄posita a curro iueniunt̄ geminare p̄teritū i biblia vel dictis sctōz nō ē corrigēdū. T̄n̄ scias qz apud modernos curro gemiat p̄teritū. i. cōpōne at̄ t̄m̄ cū pre: vt p̄curro ris. sic & pungo cū re. vide supra i tertia pte in tractatu de p̄teritis in regulis generalibus.
Curri a curro ris. d̄r h̄ curri rus. ui. quoddā gen̄ vebiculi.
Curtilis a curro ris. d̄r h̄ & bec curtilis & hoc le. ad currendū facilis: & cor. penul.
Curis aduer. i. cursibiliter: cito: velociter. & d̄r a curro ris.
Cursto tas. in curso as. exponitur.
Cursto onis. fe. ge. a curro ris. d̄r & est ipse actus currendi.
Curso ab v̄ltimo supino de curro ris. f. cursu. u. in o. fit curso fas. v̄bū frequēta. a cui supino. f. cursatu a. mutata in i. & siliter u. in o. fit cursto tas. verbū frequēta. siliter.
Cursoz oris. maf. ge. a curro ris. d̄r: vt Cursoz d̄ni pape.
Cursus a curro ris dicit̄ hic cursus sus. sui. vel dicit̄ a currere. est enim cursus velocitas pedum.
Curuca a cuculus d̄r h̄ curuca ce. q̄dā auis q̄ alienos pullos educat v̄l nutrit. & d̄r sic: qz dū cuculus eius ona soret beat suaq; relinquens: curuca tādiu ea fouet & pullos natos educat: donec filij ide nati & excreti eā curucā comedant. V̄n̄ & curuca d̄r ille ḡ quū credat nutrire filios suos nutrit̄ alienos. bec eadē auis linosa d̄r f̄m̄ quosdam.
Curuco as. auī. v̄bū actiūū d̄r a curuca ce. & ē curucare aliquē curucā facere: qd̄ fit eī corrupēdo vxorē: & pdu. pe.
Curulis a curri d̄r h̄ curulis sedes (n̄l. curuca & curuco. p̄sulū v̄l p̄toz & ediliū & d̄r curulis q̄st curru: qz i curru ferebant. v̄n̄ h̄ & h̄ curulis & h̄ le. adiectiūū: & h̄ & h̄ curulis ḡ ex dignitate sedet i tali sede. & cor. p̄mā: s3 pdu. penul. v̄n̄ Grecif. Possidet hāc sedē p̄sul p̄tozq; curulem.
Curuo as. auī. v̄n̄ v̄balia & h̄ curuatura re. & curū ua. uuz. qd̄ p̄p̄at curū uioz. uissim̄. v̄n̄ curue ui. s̄me. aduer. & h̄ curuitas tis. & p̄p̄oit̄ vt icurū ua. nū. i. valde curuus. Curuo as. cōp̄oit̄ vt accuruo as. i. ad se vel ad aliqd̄ curuare. acuruo as. a curuatura remouere. curuo as. i. sil̄ curuaf̄: d̄curuo as. i. valde curuare v̄l a curuatura aliqd̄ remouere. icuruo as. p̄curuo as. recuruo as. v̄n̄ recuruō ua. uuz.
Curuo actiūm est cum oibus suis cōpositis.
Cuso a cusu supino d̄ cudo dis. u. mutata in o. fit cuso fas. verbū frequēta. qd̄ nō est in vsu: a quo componit̄ accuso fas. decuso fas. i. ornare: venustare. qui enīz ornar̄ valde & frequēter cudit. Excuso fas. incuso incusas. Recuso fas. Cuso actiūm est cū oibus suis cōpositis: & pdu. cu.

Cuspis. a cespes dī b' cuspis dis. fe. ge. pprie posterior pars haste. Dī tñ qñq; cuspis ipsa hasta: qñq; sūmitas haste: qñq; bastile amētati. Sz pprie vt dictū est dī posterior ps haste a cespite: qñq; a v'gulto: z cōponit̃ inde tricuspis.

Custum est supinum de cutio tis.

Custodia die. in custodio vide.

Custodiaris vide in custodio.

Custodio dis. diuī. dire. ditū. vñ h' z b' custos dis. cōis ge. seruator: pastor: pcurator. z hīc h' custodia die. z h' custo dela le. penl. pdu. i eodē sensu: z h' custodiari: z h' custo

Custos in custodio vide. (diaria idem qđ custos.)

Custum per vnam s. supinum de cudo dis.

Cutere. i. ferire infinitiuus de cutio tis.

Cuticula le. diuī. pua: cutis. Et scias qđ i. añ culus cula. vel culū. in diminutiuis oib' breuiat: vt vetricul: iuuetricula feniculū. Tñ in cuticula z in nutritula iuenit̃ lōga apud quosdā auctores licentia poetica z metri necessitate.

Cutio a cutis dī cutio tis. si. sū. i. pcutere: s'z nō ē in vsu. z cōponit̃ vt pcutio tis. i. q̃tere. dīscutio tis. i. subtiliter idagare v'l q̃tere. decutio tis. i. auferre v'l q̃tere. excutio tis. i. q̃tere v'l subtilr igere. icutio tis. i. incere i ferre: imittere v'l q̃tere. pcutio tis. i. ferire. recutio tis. i. iterū q̃tere vel cutere. succutio tis. subtr' cutere. Et nota qđ oia ista pnt eē cōposita a q̃tio tis. qđ magis videt̃ q̃tū ad significatōez sed q̃tū ad vocē potius a cutio. Lutio tis. z oia ei' cōposita sunt actiua z faciūt p̃teritū in cussī z supinū in cussuz. z cor. cu. vnde Uirg. in. 6. Enei. Concutit z stimulos sub pe ctore vertit apollo. vide etiam in quatio tis.

Cutis. cote grece: latine dī incisio. vñ h' cutis. i. pellis. Sed pellis dī qz extraneas iniurias corpis tegēdo pelat. Pel lis vō detracta iaz dī coriū a carne quā tegit: sed hoc bru tis aialibus est ppriū: cutis vō dī: qz primā incisionē pati t̃ fm' Du. Pap. vō dicit. Cutis que in corpore prima est sic dicta qz corpi supposita incisionē primaz patiat̃. cotis enī grece latine incisio dī. Eadē z pellis dī: z cor. cu. Byr ria. Pena tenet stimulos innotat ille cutem.

Cutic'. a cutis dī cutic' ca. cū. i. stuprat: corrupt'. qđ cōpo nit̃ vt recutic' ca. cū. in eodē sensu v'l q̃ retrouersā hz pel lē mēbri virilis. vñ recutici pprie dīr iudei qñ retro hñ tes cutē. i. circūcisi. carēt. n. anteriori pelle virilis mēbri. vñ Martia. ad vxorē suā ait. Nec recuticoz fugia ignia iudeoz. z Persi'. Recuticag; sabbata pellis. Et vocauit sabbata recutica pp recuticōs: qz ad eos p̃tinēt z ea celebrāt

Dabir siue dauir

libro Regum interpretatur loquela.

Dabreiamin: liber qui dicitur sermo die/

rum. i. paralipomenon.

Dacia cie. in dachus est.

Dactilicus ca. cum. in dactilus est.

Dactilon grece latine dicitur digitus.

Dactilus. a dactilon qđ est digit: dī hic dactilus li. fruct' palma: qz digitoz silitudinē imitari videt̃: z hic dacti lus li. quidā pes metricus: qui ad modū digiti a longiori modo ichoās i duas desinit breues: vt Carmia menal'. vñ dactilicus ca. cū. vt dactilicū metrū qđ p̃stat ex dacti lis: v'l in quo dactilus magis dñat̃. Dactilus enī inuenit̃ p̃ digito vel p̃ anulo: qđ etiā apud nos fm' Dug. z vt dic' Pap. Dactilica metra principalia sunt: recipiunt tñ spon deū in locis oib' excepto gnto: sed in fine tñ trocheus. Dactilicū metr' heroicū dī: eo qđ h' metro maxie herouū h' est viroz fortiiū facta canerent̃ z plia. Et scias qđ dacti lus vbiq; cōstat in heroico carmine: nisi in sexto pede. vñ versus. Sextā sperne sedē: si sumis dactili pedē. Quintū spondeus fugiar: stet sine troche'. Spōdeus tñ qñq; in uenit̃ in dactilico in quinto pede: vt apud Lucanū. Alt'

celoz pauit cruoz armentozū. Et sic s'z Pap. z plures all os trocheus hz locū in heroico carmine siue dactilico in sexto pede. Alij dicūt qđ tñ duo sunt pedes qđ vrimur in dactilico vel heroico carmine. s. dactilus z spondens. vñ finalis syllaba sexti pedis siue sit lōga siue sit breuis sp accipit̃ p lōga: vt apud Lucanū. Jusq; datū scelerica nim' pplmq; potētē. sic z in pñ' terty pedis breuis acci pif p lōga. vñ Tho. Hostis si reprobat hostē: ne crede furozē Exerere suū te mediante sitit. z huius opinionis fuit magister Bene.

Dachus ci. qđā pplus. z dī dachus qñ dag: qz de getoz gent re dicunt̃ fuisse creati daci. z declinat̃: vt hic dac' ci. pro pplo illi' terre: z hec dacia ce. p femina: z dac' ca. cū. vñ z hec dacia cie. terra eoz: z hic dac' ca. cū. nomē gētile: z h' dac' ci. z hec dacia ce. sic iā dictū est. vel qđ meli' est dica mus qđ h' noia gentilia z patria: vt grece: dac': regin': z qđ designat̃ p̃fessionē: vt grāmatic' dialecticus: z qđā alia: vt nobilis: siue sint mobilia p tria genera in trib' vocib' vt dac' ca. cū. siue in duab': vt parisicēsis: parisicēse: lz iue nianē postta substātiue in mas. z fe. z neu. ge. tñ declinan tur semp fm suā declinatōē mobiliter. Sic dicim' de oib' adiectiuis in neu. ge. substātiue posttis: vt Album currit. Lerte puer dz declinare h' nomē sic positū mobi liter. s. alb' ba. bū. z q̃ tūc decliat h' albū bi. errat s'z Du.

Dagon idecli. mas. ge. in fine accētua. z vt habeē in. i. Re gum. Dagon idolū fuit in azoto vbi arca dei capta est.

Dalila iterprať paupcula v'l situla p̃uix sansonis. z cor. pen ul. vñ in Auroza. qđ caput illi' spoliavit dalila sacro.

Dalmanuta locus quidam de quo habetur Mar. s.

Dalmatica. dalmatia regio est. vñ dalmaticus ca. cū. z hec dalmatica ce. quedam vestis sacerdotalis: primū in dal matia regione contexta: z cor. penul.

Dalum li. minimū veluz ad nauis prozā defixū fm' Pap.

Dama me. ē quoddā aial quadrupes: vt dicūt caprea: z vi def cōponi a de z manu: inde dama qñ dema: qz de ma nu fugiat. vñ damo mas. manu. i. capere fm' Dug. Pap. vō dicit. Dama aial dubi. ge. dama aialū genus timidū z imbelles: canes nimium fugiens.

Damaris nomen cuiusdā mulieris: z cor. penul. vñ in Au roza dī. Credis z o damaris quam mozum grā dicit.

Damascen'. hec damasc' sci. nomē ciuitatis ē: a damasco cōditore dī. Glo. aut sup illud Isa. 17. On' damasci. Ecce damasc' desinit eē ciuitas zē. Damasc' metropolis syrie quā pdidit eleazar seru' abraā cui' rex rasin semp prebe bat decē tribub' auxiliū iudā. Jō spūsanctus minat̃ ei captiuitatē p' Isaiā. Per eā aut totā puinciā intelligim'. Itē alia glosa. Damascus bibens vel fundēs sanguinem interpretat̃: qz ibi chain occidit abel. vñ damascen' na. nū. Paral. i. ca. 18. Supuenit aut z syrus z Damascenus: z hec damascena ne. quedā arbor. s. quoddā gen' pruno rum: qz ibi multū abundat z melior: vel qz primo inde aduecta est. vñ hoc damascenuz fructus eius fm' Dug. Pap. vō sic dicit. Damascus vrbs syrie cōdita z denoia ta a damasco vel ab eleazaro dispēfatore abrae phibet. hec antea in oī syria tenuit principatū. Damascus inter pretať sanguinē bibēs: qz iterfectus fuit ibi abel a chain absconfusq; in sabulo: z pdu. penul. damascenus.

Damascus sci. in damascenus vide.

Damno nas. in damnnum est.

Damnosus sa. sum. in damnnum est.

Damnulum li. diuī. paruum damnnum.

Damnū subito z nobis nescientibus fit: sed iacturā sciētes z vltro patimur. Detrimētū vō leue dānū est. z dī dānū a diminutiōe rei. vñ dānosus sa. sum. q̃ infert dānū. z cō pať vt dānosus sior. sissim'. vñ dānose si'. sissime. aduer. z h' dānositas tatis. Itē a dānū dāno nas. nauī. z p̃pōit:

ut codeno nas. ideno nas. Dano et posita ab eo sunt acti
ua: et caret p. et construunt cum actio designate rez in qua tra
sit eorum actus: et cum gto et abto idifferenter designate rem
respectu cuius exercet actio eorum: sic oia ybalia ptinentia
ad dānationē vel ad accusationē: vel ad rephesionē: vel
ad vitupationē: vel ad monitionē: ut Dāno te furti vel
furto. Moneo te furti vel furto. Et ut dicit Pāp. dānare
i. pūire: aīaduerrere. Et ut vult pbs i. s. Ethico. dānū dī
ex eo qd aliqs minus hz qz d3 hē. Uide in satisfacio.

Damula le. dimi. parua dama fm Dugui. Papias vō di
cit. Damula genus fere capreoli similis. vel ut quidam
dicunt mustela. et corripit mu.

Dan iterptat iudiciū aut indicās. fuit vō filiū iacob ex an
cilla rachel. Bala. n. dū eū pepisset dixit rachel dña ei.
Judicauit me dñs et exaudiēs dedit mibi filiū: et ita cāz
nois exprit: ut qz iudicasset dñs filio ancille iudiciū no
mē iponcret. De cui' gñe vel tribu nascitur est antixps:
et i h' figura trib' dan nō cōnumerat iter. i. 4. 4. milia sū
gnatos. Apocal. is. De antixpo dixi in suo loco.

Danay dicuntur greci: a Dano rege.

Daniel iterptat iudiciū dei a dan qd est iudiciū: et el qd ē
de: vel qz in p's b'roz iudicio sniaz dine examiatōis exhi
buit dū repta eoz falsitate: Susannā inocētē ab iteritu
liberavit: vel qz dei viſiōes v' somnia sagaci mēte discer
nēs apuit: h' et desiderioz vir dicit ē: qz panē d'sidery nō
māducauit: et vinū cōcupiscētie nō bibit. Et dicitur: ut h'
daniel elis. et ideclinabilr inuenit h' daniel el. et acuit el.

Danista ste. maf. ge. i. fenerator: a danus ni. dicit.

Danubius by. maf. ge. fluiū est a copia niuiū sic dicit: qb'
magis augeť qsi dans niuē fm Du. Pāp. vō sic dicit. Da
nubi' germanie fluiū d' a vi. et copia niuiū qbus magis
augeť. iste est qui et in europa plus oib' hz famā. Idem
bister: qz dū i inuēras vadit gētes mutat nomē et maio
res vires acqrit. Oriť at igermanicis iugis in occidētali
bus ptibus barbaroz p'gens tra orientē: sexaginta flu
uios in se recipit: septē hostys in ponticū mare intrat.

Danus ni. maf. ge. in fenerator: a do das.

Dapaticus in dapax est.

Dapax. a dapes d' h' et h' et h' dapax cis. i. loqz et faciūť ex
cibo. et dapatic' ca. cū. penl. cor. qd et daptic' iuenit. i. ma
nifest' et apt' et larg' dapsilis munific' magnific'. vñ da
paxice aduer. i. magnifice vel large dapsilr munificēter.

Dapes. a do das d' h' daps v' dapes: gto dapis: s3 ntūs sin
gularis nō ē i vsu. i. epulū: s3 dapes nobiliū sūt: epule p'
uatoz. v' dapes deoz: epule hoīnz: dapes qsi dās opes.
et cor. da. Un' gda. Nobilitat viles frons gñosa dapes.

Dapifer ra. rum. penul. cor. qui fert dapem.

Dapino nas. nau. nare. i. largiri: et p'cipue victum: verbum
actiuum. et dicit' a dapes: et cor. pi.

Dapsilis. a dapes d' h' et hec dapsil' et h' le. i. larg': et p'cipue
in cibis. et p'parat' vt dapsilis lioz. lissim'. vñ dapsilr li':
lissime. aduerbiū. et hec dapsilitas tatis. i. largitas. et cor.
psi. Un' Hrecis. Dapsil' ē dapib'. alys reb' quoqz largus.
Pāp. vō dicit. Dapsil' grece larg' v' g' satis erogat dapes.

Dapticus ca. cum in dapax est.

Dardan' fili' iouis et electre: q' pp fricidiū recessit de italia
et tenuit illa loca vbi postea fuit troia: q' gregatis hinci
de rusticis illoz locoz isimul pm' actor troie extitit. vñ
troia d' dardania: et troiani dardany et dardanides. a c'
ntō singulari subtracta de. syllaba fit h' dardanis dis. i.
femina troiana. et cor. penl. dardan' fm Dug. Et ut dicit
P'rif. in tractatu possessiuoz: abusiue poete p' dardanio
ponūt dardaniū. (ta us: et facit dari.

Darius rex chaldeoꝝ: et formatur vocatiuus a ntō remo
Daticius. a do das: d' daticius cia. ciū. facilis ad dādūz. et
datici dñr diticy. s. qui victi vel yncendi tradunt se ho
stibus victozibus.

Datim aduer. i. de dato in datum: in datus ta. tum.

Datiuus ui. pro tertio casu: a do das dicitur.

Dauid iterptat manu fortis: qz vtiqz fortissim' i plus fuit
ipe et desiderabilis i stirpe. s. sua: de q' dixerat ppha. Ue
niat desiderat' cūctis gētib'. et ē idecli. Inuenit ēt decli
nabile dauid idis. penl. gti cor. vñ dauidic' ca. cūz. vt ps
dauidic'. Inuenit tñ et penl. pdu. dauidis ibi. Israel es
tu rex dauidis et inclyta ples. Meli' g' dicit ille qui cor
ripuit dicēs. Cur ego dauidicis assuet' cātib' odas. Naz
vt dicit magr Bñ. Dauid pprie d3 cor. penul. obliquoꝝ
si declinat: qm ntūs desinit in d. cor. nec est de exceptis.
Uide in filius saltus: et in vermiculus.

Dauus ui. d' a greco daos mutata o. in u. et iterposita u. cō
sonate. et fuit dauus fuus simonis. s3 malus et fraudulē
tus. Et iterptat dau' qsi deuius: qz faciebat simonē de
uiare: v' qsi dans viā. Nā eius psilio oia agebat Pāphi
lus: vel qsi dans vana sic faciebat simoni. Mō aut pro
quolibet seruo fraudulēto et callido ponit dauus.

D

ante

E

De p'positio regit siue exigit abltm casuz: et dicit qñqz nām:
vt Iste pānus ē de lana. aliqñ origine: vt petr' de ianua.
aliqñ ordinez: vt de mane fit merides. i. post mane. Et
create ē d' nihilo. i. post nihilū aliqd facere. C' Dic' aiad
uertedū ē q' nō oia q' dñr ex deo ēt de ipo ēē dici debēt:
qz vt ait Aug. i. li. de nā boni: nō hoc significat penit' ex
ipo qd de ipo. qd. n. de ipo ē pōt dici et ex ipso: s3 nō oē qd
ex ipo est pōt dici de ipo: qz nō est de sua suba. Ex ipo. n.
sunt celū et terra: qz ipse fecit ea: nō tñ de ipo sunt: qz nō
sunt de sua suba. sic si aliqs homo generat filiu et faciat
domū ex ipo est filius: ex ipso est dom': sed fili' de ipo:
domus vō de terra et de ligno: non de ipso homine.

Deambulacrū cri. penul. cor. vbi deambulari bene pōt.

Deambulatoriū. a deambulo as. d' hoc deābulatoriū ry.
qd pprie d' lobiū: qd fit iuxta domos ad spaciādū.

Deartuo as. ex de et artuo as. et est deartuare separe art' a
se inuicē: vt fit de gallinis et silibus. vide in artuo as.

Debello las. laui. i. expugno: verbum actiuuz: a de et bello
las. ynde debellatorius ria. riū. ide etiā verbalia debel
lator debellatrix debellatio.

Debeo bes. bui. bitū. ex de et habeo bes. cōponit'. et est de
bere debitum habere: quasi de alieno habere. ynde de
bitus ta. tum. et hoc debitum ti. penul. cor.

Debilis. a debello las. dicit' hic et hec dbilis et hoc le. qd fa
cile debellat'. vel debilis dicit' a de et bilis qd est humoz
corpus afficiens: quasi per bilem factus fragilis: et deoz
sum a viribus. Et cōparat' debilis lioz. lissim'. vñ debili
ter lius. issime. aduer. ynde hec debilitas tatis.

Deblatero ras. i. valde blaterare vel diuulgare a. de et bla
tero blateras.

Debrizo as. ex de et ebrizo as. et pōt ibi de. esse intentiuū vel
priuatiuum. et est actiuum.

Deca. i. decē. s3 deca dicit' greci: nos decē. Decas coste gē
tes vñ et idē significāt. et a deca hec decas cadis. i. decē.
vñ gda. Per decades centū: p centū mille redundant.

Decachordus da. dū. i. decem chordaruz: a deca qd est de
cem: et chorda chorde.

Decalogus gi. maf. ge. penul. cor. i. decem p'cepta legis. nā
deca decem et logos sermo dicitur.

Decania. a decan' dicit' hec decania. nie. societas decē vi
roz: vel dignitas decani.

Decanissa a decanus d' hec decanissa se. vxoz decani: vel
que decem viros habet sub se.

Decan'. a decē d' hic decan' ni. q' decē viros hz sub se: siue
in ecclia siue extra fm Dug. et pdu. penl. Pāp. vō dicit.
Decani dicti q' decē militib' pferunt vel clericis.

P